ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1641

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ,,

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
13
ΙΟΥΛΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 5 ὥ. 16 λ. Δύσις ἡλ. 7 ὥ. 45 λ.
ΣΥΝΑΞΙΣ ΑΡΧ. ΓΑΒΡΙΗΛ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 30,7, ἐλαχ. 21,5. Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς ἢ μέτριοι. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Κρητικὸν ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 756,5

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ Ο ΤΑΡΝΤΙΕ

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς ὁ κ. Ταρντιὲ ἀνέγνωσε τὸ διάταγμα τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς παρούσης συνόδου τῆς Βουλῆς ἐν μέσῳ ζωηρῶν διαμαρτυριῶν τῶν κ. κ. Ἑρριὼ καὶ Μπλοὺμ καὶ ἄλλων ἡγετῶν τῆς Ἀριστερᾶς: Εἶναι προφανὲς ὅτι τὸ μέχρις Ὀκτωβρίου κλείσιμον τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς θὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας προεδρεύει ὁ ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ καλύτερα τὴν διεθνῆ κατάστασιν, ἡ ὁποία διαγράφεται ἀπειλητικὴ —ὄχι διὰ τὴν Γαλλίαν ἀλλὰ διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου.

Γράφων ἐσχάτως ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» ἐπὶ τῆς Ἰταλικῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸ ὑπόμνημα τοῦ κ. Μπριὰν περὶ τῆς Πανευρωπαϊκῆς Ἑνώσεως, ἐτόνιζεν ἰδιαιτέρως τὰς φράσεις ἐκείνας τοῦ Ἰταλικοῦ ἐγγράφου, διὰ τῶν ὁποίων ὁ κ. Μουσσολίνι ἐμφανίζεται ἐπισήμως πλέον ὡς «ὑπερασπιστὴς τῶν ἡττημένων λαῶν» καὶ ὡς ἐχθρὸς τῆς ἰδέας τοῦ ἀφοπλισμοῦ. «Ἡ φασιστικὴ Κυβέρνησις, προσθέτει ὁ «Χρόνος», πιστεύει ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ἀσφαλείας, λαμβανομένη ἀπολύτως, συνεπάγεται τὴν ἰδέαν τῆς ἀνάγκης τῶν ἐξοπλισμῶν, οἱ δὲ ἐξοπλισμοὶ ἐν πάσῃ ἐποχῇ προεκάλεσαν ἀνησυχίας, ὑποψίας, κατάστασιν ἀβεβαιότητος, τὴν νοοτροπίαν τοῦ κινδύνου καὶ τῆς δυσπιστίας, πνεῦμα πολέμου. Ἡ Ἰταλία ἁπλοποιοῦσα τὰ πράγματα, ζητεῖ τὸν ἀφοπλισμὸν ὡς μέσον ἐπιτεύξεως τῆς εἰρήνης, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου φαίνεται διατεθειμένη νὰ διπλασιάσῃ τὸν στόλον της. Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Μουσσολίνι ἐξυμνεῖ τὴν ὡραιότητα τῶν ὅπλων, τῶν μυδραλλιοβόλων καὶ τῶν τηλεβόλων...» Ἰδοὺ ἀρθρογραφικὴ γλῶσσα ἀναμιμνήσκουσα τὸ 1914 καὶ πᾶσαν παραμονὴν μεγάλων συρράξεων.

Τὸ ὑπόμνημα τοῦ κ. Μπριὰν διὰ τὴν Πανευρώπην εἶναι ἡ προσπάθεια διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ ἐκ τῶν συνθηκῶν πλασθέντος καθεστῶτος. Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Μουσσολίνι εἶναι ὑπό τινα ἔποψιν ἡ καταγγελία τῶν συνθηκῶν. Ἡ φασιστικὴ Ἰταλία φρονεῖ ὅτι δὲν ἠμείφθη ἐπαρκῶς διὰ τὴν συμμετοχήν της εἰς τὸν πόλεμον, ζητεῖ... ἀναδασμὸν τῶν ἀποικιῶν, δεδομένου ὅτι ἀντιμετωπίζει σοβαρὸν δημογραφικὸν πρόβλημα. Καὶ ἵνα καταστήσῃ ἐπιβλητικωτέραν τὴν παράταξιν τῶν «ἡττημένων», τῆς ὁποίας, νικήτρια αὐτή, τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς τὴν ἐπαύριον τῆς ἐκκενώσεως τῆς Ρηνανίας, ἀπαιτεῖ ὅπως διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Νέας Εὐρώπης ζητηθῇ ἡ συμμετοχὴ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ρωσσίας.

Ἐξ ἄλλου τὰ ἐπεισόδια τῆς Μαγεντίας, τοῦ Βισμπάδεν, τοῦ Καϊζερσλάουτερν, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων ἐκεῖθεν, ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ κόμμα τῆς «ρεβάνς» εἰς τὴν Γερμανίαν εἶναι μεγαλύτερον παρ' ὅσον πιστεύεται: Ὅμιλοι παγγερμανιστῶν ἐτιμώρησαν σκληρῶς τοὺς ἐν Ρηνανίᾳ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Γαλλικῆς κατοχῆς προδώσαντας τὴν πίστιν πρὸς τὴν Γερμανικὴν πατρίδα. Τὰ σπίτια τῶν «προδοτῶν» καὶ τὰ καταστήματά των κατελήφθησαν ἀπὸ τοὺς ἐκδικητὰς —αἱ περιουσίαι των ἐλεηλατήθησαν. Οἱ ἐκδικηταὶ δὲν ἐφείσθησαν —κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ «Ἑσπερινοῦ Ταχυδρόμου»— οὔτε τῶν γυναικῶν. Ἐσημειώθησαν φόνοι καὶ ...αὐτοκτονίαι. Οἱ πληγωμένοι εἶναι πολλοί, αἱ καταστροφαὶ μέγισται.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις διεμαρτυρήθη διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ εἰς τὸ Βερολῖνον καὶ ἠξίωσεν ὅπως ἀποσοβηθῇ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπανάληψις ὁμοίων ἐπεισοδίων. Ἀλλ' ἡ ἀπάντησις τῆς Γερμανίας δὲν ἦτο καὶ τόσον ἱκανοποιητική: Ἡ ἔκρηξις τῆς ἀγανακτήσεως, κατὰ τὸν Γερμανὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐναντίον τῶν ἐν τῷ παρελθόντι εὐνοησάντων τὴν ἀπόσπασιν τῆς Ρηνανίας καὶ τὴν αὐτονόμησίν της, ἦτο αὐτόματος, αἱ δὲ Γερμανικαὶ ἀρχαί, ἕνεκα τῶν ἐκ τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν δεσμεύσεων δὲν δύνανται ν' ἀντιμετωπίσουν τοὺς ταραχοποιούς.

Φυσικὰ δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῇ μεγάλη σημασία εἰς τὰ ἐπεισόδια καθ' ἑαυτὰ καὶ πιστεύεται ὅτι οἱ παγγερμανισταὶ θὰ ἡσυχάσουν ἀργὰ ἢ γρήγορα. Ἀλλ' ὡς χαρακτηριστικὰ τῆς ψυχολογίας τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ τὰ ἐπεισόδια αὐτὰ πρέπει νὰ τύχουν προσοχῆς. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἀνησύχησαν τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν ἡ ὁποία εἰς περίπτωσιν συρράξεως (ἀπιθάνου κατὰ τὸ παρὸν) μὲ τὴν Ἰταλίαν, θὰ ἔπρεπε νὰ φρουρήσῃ καλῶς τὰ πρὸς τὴν Γερμανίαν σύνορά της καὶ νὰ ἐπιτηρήσῃ τὴν ἐν Ἀλσατίᾳ ζωηρὰν αὐτονομιστικὴν κίνησιν. Εἰς τὰς ἀνησυχίας αὐτὰς προστίθενται καὶ αἱ ἀνησυχίαι τὰς ὁποίας γεννᾷ ἡ ἐν Ἰνδοκίνᾳ ἀνώμαλος κατάστασις.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας τὸ αἰφνίδιον κλείσιμον τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς δὲν εἶναι ἀνεξήγητον. Προκειμένου ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Ταρντιὲ νὰ ὀργανώσῃ τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν, διὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὴν ἐξουσιοδότησιν τῆς Γαλλικῆς πλειοψηφίας κατορθώσασα ἐν τῷ μεταξὺ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ψήφισιν νόμων ἀφορώντων τὸ ναυτικὸν καὶ τὴν ἀεροπορίαν, δὲν ἔπρεπε ν' ἀπασχοληθῇ εἰς κοινοβουλευτικὰς λογομαχίας καὶ ματαίας συζητήσεις. Μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου τοὐλάχιστον ὁ κ. Ταρντιὲ θὰ εἶναι κύριος τῶν τυχῶν τῆς Γαλλίας ἀκριβῶς ὅπως καὶ ὁ κ. Μουσσολίνι εἶναι κύριος τῶν τυχῶν τῆς Ἰταλίας. Τὸ «σκάνδαλον» ἄλλως τε τοῦ δισεκατομμυρίου, τὸ ὁποῖον ἀντὶ νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ κατασκευὴν δημοσίων ἔργων ἐχρησιμοποιήθη δι' ὀχυρώσεις καὶ προμήθειαν πολεμικοῦ ὑλικοῦ, ἀποδεικνύει ὅτι καὶ εἰς τὰς μᾶλλον ἀχαλινώτους δημοκρατίας ἰσχυροί τινες ἄνθρωποι κατορθώνουν νὰ ἐπιβάλλουν τὰς θελήσεις των.

Μία ἐνδιαφέρουσα περιπλοκὴ

Τὰ παρασκήνια τῆς νέας ἐξεγέρσεως τῶν Κούρδων

Τὸ κίνημα παρεσκευάζετο ἀπὸ μακροῦ χρόνου ὑπὸ πρακτόρων τῆς «Ἰντέλλιτζενς Σέρβις»

Ἀγγλία, Κεμαλισμὸς καὶ Ρωσσία

Ὅπου ἀναφαίνεται ὁ πολὺς «συνταγματάρχης Λῶρενς»

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, Ἰούλιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες μυρίζουν πόλεμον. Ἀπὸ ἡμερῶν ἔχουν διαθέσει εἰδικὸν χῶρον εἰς τὴν μᾶλλον περίοπτον θέσιν, ὅπου δημοσιεύουν πολεμικὰ ἀνακοινωθέντα καὶ περιγραφὰς πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων συνοδευομένας ὑπὸ τῆς ἀπαραιτήτου στρατιωτικῆς κριτικῆς.

Πράγματι, αἱ τελευταῖαι πληροφορίαι ἐξ Ἀγκύρας βεβαιώνουν ἤδη ὡς γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι εὑρισκόμεθα πρὸ νέου ἐπαναστατικοῦ κινήματος τῶν Κούρδων μὲ διαστάσεις σοβαρὰς καὶ ὄχι ἁπλῶς πρὸ συνοριακῶν συγκρούσεων μετὰ κουρδικῶν συμμοριῶν εἰς τὴν τουρκοπερσικὴν μεθόριον. Αἱ πρῶται εἰδήσεις, αἵτινες ὡμίλουν περὶ ἀποπείρας εἰσβολῆς 100 καὶ 150 ἱππέων, ἀποδεικνύονται ἤδη ἀνακριβεῖς. Τὰ ἐπίσημα ἀνακοινωθέντα κάμνουν λόγον περὶ ἐπαναστατικῶν τμημάτων δυνάμεως χιλίων καὶ πλέον ἀνδρῶν ἑκάστου, ἄλλαι δὲ μὴ ἀναγραφόμεναι πληροφορίαι ἀναβιβάζουν τοὺς μαχίμους ἄνδρας τῶν ἐξεγερθεισῶν φυλῶν εἰς δεκαπέντε χιλιάδας.

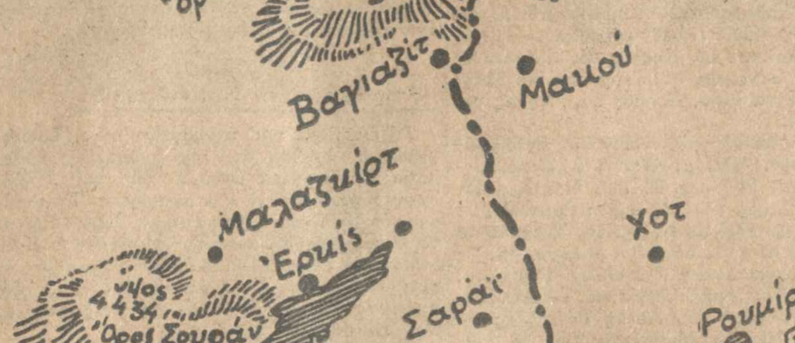

Ἕνα διάγραμμα τῆς Τουρκοπερσικῆς μεθορίου, ὅπου συνάπτονται αἱ μάχαι Τούρκων καὶ Κούρδων

Ὁ νεαρὸς Σελαχεδδίν, υἱὸς τοῦ ἀπαγχονισθέντος Κούρδου ἀρχιεπαναστάτου τοῦ 1925 σεΐχου Σαΐτ βέη

Δὲν πρόκειται δὲ περὶ κινήματος αὐτοσχεδίου καὶ ἀνοργανώτου. Ἡ ἐνεργηθεῖσα ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν ἔρευνα ἔφερεν εἰς φῶς ὅτι ἡ ἐξέγερσις ὠφείλετο εἰς τὴν δραστηριότητα τῶν μελῶν ἑνὸς εἴδους ἐθνικιστικῆς ὀργανώσεως τῶν Κούρδων, ὀνόματι «Χομπιόν». Ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς εὑρίσκετο ὁ Σελαχεδδίν, ὁ υἱὸς τοῦ περιφήμου σεΐχου Σαΐτ βέη, τοῦ Κούρδου ἀρχηγοῦ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1925, ὅστις συνελήφθη τότε καὶ ἀπηγχονίσθη εἰς τὸ Διαρβεκήρ. Ἡ ἐν λόγῳ ὀργάνωσις εἶχε διακλαδώσεις καὶ συνεργάτας εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις καὶ χωρία τοῦ Κουρδιστάν· τὰ σπουδαιότερα κέντρα της ἦσαν τὸ Ἔλ-Ἀζίζ, τὸ Μούχ, τὸ Διαρβεκὴρ καὶ ἡ Ἐρζερούμ. Οὕτω, ἐκτὸς τῶν προσώπων τῶν συλληφθέντων εἰς Ἐρζερούμ καὶ μεταγομένων ἤδη εἰς Ἄγκυραν μέσῳ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἄλλαι συλλήψεις ἐνηργήθησαν εἰς τὸ Μοὺχ καὶ τὸ Ἔλ-Ἀζίζ.

Ὅλαι αἱ πληροφορίαι πείθουν ὅτι πρόκειται περὶ κινήματος εὐρυτάτου, τὸ ὁποῖον ὅμως ἐξερράγη ὑπὲρ τὸ δέον ἐνωρὶς διὰ τοὺς ὀργανωτάς του. Ἡ πρόωρος ἐξαπόλυσίς του ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ ὑπωψιάσθησαν τὰς ἐνεργείας τοῦ Σελαχεδδὶν καὶ μερικῶν ἄλλων ὑποκινητῶν. Ἡ σύλληψις τούτων ἤγαγε τοὺς συνεργάτας των, οἱ ὁποῖοι ἕδρων ἐκ Περσίας, εἰς τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἐξεγέρσεως. Οἱ παρακολουθοῦντες τὰ γεγονότα θὰ ἐνθυμοῦνται ὅτι τὸ ἴδιον σφάλμα διεπράχθη καὶ κατὰ τὸ κίνημα τοῦ 1925.

Ἀλλά, διερωτῶνται δικαίως οἱ ξένοι, ποῖα εἶνε τὰ ἐλατήρια ποὺ ἐξώθησαν τοὺς ἐπαναστάτας καὶ ποῖοι εἶνε οἱ κρυφοὶ ὑποκινηταὶ τοῦ νέου αὐτοῦ πολέμου; Διότι ἡ ἐξέγερσις δεκαπέντε χιλιάδων ἀνδρῶν, ἔστω καὶ νομαδικῶς διαβιούντων, καὶ ὁ ἐξοπλισμός των καὶ ὁ ἐφοδιασμός των δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶνε ἔργον ἑνὸς νεαροῦ υἱοῦ διασήμου πατρός. Ποῖος ἔδωκε τὰ ὅπλα καὶ τὰ ἐφόδια, ποῖος ἔδωκε τὰ ἀπαραίτητα χρήματα διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ διὰ νά... πεισθοῦν ὅσοι εἶχαν ἐνδοιασμούς; Καὶ ποῖα ὑπῆρξαν τὰ ἐπιχειρήματα ποὺ ἐχρησιμοποίησαν οἱ Κοῦρδοι φύλαρχοι διὰ νὰ ἐξεγείρουν τὰς φυλάς των;

Φαίνεται ὅτι τὸ κυριώτερον ἐλατήριον εἶνε τὸ μῖσος καὶ τὸ πνεῦμα ἐκδικήσεως, τὸ ὁποῖον διαπνέει τοὺς κουρδικοὺς πληθυσμοὺς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς αἱματηρᾶς καταστολῆς τοῦ κινήματος τοῦ σεΐχου Σαΐτ. Ἡ δρᾶσις τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ὑπῆρξε τότε τόσον ἀμείλικτος, ὥστε μεταξὺ τῶν μικρασιατικῶν πληθυσμῶν κυκλοφοροῦν ἀκόμη ἀνατριχιαστικαὶ ἱστορίαι πολεμικῶν βαρβαροτήτων. Τοῦτο μόνον ἀναφέρομεν: ὅτι ὁλόκληρα κουρδικὰ χωρία ἐξηλείφθησαν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, κατερειπωθέντα ὑπὸ τοῦ βομβαρδισμοῦ τοῦ τουρκικοῦ πυροβολικοῦ. Οἱ δὲ κάτοικοι τῶν χωρίων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἐθεωρήθησαν ὡς αἱ ἑστίαι τῆς ἐξεγέρσεως, ὅσοι δὲν ἐπρόφθασαν νὰ σωθοῦν εἰς τὰ ὄρη, ἐθανατώθησαν φρικτῶς πρὸς παραδειγματισμόν, χωρὶς νὰ γίνῃ ἐξαίρεσις διὰ τὰ γυναικόπαιδα. Τοιαῦται ἀναμνήσεις εἶνε φυσικὸν νὰ μὴ σβύνωνται εἰς τὴν ψυχὴν πολεμικῶν καὶ ἀγερώχων φυλῶν ὡς οἱ Κοῦρδοι.

Εἶνε περίεργον, ἔπειτα, ὅτι ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ κινήματος εὑρίσκεται ἀκριβῶς ὁ υἱὸς τοῦ ἀπαγχονισθέντος σεΐχου. Ποῖος τὸν παρουσίασεν ὡς ἀρχηγόν; ποῖα τὰ προσόντα του; Τὰ πρῶτα πορίσματα τῆς ἀνακρίσεως εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ εἶνε λίαν ἐνδιαφέροντα, ἐμφανίζουν δὲ τὸ κίνημα ὡς μίαν καλῶς παρεσκευασμένην ἐπιχείρησιν ὑπὸ ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ μακροῦ ἐπιδιώκουν ἕνα σχέδιον εὐρὺ καὶ ἀρτίως κατεστρωμένον. Ἀπὸ τὴν ἐπιχείρησιν αὐτὴν δὲν λείπει τὸ μυθιστορηματικὸν καὶ τὸ γραφικὸν στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον ἐχαρακτήρισε τὴν ἐπιτυχῆ ἐξέγερσιν τῶν Ἀράβων ἐναντίον τῆς Τουρκίας διαρκοῦντος τοῦ παγκοσμίου πολέμου.

Ὁ Μεμντοὺχ βέης, πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ἐν Τεχεράνῃ

Πράγματι, ὁ ἴδιος ὁ Σελαχεδδίν, ἀνακρινόμενος, ὡμολόγησεν ὅτι ἀπὸ ἐτῶν εὑρίσκετο εἰς σχέσεις μὲ τὸν περίφημον «συνταγματάρχην Λῶρενς», τὸν τρομερὸν Ἄγγλον πράκτορα, τοῦ ὁποίου ἡ δρᾶσις εἰς τὴν Ἀσίαν ἐγγίζει τὰ ὅρια τοῦ θρύλου. Εἶνε παγκόσμιος ἡ φήμη τοῦ νεαροῦ ἀρχαιολόγου καὶ μελετητοῦ τῶν Ἀνατολικῶν γλωσσῶν, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἐξερράγη ὁ πόλεμος, προσελήφθη εἰς τὸ 2ον Γραφεῖον —ὡς γραφεὺς— τοῦ Ἀγγλικοῦ Στρατηγείου ἐν Καΐρῳ. Ἐκεῖ συνέλαβε τὸ σχέδιον τῆς ὑποκινήσεως τῶν Ἀράβων εἰς ἐξέγερσιν ἐναντίον τῆς Τουρκίας. Ποίας μυθικὰς περιπετείας διῆλθε, πῶς κατώρθωσε νὰ ἀνακαλύψῃ ἕναν «ἐθνικὸν ἀρχηγὸν» τῶν Ἀράβων ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ νεαροῦ ἐμίρου Φαϋσὰλ —τοῦ μετέπειτα βασιλέως— πῶς κατώρθωσε νὰ τὸν ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς φυλάρχους καὶ νὰ τοὺς προσεταιρισθῇ μὲ τὴν βοήθειαν τῶν «ἀργυρῶν λογχῶν», ποὺ τοσάκις ἔπαιξαν πρωτεύοντα ρόλον εἰς τοὺς πολέμους τῆς Ἀγγλίας, διηγεῖται ὁ ἴδιος εἰς τὸ συναρπαστικὸν βιβλίον του.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΜΠΡΙΑΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΝ

Η ΕΛΛΑΣ ΘΕΩΡΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΙΝ ΩΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΝΟΜΕΝΗΝ ΕΙΣ ΤΑ ΕΥΓΕΝΕΣΤΕΡΑ ΙΔΕΩΔΗ

ΑΠΟΒΛΕΠΕΙ ΜΕΤΑ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Κατὰ τὸ χθεσινὸν ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐνεκρίθη τὸ κείμενον τῆς καταρτισθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἀπαντήσεως εἰς τὸ ὑπόμνημα τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπριὰν «περὶ ὀργανώσεως ἑνὸς καθεστῶτος ὁμοσπονδιακῆς ἑνώσεως τῆς Εὐρώπης».

Ἡ ἀπάντησις ἐπεδόθη τὴν ἑσπέραν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Παπαδάκη εἰς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας κ. Κλεμὰν Σιμόν, διεβιβάσθη δὲ καὶ πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴν κ. Πολίτην, ἵνα ἐπιδοθῇ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Καὶ Ντ' Ὀρσαί. Τὸ κείμενον τῆς ἀπαντήσεως ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἀναφερομένη εἰς τὸ «Ὑπόμνημα περὶ ὀργανώσεως ἑνὸς καθεστῶτος ὁμοσπονδιακῆς Ἑνώσεως τῆς Εὐρώπης», ὅπερ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις εὐηρεστήθη ν' ἀπευθύνῃ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, αὕτη ἔχει τὴν τιμὴν νὰ τῇ ἀνακοινώσῃ τὰ ἑξῆς:

1) Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις προέβη εἰς τὴν μελέτην τοῦ ἐν λόγῳ ὑπομνήματος μετὰ τοῦ ζωηροτέρου ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς εἰλικρινεστέρας συμπαθείας.

2) Θεωρεῖ ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ὀργανώσεως μεταξὺ τῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης ἑνὸς καθεστῶτος διαρκοῦς καὶ μεθοδικῆς συνεργασίας οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς ἐν τῷ πνεύματι καὶ τῷ πλαισίῳ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἀνταποκρίνεται εἰς τὰ εὐγενέστερα ἰδεώδη καὶ τὰ πραγματικὰ συμφέροντα τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν.

3) Φρονεῖ ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ὑπόμνημα προσφέρει χρησιμωτάτην πρακτικὴν βάσιν συζητήσεων διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Συνδιάσκεψιν, ἥτις δι' αὐτοῦ προτείνεται ὅπως συγκληθῇ ἐν Γενεύῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προσεχοῦς Συνελεύσεως τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶναι διατεθειμένη ν' ἀντιπροσωπευθῇ.

Θὰ ἔχῃ τὴν εὐκαιρίαν κατὰ τὰς συζητήσεις αὐτὰς νὰ παρουσιάσῃ ἐπὶ τῶν διαφόρων σημείων τοῦ ὑπομνήματος παρατηρήσεις τινὰς ἐμπνεομένας τόσον ἀπὸ τὰ γενικὰ συμφέροντα τῆς Εὐρώπης ὅσον καὶ ἀπὸ τὰ εἰδικὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος.

4) Ἡ Ἑλλὰς θ' ἀπέβλεπε μετὰ συμπαθείας εἰς τὸ ἐνδεχόμενον μιᾶς συμμετοχῆς τῆς Τουρκίας, δυνάμεως, ὡς αὐτή, βαλκανικῆς καὶ μεσογειακῆς, εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ὁμοσπονδιακὴν Ἕνωσιν».

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

Παρέχεται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων διπλωματικῶν κύκλων ἡ ἐπεξήγησις ὅτι ἡ Ἑλλάς, κράτος μικρόν, δὲν ἐθεώρησε σκόπιμον ἐν τῇ ἀπαντήσει της νὰ παρουσιασθῇ ὡς συνήγορος καὶ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἕνωσιν καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας, Μεγάλης Δυνάμεως.

Ὑπὲρ τῆς συμμετοχῆς ταύτης, ὡς γνωστόν, συνηγοροῦν ἐν τῇ ἀπαντήσει των δύο Μ. Δυνάμεις, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Γερμανία.

Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, τονίζεται, διάκειται πάντως συμπαθῶς πρὸς τὴν ἄποψιν καὶ τῆς συμμετοχῆς ταύτης, ἀνεξαρτήτως ἂν διὰ τὴν πραγματοποίησιν αὐτῆς ὑπάρχουν δυσχέρειαι λόγῳ τῆς ριζικῆς διαφορᾶς τοῦ σοβιετικοῦ οἰκονομικοῦ καθεστῶτος πρὸς τὰ καθεστῶτα τῶν ἄλλων χωρῶν, ὅπου ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς.

Η ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν θ' ἀντιπροσωπεύσῃ εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Συνδιάσκεψιν ἐν Γενεύῃ τὸν Σεπτέμβριον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος.

Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ καταρτισθῇ ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν προεδρίαν του εἰδικὴ ἐπιτροπή, ἡ ὁποία θὰ ἐξετάσῃ εἰς τὰς λεπτομερείας του τὸ οἰκονομικὸν μέρος τῆς σχεδιαζομένης συνεργασίας τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν καὶ τὸν ἀντίκτυπον τὸν ὁποῖον δύναται νὰ ἔχῃ διὰ τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα ἡ συνεργασία αὕτη, εἰς τρόπον ὥστε ὅλη ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία νὰ εἶνε ἑτοίμη μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐνδείξεις προβλέπεται ὅτι εἰς τὴν Γενεύην, ἐφ' ὅσον κατ' ἀρχὴν ἔχει ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς συνεργασίας θὰ συσταθῇ ἀμέσως τεχνικὴ ἐπιτροπή, εἰς τὴν ὁποίαν θ' ἀντιπροσωπεύωνται ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη διὰ νὰ καθορίσῃ τοὺς ὅρους τῆς συνεργασίας. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην ἕκαστον Κράτος θ' ἀναπτύξῃ τὰς παρατηρήσεις του πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων του διὰ νὰ μὴ πέσῃ θῦμα τῶν συμφερόντων τῆς ὁλότητος.

Ο ΟΥΓΓΡΙΚΟΣ ΘΡΟΝΟΣ

ΟΙ ΟΥΓΓΡΟΙ ΜΟΝΑΡΧΙΚΟΙ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΓΚΥΜΟΝΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΡΗΣΙΝ ΤΟΥ ΟΘΩΝΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ «Σάνταιϋ Ρέφερη» προβαίνει εἰς σοβαρὰς ἀποκαλύψεις, ἐπὶ τῇ βάσει πληροφοριῶν ἐγκύρου, ὡς τονίζει, πηγῆς, περὶ τῶν καταβαλλομένων ἐνεργειῶν διὰ τὴν ἀναβίβασιν τοῦ ἀρχιδουκὸς Ὄθωνος εἰς τὸν Οὐγγρικὸν Θρόνον.

Ὁ ἀρχιδοὺξ Ὄθων

«Οἱ μοναρχικοὶ κύκλοι τῆς Οὐγγαρίας, λέγει, σχεδιάζουν ὅπως τὴν 22 Νοεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὁπότε ὁ ἀρχιδοὺξ Ὄθων εἰσέρχεται εἰς τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἡ Οὐγγρικὴ Ἐθνοσυνέλευσις κηρύξῃ τὸν τερματισμὸν τῆς ὑφισταμένης Ἀντιβασιλείας καὶ καλέσῃ τὸν Ἀρχιδοῦκα Ὄθωνα νὰ ἀναλάβῃ τὸ Στέμμα τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

«Σχεδιάζεται ἐπίσης ὅπως ὁ νεαρὸς ὑποψήφιος νυμφευθῇ τὴν πριγκήπισσαν Μαρίαν τοῦ Οἴκου τῆς Σαβοΐας. Ὁ μελετώμενος αὐτὸς γάμος διακανονίζεται, καθ' ἃ λέγεται, ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Χόρτυ, τοῦ Οὔγγρου Ἀντιβασιλέως, τοῦ κ. Μουσσολίνι καὶ τοῦ καρδιναλίου Πατσέλλι, Γραμματέως ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τοῦ Βατικανοῦ.

«Ἡ φασιστικὴ κυβέρνησις τῆς Ἰταλίας—συνεχίζει ὁ συνεργάτης τοῦ ἀγγλικοῦ φύλλου—ἀκολουθεῖ ἀπό τινος φιλοουγγρικὴν πολιτικήν, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶνε ὄχι τόσον νὰ βοηθήσῃ τὴν Οὐγγαρίαν ὅσον νὰ δημιουργήσῃ πράγματα εἰς τὴν Νοτιοσλαυΐαν, σύμμαχον τῆς Γαλλίας, καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἕνα πολὺ μεγαλύτερον βαθμὸν ἐπικρατήσεως εἰς τὴν σφαῖραν τῆς Κεντρικῆς καὶ τῆς Νοτιανατολικῆς Εὐρώπης.

»Τὰ Κράτη τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ —Τσεχοσλοβακία, Ρουμανία καὶ Νοτιοσλαυΐα—ἀντιτίθενται ἀποφασιστικῶς εἰς οἱανδήποτε τοιαύτην παλινόρθωσιν τῶν Ἀψβούργων, στηριζόμενα ἐπὶ τῶν Συνθηκῶν τῆς Εἰρήνης.

»Ἡ κατάστασις αὕτη ἐγκυμονεῖ κινδύνους διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης διότι, μεταξὺ ἄλλων πραγμάτων, ὑπάρχει εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ὁ κίνδυνος ὅπως τὰ ἰταλοουγγρικὰ στρατεύματα παραβοῦν τὸ Διεθνὲς δίκαιον διερχόμενα δι' αὐστριακοῦ ἐδάφους. Μία σύρραξις μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Οὐγγαρίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν Κρατῶν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, μετὰ τῆς Γαλλίας ἐνδεχομένως, ἀφ' ἑτέρου, θὰ ἐπέσπευδε νέον εὐρωπαϊκὸν πόλεμον.»

Τὸ γυναικεῖον ζήτημα

Ἡ σύγχρονος Γαλλὶς καὶ αἱ ἠθικαὶ ἀντιλήψεις της

Ὑπερνίκησις τοῦ τύπου τῆς «γκαρσόνας».—Τὸ μεταπολεμικὸ κορίτσι καὶ αἱ ἠθικαὶ ἀρχαί του.—Τὸ ἀνελεύθερον τοῦ «ἐλευθέρου ἔρωτος».—Ἡ Παριζιάνα καὶ ἡ ἀστὴ Γαλλίς.—Ἡ γυναικεία ἀνεξαρτησία καὶ αἱ κοινωνικαὶ ἀπόψεις

Ἄρθρον τοῦ μυθιστοριογράφου Μαρσὲλ Πρεβὼ

Ὁ διάσημος Γάλλος συγγραφεὺς Μαρσὲλ Πρεβὼ παρέχει κατωτέρω μίαν εἰκόνα τοῦ μεταπολεμικοῦ κοριτσιοῦ καὶ τῆς διαφορᾶς του ἀπὸ τὸν παλαιότερον τύπον τῶν νεανίδων. Ἡ γνωστὴ εἰδικότης τοῦ Γάλλου μυθιστοριογράφου ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ προσδίδει ἰδιαιτέραν βαρύτητα εἰς τὰς παρ' αὐτοῦ διατυπουμένας ἀντιλήψεις, αἵτινες δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς βασιζόμεναι ἐπὶ τῆς μεταπολεμικῆς πραγματικότητος.

Τῷ 1892—γράφει ὁ Πρεβὼ—ὅταν ἐξεδόθησαν τὰ δύο βιβλία μου «Les Demi-Vierges» καὶ «Lettres à Françoise» τὰ κορίτσια τῆς Γαλλίας ἔχαιρον ὀλιγωτέρας ἐλευθερίας παρὰ τὰ κορίτσια οἱασδήποτε ἄλλης χώρας τῆς Εὐρώπης. Περισσότερον ἐλεύθεραι ἦσαν τότε αἱ Ἀγγλίδες, τὰς ὁποίας ἐφθόνουν διὰ τοῦτο αἱ ἀδελφαί των τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης. Τὰ κορίτσια τῆς Γαλλίας ζήτημα εἶναι ἂν εἶχον ἐλευθερίαν περισσοτέραν ἀπὸ τὰς γυναῖκας τῶν μωαμεθανικῶν χωρῶν, ἐκρατοῦντο κλεισμένα εἰς τοὺς πύργους, ἢ τὰ παλάτια, ἢ τὰ σπίτια τῶν γονέων των μὲ τόσην σχεδὸν αὐστηρότητα, μὲ ὅσην καὶ αἱ Μωαμεθανίδες εἰς τὰ χαρέμια των. Ὅταν ἤμουν ἀκόμη παιδί, ἐζούσαμεν εἰς μίαν μικρὰν πολίχνην τῆς Γασκόνης, ἡ δὲ ἀδελφή μου δὲν ἐπετρέπετο νὰ ἐξέλθῃ ποτὲ μόνη εἰς τὸν δρόμον, οὔτε καὶ μέρα μεσημέρι. Αὐτὸ ἐθεωρεῖτο ἀπολύτως ἀπρεπές, μολονότι εἶχε περάσει ἤδη τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας της. Ἡ συνοδεία μιᾶς ὑπηρετρίας ἀρκοῦσεν ἐντελῶς, ἔστω καὶ ἂν ἦτο αὐτὴ πολὺ νεωτέρα, καὶ κάποτε ἁπλὸ παιδί. Τὸ ζήτημα ἦτο, ὅτι δὲν ἔπρεπε ἕνα καλοαναθρεμμένο κορίτσι νὰ βγαίνῃ ἔξω ὁλομόναχο, ἡ δὲ εὐπρέπεια ἐτηρεῖτο, ἐὰν εὑρίσκετο ὑπὸ συνοδείαν ἑνὸς ἐκ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του.

Ἡ κατάστασις, ἡ ὁποία ὁρίζεται διὰ τῆς ἐκφράσεως «demi - vierges», ἦτο τὸ ἄκρον ἄωτον ἐλευθερίας, ποὺ κατορθώνουν νὰ ἐπιτύχουν τὰ κορίτσια. Τίποτε λοιπὸν τὸ παράδοξον, ὅτι ἐπεθύμουν διακαῶς τὴν ἐλευθερίαν. Ἀλλ' ἐχρειάσθη νὰ ἀναμείνουν πολὺ ἕως ὅτου τὴν ἀποκτήσουν.

Ὁ πόλεμος ἐπέφερε ἰσχυρὸν ἀναστάτωμα καὶ κατέρριψε σωρείαν προλήψεων. Ἡ οἰκογενειακὴ ζωὴ τῆς Γαλλίας, ἐν τῷ συνόλῳ της προσέλαβεν ἄλλην ὄψιν ἐκ τῆς παρουσίας ἀλλογλώσσων καὶ ἀλλοφύλων στρατιωτῶν. Ἡ γυναῖκα ἀπέκτησεν ἐλευθερίαν καὶ ἐπρόβαλεν ὁ τύπος τῆς «γκαρσόννας».

Μετὰ τὸν πόλεμον αἱ ἠθικαὶ ἀρχαὶ ὑπέστησαν νέαν καὶ πάλιν μεταβολήν. Ἡ νέα αὕτη τάξις πραγμάτων ἐγένετο ἰδίως αἰσθητὴ εἰς τοὺς κύκλους τῶν ἀστῶν καὶ τῶν εὐπορουσῶν οἰκογενειῶν. Ἡ ἐλευθερία τῆς γυναικός, ἡ ὁποία συχνότατα ἐξελίσσεται εἰς ἐλευθεριότητα ἠθῶν, δὲν εἶναι πλέον ἀπὸ πολλοῦ εἰς τὰς κοινωνικὰς αὐτὰς σφαίρας ἰδέα γοητευτικὴ καὶ σαγηνευτικὴ ὅπως ἄλλοτε. Δὲν συγκαταριθμεῖται πλέον μεταξὺ τῶν ἐπαναστατικῶν ἐκείνων ἰδεωδῶν, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἐθυσιάζετο προθύμως ἡ ἐνθουσιώδης νεολαία. Τὰ σημερινά μας κορίτσια φαίνεται ὅτι διεπαιδαγωγήθησαν καλύτερον ἀπὸ τὴν ζωήν, παρὰ τὰ παλαιότερα. Εἶναι εἰς θέσιν νὰ προστατεύουν μόνα των τὸν ἑαυτόν των, νὰ σκέπτωνται καὶ νὰ ζυγίζουν τὰ πράγματα. Αἱ πρόμαχοι τοῦ ἐλευθέρου ἔρωτος γίνονται ὁσημέραι σπανιώτεραι μεταξὺ τῶν θυγατέρων τῶν ἐντίμων ἀστικῶν οἰκογενειῶν. Ἀντὶ νὰ προβάλλουν ὡς ἕνα εἶδος κοινωνικῶν ἡρωΐδων, ἀγωνιζομένων ἐναντίον τῆς κοινωνικῆς τυραννίας, θεωροῦνται τώρα πλέον ὡς ἐλαφρῶς ἀνισόρροποι.

Μαρσὲλ Πρεβὼ

Ἡ «ἀσπιλότης» ἐκτιμᾶται περισσότερον σήμερον παρὰ ἄλλοτε ἀπὸ τὰ νεαρὰ κορίτσια, καὶ τοῦτο δὲν ἰσχύει μόνον διὰ τὰς νεάνιδας ἐκείνας, τῶν ὁποίων τὸ ὄχι πολὺ ἑλκυστικὸν ἐξωτερικὸν διευκολύνει τὴν παραμονήν των εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ διὰ τὰ πραγματικῶς θελκτικὰ κορίτσια.

Ὅταν ὑποστηρίζω, ὅτι ἡ νέα ἠθικὴ κατεύθυνσις κερδίζει ὁλονὲν καὶ περισσοτέρας ὀπαδούς, ἔχω ὑπ' ὄψιν κυρίως τὰς νεαρὰς Γαλλίδας τῶν ἀστικῶν τάξεων, καὶ ὄχι τὶς Παριζιάνες τῶν κατωτέρων ὁπωσδήποτε κοινωνικῶν στρωμάτων, τὰς πωλητρίας ἐπὶ παραδείγματι, ἢ τὶς μοδιστροῦλες καὶ τὰς δακτυλογράφους, ἐκ τῶν ὁποίων πολλαὶ ἐξακολουθοῦν καὶ τώρα, ὅπως καὶ ἄλλοτε, νὰ ζοῦν τὸν κάπως ἔκδοτον βίον ποὺ γουστάρουν. Τὰ κορίτσια, τὰ ὁποῖα συναντᾷ ὁ ξένος ποὺ ἔρχεται εἰς τὸ Παρίσι, μέσα στὰ ντάνσιγκς, στοὺς κινηματογράφους καὶ στὰ καφενεῖα, δὲν σκοτίζονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ ἠθικὰς ἀρχάς. Μοναδικὸς των σκοπὸς εἶναι νὰ ζήσουν ξέγνοιαστα τὴν ζωήν των. Τὰ κορίτσια ὅμως αὐτὰ δὲν ἔχουν τίποτε τὸ κοινὸν μὲ τὰς νεάνιδας τῆς ἀστικῆς τάξεως. Οἱ ξένοι κάμνουν συχνότατα τὸ σφάλμα νὰ κρίνουν τὰς γυναῖκας τῆς Γαλλίας σύμφωνα μὲ τὰ πρότυπα ποὺ τοὺς παρέχουν μερικαὶ ἐλαφρῶν ἠθῶν Παριζιάνες, χωρὶς νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὰ κορίτσια τῶν καλῶν οἰκογενειῶν συχνάζουν εἰς κύκλους, εἰς τοὺς ὁποίους δυσκόλως εἰσέρχεται ἕνας ξένος, καὶ ὅτι τὰ κορίτσια αὐτὰ προσπαθοῦν συνεχῶς νὰ κανονίσουν τὴν ζωήν των ἐπὶ ὡρισμένων σταθερῶν ἀρχῶν.

Τὸ φαινόμενον αὐτὸ εἶναι ἰδιαιτέρως ἄξιον προσοχῆς, ἂν ἀναλογισθῶμεν τὴν ἀναστάτωσιν τὴν ὁποίαν ἐπέφερον τὰ πολεμικὰ καὶ μεταπολεμικὰ ἔτη εἰς τὴν ἰδεολογίαν τῶν μεσαίων γαλλικῶν τάξεων.

(Ἡ συνέχεια εἰς 6ην σελίδα)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐπιβάλῃ ἔλεγχον εἰς τὰ μεταναστευτικὰ γραφεῖα, ὑποχρεοῦσα ταῦτα εἰς τὴν καταβολὴν ἐγγυήσεως 30—500 χιλ. δραχμῶν. Ὁ σκοπὸς εἶνε βεβαίως ἄριστος. Τὰ ἀφελῆ θύματα τῶν ἐν λόγῳ γραφείων ἦσαν καὶ εἶνε τόσον πολλὰ ἐν Ἑλλάδι, ὥστε ἡ ὑπὲρ αὐτῶν κρατικὴ μέριμνα ἔδει πρὸ πολλοῦ νὰ εἶχεν ἐκδηλωθῇ. Ἀλλ' ἂν ὁ σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως εἶνε καλός, τὰ μέσα πρὸς ἐπιδίωξίν του εἶνε αὐτόχρημα ἀστεῖα. Διότι ποῖος πραγματικὸς ἔλεγχος ὑπὲρ τοῦ μετανάστου τίθεται διὰ τῆς ὡς ἄνω ἐγγυήσεως, ὅταν εἶνε ἐκ τῶν προτέρων γνωστὸν ὅτι τὰ μεταναστευτικὰ γραφεῖα θὰ τὴν εἰσπράξουν ἐντὸς ὀλίγου ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς μετανάστας εἰς τὸ πολλαπλάσιον; Καὶ κατὰ τί ἀποτελεῖ ἐξασφάλισιν ἡ ἐγγύησις αὐτή, ὥστε νὰ προστατεύσῃ τὸν μετανάστην ἀπὸ τοῦ νὰ πέσῃ θῦμα ἐκμεταλλεύσεως, ὡς ἐπανειλημμένως συνέβη μέχρι τοῦδε, πληρώνων εἰσιτήριον διὰ χώρας εἰς τὰς ὁποίας δὲν δύναται ν' ἀποβιβασθῇ ἢ, καὶ ἀποβιβαζόμενος, δὲν δύναται νὰ ζήσῃ οὔτε μίαν ἡμέραν; Ἡ ἐν προκειμένῳ κρατικὴ μέριμνα ὑπὲρ τῶν μεταναστῶν θὰ ἔπρεπε, καὶ εἶνε εὔκολον, νὰ ἐκδηλωθῇ διὰ πρακτικωτέρων μέτρων, ἂν ἡ εἰδικὴ ὑπηρεσία, ἀσκοῦσα ἀληθινὸν καὶ ἄγρυπνον ἔλεγχον εἰς ὅλα τὰ μεταναστευτικὰ γραφεῖα, καθωδήγει τοὺς μετανάστας πατρικῶς καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διαβιώσεως εἰς τὰς χώρας ὅπου ζητοῦν νὰ μεταβοῦν καὶ ὡς πρὸς τὰ μέσα ἀμύνης ἐναντίον τῶν διαφόρων ἐκμεταλλευτῶν, τῶν ὁποίων κινδυνεύουν πάντοτε νὰ πέσουν θύματα. Μόνον ἡ τοιαύτη καθοδήγησις καὶ ἐποπτεία, γινομένη κατὰ τρόπον δυνάμενον ν' ἀποσπάσῃ ἀμέσως τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ μετανάστου πρὸς τὴν ἁρμοδίαν κρατικὴν ὑπηρεσίαν, θὰ ἐξυπηρέτει τὸν σκοπὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἀποβλέπει ἡ ἐξαγγελλομένη κυβερνητικὴ μέριμνα.

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ὅσων ἐγράψαμεν προχθὲς ζητοῦντες τὴν προσωπικὴν ἐπέμβασιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἰς τὸ ζήτημα τῆς δασμολογικῆς προστασίας τῆς Ἑλληνικῆς ὑφαντουργίας, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ηὐηρεστήθη ν' ἀπαντήσῃ δι' ἰδιοχείρου σημειώματος ὡς ἑξῆς:

«Ὑπάρχουν ζητήματα, τὰ ὁποῖα μόνον εἰδικοὶ δύνανται νὰ μελετήσουν. Τοιοῦτον εἶνε ἀκριβῶς τὸ ζήτημα τῆς δασμολογικῆς προστασίας, ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται νὰ δοθῇ εἰς τὴν βιομηχανίαν τῆς ἐριουργίας, διὰ νὰ δύναται νὰ παλαίσῃ πρὸς τὴν ἐριουργίαν τῆς ἀλλοδαπῆς. Διὰ τοῦτο ἐδήλωσα ρητῶς εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς βιομηχανίας ταύτης ὅτι λυποῦμαι μὴ δυνάμενος νὰ ἱκανοποιήσω τὴν αἴτησίν των, ὅπως αὐτοπροσώπως ἐξεύρω τὸ ποσὸν τῆς ἐπιβαλλομένης προστασίας καὶ ὅτι θὰ στηριχθῶ, ὡς πρὸς τοῦτο, εἰς τὰ συμπεράσματα τῆς μελέτης, ποὺ ἀνέθεσα νὰ κάμῃ ὁ κ. Γαλόπουλος, εἰς τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν χρηστότητα τοῦ ὁποίου ἔχω πλήρη ἐμπιστοσύνην».

Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος θέτει τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των καὶ δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ συμφωνήσωμεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων μόνον τὴν γενικὴν κατεύθυνσιν δύναται νὰ δώσῃ καὶ ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν τεχνικὴν ἐφαρμογὴν τῆς πολιτικῆς της δικαιοῦται νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῶν πορισμάτων τῶν εἰδικῶν της συμβούλων ἢ τοὐλάχιστον ὀφείλει νὰ λάβῃ ταῦτα ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν. Κατὰ συνέπειαν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἐφ' ὅσον ἔχει ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην, ὡς γράφει, εἰς τοὺς συμβούλους του καὶ ἐφ' ὅσον ἔδωκε σαφεῖς καὶ κατηγορηματικὰς πρὸς αὐτοὺς ὁδηγίας περὶ τῆς προστατευτικῆς κατευθύνσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἐν προκειμένῳ, εὑρίσκεται ἐν τάξει. Νομίζομεν, ἐν τούτοις, ὅτι ὁ κ. Γαλόπουλος, προϊστάμενος τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας, τοῦ ὁποίου οὔτε τὴν ἱκανότητα, οὔτε τὴν χρηστότητα ἠμφισβητήσαμεν, ἐπανεξετάζων τὴν αἴτησιν τῶν βιομηχάνων μας, ὀφείλει νὰ λάβῃ σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν του, τὴν ἐξαιρετικὰ δυσάρεστον κατάστασιν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλαγῶν μας καὶ τὸν κίνδυνον τῆς ἀνεργίας, τὸν ὁποῖον ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, ὀφείλομεν μὲ κάθε θυσίαν ν' ἀποτρέψωμεν. Εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ὀπαδοὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου τόσον ὅσον φαίνεται νὰ εἶναι καὶ ὁ κ. Γαλόπουλος, ἀλλ' ὅταν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὸ ρεῦμα τοῦ προστατευτισμοῦ, τὸ ὁποῖον διέπει τὴν Οἰκουμένην ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, καὶ τὴν σημερινήν μας ἐξαιρετικὰ δυσχερῆ θέσιν, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ν' ἀκολουθήσωμεν, τὴν κακήν, ἔστω, κατεύθυνσιν τὴν ὁποίαν δίδουν οἱ ἰσχυροὶ ἰθύνοντες τὴν παγκόσμιον οἰκονομικὴν κατάστασιν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΥΠΟΝΟΜΩΝ

Ἀπὸ τὸ χθεσινὸν ἀνακοινωθὲν τοῦ Δήμου πρὸς τὰς ἑσπερινὰς ἐφημερίδας καὶ τὴν σχετικὴν περὶ τὸ ζήτημα τῶν ὑπονόμων εἰδησεογραφίαν, δύναταί τις νὰ ἐξαγάγῃ τὸ μελαγχολικὸν συμπέρασμα ὅτι ἡ διαφωνία τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου πρὸς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐπὶ τοῦ μήκους τῶν ὑπονόμων, ἠμπορεῖ ν' ἀποτελέσῃ σοβαρὰν ἀφορμὴν παρελκύσεως τοῦ ζητήματος ἐὰν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἐπέμβῃ πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς ὀρθῆς λύσεως, ἀναγνωρίζων τὴν ἄμεσον ἀναγκαιότητα τοῦ συζητουμένου ἔργου. Ἀνεξαρτήτως τῆς διαφορᾶς ἀντιλήψεων καὶ τῶν διαφω-

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

νιῶν, ἐκεῖνο ὅπερ κυρίως ἐνδιαφέρει εἶναι ἡ κατασκευὴ τῶν ὑπονόμων ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν δύναται κανὲν ὑγιεινολογικὸν μέτρον ν' ἀποδώσῃ τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα. Ἐπίσης δὲν νομίζομεν ὅτι πρέπει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἁρμοδίων νὰ ἐντοπισθῇ εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως καὶ αἱ μακρυναὶ συνοικίαι καὶ οἱ συνοικισμοὶ νὰ μείνουν ἄνευ ὑπονόμων διὰ νὰ σχηματίζουν τὸν μολυσματικὸν κλοιὸν ποὺ θ' ἀπειλῇ πάντοτε τὸ κέντρον.

ΑΝΕΚΤΕΛΕΣΤΟΙ ΝΟΜΟΙ Τρεῖς μῆνες παρῆλθον περίπου ἀφ' ὅτου ἐσπευσμένως ἐψηφίσθη ὁ νόμος περὶ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ τοῦ λιμένος Πειραιῶς. Πρὸ ἑνὸς μηνὸς διωρίσθη, κατόπιν ἐνδοκυβερνητικῶν συγκρούσεων καὶ ἀντεγκλήσεων ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ νέου ὀργανισμοῦ καὶ μετὰ τὸν διορισμόν του ἐσπευσμένως πάλιν —πόση σπουδή— ἐδημοσιεύθησαν διατάγματα καθορίζοντα τὴν δικαιοδοσίαν του καὶ τὰς ὑποχρεώσεις του.

Ὁ γενικὸς διευθυντὴς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του καὶ ὁ ὀργανισμὸς ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὁ ἐμπορευόμενος καὶ ναυτικὸς κόσμος ἀναμένει κάποιαν βελτίωσιν τῶν ἀθλιωτάτων καὶ ἀπεριγράπτων συνθηκῶν τοῦ λιμένος, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λειτουργήσῃ εἰσέτι διότι τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον ἐξέλεξε παρατύπως τὸν ἀντιπρόσωπόν του καὶ ἀναμένεται ἡ νέα κανονικὴ ἐκλογή.

Ἢ τὰ προσωπικὰ αὐτὰ ζητήματα καὶ αἱ φιλοδοξίαι καὶ αἱ θεσιθηρίαι θὰ παραμερισθοῦν διὰ νὰ λειτουργήσῃ ὁ νέος θεσμὸς ἢ νὰ τὸ πάρουν ἀπόφασιν ὅσοι ἀναμένουν τὴν λειτουργίαν του καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας ὅτι τίποτε δὲν γίνεται εἰς τὸν τόπον αὐτὸν εἰμὴ νόμοι... παραμένοντες ἀνεκτέλεστοι.

ΣΤΕΝΟΤΗΤΕΣ Μία ἀπόφασις τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς Ἀθηνῶν νὰ δημιουργήσῃ παιδικὰ πάρκα μὲ δεξαμενάς, ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ λούωνται τὰ ἄπορα παιδάκια, ἀφοῦ ἔτυχε τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς κοινῆς γνώμης, προσέκρουσεν αἰφνιδίως εἰς τὰς στενὰς ἀντιλήψεις μερικῶν ἐπιτρόπων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, οἵτινες εὑρίσκουν ὅτι ἀποτελεῖ ἀσέβειαν πρὸς τὰ Θεῖα ἡ παρὰ τοὺς ναοὺς δημιουργία πάρκων καὶ δεξαμενῶν καὶ ἄνευ πολλῆς χρονοτριβῆς ἠμπόδισαν χθὲς τὸ συνεργεῖον τοῦ Δήμου νὰ ἐργασθῇ. Νομίζομεν ὅτι θὰ ὑπερισχύσουν σοβαρώτεραι σκέψεις. Ἡ μέριμνα διὰ τὴν ὑγείαν τῶν παιδιῶν —καὶ τοιαύτην μέριμναν ἀποτελεῖ τὸ σχέδιον περὶ λαϊκῶν πάρκων— κατ' οὐδὲν ἀντίκειται εἰς τὴν θρησκείαν Ἐκείνου, ὅστις εἶπε τό: ἄφετε τὰ παιδία ἐλθεῖν πρός με.

Η ΑΝΟΧΗ ΕΧΕΙ ΟΡΙΑ *Ἡ προχθεσινὴ ἐπίθεσις τῶν ἐρυθρῶν πρακτόρων ἐναντίον τῆς Πολωνικῆς Πρεσβείας ἐνισχύει ὅσα ἐγράψαμεν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν διὰ τὴν θρασύτητα τῶν κομμουνιστῶν. Ὅταν μία ὁμὰς ἀνθρώπων τόσον σαφῶς ἐκφράζεται καὶ τόσον σαφέστερον ἐνεργῇ, πρέπει νὰ ὑφίσταται τὸν ἀμείλικτον κολασμὸν τοῦ νόμου, καμμία δὲ οὐδαμόθεν καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ χωρέσῃ ἐπιείκεια. Δὲν ἔχει τὸ Κράτος ἀπέναντί του ἀνθρώπους ὑποπίπτοντας εἰς ἓν ἀδίκημα, ἀλλὰ σπεῖραν κακοποιῶν, οἱ ὁποῖοι συνωμοτοῦν ἐναντίον τῆς ἡσυχίας τῶν πολιτῶν καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Κράτους. Ἐναντίον αὐτῶν πρέπει νὰ ληφθοῦν μέτρα σκληρὰ διὰ νὰ μὴ εὑρεθῶμεν κάποτε πρὸ λαϊκῆς ἐξεγέρσεως, ἡ ὁποία θὰ εἶνε πολὺ σκληροτέρα διὰ τοὺς ἐρυθροὺς συντρόφους παρὰ οἱονδήποτε μέτρον τοῦ Κράτους.*

ΕΝΑΣ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ Οἱ ἀγρόται τῆς Τσαμουργιᾶς εὑρίσκονται ἐν ἀναστατώσει διὰ τὴν προχειρότητα μετὰ τῆς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις κατήρτισε τὸ ψηφισθὲν ἐσχάτως ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας Νομοσχέδιον, «περὶ καθορισμοῦ ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων Μαργαριτίου—Παραμυθιᾶς». Ὁ Νόμος οὗτος, θίγει σοβαρώτατα τὰ τοπικὰ συμφέροντα, θεωρεῖται δὲ ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας ὡς ἀντισυνταγματικός, διότι ἀνατρέπει τὸ ὑπὲρ αὐτῶν δεδικασμένον καὶ ἔρχεται εἰς ἀντίφασιν μὲ τὸν γενικὸν ἀγροτικὸν Νόμον. Ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἐννοήσωμεν ποῖοι εἶναι οἱ «γενικώτεροι λόγοι» οἱ ὁποῖοι, ἠνάγκασαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ ὑποβάλῃ πρὸς ψήφισιν Νομοσχέδιον, ἀνατρέπον τὴν κειμένην ἀγροτικὴν Νομοθεσίαν καὶ ἀδικοῦν μίαν πολυπληθῆ ἀγροτικὴν τάξιν. Ἀνεξιχνίαστα γὰρ τὰ μυστήρια τῆς Κυβερνητικῆς πολιτικῆς!

ΧΑΡΙΝ ΑΥΤΩΝ Διὰ νὰ γίνῃ προσφυγικὸς συνοικισμὸς εἰς τὶς Τζιτζιφιές, πρέπει πρῶτον νὰ καταστῇ κατοικήσιμος ἡ περιοχή. Καὶ δὲν πιστεύομεν τὸ ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἔχει προνοήσει διὰ τοῦτο, ἀφοῦ ἤδη κατοικοῦν πρόσφυγες ἐκεῖ εἰς τὴν ἰδίαν ἀθλίαν κατάστασιν μὲ πολλοὺς ἄλλους. Ἀλλὰ πρόκειται πλέον περὶ συστηματικοῦ συνοικισμοῦ καὶ ἐπομένως ὑπάρχει ἐλπίς, χάριν τῶν ἀδελφῶν τοὐλάχιστον προσφύγων ποὺ θὰ σταλοῦν εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Τζιτζιφιῶν, ἀφοῦ χάριν τῶν μέχρι σήμερον κατοικούντων δὲν ἔγινε τίποτε, νὰ ληφθοῦν μερικὰ ἐξυγιαντικὰ μέτρα τῆς κοίτης τοῦ Κηφισσοῦ, τῆς ὑπονόμου ποὺ ἔσπασε πρὸ καιροῦ καὶ διορθωθεῖσα ἐξακολουθεῖ νὰ μολύνῃ ἀκόμη καὶ σήμερον τὴν παραλίαν μὲ τὰ... περισσεύματα τῆς παλαιᾶς της βλάβης, καὶ μέτρα διὰ τὰ μόνιμα ἕλη ποὺ δὲν ἔχουν ἀκόμη ἀποξηρανθῆ. Προχθὲς ἀκόμη διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ ἀνθέξουν εἰς τὰς νεφέλας τῶν κωνώπων οἱ παραλιακοὶ κάτοικοι, ἐζητήθη ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ ὁ διὰ πετρελαίου ψεκασμὸς τῶν κωνωπογόνων ἑστιῶν. Πρὸ τοῦ συνοικισμοῦ λοιπόν, ἂς ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐξυγίανσις τῆς περιοχῆς.

ΤΟ ΠΡΟΣΤΙΜΟΝ *Τὸ πρόστιμον ποὺ ἐπεβλήθη εἰς τὸν πλοίαρχον, ὅστις ἐδέχθη ὑπεραρίθμους ἐκδρομεῖς εἰς τὸ πλοῖόν του, εἶνε μέτρον διὰ τὸ ὁποῖον κανεὶς δὲν δύναται νὰ διαμαρτυρηθῇ. Ἐκτὸς τῶν στοιχειωδῶν ὑποχρεώσεων ἀνέσεως ποὺ ἔχει ἕνας πλοίαρχος νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς ἐπιβάτας του, πρέπει νὰ τηρῇ καὶ τοὺς κανονισμοὺς διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς των. Τὸ στοίβαγμα τῶν ἐπιβατῶν διὰ μίαν Κυριακάτικην ἐκδρομὴν δὲν εἶνε διόλου συντελεστικὸν τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ Κοινοῦ, τὸ ὁποῖον ὅμως πρῶτον ἔπρεπε νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ νὰ τιμωρήσῃ διὰ τῆς ἀποχῆς του τὸν πλοίαρχον. Ἀλλὰ τὸ Κοινὸν ἀρέσκεται εἰς τὴν σαρδελλοποίησιν καὶ διαμαρτύρεται ἐκ τῶν ὑστέρων. Παράδειγμα τὰ τρὰμ τῆς Πάουερ τὴν μεσημβρίαν καὶ τὸ ἀπόγευμα.*

Φιλαργυρία

Ὁ γέρων φιλάργυρος, ὁ ὁποῖος ἐφόνευσε διὰ πελέκεως τὴν νύμφη του, ἐπειδή... ἔκαμνε σπατάλην ὑλικῶν εἰς τὸ φαγητὸν ποὺ ἐμαγείρευε, εἶνε ἀσφαλῶς ἀντάξιος ὅλων ἐκείνων τῶν ὑποδειγματικῶν φιλαργύρων ποὺ ἀναφέρουν οἱ μῦθοι ὅλων τῶν λαῶν.

Εἰς πρώτην γραμμὴν ἔρχεται ὁ ἀρχαῖος ἐκεῖνος πρόγονός μας, τὸν ὁποῖον ὁ Ἀριστοφάνης ὠνόμασε «κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον», ἤγουν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος πριονίζει τὸ κύμινον καὶ γλύφει τὸ κάρδαμον, διαγωνιζόμενος εἰς τὰ πρωτεῖα μὲ τὸν περίφημον Γάλλον Ἀρπαγκόν, ὁ ὁποῖος ἔτρωγε τὸ ψωμί του τρίβοντάς το ἐπάνω εἰς τὸ ἐσφραγισμένον μπουκάλι ὅπου ἐφύλαττε ἕνα κομμάτι τυρί.

Τοὺς δύο αὐτοὺς πρωταγωνιστάς, ἀκολουθοῦν κατὰ πόδας οἱ δύο ἐκεῖνοι φιλάργυροι, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ ἔσβυσαν τὸ φῶς, περιττὸν μετὰ τὴν ἀμοιβαίαν γνωριμίαν, ἔβγαλαν καὶ τὰ πανταλόνια τους, διὰ νὰ μὴ φθείρωνται, ἀφοῦ τὸ σκότος ἀνεπλήρωνε τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς ἐνδυμασίας. Εἰς τὴν αὐτὴν σειρὰν ἔρχεται ὁ γνωστὸς ἐκεῖνος Κινέζος φιλάργυρος, ὁ ὁποῖος ἐγευμάτιζε κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Μετέβαινεν, εἰς τὴν ἀγοράν, ὅπου ἐπωλοῦντο αἱ ψηταὶ χῆνες. Ἐκεῖ, παζαρεύοντας τάχα, ἐβύθιζε τὰ μακρυὰ κινέζικα νύχια του εἰς τὸ πάχος τῆς χήνας, καὶ φεύγων χωρὶς νὰ ψωνίσῃ, τὸ μεσημέρι ἐγευμάτιζε μὲ τὸ λίπος ποὺ ἀπεκόμιζε εἰς τὰ νύχια τῆς μιᾶς χειρός, ἐπιφυλάσσων διὰ τὸ δεῖπνόν του τὰ νύχια τῆς ἄλλης!...

Κατόπιν ἔρχεται ὁ ἄλλος ἐκεῖνος φιλάργυρος τῆς Βαγδάτης. Προκειμένου ν' ἀγοράσῃ βούτυρον ἐρωτοῦσε:

—Εἶνε καλὸ τὸ βούτυρο;

—Καλὸ σὰν λάδι! ἀπεκρίνετο ὁ πωλητής.

—Καὶ τὸ λάδι σου; —

—Ὡραῖο, σὰν νερό!...

Καὶ ἠρκεῖτο εἰς τὸ νερό, ποὺ ἦτο τὸ καλύτερο ἀπ' ὅλα...

Κανεὶς ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ φθάσῃ τὸν Κεφαλλωνίτην ἐκεῖνον φιλάργυρον. Δικηγόρος αὐτός, ἐχρησιμοποίησε κάποτε διὰ τὴν ἀντιγραφὴν κάποιου ἐγγράφου νεαρὸν συγγενῆ του, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ τὸ ὑπηγόρευε.

Ὁ νεαρὸς ἐβούτηξε μίαν φορὰν τὴν πέννα, ἔγραψε λίγο, ἐξαναβούτηξε καὶ ἡτοιμάζετο νὰ βουτήξῃ διὰ τρίτην φορὰν ἐντὸς μικροῦ σχετικῶς διαστήματος εἰς τὸ καλαμάρι, ὅταν ἕνα ἄγριο χέρι τοῦ ἅρπαξε τὸ δικό του καὶ μιὰ μαινομένη φωνὴ τὸν ἐσταμάτησε:

—Γαλαντόμε μου! Ἔ, γαλαντόμε μου!...

Ὁ ἄσωτος νέος, ἐσπαταλοῦσε τὸ μελάνι!...

ΑΝΝΙΝΟΣ

Κοσμικὴ κίνησις

Ἡ Γαλλικὴ παροικία καὶ ὁ Ἑλληνογαλλικὸς Σύνδεσμος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῶν Γάλλων, διοργανώνουν αὔριον εἰς τὰς 9 τὸ βράδυ γεῦμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Γεναιστ[illegible]» τῆς Κηφισσιᾶς.

— Χθὲς ἤρχισαν εἰς τὸ παρὰ τὸν Ἅγιον Κοσμᾶν «Γκόλφ» κολυμβητικοὶ ἀγῶνες καὶ διάφορα θαλάσσια ἀγωνίσματα, εἰς τὰ ὁποῖα συμμετέχουν ἀποκλειστικῶς μέλη ἀμφοτέρων τῶν φύλων τοῦ Ὁμίλου τοῦ γκόλφ. Ὅλα τὰ ἀγωνίσματα εἶχαν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον καὶ τὸ παριστάμενον πλῆθος τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου ποὺ παρηκολούθησε ἐπέρασε τρεῖς ὥρες εὐχάριστες καὶ διασκεδαστικές.

ΤΟ ΠΑΡΑΣΗΜΟΝ Τὸ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπαρασημοφόρησε τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας τῆς Ρόδου, δὲν σημαίνει, ὡς θέλει νὰ παραστήσῃ ὁ ἐκ Δωδεκανήσων ἀνταποκριτὴς τῆς Γερμανικῆς «Ἡμέρας», ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διαψεύδει ἐπισήμως πᾶσαν γνωσθεῖσαν κακουχίαν τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν. Σημαίνει ἁπλῶς ὅτι ὁ παρασημοφορηθεὶς Ἰταλὸς ἀστυνόμος ἐξυπηρέτησε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ πρόσωπον πολλῶν ὑπηκόων της μεταβάντων εἰς τὴν Ρόδον καὶ ὅτι ἔχει τὸ αἴσθημα τῆς πραγματικῆς φιλίας ποὺ ἑνώνει τοὺς δύο λαούς. Ὅσον ἀφορᾷ κακουχίας καὶ πιέσεις, δι' αὐτὰς δὲν ἀσχολοῦνται.... τὰ παράσημα. Μὲ αὐτὰ ἀσχολεῖται ἡ ἱστορία.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ Οἱ παθόντες ἐκ τῶν θεομηνιῶν τῆς περιφερείας Ἀγρινίου ἐζήτησαν δι' ἀντιπροσωπείας των, ἀφιχθείσης ἐδῶ, ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν εἰσπράξεως καθυστερουμένων φόρων, διότι ἡ σιτοκαλλιέργεια καὶ ἡ καπνοφυτεία κατεστράφησαν ἐντελῶς.

Τὸ αἴτημά των εἶνε δίκαιον, ὅπως εἶνε δίκαια παρόμοια αἰτήματα περιφερειῶν αἱ ὁποῖαι ἐπλήγησαν ἐπίσης τόσον δεινῶς ἀπὸ τὴν ἐνσκήψασαν θεομηνίαν καὶ διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως συνηγοροῦμεν καὶ ἡμεῖς.

ΥΠΟΤΡΟΠΑΙ ΕΛΟΝΟΣΙΑΣ
ἐπερχόμεναι κατόπιν γενομένης θεραπείας, σημαίνουν ὅτι ἡ νόσος προσέλαβε τὴν ἐπικίνδυνον χρονίαν μορφήν, ἡ ὁποία ἐξαντλεῖ τὸ σῶμα καὶ τὸ προδιαθέτει εἰς τὰς λοιπὰς μολύνσεις. Ἡ χρονία ἐλονοσία εἶνε συνέπεια ἀνεπαρκοῦς θεραπείας τῶν
ἀρχικῶν πυρετικῶν προσβολῶν
Τὸ συμφέρον τῆς ὑγείας σας ἀπαιτεῖ νὰ χρησιμοποιήσετε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καὶ συστηματικῶς ἕνα ἀποτελεσματικὸν φάρμακον. Ὅλοι οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ ἐλονοσιολόγοι τὸ ἀναγνωρίζουν ὅτι ἡ
Σύνθετος Πλασμωχίνη τοῦ Bayer
εἶνε ἕνα νέον καὶ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ εἰς τὸ εἶδος του φάρμακον κατὰ τῆς Ἑλονοσίας, τὸ ὁποῖον ἐπιδρᾷ καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας εἰς τὰς ὁποίας ἡ κινίνη οὐδεμίαν ἐπίδρασιν [illegible] ὡρισμένου εἴδους τῶν παρασίτων.
Ἐρωτήσατε τὸν ἰατρόν σας περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὀρθῆς θεραπείας τῆς Ἑλονοσίας διὰ τῆς Πλασμωχίνης.
«FAMA» Πρακτορεῖον 47

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Κυριακὴν

(Ὥρα Ἀθηνῶν. - Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων).

ΛΕΙΨΙΑ (259 μ.) 7.15 μ.μ. Δίσκοι γραμμοφώνου. 9 μ.μ. Μεταβίβασις ἐκ τοῦ «Κουρτεάτερ» τοῦ Μπὰντ Ἔλστερ τῆς τριπράκτου ὀπερέττας «Ὁ πτηνοπώλης» τοῦ Κὰρλ Τσέλλερ. Κατόπιν μουσικὴ χοροῦ.

ΚΑΙΝΙΓΚΣΒΕΡΓΗ (276.1 μ.) 9 μ.μ. Μέρη ἀπὸ τὶς ὀπερέττες: «Τσιγγᾶνος βαρῶνος» τοῦ Στράους, «Ὁ ἀγαπητὸς Αὐγουστῖνος» τοῦ Λέο Φάλλ, «Γκέϊσσα» τοῦ Τζόνες, «Νυχτερίδα» τοῦ Στράους, «Δοὺξ τοῦ Σικάγου» τοῦ Κάλμαν, «Πολενμπλοὺτ» τοῦ Νεμπντάλ, «Παγανίνι» τοῦ Λέχαρ, «Ὀρφεὺς στὸν Ἅδη» Ὄφφενμπαχ. 11.30' μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ ἐκ Βερολίνου.

ΜΠΡΑΤΙΣΛΑΒΑ (278.8 μ.) 8.30' μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ. 11.18' μ.μ. Τσιγγάνικη ὀρχήστρα. 12 μεσον. Μουσικὴ ἀπὸ δίσκους γραμμοφώνου.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307.1 μ.) 9.35' μ.μ. Εὔθυμη μουσική. 11 μ.μ. Συναυλία.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (380.7 μ.) 7.25' μ.μ. Ρωσσικὰ τραγούδια. 8 μ.μ. Μελῳδίαι. 8.40' μ.μ. Ταγκό. 9.15' μ.μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. 10 μ.μ. Μέρη ἀπὸ ὀπερέττες, ἀπὸ Βιεννέζικη ὀρχήστρα καὶ στρατιωτικὴ μουσική.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.) 7 μ.μ. Δίσκοι γραμμοφώνου. 9 μ.μ. Ρεσιτὰλ πιάνου. 9.45' μ.μ. Ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ ὑπὸ Ζὰν Ἀθανασίου.

ΚΑΤΟΒΙΤΣΕ (408.7 μ.) 8.45' μ.μ. Μουσική. 9.15' μ.μ. Μεταβίβασις ἐκ Βαρσοβίας.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (432 μ.) 8.30' μ.μ. Ἐθνικοὶ σκοποὶ ἀπὸ φυσαρμόνικα. 9 μ.μ. Συναυλία βιολιοῦ μὲ ἔργα: Τσαϊκόφσκυ (Κονσέρτο), Ρίμσκι - Κορσακὼφ (Κοντσέρτο - Φαντασία), Φίμπιτς (Σενζοῦχτ), Λάνγκ (Σκερτσάντο). 10 μ.μ. Ἐθνικοὶ σκοποί.

* ΡΩΜΗ (441.2 μ.) 6 μ.μ. Ἐλαφρὰ καὶ μουσικὴ χοροῦ. 10.02' μ. μ. «Λουκία τοῦ Λαμερμοὺρ» ὄπερα τοῦ Ντονιζέττι. (Τὸ αὐτὸ πρόγραμμα ἐκ Νεαπόλεως 331.5 μ.)

* ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.) 8.30' μ.μ. Σεξτέττο. 9.40' μ.μ. «Εὔα» ὀπερέττα τοῦ Λέχαρ. Κατόπιν Δίσκοι γραμμοφώνου.

* ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.) 7.15' μ.μ. Ὁ καλλιτέχνης τῆς Ὄπερας Χριστόφ. Ἴβικ θὰ τραγουδήσῃ ἄριες τῆς «Κάρμεν», «Καβαλλερία Ρουστικάνα», «Ζαζά», «Φόρτσα ντὲλ ντεστίνο» καὶ «Μανόν». 8.25' μ.μ. Ὁ βιολιστὴς Φρὶτζ Σέντλακ θὰ παίξῃ μία Σονάτα τοῦ Ρίχαρντ Στράους. 9 μ.μ. Μεταβίβασις ἐκ τοῦ θεάτρου τῆς Βιέννης: «Ρεκλάμα» τοῦ Μπροῦνο Γκρανισταῖτεν.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.) 6.10' μ. μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας τῆς Στρατιωτικῆς Λέσχης. 7.15' μ.μ. Οὐγγρικὰ τραγούδια μὲ τὴν τσιγγάνικη ὀρχήστρα Μαγγνάρι. 8.30' μ. μ. Ὀρχήστρα τζάζ.

ΛΙΟΥΜΠΛΙΑΝΑ (574.7 μ.) 9 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.) 8.45' μ. μ. Δίσκοι γραμμοφώνου. 9.15' μ.μ. Συναυλία τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Βαρσοβίας. 12 μεσ. Μουσικὴ χοροῦ.

* * *

—Τί θὰ ἀκούσωμεν αὔριον Δευτέραν

ΛΕΙΨΙΑ (259 μ.) 8.30' μ.μ. Συναυλία. 10.45' μ.μ. Τραγούδια καὶ φλάουτο.

ΛΟΝΔΙΝΟ (261 μ.) 8.45' μ.μ. Στρατιωτικὴ μπάντα. 10.40' μ.μ. Μουσικὴ δωματίου μὲ συνθέσεις Ντίτερσντορφ, Μπάχ, Μέντελσων, Σουμπερτ, Ντάβις, Σωσόν, Ντεμπισύ, Φωρέ. 12 μεσον. (1.554.4 μ.) Μουσικὴ χοροῦ.

ΜΠΡΙΝΟ (341.7 μ.) 9 μ.μ. Ὁ ἐθνικὸς γαλλικὸς ὕμνος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῶν Γάλλων (14 Ἰουλίου), 1492, 10 καὶ 10' μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 11.15' μ.μ. Δίσκοι γραμμοφώνου.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (380.7 μ.) 8.40' μ.μ. Φυσαρμόνικα. 9.15' μ.μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. Κατόπιν στρατιωτικὴ μουσική.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.) 8 μ. μ. Δίσκοι γραμμοφώνου. 9.10' μ.μ. Ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ ὑπὸ Ἔντγκαρδ Ἰστράτι. 9.35' μ.μ. Συναυλία. 9.50' μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. 10 καὶ 10' μ.μ. Συναυλία τραγουδιοῦ. 10.25' μ. μ. Γαλλικὴ μουσική.

ΚΑΤΟΒΙΤΣΕ (408.7 μ.) 9.15' μ.μ. Πανηγυρικὴ μουσικὴ ἑσπερὶς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῶν Γάλλων.

ΡΩΜΗ (441.2 μ.) 10.02' μ. μ. Ἐλαφρὰ μουσική. Κατὰ τὰ διαλείμματα ἕνα ἠχητικὸ παιχνίδι τοῦ Ὀσὶπ Φελίν. Κατόπιν μουσικὴ χοροῦ ἀπὸ δίσκους γραμμοφώνου. (Τὸ αὐτὸ πρόγραμμα ἐκ Νεαπόλεως 331.5 μ.)

* ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.) 8.30' μ.μ. Μικρὰ ὀρχήστρα. 9.50' μ.μ. «Ροζαμούνδη» ὄπερα τοῦ Τρεντινάλια. Κατόπιν δίσκοι γραμμοφώνου.

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.) 9.05' μ. μ. Ἄριες καὶ τραγούδια. 10 μ.μ. Κουαρτέττο ἐγχόρδων. Κατόπιν συναυλία τῆς συμφωνικῆς τσιγγάνικης ὀρχήστρας.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.) 8.20' μ. μ. Μουσικὴ καὶ τραγούδια. 9.30' μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας τῆς Ὄπερας μὲ ἔργα Μόζαρτ. 11.15 μ.μ. Συναυλία τσιγγάνικης ὀρχήστρας ἐκ τοῦ καφφενείου Μπάρος.

Ἡ Γαλλικὴ Ἐθνικὴ ἑορτὴ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς αὐριανῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῶν Γάλλων, ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας κ. Κλεμὰν Σιμὸν θὰ δεχθῇ εἰς τὴν ἐνταῦθα πρεσβείαν τὰ μέλη τῆς γαλλικῆς παροικίας καὶ τοῦ Ἑλληνογαλλικοῦ Συνδέσμου αὔριον ἀπὸ τῆς 11—1)2 π. μ.—12 1)2 μ.μ.

[illegible]

Κυρίαι καὶ δεσποινίδες τῆς Ἀθηναϊκῆς ἀριστοκρατίας εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Γλυφάδας.

Ἀπὸ τὴν μουσικήν μας κίνησιν

Αἱ συναυλίαι τοῦ Νέου Φαλήρου

Ὁ Καλομοίρης διευθύνει καὶ ἐφέτος, ὅπως κάθε καλοκαῖρι, στὴν πλὰζ τοῦ Νέου Φαλήρου, μίαν πλήρη Ἑλληνικὴν ὀρχήστραν. Ἂν τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐξένιζε κανένα, θὰ ἔλεγα ὅτι ὁ Ρίχαρντ Στράους ὁ μεγάλος Γερμανὸς συνθέτης, διευθύνει κάθε καλοκαῖρι ὑπαιθρίους ὀρχήστρας προσκαλούμενος εἰς τὴν Γιόζεφπλατς τῆς Βιέννης, εἴτε εἰς τὸ Τήρκαρτεν τοῦ Μονάχου. Ἀλλά, εὐτυχῶς διὰ τὴν νεοελληνικὴν νοοτροπίαν, ἡ πρωτοβουλία αὐτὴ τοῦ Ἕλληνος συνθέτου δὲν ξενίζει πλέον κανένα. Τὸ γεγονὸς καθιερώθη ἀπὸ τριῶν καὶ πλέον ἐτῶν, καὶ γνωρίζω ἀνθρώπους ποὺ κατέβαιναν πέρυσι τὸ καλοκαῖρι ἀπὸ τὴν Κηφισιὰν γιὰ ν' ἀκούσουν στὴν Αἴγλην τοῦ Ζαππείου τὴν ὀρχήστραν τοῦ Καλομοίρη.

Ἐφέτος, ἡ πλὰζ τοῦ Νέου Φαλήρου γεμίζει κάθε βράδυ ἀπὸ τόσα πλήθη κόσμου, ὥστε, στὰς συμφωνικὰς ἰδίως συναυλίας τῆς Τρίτης καὶ τῆς Παρασκευῆς, νὰ μὴν εὑρίσκωνται πλέον ἐπαρκῆ καθίσματα. Οἱ φίλοι τῆς μεγάλης μουσικῆς, καὶ μαζὶ μ' αὐτοὺς καὶ ὁ ἀνίδεος μουσικῶς ἀστικὸς κόσμος, ἐπωφελοῦνται τῆς προσφερομένης εὐκαιρίας ν' ἀκούσουν χωρὶς εἴσοδον καὶ χωρὶς τοὺς ἐπαχθεῖς «φόρους δημοσίου» τ' ἀριστουργήματα τῆς συμφωνικῆς μουσικῆς, ἀναπνέοντες συγχρόνως τὴν ζωογόνον αὔραν τοῦ Σαρωνικοῦ.

Εἰς τὰς λουτροπόλεις τοῦ Κάρλσμπαδ, τοῦ Βησμπάντεν, στὸ πάρκο τοῦ Βισύ, αἱ ὑπαίθριοι συμφωνικαὶ συναυλίαι εἶνε καθ' ὅλα ἐφάμιλλοι τῶν μεγάλων τῆς χειμερινῆς μουσικῆς σαιζόν. Καὶ ἡ ὀρχήστρα τοῦ Καλομοίρη ἐφέτος εἶνε κατηρτισμένη μὲ τόσην ἀρτιότητα, ὥστε νὰ ἐκτελοῦνται τὰ ἔργα τῶν μεγαλυτέρων μουσικῶν ἀξιώσεων στὰς συμφωνικάς της συναυλίας. Ἔτσι αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα ἀκούσαμε ὁλόκληρη τὴν «Ἡρωϊκὴν Συμφωνίαν» τοῦ Μπετόβεν, τὴν «Σεχεραζὰτ» τοῦ Ρίμσκη - Κορσακὼφ, τὴν Εἰσαγωγὴν τῶν «Γάμων τοῦ Φιγκαρῶ» τοῦ Μόζαρτ, τὸ Κονσέρτο τοῦ Μέντελσων μὲ σολίστ τὸν κ. Καρατζᾶ, μίαν Σουΐταν τοῦ Γκρήγκ, Ἱσπανικοὺς χοροὺς τοῦ Γρανάδος, τοῦ Σαραζάτε κ.τ.λ. Οἱ καλύτεροι Ἕλληνες σολίστ, ὁ Παπαδημητρίου, ὁ Καρατζᾶς, ὁ Παπαγεωργίου, ὁ Λαζάρου, μαζὶ μὲ τοὺς πλέον διακεκριμένους μουσικοὺς τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας, μὲ τὴν ἐμπνευσμένην διεύθυνσιν τοῦ Καλομοίρη, παρουσιάζουν ἕνα θαυμαστὸν σύνολον ἠχητικῆς πληρότητος καὶ μουσικῆς ἑρμηνείας.

Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι τὸ Φαληρικὸν περιβάλλον τοὺς ἐμπνέει ὅλους.

Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐπιθυμήσῃ εὐνοϊκωτέρους συντελεστὰς τῆς ἁγνῆς μουσικῆς συγκινήσεως γιὰ ν' ἀκούσῃ τὸ «Ἄβε - Μαρία» τοῦ Σοῦμπερτ, ὑπὸ τὸν μαγεμένον θόλον τοῦ Ἀττικοῦ οὐρανοῦ μὲ τὰ πολυκάνδηλα τῶν ἄστρων. Σωστὴ μυσταγωγία. Ὁ Σοῦμπερτ καὶ ὁ Μπετόβεν, οἱ μεγάλοι λάτραι τῆς φύσεως, ποὺ μετέφεραν ὅλες τὶς μαγεμένες φωνές της στὴ μουσική των, βρίσκουν ἐκεῖ κάτω στὴ φαληρικὴ ἀκτὴ μίαν ἰδεώδη ἀνταπόκρισιν φυσικοῦ καὶ ψυχικοῦ τοπείου. Τὰ ἀπαλόγραμμα ἀκρογιάλια μὲ τὴν προέκτασιν τοῦ Σαρωνικοῦ ποὺ φρίσσει στὰς ριπὰς τῆς «ποντιάδος αὔρας» — ποῖον ὑποβλητικὸν ἀμφιθέατρον μὲ τὸ πλαισίωμα τῶν μακρυνῶν βουνῶν, ποὺ διαγράφονται στὸν νύχτιον ὁρίζοντα μὲ τὶς εὐγενεῖς κλασικὲς γραμμές των, γιὰ τὸ ἀκρόαμα τῶν Συμφωνιῶν τοῦ Μπετόβεν! «La divine ambiance» γιὰ τὴν ὁποίαν ὁ Γάλλος δραματουργὸς Λενορμὰν μᾶς μιλοῦσε μὲ ἱερὸν ἐνθουσιασμὸν προκειμένου γιὰ τὰς Δελφικὰς ἑορτάς, βρίσκεται σὲ κάθε βουνοπλαγιά, σὲ κάθε ἀκτὴ τῆς χώρας αὐτῆς τῶν θεῶν, τῆς Ἑλλάδος.

Μὰ ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶνε μόνον ἡ προνομιοῦχος χώρα τοῦ δοξασμένου κλασικοῦ μεγαλείου. Κυμαίνεται μέσα στὰ σύνορα τῆς «Λαγγεμένης Ἀνατολῆς» τοῦ Ποιητοῦ. Γι' αὐτὸ σὲ κάθε ἀλλαγὴ τοῦ προγράμματος τῶν συμφωνικῶν συναυλιῶν, καὶ ἡ ὑποβλητικὴ σκηνογραφία ἀλλάζει. Ζοῦμε ἔτσι ἀναπαραστατικὰ τὴν ἡδυπάθεια τῶν «Χιλίων καὶ μιᾶς νυκτῶν» — ὅλη τὴν παραμυθένια χλιδὴ τῆς Χαλιμᾶς, ποὺ ζωντάνεψε ὁ Ρίμσκη Κορζακὼφ μέσα στὴ μουσικὴ τῆς «Σεχεραζάτ». Καὶ ἡ πλανεμένη φαντασία μας ὕστερα ἀπὸ τὰ μυρόχρωμα αὐτὰ ὁράματα, μᾶς μεταφέρει μὲ τοὺς Ἱσπανικοὺς χοροὺς τοῦ Ἀλμπενὶζ, τοῦ ντὲ Φάλλα καὶ τοῦ Σαραζάτε, στὶς μυρωμένες νύχτες τῆς Γρενάδης καὶ τῆς Σεβίλλας, ποὺ ἀναζοῦν ἐδῶ, κάτω ἀπὸ τὰ μάγια τοῦ Ἀττικοῦ οὐρανοῦ, μὲ τὴν ἐρωτόπαθη μουσικὴ τῶν συγχρόνων Ἱσπανῶν. Τὸ Φαληρικὸ κῦμα συντονίζει τὸ φλοῖσβο του μὲ τοὺς ἐξαίσιους ὑποβλητικοὺς ρυθμούς.... Παρόμοιες «νύχτες γεμάτες ὄνειρα, νύχτες σπαρμένες μάγια», ἡ καλλιτεχνικὴ Ἱσπανία ὀργανώνει ὑπαίθριες συναυλίες τῆς ἐθνικῆς μουσικῆς της μὲ τὰ Cante Jonko καὶ τοὺς χοροὺς τῶν Ἀνδαλουσιανῶν στὶς ἐξοχὲς τῆς Κόρντοβας καὶ κοντὰ στὴν Ἀλάμπρα, γιὰ νὰ κάμουν ν' ἀναζήσῃ μὲ τοῦ φεγγαριοῦ τὸ πλανερὸ φῶς ἕνα ὁλόκληρο παρελθόν.

Ἡ πρωτοβουλία ὅμως τοῦ Καλομοίρη, τοῦ ἀκαταβλήτου Ἕλληνος συνθέτου, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλεται ὁ καταρτισμὸς τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς ὀρχήστρας τοῦ Φαλήρου, ἔχει ἐκτὸς τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἀνωτέρου σκοποῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἀποβλέπει, καὶ τὸν ἐξόχως πρακτικὸν σκοπὸν ν' ἀπασχολῇ τοὺς Ἕλληνας μουσικοὺς κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον τῆς ἀνεργίας. Γι' αὐτὸ στὴν πλὰζ τοῦ νέου Φαλήρου ἀποβλέπουν αὐτὴ τὴν ἐποχὴ μὲ νοσταλγικὰ αἰσθήματα καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες σολίστ τοῦ τραγουδιοῦ καὶ τοῦ πιάνου. Τὰ προγράμματα τῆς ἑλληνικῆς ὀρχήστρας ἔχουν ἀκόμη περιθώριον καὶ γιὰ ἄλλας ἀκροάσεις, τὰς ὁποίας ὁ ρηξικέλευθος Ἀρχιμουσικὸς δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ θελήσῃ νὰ δώσῃ στοὺς θαμῶνας τῆς ὡραίας ἀκτῆς, στὴν ὁποίαν δημιούργησε ἕνα πρώτης τάξεως μουσικὸν κέντρον.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Αἱ σημεριναὶ Ἱπποδρομίαι

Τὸ πρόγραμμα τῶν σημερινῶν Ἱπποδρομιῶν ἔχει καταρτισθῆ ὡς ἑξῆς:

Πρώτη Ἱπποδρομία. Ἔπαθλον ἀνθυπιλάρχων, ἀπόστ. 1800 μ. μετ' ἐμποδίων. — Ἰωνία 71, Πλούτων 66, Νέστος 66, Πλάτων 66, Νίτσα 66, Ξενοφῶν 66, Ἄφοβος 66, Μάγκας 66, Νίτσα Ι 66, Λόρδος 66, Ἄρδας 66, Μπενὰξ 66.

Δευτέρα Ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Βουκεφάλου. Ἀπόστ. 1200 μ. Ἵπποι ἀραβικοί. — Μασχοὺρ 60, Ράγκομπ 58 1)2, Μαντάμπ 56, Μπιὲν 55, Σιρὰμ 54 1)2, Πρὲνς Ρουαγιὰλ 54 1)2, Τζεϊλὰν 53 1)2, Ναζὴμ 50, Τζαντὰν 48 1)2, Λιζὰξ 47 1)2, Βέτο 45, Μιλιχὰν 45.

Τρίτη Ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Τυρταίου. Ἀπόστ. 1602. Ἵπποι ἀγγλικοί. — Αὐτόλυκος 58, Μποχάρα 57, Λαίδη Ράϊντζμορ 56 1)2, Οὐάϊ Νὸτ 56, Μάουνταιν Πὰς 55 1)2, Μπὶγκ Ντρὰμ 48, Γκαρριρίκεν 47 1)2, Μέϊντ ὄφ Ἄθενς 45 1)2.

Τετάρτη Ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Ἀφροδίτης. Ἀπόστ. 1200 μ. Ἵπποι ἑλληνικοὶ καὶ ἀγγλοαραβικοί. — Σαχὶν Σὰχ 58, Μπὸμπ Μέλτων 56 1)2, Διάβολος 51, Ἀλκυὼν 51.

Πέμπτη Ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Τουλάν. Ἀπόστ. 1200. Ἵπποι ἀγγλικοί. — Ριμάϊντερ 58, Ρὲν Ἐλισσάβετ 53 1)2, Φάλμουθ 51 1)2, Φουτπρὶντ 48 1)2, Ντοῦνο 48 1)2, Φλάϊνγ Τὸπ 47 1)2, Λὰ Καΐγ 45 1)2.

Ἕκτη Ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Σφιγγός. Ἀπόστ. 1600 μ. Ἵπποι ἀραβικοί. — Μπορέα 60, Μπαχτιὰρ 54, Σέλαμπυ 53, Σόνκα 52 1)2, Ναουὰρ Ἐλ Φοὺλ 52, Μερσὰντ 52, Μοχάννι 51 1)2, Μπουρχὰν 51, Μασχοὺρ 49 1)2, Κίλεμπο 49 1)2, Χαρίσσα 46, Μπιὲν 45, Χάϊ Τζίνκς 45.

Ἑβδόμη Ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Κορινθίας. Ἀπόστ. 1000 μ. Ἵπποι ἑλληνικοί. — Ἄθως 58, Ἀχιλλεὺς 56 1)2, Παλληκάρι 56 1)2, Μαρίτσα 53, Ἔλλη 52, Πάρνων 50 1)2.

Τὸ Λεύκωμα τῶν Ἀθηνῶν

Εἰς τὸ Ἄσυλον Τέχνης (Νικοδήμου 21) ἵδρυμα τοῦ πρὸ ἡμερῶν ἐκλιπόντος καλλιτέχνου Ν. Βέλμου παρακαλοῦνται θερμῶς νὰ προσέλθουν αὔριον Δευτέραν καὶ ὥραν 6 μ. μ. πάντες οἱ φιλότεχνοι καὶ προσωπικοὶ του φίλοι, ὅπως συσκεφθοῦν περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου τῆς ἐκδόσεως τοῦ μεγάλου λευκώματος τῶν Παλαιῶν Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον ἀφῆκεν ἀνέκδοτον. Τὸ λεύκωμα τοῦτο εἶνε μία μακρὰ μελετημένη ἐργασία τοῦ μακαρίτου Βέλμου καὶ παρουσιάζει διαφόρους ἀπόψεις, μνημεῖα καὶ σκηνὰς ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν Παλαιῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1000 μ. Χ. —1913 διὰ σπανίων καὶ δυσευρέτων εἰκόνων μεγάλης ἀξίας καὶ μεγίστης σημασίας διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς πόλεως καὶ ἐν γένει τὴν ἐθνικὴν ἱστορίαν. Ἡ ἔκδοσις τοῦ λευκώματος αὐτοῦ ἦτο ἡ τελευταία παράκλησις τοῦ μακαρίτου Βέλμου καὶ θὰ ἦτο κρῖμα νὰ μείνῃ ἀνεκτέλεστος ἕνεκα τοῦ προώρου θανάτου του.

Ἡ πρόσκλησις γίνεται ἐκ μέρους ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τὰς κυρίας Ἀγγελικὴν Χατζημιχάλη, Εἰρήνην Ἀθηναίαν καὶ τοὺς κ.κ. Παῦλον Νιρβάναν, Δ. Καραχάλιον, Ἀγγ. Θεοδωρόπουλον, Π. Ρωμᾶνον καὶ Στρατὴ Δούκα.

Θέατρα

(Ἀπογευματιναὶ - Ἑσπεριναί)

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ζητεῖται ἐρωμένη» μὲ τὸν κ. Χρυσομάλλη.
ΚΥΒΕΛΗΣ (Ἀργυροπούλου). Ἀργεῖ.
ΜΟΓΚΑΝΤΟΡ, (Ἐπιχείρησις Μακέδου). «Ρουκέττα 12. Ε. Λ.»
ΜΟΝΤΙΑΛ (Μακέδου). «Ἡ γυναίκα μὲ τὰ χρυσᾶ».
ΤΡΙΑΝΟΝ. 10 μ.μ. Ὁ ὑπνωτιστὴς Λάξ.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ (Ἐλευθέρα Μουσικὴ Σκηνή). «Ἡ Ριρίκα μας».
ΕΝΤΕΝ (Θησείου). «Ἄ! ὅλα κι' ὅλα».
ΛΑ-Ι-ΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ (Παγκράτι). «Τὰ παντρολογήματα».
ΛΑΟΥ. «Ἔξω Ὅλα» (ἐπιθεώρησις).

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. Ὁ Τζάικη Κούγκαν.
ΑΙΓΛΗ (Ζάππειον). «Γυναῖκα τοῦ δρόμου».
ΑΙΓΚΛΟΝ. «Παληάτσος τῆς ζωῆς».
ΑΙΓΛΗ (Ζάππειον). «Ἄννυ Μονπαρνάς».
ΑΚΡΟΠΟΛ. «Ὁ ἐρωμένος τῆς Βασιλίσσης»
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ἡ νύχτα εἶναι δική μας».
ΑΡΗΣ (Τζιτζιφιές). «Ἀλανάκι».
ΑΡΗΣ (Ἀχαρνῶν). «Ἀπάχηδες Ἀθηνῶν».
ΑΣΤΡΑ. «Κὸ Βάντις», Γιάννιγκς.
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «4 υἱοί» καὶ βαριετέ.
ΒΑΡΙΕΤΕ ΛΟΥΞ. «Ρόδον Σταμπούλ».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Λευκὸς διάβολος».
ΔΕΛΦΟΙ. «Λουϊζιάνα».
ΔΕΞΑΜΕΝΗ. «Οὐρανὸς τῆς δόξης».
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Ξύπνημα».
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Λευκὸς γάμος».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Μοιραία ἀγάπη».
ΚΥΒΕΛΕΙΑ. «Τὰ γαλάζια κεριά».
ΚΥΨΕΛΗ. «Νύχτες καταιγίδος».
ΚΩΣΤΑΚΗ (Ὁμιλῶν). «Ὡραία ἐξόριστος».
ΛΟΥΞ. «Νέοι Ἴκαροι».
ΛΟΥΞ (Ἱπποκρ.) Βαρκάρης τοῦ Βόλγα»
ΛΟΥΞΟΡ. «Ἀνατολή».
ΜΑΓΕΙΑ (Σονόρ). «Χρυσοθήρας».
ΜΑΜΟΥ. «Ἀνάστασις».
Μ. ΖΑΠΠΕΙΟΝ. «Μπαγιαντέρα».
ΟΑΣΙΣ (Ζάππειον). Καθ' ἑκάστην βαριετέ.
ΠΑΛΛΑΣ. «Σενορίτα».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. «Ἡ γῆ τῆς ἡδονῆς».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ταξεῖδι στὴ σελήνη».
ΠΕΤΣΑΛΗ. «Κόμης Μοντεχρῆστος».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ἡ νεότης θριαμβεύει».

Καλλιθέα

ΕΤΟΥΑΛ (Θίασος Ἀργυροπούλου). «Ἡ πόρτα καὶ τὸ παράθυρο».
ΗΛΥΣΙΑ. (Θίασος Χαλκούση). Ἀπ. «Σοῦ ἔκανε τὸ μάτι». Ἑσπερ. «Μαριονέττες».

Νέον Φάληρον

ΓΚΡΕΚΑ. Ἀπ. «Φιόρε τοῦ Λεβάντε», Ἑσπ. «Τί παθαίνει ὅποιος ξαναπαντρεύεται».
ΜΟΝ ΜΠΕΪΓΚΕΝ. (Ὀπερέττα Ρούσσου). «Παπαγαλάκι», ἐπιθεώρησις.

Πειραιῶς

ΠΕΙΡΑ-Ι-ΚΟΝ (Θίασος τοῦ «Μοντιάλ»). «Τὸ Ρόδον τῆς Βιέννης», ὀπερέττα.

Ἀθλητισμός

—«Γουδί»—«Ἀθηναϊκός»

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» θὰ γίνῃ σήμερον τὸ ἀπόγευμα ὁ ἐπαναληπτικὸς ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν κατατάξεως μεταξὺ τῶν ὁμάδων «Γουδί», πρωταθλητρίας τῆς β' κατηγορίας, καὶ «Ἀθηναϊκοῦ» τῆς πρώτης. Ἡ συνάντησις θὰ παρουσιάσῃ ἐνδιαφέρον.

—Οἱ ἀγῶνες βόλεϋ-μπώλ

Σήμερον τὸ πρωῒ θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸ Στάδιον ὁ τελικὸς ἀγὼν βόλεϋ μπώλ διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἀθηνῶν μεταξὺ τῶν ὁμάδων «Ἐθνικὸς» καὶ «Νέοι Συνοικισμοῦ Βύρωνος». Θὰ γίνουν ἐπίσης αἱ ἑξῆς τελικαὶ συναντήσεις μεταξὺ γυναικείων ὁμάδων:

«Ἀθλητικὸς Ὅμιλος Π. Φαλήρου» - «Ὅμιλος Νεανίδων», διὰ τὴν α' καὶ β' θέσιν.

«Πανιώνιος» - Νήερ Ἤστ» διὰ τὴν γ' καὶ δ' θέσιν.

Κατ' ἐπικρατοῦσαν γνώμην καὶ πρὸς καλυτέραν διεξαγωγὴν τῶν προσεχῶν συναντήσεων βόλλεϋ - μπῶλλ, τὸ συμβούλιον τοῦ Σ.Ε.Γ.Α.Σ. ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀναλάβῃ ὁ Σύνδεσμος τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐν λόγῳ ἀγώνων, οἱ ὁποῖοι θὰ τελοῦνται εἰς τὰ γήπεδα τοῦ Ὁμίλου Ἀντισφαιρίσεως Ἀθηνῶν.

—Οἱ ποδηλατικοὶ τοῦ «Πανιωνίου»

Σήμερον τὸ πρωῒ θὰ γίνῃ τὸ πρῶτον ἀγώνισμα τῶν ποδηλατικῶν ἀγώνων τοῦ «Πανιωνίου» εἰς τοὺς ὁποίους συμμετέχουν ὅλοι οἱ ποδηλάται τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Τὸ ἀγώνισμα θὰ διεξαχθῇ εἰς τὸ πρὸ τοῦ Φαληρικοῦ Ἱπποδρόμου χῶρον τῆς λεωφόρου Συγγροῦ καὶ ἐπὶ ἀποστάσεως 500 μέτρων τὴν 5 1)2 πρωϊνὴν ὥραν. Οἱ συμμετέχοντες τοῦ ἀγωνίσματος ποδηλάται θὰ ἀγωνισθοῦν εἰς τρεῖς κατηγορίας.

—Ἀθλητικοὶ ἀγῶνες

Εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ Πανελληνίου Γ. Σ. συνεχίζονται τὸ ἀπόγευμα οἱ ἐσωτερικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες τοῦ Συλλόγου μὲ διάφορα ἀγωνίσματα δι' ἄνδρας καὶ ἐφήβους.

SAK.

Ὁ ἔρανος τῶν Κρανιδιωτῶν

Τῇ ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ἡ ἐνέργεια ἐράνων ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Κρανιδιωτῶν «Ὁ προφήτης Ἐλισσαῖος», ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Κρανιδίῳ, ἵνα κατασκευασθῇ ἀναμνηστικὴ στήλη ἐν Κρανιδίῳ καὶ ἐντειχισθῇ πλὰξ ἐν Ἑρμιόνῃ εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἑρμιονίδος πεσόντων ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος.

Θεατρικά

Σήμερον τὸ «Λαϊκὸ Θέατρο Ἀθηνῶν» ἐπαναλαμβάνει εἰς δύο παραστάσεις, ἀπογευματινὴν καὶ βραδυνήν, τὴν μεγάλην του ἐπιτυχίαν «Τὰ παντρολογήματα», κλασικὴ κωμῳδίαν τοῦ Γόγολ εἰς πράξεις τρεῖς. Γενικὴ εἴσοδος διὰ τὴν ἀπογευματινὴν παράστασιν δρχ. 10.

Ἡ «Μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια»

Κυκλοφορεῖ τὸ ὑπ' ἀριθ. 241 τεῦχος (1ον τοῦ ΙΔ' τόμου) περιέχον τὰ ἀπὸ τῆς λέξεως Καστέλλα μέχρι τῆς λέξεως Καταμάρκα ἄρθρα, 720 τὸν ἀριθμόν, ἐν οἷς τὰ περὶ Καστελλορίζου, Καστίλλης, Καστορίας, κάστρων, καταβολῆς, καταγγελίας, καταγμάτων καταδίκης, καταδιώξεως, κατακλυσμοῦ, κατακομβῶν, Καταλανῶν, καταληψίας, καταλογισμοῦ κτλ. Τὰ πραγματεύονται οἱ κ.κ. Α. Ἀδαμάντιος, Δ. Δρόσος, Δ. Ζέπος, Π. Ζῆς, Ν. Καλομενόπουλος, Ν. Κλαδᾶς, Α. Κονταργύρης, Α. Λοβέρδος, Π. Μπρατσιώτης, Σ. Νίκογλου, Θ. Παπακωνσταντίνου, Μ. Πετρίδης, Χ. Τζωρτζόπουλος, Θ. Φιντικλῆς καὶ ἑβδομήκοντα ἄλλοι συνεργάται, ἐπιστήμονες καὶ λόγιοι. Τὸ τεῦχος κοσμοῦν 67 εἰκόνες, χάρται καὶ σχεδιάσματα.

Ἐκδόσεις

Ἐκυκλοφόρησεν ὁ «Φορολογικὸς Κῆρυξ» μὲ ἀνάλυσιν τοῦ Ἐνοικιοστασίου καὶ τοῦ νόμου περὶ καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας.

— Ἐκυκλοφόρησε τὸ 39ον τεῦχος τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐπιθεωρήσεως «Πειθαρχία». Περιεχόμενα: Μαστίγωμα καὶ [illegible] λιστα μέχρις αἵματος. Ἡ ἔξοδος τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν θὰ συνεχισθῇ τάχιστα, [illegible] πὸ ὁμογενοῦς. Ἀπάντησις εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, τοῦ κ. Γ. Καφαντάρη. Σημειώσεις. Τὸ ναυτικὸν ἑλληνοτουρκικὸν σύμφωνον, τοῦ κ. Α. Κολιαλέξη. Ἡ ρευστοποίησις τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας, τοῦ κ. Π. Μερλοπούλου. Ἡ σταφιδικὴ κρίσις καὶ τὸ σταφιδικὸν συνέδριον, τοῦ κ. Χρ. Ε[illegible]πίδη. Τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, τοῦ κ. Π. Β. Σταματούλη. Ὁ πολιτικός, ὑπὸ Λουκ. Μπαρτοῦ. Ἡ συνεχὴς φθορὰ μιᾶς κυβερνήσεως. Ἐπιθεώρησις ξένου τύπου. Συνεντεύξεις τοῦ κ. Φώτου Πολίτη, Στράτης Μυριβήλη, τοῦ κ. Ν. Λαπαθιώτη. Ἐλεύθερον θέατρον, τοῦ κ. Μιχ. Ροδᾶ. Τὰ παγκόσμια χρονικά. Κ' οἱ τρεῖς μαζί, διήγημα τοῦ Μπορὶς Πιλνιάκ. Ἡ θαλασσοκρατία τῆς Κρήτης, τοῦ Ἀπ. Β. Δασκαλάκη. Ἡ οἰκονομικὴ καὶ χρηματιστηριακὴ ἑβδομάς.

— Ἐξασέλιδον, εἰκονογραφημένον καὶ πλοῦτον ἐνδιαφερούσης ὕλης, ἐκυκλοφόρησε τὸ 28ον φύλλον τῆς γυναικείας ἐπιθεωρήσεως «Ἐφημερὶς τῶν Ἑλληνίδων».

— Σήμερον κυκλοφορεῖ ἡ «Ἐργασία» μὲ ἐνδιαφέροντα ἄρθρα καὶ μελέτας, τῶν κ. κ. Βασιλειάδη, Σ. Κωστοπούλου, Λ. Μακκᾶ, Α. Βερδέλη, βουλευτῶν, Μ. Γεωργαντᾶ, Β. Β[illegible]κιαρέλλη, Γ. Λιβαδᾶ κλπ. κλπ. Θέματα: Ἡ Εὐρώπη καὶ ἡμεῖς, ἡ Βαλκανικὴ συνεννόησις, τὸ πολεμικὸ μας ναυτικό, ἡ εἴσπραξις δημοσίων ἐσόδων, αἱ συνέπειαι τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας, ἡ σταφιδικὴ κρίσις, τὸ ὑγειονομικὸν πρόβλημα κλπ. κλπ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Νικόλαος Καλούδης — δ. Κοδύλα Δελλαγραμμάτικα ἠρραβωνίσθησαν.

Ἰατροί

—Ὁ Ὠτορινολαρυγγολόγος κ. Δ. ΚΥΒΕΛΟΣ ἀνεχώρησεν εἰς Λονδῖνον ἵνα παρακολουθήσῃ Λαρυγγολογικὸν ἐκεῖ Συνέδριον καὶ θὰ ἀπουσιάσῃ ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐργαστηρίου του μέχρι προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

Καταστήματα

—ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΣΑΣ: Μόνον μὲ τὴν βαφὴν τριχῶν Παπαζήτη ἐπιτυγχάνετε τὸ χρῶμα ποὺ θέλετε. Μαυρομιχάλη 54.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἐτελέσαμεν χθὲς 40θήμερον μνημόσυνον εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Α' Νεκροταφείου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΤΡΙΑΝΤΗ. Ἡ σύζυγος: Ἀλεξάνδρα Τριάντη. Αἱ οἰκογένειαι: Γ. Κοτζιᾶ, Σπυρ. Τριάντη, Ξ[illegible]θοπούλου, Κατσίγερα καὶ Βρυάκου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τοὺς μετασχόντας ὁπωσδήποτε τοῦ μεγάλου μας πόνου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς λατρευτῆς μας μητρὸς καὶ ἀδελφῆς Ἑλένης Χρήστου διαβιβάζομεν τὴν ὁλόψυχον εὐγνωμοσύνην μας.

Οἰκογένειαι: Σ. Χρήστου, Χρ. Χρήστου, Φ[illegible]νῆ Μπαλάφα.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΡΙΑΝΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ
2 ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ὥρα 6 1)2 μ. μ.
καὶ ΕΣΠΕΡΙΝΗ ὥρα 10η μ. μ.
Τοῦ παγκοσμίου φήμης
ΜΑΙΤΡ LAX
καὶ τοῦ μέντιουμ IRIS
Μὲ νέα καὶ πρωτοφανῆ ὑπνωτιστικὰ καὶ νοομαντικὰ πειράματα, ἅτινα θὰ καταπλήξουν τοὺς θεατάς. Ἐπίσης εἰς τὸ πρόγραμμα τὸ Σκαὶτς τὸ «ΜΑΥΡΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ».
ΤΙΜΑΙ ΛΑ-Ι-ΚΑΙ
ΘΕΑΜΑ ΔΙ' ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

—ΤΟ— ΑΛΕΥΡΟΝ Blédine JACQUEMAIRE
Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΗΤΕΡΑ
ΜΕΤΑ ΤΟ ΜΗΤΡΙΚΟΝ ΓΑΛΑ, Ἡ ΕΛΛΕΙΨΕΙ ΤΟΥΤΟΥ, ΑΛΛΑ ΠΑΝΤΟΤΕ ΜΕ ΤΟ ΓΑΛΑ (ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶνε ἀνεκτόν).
Ἡ BLEDINE κατασκευαζομένη ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια JACQUEMAIRE εἰδικῶς ἐκ τοῦ φλοιοῦ τοῦ σίτου (πρωτεϊνικὸν στρῶμα) τοῦ περιέχοντος τὴν μεγαλυτέραν ἀναλογίαν εἰς θρεπτικὰς οὐσίας καὶ ΒΙΤΑΜΙΝΑΣ εἶνε
Η ΜΑΛΛΟΝ ΙΔΑΝΙΚΗ ΤΡΟΦΗ
διὰ βρέφη ἀπὸ 15 ΗΜΕΡΩΝ καὶ ἄνω
ΔΙΟΤΙ
1) Ἔχει τὴν μεγαλυτέραν περιεκτικότητα εἰς θρεπτικὰς οὐσίας (ΛΕΥΚΩΜΑ, ΛΙΠΗ, ΥΔΑΤΑΝΘΡΑΚΑΣ).
2) Περιέχει ἀφθονίαν ΒΙΤΑΜΙΝΩΝ καὶ ἁλάτων ἰδίᾳ ΦΩΣΦΟΡΙΚΩΝ ἀπαραιτήτων εἰς τὴν συντήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν βρεφῶν.
3) Οὖσα ἀπηλλαγμένη κάθε ξένης προσμίξεως (σακχάρου, κακάου ἢ φαρμακευτικῆς τινὸς οὐσίας) μὴ προκαλοῦσα δυσκοιλιότητα, εἶνε ὄχι μόνον αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἡ μᾶλλον ΕΥΠΕΠΤΟΣ καὶ ΕΛΑΦΡΑ ΤΡΟΦΗ ἀπὸ κάθε ἄλλο ἄλευρον ἀλλὰ καὶ θεραπευτικῶς ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΝΤΕΡΙΚΑΣ ΑΝΩΜΑΛΙΑΣ ὡς ρυθμίζουσα τὰς κενώσεις.
Οὕτω ἡ BLEDINE συνδυάζουσα τὰ προσόντα ταῦτα ἀντικαθιστᾷ κάθε ἄλλο ἄλευρον καὶ συμπληρώνει τὴν θρεπτικὴν δύναμιν τοῦ γάλακτος ΔΥΝΑΜΕΝΗ ΜΑΛΙΣΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΝΑ ΤΟ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΗΣΗ ΤΕΛΕΙΩΣ διαλυομένη καὶ εἰς κοινὸν ὕδωρ.
ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΣ: Συνιστᾶται ὡς τροφὴ κατὰ τῶν ἀσθενειῶν: ΡΑΧΙΤΙΣΜΟΥ, ΚΑΧΕΞΙΑΣ, ΑΘΡΕΨΙΑΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ, ΕΝΤΕΡΙΤΙΔΟΣ, ΑΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΣ ΚΕΝΩΣΕΩΝ, ΕΞΑΝΘΗΜΑΤΩΝ προερχομένων ἐκ τῆς ΔΥΣΠΕΨΙΑΣ.
Διὰ τοὺς ΕΝΗΛΙΚΑΣ ἐπίσης ἀποτελεῖ τροφὴν ΕΛΑΦΡΑΝ, ΕΥΠΕΠΤΟΝ καὶ ΛΙΑΝ ΘΡΕΠΤΙΚΗΝ.
ΤΡΟΠΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ: Εὑρίσκεται συνημμένος εἰς ἕκαστον κυτίον.
Ἡ BLEDINE εἶναι ἐγκεκριμένη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 91820 τῆς 18)11)28 Διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.
Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος
ΝΙΚΟΣ Ε. ΝΙΚΟΛΑ-Ι-ΔΗΣ
ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ 11—ΑΘΗΝΑΙ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ	
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .. 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ .. 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
	ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ	
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ.	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	5.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Συγχαίρει τὸν υἱόν του

Τζὼν Ροκφέλλερ, ὁ νεώτερος, συγχαίρει τὸν υἱόν του Νέλσωνα, μετὰ τὴν τελετὴν ἀπονομῆς τῶν πτυχίων τοῦ Ντάρτμουθ Κόλλετζ, ἐξ οὗ οὗτος ἀπεφοίτησε μετ' ἐπαίνων

Καὶ εἰς τὴν θάλασσαν

Ἐπὶ ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ, τὸ ὁποῖον ἐπεσκέφθησαν τὰ μέλη τῆς Αὐτοκρατορικῆς Διασκέψεως τοῦ Τύπου, ἐξετελέσθησαν ἀσκήσεις, καθ' ἃς οἱ ναῦται ἔφερον προσωπίδας προφυλάξεως ἀπὸ τῶν δηλητηριωδῶν ἀερίων

Ἕνας μον[illegible]ος ἀετὸς

Εἰς τὸ Λάρρισμπουργκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀνεγείρεται μνημεῖον εἰς μνήμην πεσόντων ἐν πολέμῳ. Τὸ μνημεῖον συνίσταται ἐκ δύο πελωρίων ἀετῶν, ὡς ὁ εἰκονιζόμενος, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ἐκ 35 ὀγκολίθων, ἔχει δὲ ὕψος 22 ποδῶν

Ὁ πόλεμος τῶν ἐγκεφάλων

Κατασκοπεία καὶ κατάσκοποι

Οἱ ἥρωες τῶν αἱματηρῶν παρασκηνίων

Μία συναρπαστικὴ ἐξιστόρησις ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ συγγραφέως Χ. Ρ. Μπέρντορφ

57ον

Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς προελάσεως τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων τὸ ἀνθρώπινον αὐτὸ λαθρεμπόριον πρὸς τὴν Ὁλλανδίαν ἔλαβε γιγαντιαίας διαστάσεις. Ἀνέκαθεν ἐνηργεῖτο λαθρεμπόριον εἰς τὰ βελγο-ὀλλανδικὰ σύνορα. Ἀνέκαθεν ὑπῆρχον ὁδοί, εἴτε διὰ ξηρᾶς, εἴτε διὰ τῶν καναλιῶν, αἵτινες ἦσαν γνωσταὶ μόνον εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κατώρθωσαν νὰ διαλανθάνουν τὴν προσοχὴν τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων. Τὰ κρυφὰ λοιπὸν αὐτὰ μονοπάτια ἐχρησιμοποιήθησαν τώρα. Δὲν ἐνηργεῖτο πλέον λαθρεμπόριον δι' αὐτῶν, ἀλλ' οἱ αὐτόχθονες ὁδηγοί, ὡδήγουν ἐκεῖθεν ὁλόκληρα ἀποσπάσματα Γάλλων καὶ Βέλγων στρατιωτῶν πρὸς τὴν Ὁλλανδίαν, καὶ ἀπὸ τὴν Ὁλλανδίαν πρὸς τὰ ἀντίπαλα τῆς Γερμανίας στρατεύματα. Ὁ δρόμος ὅμως αὐτὸς πρὸς τὰ ὀλλανδικὰ σύνορα, πρὸς ἐπιτυχῆ χρησιμοποίησιν τοῦ ὁποίου ἀπῃτεῖτο ἁπλῶς νὰ ξεγελασθοῦν οἱ τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι εἰς ὥρας νυκτὸς καὶ καταιγίδων, ἦτο, τοὐλάχιστον κατὰ τὰς πρώτας ἐκείνας ἡμέρας τοῦ πολέμου, τὸ εὐκολώτερον κεφάλαιον τοῦ ὅλου ἐγχειρήματος. Ἐν ἀνάγκῃ μάλιστα, ὅταν οἱ μεταναστεύοντες ἦσαν πολυάριθμοι, κατέφευγον εἰς τὰ ὅπλα, ἂν οἱ φρουροῦντες τὰ σύνορα παρημπόδιζον τὴν διέλευσίν των καὶ ἐπεροῦσαν διὰ τῆς βίας. Πολὺ δυσκολωτέρα ἦτο ἡ προετοιμασία τῶν μυστικῶν αὐτῶν μεταφορῶν. Διότι ὁ τραυματίας στρατιώτης ἔπρεπε προηγουμένως καὶ πρὸ παντὸς νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ χέρια τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Καὶ ἐδῶ ἤρχιζε τὸ ἔργον τῆς Ἐδὴθ Κάβελ. Εἰς τὸ νοσοκομεῖον των παρέμενον πολυάριθμοι στρατιῶται. Ἐκτὸς τούτου, ἡ Ἀγγλὶς παρεῖχε τὰς περιποιήσεις της εἰς πλῆθος ἀκόμη τραυματιῶν, οἵτινες διέμενον εἰς ἄλλα ἰδιωτικὰ χειρουργεῖα. Ἐννοεῖται οἴκοθεν ὅτι λόγῳ τούτου, ἡ Ἐδὴθ Κάβελ κατεζητήθη ἀμέσως ὑπὸ τῆς βελγικῆς ὑπηρεσίας κατασκοπείας. Παρεκλήθη νὰ βοηθήσῃ ὅλους τοὺς στρατιώτας, τοὺς ὁποίους ἐξένιζεν ἢ περιεποιεῖτο, νὰ διέλθουν τὰ σύνορα. Ἡ Ἀγγλία εἶχεν ἤδη εἰσέλθει εἰς τὸν πόλεμον, ἐναντίον τῆς Γερμανίας. Ἡ Ἐδὴθ Κάβελ ἦτο Ἀγγλίς, καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τῆς δίκης της ὑπεστήριζεν ὅτι τὸ ἐλατήριον τῆς δράσεώς της ἦτο τοῦτο: Οἱ Γάλλοι φίλοι της τὴν ἐβεβαίωσαν ὅτι ὅλοι οἱ στρατιῶται, ὅσοι, κατόπιν παρελεύσεως ὡρισμένου χρονικοῦ διαστήματος, παρέμενον εἰς τὸ βελγικὸν ἔδαφος χωρὶς νὰ τοὺς γνωρίζουν αἱ γερμανικαὶ ἀρχαί, θὰ ἐτυφεκίζοντο ἀμέσως ὑπὸ τοῦ στρατοῦ κατοχῆς εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ συνελαμβάνοντο. Ἡ Ἐδὴθ Κάβελ εἶχεν ἤδη κάμει ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας ἕνα βῆμα πρὸς ἐπικινδύνους δρόμους. Ὅπως λυτρώσῃ ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν τοὺς στρατιώτας, οἵτινες εὑρίσκοντο ὑπὸ τὴν αἰγίδα της, ἐφρόντιζε νὰ τοὺς δώσῃ πολιτικὰς ἐνδυμασίας καὶ νὰ καταστρέψῃ τὰς στολάς των. Κατόπιν τούτου, δὲν τῆς ἐχρειάζοντο πλέον παρὰ πλαστὰ πολιτικὰ διαβατήρια, ὅπως τοὺς δηλώσῃ ὡς Γάλλους πολίτας καὶ τοὺς ἐξομοιώσῃ πρὸς ἐπικινδύνους ἀστούς. Ἂν κατόπιν τούτου διενοίαζε τοὺς τραυματίας εἰς τὰς οἰκίας τῶν πολυαρίθμων γνωρίμων της καὶ ἂν πρὸς τούτοις, χάριν ἀσφαλείας, παρεσκευάζοντο καὶ ψευδῆ ἰατρικὰ πιστοποιητικά, διὰ τῶν ὁποίων ὁ τραυματίας θὰ μετεβάλλετο εἰς ἁπλοῦν ἀσθενῆ, τότε τὸ πρῶτον βῆμα θὰ εἶχεν ἤδη γίνει. Πρὸς ἑτοιμασίαν ὅμως τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων, καὶ διὰ νὰ συνεχισθοῦν τὰ βήματα, ἦτο ἀνάγκη νὰ σχετισθῇ ἡ Ἐδὴθ Κάβελ στενώτατα μετὰ τῆς ὀργανώσεως, ἥτις εἶχε σχηματισθῆ χάριν τοιούτων σκοπῶν.

Μετὰ τὸν πόλεμον, κατέχομεν ἀκριβῆ περιγραφὴν τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς, γραμμένην ἀπὸ ἀξιόπιστον μάρτυρα. Ὁ δικηγόρος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀναλάβει τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ἐδὴθ Κάβελ ἐνώπιον τοῦ γερμανικοῦ στρατοδικείου, ὁ «avocat au barreau de Bruxelles» Σαντὶ Κίρσεν, τὴν περιέγραψεν ὡς ἑξῆς εἰς τὴν γαλλικὴν ἐφημερίδα «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» τῆς 14 Φεβρουαρίου 1919. Ἰδοὺ ἡ κατὰ λέξιν μετάφρασις:

«Εἶχε σχηματισθῆ μία ὀργάνωσις. Οἱ ἐκ βορείου Γαλλίας στρατιῶται ἀπηυθύνοντο πρὸς τὸν πρίγκηπα Ρεζινὰλδ ντὲ Κρουά, εἰς τὸν πύργον του τοῦ Μπελλινύ. Ὁ Πρίγκηψ τοὺς ἔδιδε χρήματα καὶ πλαστὸν διαβατήριον, βοηθούμενος ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς του, τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας Ἐλισάβετ ντὲ Κρουά, καθὼς καὶ ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Λουΐζας Τυλιέ, νεαρᾶς Γαλλίδος ἐκ Λίλλης, ἥτις εἰργάζετο ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον δεσποινὶς Μαρτέν».

Ἀκολούθως ὁ δικηγόρος περιγράφει εἰς ποίας πόλεις εἶχεν ἐγκατασταθῆ ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ καὶ ποῖα πρόσωπα ἦσαν οἱ τοπικοὶ διευθυνταί της.

«Ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ ἐβοήθησε τὴν Ἐδὴθ Κάβελ. Προσεκόμιζε τὰ πλαστὰ διαβατήρια τοῦ Πρίγκηπος πρὸς τὴν νοσοκόμον, ἡ ὁποία τὰ ἔδιδεν εἰς τοὺς στρατιώτας. Ἡ ὀργάνωσις, δραστηρία καὶ ἀκαταπόνητος, ἐπρομήθευε καὶ τὰ ψευδῆ ἰατρικὰ πιστοποιητικά, εἰς τὰ ὁποῖα ἕνα διαμπερὲς τραῦμα τοῦ ποδὸς μετεβάλλετο εἰς σκωληκοειδίτιδα, καὶ ἕνα τραῦμα τῆς κεφαλῆς εἰς ψευδάνθρακα. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ διατάσσῃ τὴν ἐξέτασιν κάθε ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἦτο ὁπωσδήποτε ἄρρωστος εἰς ὁλόκληρον τὴν ἔκτασιν τοῦ κατειλημμένου βελγικοῦ ἐδάφους, καὶ νὰ ζητῇ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀσθενείας του, τὸ δὲ πιστοποιητικὸν ἦτο ἁπλοῦν μέσον ἀσφαλείας.

Ἡ Ἐδὴθ Κάβελ ἐδείκνυε μητρικὴν στοργὴν εἰς τοὺς παρ' αὐτῆς ἀποκρυπτομένους στρατιώτας. Τοὺς ἐπεριποιεῖτο μὲ φανατικὴν αὐτοθυσίαν μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν παρουσιάζετο εἰς τὸ σπίτι της ὁ πράκτωρ τῆς ὀργανώσεως, ὅπως παραλάβῃ τὸν ὑγιᾶ πλέον στρατιώτην καὶ τὸν μεταφέρῃ ἐκεῖθεν τῶν συνόρων.

Ἡ πορεία ἦτο κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον ὠργανωμένη. Κατ' ἀρχὰς συνεκροτοῦντο ὅμιλοι ἐκ πέντε ἕως ἓξ ἀνδρῶν, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων ἐτίθετο εἷς ὁδηγός. Ὁ ὁδηγὸς αὐτὸς ἐγνώριζε τὴν πέριξ τῶν συνόρων περιοχὴν ἐπακριβέστατα. Ὅλοι ἐλάμβανον τότε ἕνα πλαστὸν πιστοποιητικὸν παρουσιάσεώς των εἰς μίαν βελγικὴν τοπικὴν ἀρχήν, ἐξ οὗ ἐξήγετο ὅτι κατῴκουν εἰς κάποιο μικρὸν χωρίον παρὰ τὰ ὀλλανδικὰ σύνορα. Ἐλάμβανον πρὸς τούτοις καὶ ἕνα ἄλλο χαρτί, τὸ ὁποῖον συνετάσσετο ὑπὸ βελγικῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τὸ ὁποῖον ἔγραφεν ὅτι ἦσαν ἐργάται οἱουδήποτε ὡρισμένου κλάδου, οἵτινες ἐπέστρεφον εἰς τὰς πατρίδας των, εἴτε διότι αἱ ἐργασίαι εἶχον τελειώσει, εἴτε διότι εἶχον σταματήσει ἀναγκαστικῶς ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου. Τέλος, πρὸς ἐπισφράγισιν ὅλων αὐτῶν ἐλάμβανον πρὸς τούτοις καὶ πλαστὴν διαταγὴν μιᾶς γερμανικῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς, διὰ τῆς ὁποίας οἱ ἐργάται αὐτοὶ ἐνετέλλοντο νὰ ἐκκινήσουν ἄνευ ἀναβολῆς ὅπως ἐπιστρέψουν εἰς τὰ χωρία των. Αἱ πλαστογραφίαι τῶν τελευταίων αὐτῶν ἐγγράφων ἐγίνοντο ὁσημέραι τελειότεραι. Διὰ νὰ μὴ γεννηθῇ οὐδὲ ἡ παραμικροτέρα ὑπόνοια περὶ τῆς γνησιότητος τοῦ τοιούτου ἐγγράφου, προσετίθετο ἡ παρατήρησις, ὅτι ὤφειλον νὰ ἔχουν ἐπιστρέψει εἰς τὸν τόπον των ἐντὸς ὡρισμένου χρονικοῦ διαστήματος, ἢ ἀνεγράφοντο λεπτομερῶς ἐν αὐτῷ αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαί, εἰς τὰς ὁποίας ὤφειλον νὰ ταξιδεύσουν. Κάποτε μάλιστα τὸ ὑποτιθέμενον φρούραρχεῖον ἔδιδε πρὸς τούτοις καὶ ρητὴν διαταγὴν εἰς τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς, νὰ παρουσιάζωνται κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ταξιδίου των εἰς ἄλλα γερμανικὰ τοπικὰ φρουραρχεῖα, καὶ νὰ πιστοποιοῦν τὰς περάσεις των μὲ ἡμερομηνίαν καὶ ἀναγραφὴν τῆς ὥρας.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Τὰ σκληρὰ μέτρα τῶν Ἄγγλων κατὰ τῶν Ἑπτανησίων ἀγωνιστῶν

Ἡ ἀγγλικὴ πολιτικὴ ἀπέναντι τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ οἱ Ἑπτανήσιοι. — Ἕνα θορυβῶδες ἐπεισόδιον εἰς τὴν Ζάκυνθον. — Μία ψευδὴς φήμη προκαλεῖ ἀναστάτωσιν. — Οἱ Ζακύνθιοι ἱερεῖς καὶ οἱ Ἄγγλοι. — Ἡ κατὰ τῶν Ἑπτανησίων ἀγωνιστῶν ἀγρία ἀγγλικὴ προκήρυξις. — Ὁ Διονύσιος Σεμπρικός.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Οἱ Ἑπτανήσιοι οἱ μετασχόντες τοῦ ἀγῶνος ἐπλήρωσαν ἀκριβὰ τὸ πατριωτικόν των αἴσθημα καὶ τὴν γενναιότητά των. Ἡ ἀγγλικὴ διοίκησις τῆς Ἑπτανήσου, ἐφαρμόζουσα, ὅπως εἴπομεν, ἀπέναντι τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τὴν πολιτικὴν τοῦ Λονδίνου, ἔλαβεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅσα δεσμευτικὰ μέτρα ἠδυνήθη πρὸς παρεμπόδισιν τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸν ἑλληνικὸν ἀγῶνα τῶν ὑπηκόων τοῦ «Ἡνωμένου Κράτους τῶν Ἑπτὰ Νήσων». Ἐξηγήσαμεν ἤδη τοὺς γενικωτέρους λόγους αὐτῆς τῆς ἐχθρικῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία ἔφερεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τὸν λόρδον Στράγγφορδ ἀντιμέτωπον τοῦ ἀγωνιζομένου νὰ συγκρατήσῃ τὴν μαινομένην Πύλην καὶ συνήγορον σχεδὸν καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἐγκλημάτων τῶν Τούρκων, ἐν ὀνόματι τῆς τουρκικῆς ἀκεραιότητος. Ἡ Ἀγγλία ἐφαντάζετο ὅτι ἡ ἐπανάστασις ὠφείλετο εἰς ρωσσικὴν ὑποκίνησιν, καὶ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Ρωσσία, ἐν ὀνόματι τῆς ὁμοδοξίας καὶ τῶν συνθηκῶν τοῦ Καϊναρτζῆ θὰ εὕρισκεν εὐκαιρίαν δράσεως εἰς τὴν Βαλκανικὴν καὶ ἀποκομίσεως ἰδίων ὠφελειῶν ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως. Ἀντέπραττε λοιπόν. Ἡ στάσις τῆς ἀπέναντι τῶν Ἑλλήνων ἦτο μορφὴ τῆς ἀντιρωσσικῆς της πολιτικῆς. Τοῦτο, ἐννοεῖται, δὲν ἐδικαιολόγει τὴν ἐγκληματικὴν διαγωγὴν μερικῶν Ἄγγλων ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ὅπως ὁ πρόξενος Πατρῶν Φίλιππος Γκρήν, ποὺ εὕρηκε τὴν εὐκαιρίαν τῆς γενικῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς πρὸς ἐπιδίωξιν ἰδιοτελῶν σκοπῶν.

Εἰς τὴν Ἑπτάνησον τ' ἀπαγορευτικὰ μέτρα πρὸς ἀναχώρησιν Ἑπτανησίων εἰς τὴν Πελοπόννησον ἐφηρμόσθησαν ἀναλόγως τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν προσωπικῶν αἰσθημάτων τῶν ἐντεταλμένων τὴν ἐκτέλεσίν των. Ἀλλοῦ ἠπιώτερα καὶ ἀλλοῦ αὐστηρότερα. Ἀλλ' ἡ παρὰ τὰς διαταγὰς τοῦ κέντρου φυγὴ πολλῶν Ἑπτανησίων πρὸς τὴν ἐπαναστατημένην χώραν ἐνέτεινε τὴν προσοχὴν τῆς διοικήσεως πρὸς περιστολὴν τῆς ὁμαδικῆς παρακοῆς. Ἐδόθησαν αὐστηρότεραι διαταγαὶ ἀπὸ τὴν Κέρκυραν πρὸς τοὺς τοποτηρητὰς τῶν νήσων. Ἐν τούτοις ἡ ἐπικοινωνία τῶν Ἑπτανησίων μὲ τοὺς ἐπαναστάτας δὲν ἐσταμάτησεν. Ἕνα θορυβῶδες ἐπεισόδιον συμβὰν εἰς τὴν Ζάκυνθον κατὰ τὰ τέλος Μαΐου, ἐξετράχυνε τὰ πράγματα.

Τὴν 31ην τοῦ μηνὸς ἔφθασεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Ζακύνθου πλοῖον προερχόμενον ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἦτο γνωστὸν ὅτι ἐκεῖ διεδραματίζοντο σοβαρὰ γεγονότα καὶ ὑπῆρχε δικαιολογημένη περιέργεια διὰ τὰ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην περὶ νικῶν, τοῦ ὁποίου ἐκυκλοφόρουν ἀπὸ καιροῦ φῆμαι ἐντελῶς ξέναι πρὸς τὴν πραγματικότητα. Πολλοὶ Ζακύνθιοι, εὑρισκόμενοι κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς τὰ καφενεῖα τῆς παραθαλασσίας ὁδοῦ, μόλις ἐπληροφορήθησαν ὅτι ἦλθε πλοῖον ἀπὸ τὴν Πόλιν, ἔσπευσαν εἰς τὴν ἀκτὴν διὰ νὰ μάθουν νεώτερα ἀπὸ τοὺς ἀφιχθέντας. Ναῦται τοῦ πλοίου ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν προκυμαίαν. Ἕνας ἀπὸ τοὺς Ζακυνθίους ἐζήτησεν εἰδήσεις ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ὁ ἐρωτηθεὶς ναυτικὸς ἀπήντησε διὰ ν' ἀστειευθῇ:

—Ἐπάρθη ἡ Πόλι.

Ἀλλὰ τὸ ὕφος τοῦ ναυτικοῦ δὲν ἐπρόδιδε, φαίνεται, ἀστειότητα, καὶ οἱ διψῶντες δι' εὐχάριστα νέα καὶ αἰσιόδοξοι Ζακύνθιοι ἐπῆραν τὸ ἀστεῖον εἰς τὰ σοβαρά. Ἡ φήμη διεδόθη ἀκαριαίως εἰς τὴν πόλιν καὶ πλῆθος συνεκεντρώθη εἰς τὴν ἀγοράν. Ὅλοι διηρωτῶντο περὶ τίνος πρόκειται καὶ ἡ μία φήμη ἐγέννα τὴν ἄλλην. Τότε ἐπέρασεν ἀπὸ ἐκεῖ ἕνας ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, ὁ Ἀνόρος, ὁ ὁποῖος ἐπήγαινε νὰ τοιχοκολλήσῃ μίαν προκήρυξιν. Τὸν ἠρώτησαν ἂν ἡ προκήρυξις εἶναι σχετικὴ μὲ τὴν εἴδησιν ὅτι ἑλληνικὰ στρατεύματα ἐκυρίευσαν τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐκεῖνος εἰρωνευόμενος ἀπήντησε:

—Ναί.

Ἡ εἰρωνία τοῦ Ἀνόρου ἐξελήφθη ὡς ἐπίσημος ἐπιβεβαίωσις τῆς εἰδήσεως. Τὸ πλῆθος τότε ἔτρεξεν ἀπὸ τὴν ἀγορὰν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, εὑρισκομένην εἰς τὸ ἄκρον τῆς πόλεως. Οἱ διαδηλωταὶ ἐπῆραν τὴν ἐκεῖ στημένην σημαίαν τῆς ἐκκλησίας, κατεσκεύασαν προχείρως χάρτινα ἐμβλήματα μὲ σταυρούς, μὲ τὰ ὁποῖα ἐστόλισαν τὰ στήθη των μαζὶ μὲ δάφνας, ἐν ᾧ ἄλλοι ἔτρεξαν εἰς τὰ σπίτια των καὶ ἐπέστρεψαν ἔνοπλοι. Ἐκεῖθεν κατηυθύνθησαν πρὸς τὸν λιμένα πυροβολοῦντες καὶ ἀνταλλάσσοντες ἀσπασμοὺς μὲ ἐνθουσιώδεις κραυγάς:

—Ἐπήραμε τὴν Πόλι! Οὖρα! Ἀνέστη τὸ γένος! Χριστὸς Ἀνέστη!

Τὴν μεγάλην σημαίαν ἐκράτει ἐπὶ κεφαλῆς ἕνας κτίστης, ὁ Παναγιώτης Μπελέτης. Τὰ καταστήματα ὅλα ἔκλεισαν. Οἱ ἔμποροι καὶ οἱ τεχνῖται ἡνώθησαν μὲ τὸ πλῆθος. Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸν λιμένα, ἕνα ἀγγλικὸν τάγμα ἐξετέλει γυμνάσια εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Μώλου καὶ εὑρίσκετο εἰς παράταξιν φράσσον τὴν δίοδον. Ὁ Ἄγγλος ταγματάρχης, συγκινηθεὶς ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν Ζακυνθίων, διέταξε τὴν διαχώρισιν τοῦ τάγματός του εἰς δύο στοίχους διὰ νὰ περάσῃ τὸ πλῆθος. Ὁ μαστρο-Παναγιώτης μὲ τὴν σημαίαν ἐσταμάτησε πρὸ τοῦ ταγματάρχου καὶ κλίνων τὴν σημαίαν τοῦ εἶπε:

—Προσκύνα καὶ σὺ τὸ γένος μας καὶ τὸν Χριστόν μας.

Ὁ Ἄγγλος ταγματάρχης ἔβγαλε τὸ καπέλλο του. Οἱ διαδηλωταὶ ἐπροχώρησαν μέχρι τοῦ ἄκρου τῆς προκυμαίας, ὅπου ἔστησαν τὴν σημαίαν μὲ ζητωκραυγάς. Ἕνα Σπετσιώτικο πλοῖον ἀραγμένον ἐκεῖ, χαιρετίζει τὴν εἴδησιν μὲ κανονιοβολισμοὺς καὶ ὑψώνει εἰς τὸ κατάρτι του τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν. Ὁ λαὸς ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἀγοράν, ὅπου ὁ ἱερεὺς Ἀναστάσιος Πολίτης, γνωστὸς Φιλικός, ἤνοιξε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Παντοκράτορος καὶ ἔψαλε δοξολογίαν. Ἔπειτα ὁ λαὸς ἐπλημμύρισε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Μάρκου τῶν Δυτικῶν. Ὁ καθολικὸς ἐπίσκοπος Σκάκοτς ἠρώτησε τὸν Ζακύνθιον κληρικὸν Σέραν ἂν ἡ εἴδησις περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦτο ἀκριβὴς καὶ μετὰ τὴν βεβαίωσιν του ἔψαλε καὶ αὐτὸς δοξολογίαν. Μετὰ τοῦτο τὸ πλῆθος ὥρμησεν εἰς τὴν ἐπισκοπὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ ἐζήτησε τὸν πρωτοπαπᾶν Γαρζώνην. Ἐκεῖνος λόγῳ τῆς ἐπισήμου θέσεώς του ἀπέφυγε νὰ ἐμφανισθῇ καὶ τὸ πλῆθος, ἀφοῦ ἐξεσφενδόνισεν ὕβρεις καὶ ἀποδοκιμασίας ἐναντίον του, ἐξῆλθεν εἰς λιτανείαν μὲ τὴν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως ληφθεῖσαν ἐξ ἐκείνης τῆς ἐκκλησίας. Ἔπειτα ἐπέστρεψαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρωτοπαπᾶ, ἐπιμένοντες νὰ κατεβάσουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτὸν διὰ τῆς βίας. Ὁ Γαρζώνης τότε παρουσιάσθη εἰς τὸ παράθυρον μὲ μίαν ἀνθοδέσμην καὶ ἐφώναξε:

—Ζήτω, παιδιά, τὸ γένος μας! Εἰς ὀλίγον περιμένω γράμμα ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν, καὶ αὔριον θὰ κάμω λειτουργίαν καὶ δοξολογίαν.

Καὶ ταυτοχρόνως διεμοιράσθησαν εἰς τὸ πλῆθος κουλούρια καὶ κρασί. Ἐζητωκραύγασαν τότε καὶ τὸν πρωτοπαπᾶν.

Αἱ ἀρχαὶ ἐταράχθησαν. Φυσικά, εἰς τὸ Διοικητήριον ἐξηκριβώθη ἀμέσως ὅτι ἡ φήμη ἦτο ψευδὴς καὶ ὁ ἀστυνόμος Τζὼν ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν τοποτηρητὴν Ρὼς νὰ διαταχθῇ ὁ ἀγγλικὸς στρατὸς νὰ διαλύσῃ τὸ θορυβῶδες πλῆθος. Εὐτυχῶς συνέπεσε νὰ εὑρίσκεται κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ τοποτηρητοῦ ὁ ἰατρὸς Π. Στεφάνου, ὁ ὁποῖος καὶ ἔπεισε τὸν Ρὼς ν' ἀφήσῃ τὸν λαόν, ποὺ δὲν εἶχε προσβάλει διὰ τῆς διαδηλώσεως τοῦ ἐθνικοῦ του ἐνθουσιασμοῦ τὰς ἀγγλικὰς ἀρχάς, νὰ διαλυθῇ μόνος του. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπετράπη ἡ αἱματοχυσία ἣν ἀφεύκτως θὰ ἐπέφερε διὰ τῶν ὅπλων ὁ ἀγγλικὸς στρατός.

Τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ παρεστάθη εἰς τὴν Κέρκυραν ὡς ταραχαὶ στρεφόμεναι κατὰ τοῦ καθεστῶτος καὶ προεκλήθησαν αὐστηρότερα μέτρα. Ἐπαυξήθησαν ἀμέσως αἱ ἀκτοφυλακίδες πρὸς παρεμπόδισιν πάσης ἐπικοινωνίας τῶν Ἑπτανησίων μὲ τὴν Πελοπόννησον. Ὁ ἰατρὸς Καλ[illegible] καὶ ὁ Ἰωάννης Λεονταρίτης κατεδιώχθησαν ὡς ὑποκινηταὶ τῶν ταραχῶν καὶ κατηγγέλθησαν οἱ ἱερεῖς Καντούνης, Βεντουρῆς, Πολίτης καὶ Ἄννινος διὰ τὰς δοξολογίας ποὺ ἔκαμαν καὶ διότι ἀνέφεραν εἰς τὰς δεήσεις των τὴν Ρωσσίαν ὡς ἀξίαν τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὁ στρατηγὸς Ἄδαμ ἐπέπληξε τὸν ἐπίσκοπον Σκάκοτς ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν, διότι ἔψαλε δοξολογίαν ὑπὲρ τῆς ἐπαναστάσεως, ἀντιβαίνουσαν πρὸς τὴν οὐδετερότητα τῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως. Ἀλλ' ὁ Σκάκοτς ἦτο ἐλεύθερος ἄνθρωπος καὶ πραγματικὸς χριστιανός. Καὶ ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ δεηθῇ τοῦ Ὑψίστου ὑπὲρ Χριστιανῶν ἀγωνιζομένων κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν διὰ τὴν νίκην τοῦ Σταυροῦ. Ὁ Σκάκοτς ἐπλήρωσε τὴν γενναιότητά του μὲ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς Ζακύνθου, ἐνῷ ταυτοχρόνως ὁ Ἕλλην πρωτοπαπᾶς Γαρζώνης ἐξέδωσε κατὰ διαταγὴν τῆς Διοικήσεως ἐγκύκλιον, διὰ τῆς ὁποίας ἀπηγορεύετο εἰς τοὺς ἐφημερίους νὰ τελοῦν δεήσεις ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ ἱερεῖς Καντούνης καὶ Πολίτης ἠρνήθησαν νὰ ὑπογράψουν τὴν ἐγκύκλιον καὶ διὰ τοῦτο ἐφυλακίσθησαν, ἐνῷ οἱ ἄλλοι δύο ἱερεῖς ὁ Ἄννινος καὶ ὁ Βεντουρῆς, κατώρθωσαν νὰ φύγουν κρυφὰ εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Καὶ τέλος ὅταν ἐγνώσθη ἡ συμμετοχὴ τῶν Ἑπτανησίων εἰς τὴν κατὰ τοῦ Λάλα ἐκστρατείαν, καὶ ὅτι οἱ ἀρχηγοί των ὑπέγραψαν τὴν γνωστὴν προκήρυξιν ὡς «Ἀρχηγοὶ καὶ Στρατηγοὶ τῶν ἡνωμένων δυνάμεων τῆς Ἑπτανήσου», ἡ Ἀγγλοϊονικὴ Κυβέρνησις προέβη εἰς αὐστηρότερα ἀκόμη μέτρα. Διὰ ψηφίσματος τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσθη ἡ καταδίωξις τῶν μετεχόντων εἰς τὴν ἐπανάστασιν διὰ καταδίκης εἰς ἀειφυγίαν καὶ δήμευσιν τῶν περιουσιῶν των, ἂν δὲν προσήρχοντο ἐντὸς ὡρισμένων προθεσμιῶν, καὶ εἰς ποινικὴν δίωξιν, ἂν συνελαμβάνοντο. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ψηφίσματος τούτου, ὁ πρόεδρος τῆς Γερουσίας προέβη εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀκολούθου προκηρύξεως:

«Βαρὼν Θεοτόκης.—Ἐκ μέρους τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ Προέδρου καὶ τῶν ἐκλαμπροτάτων βουλευτῶν τοῦ ἡνωμένου Κράτους τῶν Ἰονίων νήσων.

»Ἐπειδὴ ἡ διοίκησις τοῦ κράτους τούτου ἐπληροφορήθη ὅτι μερικὰ ὑποκείμενα, ὑπήκοοι Ἰόνιοι, ἐτόλμησαν μ' ἕνα πρόσταγμα τῆς 1ης Ἰουνίου 1821 [illegible] —τὸ πρωτότυπον τοῦ ὁποίου σώζεται εἰς χεῖρας τῆς διοικήσεως— νὰ [illegible] ὡς ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοὶ τῶν Κεφαλλήνων καὶ Ζακυνθίων, κ' ἐν ταυτῷ [illegible] τῶν προσταγῶν ἑνὸς ξένου χαρακτηριστικοῦ ὑποκειμένου, καὶ ὅτι [illegible] μὲ τοιοῦτον τρόπον ψευδῆ [illegible] ἐπέρασαν εἰς τὴν Πελοπόννησον νὰ γίνωσι συμμέτοχοι τοῦ ἐκεῖ πολέμου, πράττοντες ἐναντίον τοῦ κοινοῦ δικαιώματος τῶν ἐθνῶν, καὶ φανερὰ παραβαίνοντες τὴν περὶ τῆς οὐδετερότητος πρᾶξιν τῆς διοικήσεως τοῦ κράτους τούτου, ἡ ὁποία δὲν ἔχει πόλεμον μήτε αὐτή, μήτε ὁ Αὔγουστος Βασιλεύς, ὁποῦ τὴν προστατεύει, μὲ κανένα ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ὁποῦ πολεμοῦν εἰς τὴν ἄνωθεν χερσόνησον, διὰ τοῦτο ἡ τελεσιουργὸς ἐξουσία τοῦ κράτους τούτου κάμνει γνωστὸν τοῖς πᾶσι διὰ τῆς παρούσης, ὅτι οἱ μὲν ἄνωθι ὀνομαζόμενοι ἀρχηγοί, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα θὰ σημειωθοῦν ὡς κάτωθεν, πρὶν παραιτηθοῦν ἀπὸ τὴν [illegible] ταύτην ἐπιχείρησιν εἰς τὸ διάστημα δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης, καὶ δὲν ἐπιστρέψουν εἰς τὰς νήσους διὰ νὰ κριθῶσι, αὐτοὶ θὰ ἐννοοῦνται ὡς παντοτεινὰ ἐξόριστοι ἀπὸ τὰ ἰονικὰ χώματα. Τὰ [illegible] καὶ εἰς κάθε καιρὸν ὁποῦ πέσωσιν εἰς χεῖρας τῆς διοικήσεως, θὰ τοὺς μεταχειρισθῇ [illegible] καθὼς ὁ νόμος διορίζει περὶ τῶν κεφαλικῶν ἐξορίστων. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων [illegible] ὅσοι εἶναι ὑπήκοοι τοῦ κράτους τούτου, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὴν ὁδηγίαν τούτων τῶν ψευδαρχηγῶν καὶ μὲ τὸν χαρακτῆρα, ὅπου τοὺς δίδει ἡ αὐτὴ πολιτικὴ τῶν καταστάσεις, φαίνεται ὅτι ἐπλανήθησαν ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν ἀρχηγοὺς νὰ [illegible] τὸν πόλεμον εἰς τὴν ἄνωθεν χερσόνησον, καθὼς καὶ περὶ παντὸς ἄλλου ἰονικοῦ ὑποκειμένου, τὸ ὁποῖον μὲ τοιούτους τρόπους παρεσύρθη καὶ ἐφέρθη ἐχθρικῶς εἰς κανένα ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ὁποῦ πολεμοῦσιν εἰς τὴν ἄνωθεν χερσόνησον καὶ εἰς ἄλλο μέρος, προστάζεται ἀδιαφόρως πρὸς ὅλους αὐτοὺς νὰ ἐπιστρέψουν τὸ γληγορώτερον εἰς τὰς φαμιλίας των διὰ νὰ μὴ ὑποπέσουν εἰς τὴν αὐστηρότητα ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ φέρσιμόν τους, ἐναντίον εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς οὐδετερότητος, ὅπου ἤδη ἡ διοίκησις τῶν ἐπροκήρυξε, πρέπει ἀφεύκτως νὰ τοὺς ὑποβάλῃ.

»Ἡ διοίκησις εἶναι πληροφορημένη καλῶς ὅτι τὰ ἄνωθεν μέτρα θὰ εἶναι ἀρκετὰ νὰ ἀνεγώσῃ τὰ ἴχνη τοῦ φερσίματος καὶ κάθε ἄλλου ὑπηκόου, ὁ ὁποῖος προσπαθεῖ πῶς νὰ μιμηθῇ τὸ τολμηρὸν καὶ ἀξιοκατάκριτον παράδειγμα τῶν ἄνωθεν [illegible]. Ἀκολουθεῖ ἡ σημείωσις τῶν ἄνω εἰρημένων ὀνομάτων. Κ. Μεταξᾶς, Α. Φωκᾶς, Α. Μεταξᾶς, Μιχαὴλ Κουτούπης, ἐξ ἀπορρήτων καὶ βουλευτῶν, Βαγγέλης Πανᾶς, Διονύσιος Σεμπρικὸς καὶ Παναγιώτης Στρούζας».

Ἀλλ' οὔτε αἱ προκηρύξεις, οὔτε ἡ ἀπειλὴ καὶ ἡ πραγματοποίησις τῶν φοβερῶν ποινῶν, οὔτε οἱ τοποτηρηταί, οὔτε οἱ ἀστυνόμοι, οὔτε τὰ περιπολοῦντα διαρκῶς ἀγγλικὰ πλοῖα κατώρθωσαν νὰ συγκρατήσουν τοὺς Ἑπτανησίους. Αἱ μεγάλαι ἰδέαι καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν ἀπορρέουσαι πράξεις δὲν δεσμεύονται. Αἱ συλλήψεις, αἱ καταδίκαι καὶ αἱ δημεύσεις ἐξ ἀπουσίας τῶν Ἀγωνιστῶν ἦσαν ἀδιάκοποι, ἀλλ' ἀδιάκοπος καὶ ἡ ἐπικοινωνία τῶν Ἑπτανησίων μὲ τὴν Ἐπανάστασιν. Ἀναφέρομεν ἓν τῶν ἀπείρων παράδειγμα τοῦ γνωρίμου ἤδη εἰς τὴν ἱστορίαν Διονυσίου Σεμπρικοῦ, τοῦ τραυματισθέντος εἰς τὸ Λάλα ἀρχηγοῦ τῶν Ζακυνθίων. Ὁ Σεμπρικὸς μετὰ τὴν μάχην ἐκείνην κατέφυγεν εἰς τὴν Ζάκυνθον διὰ νὰ θεραπεύσῃ τὸ τραῦμά του. Συνελήφθη ἀμέσως καὶ ἐπειδὴ ἦτο [illegible] ἀπεφυλακίσθη μὲ ἐγγύησιν ἑνὸς συμπολίτου του διὰ διακόσια δίστηλα. Ἀλλὰ μόλις ἐθεραπεύθη, ὁ ἡρωϊκὸς Ζακύνθιος ἐδραπέτευσεν ἐκ δευτέρου εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ὁ ἐγγυητὴς τὸν ἐπλήρωσε τὰ διακόσια δίστηλα καὶ ἡ [illegible] τοῦ δραπέτου ἐδημεύθη. Αὐτὸ δὲν ἠμπόδισε τὸν Σεμπρικὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν ἀγῶνα εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ὁ Κεχαγιὰς τοῦ Χουρσὶτ Μουσταφάμπεης εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Μιὰ Ἀθηναία στὸ Παρίσι

Πῶς ἀγαποῦν οἱ Παρισινοὶ τὸ θέατρόν των

Μία σύγκρισις μὲ τὰ δικά μας

I

Στὸ Παρίσι ἡ συζήτησις περὶ θεατρικῆς κρίσεως εἶναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἄρθρα δημοσιεύονται εἰς τὰς ἐφημερίδας ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, οἱ διευθυνταὶ τῶν θεάτρων καλοῦν εἰς συνέλευσιν τὸν σύλλογόν των, οἱ ἠθοποιοὶ τὰ μέλη τοῦ ἰδικοῦ των καὶ διεξάγονται συνεννοήσεις καὶ ἀνταλλάσσονται σκέψεις περὶ τοῦ πῶς θὰ ἀνευρεθῇ ἡ αἰτία τῆς καταπτώσεως τοῦ θεάτρου καὶ πῶς θὰ καταπολεμηθῇ. Ὅταν παρακολουθήσετε ὅλην αὐτὴν τὴν κίνησιν, ποὺ μοιάζει μὲ προετοιμασίαν ἐκστρατείας ἐναντίον ἀοράτου ἐχθροῦ, θὰ νομίσετε ὅτι καὶ στὸ Παρίσι συμβαίνει κάτι ἀνάλογον μὲ τὴν κακοδαιμονία ποὺ μαστίζει τὸ δικό μας θέατρο, λαμβανομένων φυσικά, ὑπ' ὄψει τῶν ἀναλογιῶν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἄλλων συναφῶν. Ἀλλὰ ὅσον καὶ ἂν κρατήσετε τὰς ἀναλογίας τί πρέπει νὰ περιμένετε ὅταν ἐδῶ σὲ μᾶς δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνας, μάλιστα οὔτε ἕνας δραματικὸς θίασος; Κ' ἐδῶ ἀκριβῶς εἶνε τὸ μυστήριον. Ὅτι ἐνῷ ἐδῶ σὲ μᾶς ἡ κρίσις δὲν εἶνε ἔννοια ἀφηρημένη, ἀλλὰ εἶναι κάτι ἁπτό, οὐσιαστικό, γιατὶ τὸ βλέπετε, ἤ, ἀκριβέστερα, γιατὶ βλέπετε τὴν Μαρίκα Κοτοπούλη νὰ φεύγῃ μὲ τὸν θίασον της περιοδεία εἰς τὴν Μακεδονία, τὴν Κυβέλη νὰ πηγαίνῃ μὲ τὸν θίασον τῶν «Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν» γιὰ νὰ παίξῃ στὴν Αἴγυπτο, τὴν Ἑλένη Παπαδάκη, ἡ ὁποία προσεκλήθη ἐπειγόντως ἀπὸ τὸ Παρίσι γιὰ νὰ πρωταγωνιστήσῃ εἰς ἕνα νέον θίασον νὰ κάθεται χωρὶς δουλειά, διότι ὁ θίασος λόγῳ τῆς κρίσεως δὲν ἐσχηματίσθη, τέλος τὸν Βεάκη νὰ σχηματίζῃ προχείρως θίασον καὶ νὰ καταφεύγῃ στὴ Μυτιλήνη, καθὼς καὶ τόσοι ἄλλοι ἄξιοι λόγου ἠθοποιοί μας νὰ καταφεύγουν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὰ περίχωρα. Κ' ἐνῷ μέσα εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνα δραματικὸ θέατρο, εἰς τὸ Παρίσι οὔτε κἂν γίνεται ἀντιληπτὴ ἀπὸ τὸ κοινὸν ἡ θεατρικὴ κρίσις.

Ὅταν βλέπετε ὅλα τὰ θέατρα νὰ εἶναι ἀνοικτά, ὅλα νὰ εἶναι κάθε βράδυ κατάμεστα, τὰ πλεῖστα τῶν ἔργων νὰ ἀριθμοῦν τριακοσίας καὶ τετρακοσίας παραστάσεις, ἠμπορεῖτε νὰ πιστεύσετε ἐσεῖς, τὸ κοινόν, ὅτι ὑπάρχει κρίσις εἰς τὸ γαλλικὸν θέατρον; Καὶ διερωτᾶσθε, δικαίως, ποῦ βλέπουν τὴν κρίσιν, περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλοῦν μὲ τόσην μελαγχολίαν, οἱ διευθυνταὶ τῶν θεάτρων καὶ οἱ συγγραφεῖς;

Ἐπὶ πλέον παρατηρεῖτε, —ὁμιλῶ πάντοτε περὶ τοῦ κοινοῦ,— ὅτι τὰ 35 περίπου δραματικὰ θέατρα ἔχουν τὸν ἐπικίνδυνον ἀνταγωνισμὸν πολλῶν ἄλλων. Εἶναι πρῶτα-πρῶτα τὰ ἄλλα τόσα εἰς ἀριθμὸν θέατρα ἐπιθεωρήσεως καὶ ὀπερέττας, ποὺ μποροῦν νὰ ἱκανοποιήσουν ἀπείρως περισσότερον τὰ γοῦστα τοῦ πολλοῦ κοινοῦ, μὲ τὶς ἀσυγκρίτως πρὸς τὸ θέατρον τῆς πρόζας μεγαλοπρεπέστερες σκηνογραφίες των καὶ μὲ τὸν πλοῦτον τοῦ προγράμματός των. Εἶναι οἱ ξένοι θίασοι, ποὺ περνοῦν τακτικὰ καὶ δίδουν 15—20 παραστάσεις, κατόπιν τῆς συστάσεως, πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ζεμιέ, τοῦ Διεθνοῦς Θεάτρου, καὶ οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν τελειοτέραν ἐκπροσώπησιν τοῦ θεάτρου τῆς χώρας των. Εἶναι ἡ ποικίλη καὶ πλουσία μουσικὴ κίνησις: τὰ ἑλκυστικὰ προγράμματα τῶν συναυλιῶν ποὺ δίδονται κάθε βράδυ ἀπὸ ἐγχωρίους καὶ ξένους καλλιτέχνας παγκοσμίου φήμης, ὅπως τελευταίως ἦσαν ὁ Τοσκανίνι μὲ τὴν ὀρχήστρα τῆς Νέας Ὑόρκης, ἡ Φιλαρμονικὴ Ὀρχήστρα τῆς Βιέννης, ὁ βιολιστὴς Κράισλερ, ὁ Σαλιάπιν, ὁ διάσημος τενόρος Ζίλι, ὁ Σκίπα... Εἶναι αἱ ἔκτακτοι παραστάσεις ἄλλων ξένων καλλιτεχνῶν, ὅπως ἐφέτος τῆς ἀθανάτου Ἄννας Παύλοβα, τῆς Ἰνδῆς χορεύτριας Νυότα Ἰνυόκα καὶ τῶν Μαύρων. Σημειώσατε δὲ ὅτι διὰ νὰ ἰδῇ κανεὶς ὅλους αὐτοὺς τοὺς ξένους θὰ πληρώσῃ εἰσιτήριον πλατείας 100—200 φράγκων καὶ πρέπει νὰ κρατήσῃ θέσιν μίαν ἑβδομάδα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν παραστάσεων. Καὶ τέλος, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρω πλεῖστα ὅσα ἄλλα θεάματα, ποὺ μποροῦν νὰ τραβήξουν τὸν κόσμον ἀπὸ τὸ θέατρον, εἶναι οἱ ὁμιλοῦντες κινηματογράφοι, οἱ ὁποῖοι, ὅπως εἶναι ἄλλο κεφάλαιον, συναγωνίζονται ἐπικινδύνως τὸ θέατρον ὄχι ὡς τέχνη, ἀλλὰ ὡς ἐπιχείρησις.

Παρ' ὅλα αὐτά, τὸ γαλλικὸν θέατρον δὲν χάνει τὸν ἀριθμὸν τῶν θεατῶν του. Καὶ ὅταν ἀκόμη παίζει τὰ «Καμμερνέλ» ὁ [illegible] θίασος τοῦ διασήμου Ταΐρωφ εἰς τὸ «Πιγκάλ», καὶ ὅταν καταπλήσσει μὲ τὴν πρωτοτυπίαν του καὶ τὸν ἐξωτισμόν του ὁ ἰαπωνικὸς θίασος τοῦ Τσυτσούι, καὶ ὅταν χορεύει καὶ συναρπάζει τὸ ἰδεῶδες σύνολον τῶν Γερμανῶν καλλιτεχνῶν τοῦ Μπάουθι εἰς τὴν «Ὀπερά», αἱ εἰσπράξεις τῶν ἄλλων θεάτρων δὲν ἐπηρεάζονται. Ἔτσι τὸ «Τοπάζ» τοῦ Πανιὸλ παίζεται εἰς τὸ «Βαριετέ» διὰ τρίτον ἔτος, τοῦ ἰδίου συγγραφέως τὸ «Μαριὺς» εἰς τὸ «Τεάτρ Παρί» διὰ δεύτερον ἔτος, τὸ «Μελὸ» τοῦ Μπερνστάιν εἰς τὸ «Ζυμνὰζ» μὲ τὴν Γκαμπὺ Μορλαὶ μετὰ ἑξακοσίας παραστάσεις παρεχώρησε τὴν θέσιν του εἰς τὸ «Φελὶξ» τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως, τὸ ὁποῖον ἐπαίχθη ἄλλοτε ἐπὶ τετρακοσίας βραδυάς, τὸ «Ἀσθενὲς φῦλον» τοῦ Μπουρντέ, —ποὺ θεωρεῖται ἡ μεγαλυτέρα ἐφετεινὴ ἐπιτυχία,— ἄρχισε παιζόμενον πρὸ πέντε μηνῶν εἰς τὴν «Μισοντιέρ» μὲ τὸν Βικτὼρ Μπουσὲ καὶ τὴν Ζὰν Σεϊρέλ, προβλέπεται δὲ ἀπὸ τὰς εἰσπράξεις ὅτι θὰ παίζεται ἐπὶ τέσσερα χρόνια, τὸ «Μπίζνες» τοῦ Σαπατιὲ εἰς τὴν «Ρενεσάνς» μὲ τὴν Βέρα Σεργὶν προχωρεῖ εἰς τὸν ὄγδοον μῆνα τῶν παραστάσεών του, ἡ «Ἀγοράστρια» τοῦ Πασὲρ εἰς τὸ «Ἔβρ» μὲ τὴν Σιμὸν πλησιάζει τὴν διακοσιοστὴν παράστασιν. Αὐτὰ εἶναι μερικὰ ἐκ τῶν ἔργων ἐκείνων, ποὺ σημειώνουν καταπληκτικὰς εἰσπράξεις, χωρὶς νὰ ἀναφέρω τὰ ἔργα τοῦ παλαιοῦ γαλλικοῦ δραματολογίου, ποὺ ὁσάκις ἐπανέρχονται εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν διαφόρων θεάτρων καὶ ἰδίως τοῦ «Ὀντεὸν» καὶ τῆς «Γαλλικῆς Κωμῳδίας», γίνεται σωστὸς πόλεμος διὰ τὴν ἐξασφάλισιν εἰσιτηρίου.

Βεβαίως ὁ ἀριθμὸς τῶν παραστάσεων καὶ τὸ ποσὸν τῶν εἰσπράξεων δὲν ἀποτελεῖ πάντοτε ἐγγύησιν διὰ τὴν ποιότητα τῶν ἔργων, ἀλλ' αὐτὸ θὰ τὸ ποῦμε ἄλλοτε. Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμὴν παίζουν 35 θέατρα πρόζας καὶ ἄλλα 40 ἐλαφρᾶς μουσικῆς καὶ ἐπιθεωρήσεως καὶ εἶναι κάθε βράδυ γεμάτα. Ἐκτὸς δὲ αὐτῶν ὑπάρχουν καὶ θέατρα ποὺ δίδουν δύο καὶ τρεῖς φορὰς τὴν ἑβδομάδα ἀπογευματινὰς παραστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας συμμετέχουν ὅλαι αἱ κορυφαὶ τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου, τῶν ὁποίων αἱ εἰσπράξεις διατίθενται διὰ τὰ ἄπειρα ταμεῖα τῶν συλλόγων τῶν ἠθοποιῶν, ποὺ ἔχουν σκοπὸν τὴν μόρφωσιν καὶ συντήρησιν τῶν τέκνων τῶν πεσόντων εἰς τὸν πόλεμον συναδέλφων των, τὴν περίθαλψιν τῶν ἀσθενούντων καλλιτεχνῶν, τὴν παροχὴν βοηθημάτων εἰς τοὺς ἀπόρους καὶ ἄλλους σκοποὺς σχετικοὺς μὲ τὴν ὑποστήριξιν τῶν ὁπωσδήποτε πασχόντων ἠθοποιῶν. Χάρις δὲ εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτὰς κατορθώνεται νὰ διατηρῆται τὸ ἐπαγγελματικὸν γόητρον τοῦ ἠθοποιοῦ καὶ οἱ πτωχότεροι μεταξὺ αὐτῶν καὶ οἱ γεροντότεροι νὰ ἐμφανίζωνται μὲ ἀξιοπρέπειαν ἀνάλογον τῆς θέσεως καὶ δράσεώς των.

Ἐκεῖνο δὲ κυρίως ποὺ καταπλήσσει δὲν εἶναι ὅτι τὰ θέατρα γεμίζουν, παρ' ὅλην τὴν διατυμπανιζομένην κρίσιν, ἀλλὰ τὸ πῶς γεμίζουν, πῶς δηλαδὴ προσέρχεται εἰς αὐτὰ ὁ κόσμος. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ θὰ πάῃ νὰ πάρῃ τὸ εἰσιτήριόν του ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ παρακολουθεῖ τὴν παράστασιν, ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι δὲν πάει στὸ θέατρο γιὰ νὰ σκοτώσῃ τὴν ὥρα του, ἀλλὰ πηγαίνει γιατὶ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τοῦ θεάτρου. Πρῶτα-πρῶτα ἀγαπάει τοὺς ἠθοποιούς του καὶ θὰ ξεκινήσῃ ὁ Παρισινὸς ἀπὸ τὴν ἄκρη τῆς συνοικίας του, μὲ ὅ,τι καιρὸ κάνει, γιὰ νὰ πάῃ νὰ ἰδῇ τὴν παράστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν παίζει ὁ ἠθοποιὸς τῆς προτιμήσεώς του. Καὶ μέσα εἰς τὸν κόσμον τοῦ θεάτρου δὲν θὰ ἰδῆτε μόνον τὶς κυρίες, ποὺ λαμποκοποῦν μὲ τὴν ὀμορφιὰ καὶ τὰ στολίδια των, τοὺς κυρίους μὲ τὸν μονύελον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἡλικιωμένον οἰκογενειάρχην καὶ τὸν ἀσπρομάλλη μὲ τὴ ροζέττα στὴν μπουτονιέρα καὶ τὸν νέον τὸν δανδῆ καὶ τὴν νοικοκυροῦλα.

Τὸν φανατισμὸν αὐτὸν θὰ τὸν ἀντιληφθῆτε καλύτερα εἰς τὸ κοινὸν τῆς «Γαλλικῆς Κωμῳδίας», ὅπου παίζουν ἡ Σεσὶλ Σορέλ, ἡ Ρομπίν, ἡ Σερνύ, ἡ Πιερά, ἡ Βεντούρα, ἡ Μαντελὲν Ρόκ, ἡ Μαρσὲλ Ρουέ, ὁ Ντενὶς Ντ' Ἰνές, ὁ Ὑονέλ, ὁ Ἀλεξάντρ, ὁ Ροζὲ Μοντὼ καὶ ἄλλοι.

Θὰ ἰδῆτε εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τοῦ μεγαλοπρεποῦς κτιρίου τῆς «Γαλλικῆς Κωμῳδίας» καὶ ἀκριβῶς εἰς τὴν γωνίαν τοῦ πεζοδρομίου τῶν ὁδῶν Ρισελιὲ καὶ Μπονπανσιέ, νὰ σχηματίζεται μία οὐρὰ ἀπὸ θεατὰς πάσης τάξεως, ἡλικίας καὶ φύλου, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὰς 3 τὸ ἀπόγευμα περιμένουν τὸ ἄνοιγμα τῆς πόρτας ποὺ θὰ γίνῃ εἰς τὰς 7 1)2 τὸ βράδυ. Οἱ θεαταὶ αὐτοὶ εἶναι ἐξ ἐκείνων, ποὺ δὲν ἠμποροῦν νὰ πληρώσουν 50 ἢ 30 φράγκα στὴν πλατεῖα ἢ στὰ θεωρεῖα, καὶ καταφεύγουν εἰς τὶς ὄπισθεν θέσεις τοῦ παρτὲρ καὶ τοῦ ἐξώστου, ὅπου ὑπάρχουν θέσεις ἀπὸ 8 ἕως 2.50 φράγκα. Αἱ θέσεις αὐταὶ ἔχουν τὸ μειονέκτημα ὅτι δὲν πωλοῦνται ἀπὸ πρὶν εἰς τὴν θυρίδα τοῦ θεάτρου, ὅπως αἱ λοιπαὶ θέσεις, ἀλλὰ δίδονται τὴν ὥραν ποὺ θ' ἀνοίξουν αἱ θύραι, ὁπόταν δηλαδὴ ὅποιος φθάσῃ πρῶτος θὰ πάρῃ καὶ τὴν καλύτερη θέσι. Ἔτσι λοιπὸν γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν μία καλὴ θέσι μὲ φθηνὴ τιμή, σχηματίζουν οὐρὰ ὅλοι αὐτοὶ οἱ θεαταὶ μέσα εἰς ἕνα καγκελλωτὸν διάδρομον ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου 4 καὶ 5 ὥρας. Ἡ ὑπομονὴ μὲ τὴν ὁποίαν περιμένουν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀξιοθαύμαστη, καὶ μόνον αὐτὴ ἀρκεῖ νὰ σᾶς πείσῃ πόσο ἀληθινὰ ἀγαποῦν οἱ Παρισινοὶ τὸ θέατρο καὶ τοὺς ἠθοποιούς του. Περιμένουν στριμωγμένοι, ἀδιαφοροῦντες ἂν κάνῃ παγωνιά. Μόνον ἀπὸ τὴν βροχὴ τοὺς προστατεύουν ἡ καμάρες, ποὺ περιβάλουν ὁλόγυρα τὸ κτίριον τοῦ θεάτρου. Ἐνοικιάζουν ἀπὸ τὸν θυρωρό, ποὺ περιμένει στὴν πόρτα, ἀντὶ 75 γαλλικῶν λεπτῶν, ἕνα σκαμνάκι πλιάν, ἁπλώνουν κάτω στὰ πόδια των μιὰ ἐφημερίδα, ἐὰν εἶναι ὑγρασία ἢ κρύο, καὶ καθήμενοι ἔτσι στὰ σκαμνάκια των οἱ κύριοι διαβάζουν, ἡ κυρίες πλέκουν ἢ κεντοῦν, τὰ κορίτσια ξεφυλλίζουν περιοδικά. Ἐπειδὴ δὲ ἀπὸ χρόνια εἶναι οἱ ἴδιοι πάντα θαμῶνες τῶν θέσεων αὐτῶν, γνωρίζονται μεταξύ των καὶ κουβεντιάζουν. Ἡ συνομιλία των περιστρέφεται πάντα περὶ τὸ θέατρον. Συζητοῦν γιὰ τὸ ἔργον, ἐκθειάζουν τοὺς παλαιοὺς συγγραφεῖς, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ τοὺς φθάσουν οἱ νέοι καὶ ἀναλύουν μὲ πνεῦμα κριτικοῦ τὴν κάθε γκριμάτσα, τὴν κάθε κίνησι, τὸν κάθε λόγο τῶν ἠθοποιῶν στὸ τάδε ἢ τὸ ἄλλο ἔργο. Πῶς τοὺς νοιώθουν τοὺς ἠθοποιούς των αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, πῶς ξέρουν νὰ ἀποδίδουν στὸν καθένα τὴν ἀξία του καὶ πῶς τοὺς ἀγαποῦν! Ἂν τὸ ἤξεραν αὐτὸ οἱ δικοί μας οἱ καϋμένοι ἠθοποιοί, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων εἶναι ἀσυγκρίτως ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς Γάλλους, πόση ἀπογοήτευσι θὰ ἠσθάνοντο. Ἀλλὰ ἐὰν τὸ ἤξερε καὶ τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν ἀσφαλῶς δὲν θὰ ὑπερηφανεύετο διὰ τὴν ψυχρότητά του!

Ὅσοι παρευρέθησαν εἰς τὴν ἀποχαιρετιστήριον παράστασιν, ποὺ ἔδωσεν ὁ Μωρὶς ντὲ Φερωντὺ εἰς τὴν «Κουεντὶ Φρανσαίζ» θὰ ἐννοοῦσαν ἀκόμη ἐντονώτερα ποία σχέσις ὑπάρχει στὸ Παρίσι μεταξὺ ἠθοποιῶν καὶ κοινωνίας. Ὁ ὑπερεβδομηκοντούτης ἠθοποιός, ὁ ὁποῖος ἐπὶ χρόνια ἀποτελοῦσε μίαν ἐθνικὴν δόξαν εἰς τὸ γαλλικὸ θέατρον, ἀπεφάσισε ν' ἀποχαιρετήσῃ τὴν καριέρα του καὶ νὰ ἀποσυρθῇ εἰς τὴν ἰδιωτικήν του ζωήν. Ἔδωσε μίαν παράστασιν μὲ 3 πράξεις, ἀπὸ τὰ τρία ἔργα, εἰς τὰ ὁποῖα εἶχε τὴν καλυτέραν του ἐπιτυχίαν. Εἰς τὴν παράστασιν ἔλαβον μέρος οἱ καλύτεροι τῶν παλαιῶν καὶ νέων συναδέλφων του, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ Ὑβὸν Πρεντὰν καὶ ὁ Σασὰ Γκιτρύ. Τὸ τί ἔγινεν εἰς τὴν παράστασιν αὐτήν, εἰς τὴν ὁποίαν παρίσταντο καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ Κράτους, ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν συγκίνησιν τοῦ κοινοῦ, δὲν περιγράφεται. Ἕνα θέατρον κατάμεστον ἀπὸ διανοουμένους, καλλιτέχνας, δημοσιογράφους καὶ θεατὰς ἐσείετο ἀπὸ χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγάς. Πολλοὶ ἀπὸ συγκίνησιν ἔκλαιαν. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραστάσεως ὁ κόσμος τῆς πλατείας καὶ τῶν θεωρείων ἐφώναζε: «Μὴ φύγῃς ἀπὸ τὸ θέατρο, θέλουμε νὰ σὲ βλέπουμε, γεμίζεις τὴ σκηνὴ μὲ τὴν τέχνη σου, οἱ μεγάλοι ἠθοποιοὶ δὲν γεράζουν!» Τόση δὲ ἦτο ἡ ἐπιμονὴ τοῦ πλήθους καὶ τόσαι αἱ παρακλήσεις ἐκ μέρους ὅλων τῶν τάξεων, ὥστε ὁ ντὲ Φερωντὺ ἠναγκάσθη νὰ ὑποσχεθῇ ὅτι θὰ παίξῃ ἀκόμη εἰς σειρὰν παραστάσεων. Πράγματι δὲ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐδέχθη νὰ συμμετάσχῃ τῶν παραστάσεων τοῦ θιάσου τοῦ Σασὰ Γκιτρὺ καὶ παίξῃ εἰς τὸ θέατρον «Μαντελὲν» τὸν «Νυκτοφύλακα», ἔργον τοῦ Σασὰ Γκιτρύ, ὅπου διαπλάσσει ἕναν θαυμάσιον ρόλον. Αἱ παραστάσεις τοῦ «Νυκτοφύλακα» μὲ τὸν Φερωντὺ συνεχίζονται ἀκόμη μὲ καταπληκτικὰς εἰσπράξεις, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει πόσον τιμοῦν τοὺς παρήλικας ἠθοποιούς των οἱ Παριζιάνοι. Σύγκρισις εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ μὲ ἐμᾶς, ἀσφαλῶς δὲν μᾶς κολακεύει.

Μὲ ἕνα τέτοιο κοινόν, ἀσφαλῶς τὸ γαλλικὸν θέατρον δὲν κινδυνεύει νὰ αἰσθανθῇ τὴν πραγματικὴν κρίσιν, ποὺ μαστίζει τὰ ἄλλα θέατρα, ἢ τουλάχιστον δὲν θὰ τὴν ἐννοήσῃ ὁ κόσμος τῶν θεατροφίλων.

ΑΙΜΙΛΙΑ ΚΑΡΑΒΙΑ

ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΘΕΛΕΤΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΣΑΣ; Ἐγγραφεῖτε εἰς τὸ Φροντιστήριον τῆς ὁδοῦ Καποδιστρίου ἀρ. 16. Διδάσκονται: Γαλλικά, Ἀγγλικά, Γερμανικὰ καθὼς καὶ ὅλα τὰ εἴδη τῶν προγυμνάσεων, μαθηματικά, λογιστικά, στενογραφία καὶ ἄλλα παρὰ κυρίας καθηγητρίας καὶ καθηγητῶν. Δεκταὶ μεταφράσεις. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι. Καποδιστρίου 16.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΘΑ ΠΕΡΙΟΔΕΥΣΟΥΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Προσφυγικῆς Τραπέζης, μέλη αὐτοῦ θὰ μεταβοῦν κατ' αὐτὰς εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκείνας ὅπου ὑπάρχει μουσουλμανικὴ περιουσία διὰ νὰ ἐπιβλέψουν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νέας συμβάσεως περὶ διαχειρίσεως τῶν μουσουλμανικῶν κτημάτων.

Οἱ σύμβουλοι οἱ ὁποῖοι θὰ περιοδεύσουν, δι' ἐκθέσεών των πρὸς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον θὰ ἐκθέτουν τὰς παρατηρήσεις των ἐκ τῆς περιοδείας καὶ θὰ ὑποδεικνύουν τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα πρέπει κατὰ τὴν ἀντίληψίν των νὰ ληφθοῦν διὰ τὴν καλυτέραν ἀφ' ἑνὸς διαχείρισιν τῆς περιουσίας καὶ τὴν ταχυτέραν ἀφ' ἑτέρου ρευστοποίησίν της.

—Τὰ ζητήματα τῆς Ε. Α. Π.

Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ὁ ὑφυπουργὸς κ. Παπαδᾶτος θὰ συνεργασθῇ μὲ τὸν κ. Ἔντυ ἐπὶ ζητημάτων σχετικῶν μὲ τὴν ταχυτέραν διάλυσιν τῆς Ε.Α.Π.

Ἐπίσης ὁ κ. Παπαδᾶτος θὰ ζητήσῃ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς προόδου τῆς ἐργασίας τακτοποιήσεως τῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων, ἐκ τῆς ὁποίας ὡς γνωστὸν ἐξαρτᾶται ὁ καταρτισμὸς τοῦ ἀγροτικοῦ μητρῴου.

—Ἡ κίνησις τῶν οἰκιστῶν

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης ἐπιτροπαὶ τῶν κατοίκων τῶν νέων κρατικῶν συνοικισμῶν παρουσιαζόμεναι κατ' αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ Γεν. Διοικητοῦ θὰ ὑποβάλλουν ὑπομνήματα διὰ τῶν ὁποίων θὰ ζητοῦν ὅπως ἐνεργηθῇ τὸ ταχύτερον ἡ χρέωσις τῶν οἰκίσκων καὶ τῶν οἰκοπέδων των ἵνα ἀρχίσουν ἀπὸ τοῦδε οἱ δυνάμενοι τὴν ἀποπληρωμὴν καὶ κατορθώσουν ν' ἀποκτήσουν τὰ παραχωρητήρια κατὰ πρῶτον καὶ τοὺς τίτλους ἰδιοκτησίας κατόπιν.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ "Ν. ΣΜΥΡΝΗΝ„

Ἡ Ἕνωσις Ἀστῶν Προσφύγων Νέας Σμύρνης ἀνακοινοῖ ὅτι εἰς τὸ χθεσινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον συνεζητήθη διὰ μακρῶν τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως τῆς Νέας Σμύρνης. Κατὰ τοῦτο διεπιστώθη πλήρης σύμπτωσις γνωμῶν ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἐπισπεύσῃ τὴν ἔναρξιν τοῦ σοβαροῦ τούτου ἔργου τῆς στεγάσεως τετρακισχιλίων καὶ πλέον οἰκογενειῶν ἀστῶν προσφύγων, ἐξουσιοδοτήθησαν δὲ οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ τῆς Προνοίας καὶ Οἰκονομικῶν ὅπως συμπληρώσουν λεπτομερειακάς τινας διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς μελλούσης ἀναδόχου Ἑταιρείας καὶ ὑποβάλουν εἰς τὸ προσεχὲς ὑπουργικὸν συμβούλιον τὴν τελικὴν ἀπόφασιν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς ὑπογραφησομένης συμβάσεως.

Ἐντολῇ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ὁ πρόεδρος Θᾶνος Καρύλλος. Ὁ γενικὸς γραμματεὺς Ἀθ. Σωτηρίου.

—Νέοι συνοικισμοί

Κατὰ πληροφορίας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας περατοῦται κατ' αὐτὰς ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ κ. Κυριαζίδου ἡ ἐκπόνησις τῆς μελέτης τῶν ἀνεγερθησομένων νέων συνοικισμῶν ἐν Καστορίᾳ, Φλωρίνῃ, Κοζάνῃ, Ἐδέσσῃ, Ἀρδέᾳ καὶ Σιδηροκάστρῳ.

Ἡ ἔναρξις τῆς ἀνεγέρσεως τῶν ὡς ἄνω συνοικισμῶν θὰ ἀρχίσῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ θέρους.

—Ἀρχαιρεσίαι

Σήμερον τὴν 11ην π. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς λέσχης Νέας Σμύρνης κατόπιν προσκλήσεως τῆς προσωρινῆς ἐπιτροπῆς θὰ γίνῃ ἡ ἐκλογὴ τοῦ ὁριστικοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ταύτης.

ΔΩΡΑ "ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗΣ„

Θὰ λάβουν ὅλοι ὅσοι καπνίζουν τὰ ὁμώνυμα Ὑπερ-Σιγαρέττα. Φυλάττετε τὸν ἐπὶ τῶν κυτίων τίτλον «ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗΣ». Τὴν διεύθυνσίν σας καὶ ονοματεπώνυμόν σας καθαρογεγραμμένα ἀποστείλατε μας. Γ' Σεπτεμβρίου 27—Ἀθῆναι

ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ Α. ΦΟΡΤΟΥΝΑ

ΔΙ' ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΕΡΓΑ

ὀχετούς, δεξαμενάς, βόθρους, ὑπονόμους.

ΤΑ ΤΟΥΒΛΑ ΑΤΛΑΝΤΟΣ

ἐκ θηραϊκῆς γῆς

ΕΙΝΕ ΜΟΝΑΔΙΚΑ

διότι ἀντέχουσι καὶ σκληρύνονται ἔτι μᾶλλον ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῇ ὑγρασίᾳ.

ΑΝΩΝ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΤΛΑΣ

Γαμβέττα 14. Τηλ. 63—62

ΠΡΟΕΞΟΦΛΟΥΝΤΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ἐπὶ μετρίᾳ ἀμοιβῇ. Γραφεῖον συναλλαγῶν «Ο ΦΟΙΝΙΞ», ὁδὸς Σοφοκλέους 9, (Στοὰ Πάππου).

J. Joseph-Renaud

"Τὸ Ἔγγραφον 127„

Ἕνας λυσσώδης ἀγὼν διὰ τὴν κατοχὴν ἑνὸς ἀπορρήτου διπλωματικοῦ ἐγγράφου

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἀγκάλιασε μὲ τὰ χέρια της τὸν βραχίονά του καὶ τοῦ εἶπεν ἱκετευτικά:

—Γυρίστε στὸ Παρίσι!... Ἡ Διάσκεψις τελειώνει σὲ λίγες ἡμέρες... Γιατί μένετε ἀκόμη στὸ Λονδῖνον;...

—Μένω γιὰ σᾶς, μικρή μου Λουσιέν!... Μολονότι αἱ προφυλάξεις ποὺ παίρνω γιὰ τὸν ἑαυτό μου καὶ ποὺ μοῦ εἶναι ἀπαραίτητες, μ' ἐμποδίζουν νὰ σᾶς βλέπω συχνά, κατορθώνω νὰ βρίσκωμαι καμμιὰ φορὰ κοντά σας... Σᾶς αἰσθάνομαι στὸ πλευρό μου... Καὶ ἰδίως τώρα, ποὺ αὐτοὶ οἱ ἀλιτήριοι μπορεῖ νὰ τὰ βάλουν καὶ μαζί σας.. Θέλω τώρα ἀκριβῶς νὰ εἶμαι ἐδῶ γιὰ νὰ τοὺς δείξω ἐγὼ ἂν τολμήσουν νὰ κάνουν κάτι τέτοιο...

Ἡ Λουσιὲν σταμάτησε μιὰ στιγμή, γύρισε τὸν κύτταξε μέσα στὰ μάτια καὶ εἶπε:

—Νὰ ὑποφέρῃ κανεὶς γιὰ σᾶς εἶναι τόσο ὡραῖο!...

Ἐκεῖνος πλησίασε τὸ στόμα του στὸ δικό της καὶ ἀφοῦ τὴ φίλησε πολύ, τῆς εἶπε γιὰ νὰ τὴν καθησυχάσῃ:

—Μὴ σᾶς ἀνησυχῇ ἡ παρουσία μου στὸ Λονδῖνον. Δὲν ἔφθασεν ἀκόμη ἡ ἡμέρα ποὺ θὰ μὲ συλλάβῃ τὸ Χάφ. Εἴδατε ὡς τώρα πῶς πῆγαν τὰ πράγματα.

—Πράγματι, εἴχατε μεγάλη τύχη, ἀλλά...

—Αὐτὸ θὰ ἐξακολουθήσῃ, μὴν ἀνησυχῆτε. Καὶ τώρα πρέπει νὰ σᾶς ἀφήσω. Πρέπει νὰ πάω στὸ Σκότλαντ Γιάρντ, ὅπου πρέπει νὰ παραδώσω δύο γράμματα. Τὸ ἕνα εἶναι ἀπὸ μιὰ μεγάλη παρισινὴ ἐφημερίδα, καὶ τὸ ἄλλο εἶναι τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, ἡ ὁποία μοῦ παρέχει τὴν ἄδειαν νὰ παρουσιασθῶ ὡς Ἰάκωβος Λεσσὲρ εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν τοῦ Μογκόμερυ. Τὸν ξέρετε, ἕνας ἀπὸ ἐκείνους τοὺς δύο ποὺ ἔκαναν τὸν κόσμο τοῦ Οὐάϊτ Πάλας νὰ πεθαίνῃ ἀπὸ τὰ γέλοια ὅταν περνοῦσε τὸ χώλλ, μ' ἕνα μεγάλο κόκκινο ρόμβο στὴν πλάτη του.

»Θέλω νὰ ἐπισκεφθῶ σήμερα τὸ ἀπόγευμα τὸ καμαρίνι τῆς μικρούλας Γκλάδυς Σίμς, γιὰ νὰ δώσω ἕνα καλὸ μάθημα στοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἐτόλμησαν νὰ μιμηθοῦν τὴν ὑπογραφή μου, στὸ φόρεμα καὶ στὸ ντουλάπι τῆς Γκλάδυς Σίμς.

—Ναί, μὰ ὅταν τελειώσῃ ἡ συνδιάσκεψις θὰ γυρίσετε στὸ Παρίσι;...

—Σχεδὸν τὴν ἴδια ἡμέρα ποὺ θὰ ἐπιστρέψετε καὶ σεῖς. Τότε θὰ τελειώσουν καὶ ἡ περιπέτειές μου. Τρέμω ἀπὸ εὐτυχία ὅταν συλλογίζομαι τὶς ἡμέρες ποὺ θ' ἀκολουθήσουν. Τώρα, καλὴν ἀντάμωσι! Φύγετε σεῖς πρώτη. Θὰ σᾶς παρακολουθήσω ἀπὸ μακρυά. Θὰ βγῆτε ἀπὸ τὸ Μάρμπλ Ἄρτς καὶ θὰ προχωρήσετε γρήγορα χωρὶς νὰ γυρίσετε τὸ κεφάλι. Αὔριο στὰς τρεῖς περάστε πάλιν ἀπ' ἐδῶ, ἴσως θὰ ὑπάρχῃ κάτι νεώτερο.

Ἐπὶ ἀρκετὴν ὥρα παρηκολούθησε μὲ τὸ βλέμμα του τὴν κομψὴ καὶ εὐγενικὴ σιλουέττα ποὺ ἀπεμακρύνετο ἀνάμεσα στὶς ἁρμονικὲς δενδροστοιχίες.

⁂

Τὸ καινούργιο θέατρο τοῦ «Κολοσσέουμ» ὑψώνεται κάτασπρο καὶ μεγαλοπρεπέστατο στὴν Κόβεντρυ Στρήτ, πλησίον τοῦ Λέσεστερ Σκουέρ.

Ἡ εἴσοδος τῶν ἠθοποιῶν, μικρὴ καὶ χαμηλή, βρίσκεται σ' ἕναν ἀρκετὰ βρώμικο διάδρομο. Ἀκριβῶς στὸ πλάϊ εἶναι τὸ παραθυράκι τοῦ θυρωρείου.

Ὅταν ἐπλησίασεν ὁ Γκαιϋνόρ, κύτταξε μηχανικὰ μέσα καὶ εἶδε κάτι ποὺ τὸν ἐξέπληξεν. Ἀπάνω σ' ἕνα τραπεζάκι, κοντὰ στὸ παράθυρο, μέσα σ' ἕνα ποτῆρι μὲ νερό, ἦταν μιὰ κίτρινη ὀρχιδέα ἀπαράλλακτη μ' ἐκείνην ποὺ τὴν παραμονὴν ἡ Θύλδα Ρουΐζ εἶχε βγάλει ἀπὸ τὸ μπουκέττο ποὺ φοροῦσε στὸ στῆθος της.

Ὁ θυρωρός, ἕνας ἄνθρωπος γερὸς μὲ γκρίζα μαλλιά, καὶ μ' ἕνα σωρὸ στρατιωτικὰ παράσημα καρφωμένα στὴ σκοῦρα του στολή, διάβαζε μιὰν εἰκονογραφημένη ἐφημερίδα.

—Εἶμαι ὁ κύριος Ἰάκωβος Λεσσέρ, Γάλλος δημοσιογράφος. Ἔρχομαι ἐκ μέρους τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Μογκόμερυ, νὰ συναντήσω τοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ βρίσκονται αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἐκεῖ ἐπάνω στὸ καμαρίνι ποὺ ἔλαβε χώραν ὁ φόνος. Ἔχετε τὴν καλωσύνη νὰ μὲ ὁδηγήσετε ὡς ἐκεῖ; Ὁρίστε καὶ γιὰ τὸν κόπο σας.

—Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ, κύριε. Θὰ φωνάξω κάποιον νὰ σᾶς συνοδεύσῃ.

—Τί ὡραῖο λουλοῦδι εἶναι αὐτὸ ποὺ ἔχετε στὸ παράθυρό σας!

—Λουλοῦδι, εἴπατε; Ἄ, ναί, εἶναι ἀπὸ χθὲς ἐκεῖ. Θὰ τὸ ἔβαλε στὸ νερὸ καμμιὰ ἀπὸ τὶς κορίστες τὴν ὥρα ποὺ θὰ εἶχα πάει νὰ δειπνήσω ἢ μᾶλλον τὴν ὥραν ποὺ μ' ἔβαλαν νὰ σταθῶ ἔξω ἀπὸ τὸ καμαρίνι ποὺ ἔγινε τὸ δυστύχημα... Ποῦ εἶσαι, Οὐΐλλιαμς, ὁδήγησε τὸν κύριο στὸ καμαρίνι τῆς μὶς Σίμς.

—Πολὺ εὐχαρίστως. Περάστε ἀπὸ ἐδῶ, κύριε.

Στὴν ἥσυχη καὶ σκοτεινὴ μαρμαρένια σκάλα ποὺ μύριζε πούδρα, σαποῦνι καὶ μυρωδιὲς ἀκουγόνταν μόνον τὰ βήματά τους. Ἀπὸ τὴ σκηνὴ ὅπου ἔκαναν πρόβα σ' ἕναν χορό, ἀκουγότανε σβυστὰ ὁ μακρυνὸς ἦχος μιᾶς παληᾶς μουσικῆς.

—Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε, Οὐΐλλιαμς, ἀπὸ ποιὸ ἀνθοπωλεῖο εἶναι ἡ κίτρινη ὀρχιδέα, ποὺ εἶδα κάτω στὸ θεωρεῖον, κοντὰ στὸ παράθυρο, μέσα σ' ἕνα ποτῆρι; Εἶναι ἔκτακτη καὶ ἐπειδὴ θέλω νὰ στείλω κάπου ἕνα μπουκέττο..

—Δὲν ξέρω ἀπὸ ποῦ εἶναι, ἀλλὰ θὰ ξέρῃ ὁ θυρωρός. Τὸ λουλοῦδι εἶναι ἐκεῖ ἀπὸ χθές.

—Καλά, δὲν πειράζει... Νά, πάρε!...

—Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ, κύριε.

Ἕνας ἀστυφύλαξ φρουροῦσε τὴν πόρτα. Κατὰ παράκλησιν τοῦ Γκαιϋνόρ, τὴν κτύπησε ἐλαφρά. Ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ παρουσιάσθηκεν ὁ ἐπιθεωρητής, ἕνας παχὺς Ἰρλανδός, μὲ κόκκινα μαλλιά, τοῦ ὁποίου τὸ λίγο ἄγριο πρόσωπο φωτίσθηκε μόλις ἀντίκρυσε τὸν Γκαιϋνόρ.

—Περάστε μέσα, κύριε, παρακαλῶ!

Τὸ καμαρίνι, ἀρκετὰ μεγάλο καὶ φορτωμένο μὲ ἔπιπλα, εἶχε μείνει ἀκριβῶς ὅπως ἦτο τὴ στιγμὴ ποὺ ἀνεκαλύφθη ὁ φόνος.

Τὰ φορέματα, ποὺ ἐφοροῦσεν ἡ ἠθοποιὸς στὴν παράστασι, ἦσαν ριγμένα ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ἀπάνω στὶς καρέκλες, στὸ τραπέζι καὶ στὰ παραβάν. Μπροστὰ σ' ἕναν καθρέφτη περιτριγυρισμένο μὲ μεταξωτὸ ὕφασμα ἦταν ἡ τουαλέττα, γεμάτη κραγιόνια βγαλμένα ἀπὸ τὰ κουτιά τους, μικρὰ βαζάκια βαζελίνης, κομματάκια βαμβάκι, βουρτσίτσες καὶ διάφορα πράγματα γιὰ τὸ πρόσωπο.

Στὸ πάτωμα, ἕνα ζευγάρι κάλτσες διατηροῦσαν ἀκόμη τὴ φόρμα τῶν ποδιῶν ποὺ τὶς φοροῦσαν. Ἀπάνω στὸ τζάκι ὑπῆρχε μιὰ μεγάλη φωτογραφία τῆς καλλιτέχνιδος.

Ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἔβλεπε κανεὶς ἀκόμα λίγη ἀπὸ τὴν ἄσπρη σκόνη ποὺ μεταχειρίσθηκεν ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὰ ἀποτυπώματα τῶν δακτύλων...

Ἀπὸ τὸ μεγάλο δρύϊνο ντουλάπι εἶχαν ἀφαιρεθῆ ἡ πόρτες, ἀπάνω στὶς ὁποῖες ἦταν ζωγραφισμένος μὲ κιμωλία ὁ κόκκινος ρόμβος τοῦ δολοφόνου.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Βιαιοτάτη καταιγὶς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 10 Ἰουλίου. — Περὶ τὴν 8 μ.μ. τῆς χθὲς ἤρχισε νὰ πίπτῃ ραγδαιοτάτη βροχή, τὴν ὁποίαν διεδέχθη σφοδρὰ θύελλα, ἥτις διήρκεσεν ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν μὲ συνεχῆ πτῶσιν κεραυνῶν. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς ἦτο νὰ δημιουργηθοῦν πλημμυραὶ καὶ νὰ μεταβληθοῦν εἰς χειμάρρους ὁρμητικοὺς αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως. Μετὰ τὴν κατάπαυσιν τῆς βροχῆς, αἱ ὁδοὶ κατέστησαν ἀδιάβατοι ἐπὶ πολλὴν ὥραν, τὰ ὑπόγεια κατεκλύσθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων καὶ ὁλόκληροι συνοικίαι ἐπλημμύρησαν. Αἱ πλατεῖαι Λευκοῦ Πύργου καὶ Βαρδαρίου μετεβλήθησαν εἰς μίαν ἀπέραντον λιμνοθάλασσαν. Ἡ πλατεῖα Ἁγίας Σοφίας καὶ τὸ Συντριβάνι εἶχον πλημμυρίσει ἀπὸ νερὰ καὶ τὸ τμῆμα ἐξοχῶν ὑπέστη ἀληθῆ πανωλεθρίαν.

Ἡ συγκοινωνία διεκόπη δίωρον.

Τὰ θερμὰ θαλάσσια λουτρὰ Κατακώλου

ΠΥΡΓΟΣ, Ἰούλιος. — Χάρις ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἑταιρίαν τοῦ σιδηροδρόμου Πύργου-Κατακώλου καὶ εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἔμπνευσιν τῆς ἐκεῖ ἱδρύσεώς των, ὁ διευθυντὴς τῆς ἑταιρίας «Τὸ Κατάκωλον» ἐπέτυχε τὴν ἵδρυσιν θερμῶν θαλασσίων λουτρῶν, τῶν ὁποίων ἡ τέλεσις τῶν ἐγκαινίων, πανηγυρικὴ καὶ σεμνή, ἐγένετο πρὸ ἡμερῶν. Ἡ σημασία καὶ ἡ ὠφελιμότης τῶν λουτρῶν καὶ διὰ τὸν τόπον καὶ γενικώτερα ἀπὸ ἀπόψεως θεραπευτικῆς, ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν γνωμοδοτήσεων τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐγκρίτων παθολόγων ἰατρῶν, οἵτινες καὶ τὰ συνιστῶσιν ὡς θεραπεύοντα διαφόρους νόσους.

Ἡ ὅλη ἐγκατάστασις εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀρτία καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς τεχνικῆς λέξιν κατασκευασμένη. Τῇ εἰσηγήσει δὲ τοῦ διευθυντοῦ της, ἡ ἑταιρία προτίθεται νὰ αὐξήσῃ τοὺς λουτῆρας εἰς διπλάσιον ἀριθμὸν χάριν τῶν λουομένων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

[Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει παραιτήτως νὰ εἶναι ὑπογεγραμμέναι ἀναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων, περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα Ἐπαρχιῶν νὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν μὲ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους εἰς τὸ Τμῆμα Ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.]

κ. Π. Τ. Βέρροιαν. Νὰ ὑποβάλετε ταχύτερον αἴτησιν σχετικὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, διὰ νὰ σᾶς ἐπιτραπῇ νὰ πληρώσετε τώρα. Τὸν Ὀκτώβριον δὲν σᾶς ἐπιτραπῇ.

κ. Ἰωάν. Μ. Βέρροιαν. Προαγωγικαὶ ἐξετάσεις δὲν ἐπιτρέπονται, δυστυχῶς.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην. Εἰς τὴν ἀρχαίων καὶ νεωτ. ἑλλην. φιλολ. ἐλάβατε 4, ἐπίσης καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἡ πληροφορία ποὺ ἐλάβατε εἶνε ἀκριβής.

Ἀλημὰν, Σπάρτην. Φυσιολογία 3, ἱστορίαν ἰατρικῆς 5.

κ. Π. Π. Πάτρας. Ἐλάβατε φυσιολογίαν 6, χημείαν 1, ἱστορίαν 5, ὁ δὲ συμφοιτητής σας ἀνατομίαν 4, φυσιολογίαν 5, χημείαν 0 καὶ ἱστορίαν 5.

κ. Χ. Ψ. Μαθηματικόν. Ἡ ἀπάντησις τοῦ νομικοῦ συμβούλου ἦτο ἀρνητική.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἐστάλησαν συστημένα εἰς τοὺς κ. Π. Ματζ. Ναύπλιον, Ν. Μόσχ. Πάτρας, Γ. Μπαφ. Τρίπολιν.

Ἐστάλησαν ἁπλᾶ εἰς τοὺς Διευθ. Ἐπ. Τρ. Ἀμαλιάδα, Νικ. Πουμ. Θεσσαλονίκην, Ἀθαν. Βασιλόπουλον Θεσσαλονίκην.

Ἀποστείλατε τὰ ταχ)κά.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μονοκατοικία διώροφος μὲ κῆπον, νερὸ πόλεως καὶ φρέαρ, ἠλεκτρικὸν καὶ ἀεριόφως. Κλεοπάτρας 55. Στάσις Χαροκόπου. Πληροφορίαι κ. Δ. Μεϊντάνη, Νεταρᾶ 112 Πειραιᾶ.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ ΟΙ ΤΟΜΟΙ 16 & 17 ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ "ΓΡΑΜΜΑΤΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ-ΤΕΧΝΑΙ„

Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ„ Α.Ε. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐκδοθέντες τόμοι:
1. Παπαδιαμάντη: Ἡ Φόνισσα.
2. Κ. Λαλό. Αἰσθητική.
3. Μπράϊντον: Ἱστορία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.
4. Ουάσ. Ἔρβιγκ: Μωάμεθ.
5. Ι. Κονδυλάκη: Ὅταν ἤμουν δάσκαλος.
6. Γκαῖτε: Ράϊνεκε Φούξ.
7. Βιζυηνοῦ: Ἀνὰ τὸν Ἑλικῶνα.
8. Σαΐφερ: Φιλοσοφία τοῦ γάμου.
9. Γ. Ἔλιοτ: Πρὶν προφθάσῃ ν' ἀνθίσῃ.
10. Ντεοννά: Οἱ νόμοι καὶ οἱ ρυθμοὶ στὴν τέχνη.
11. Γ. Κωνσταντινίδου: Ἐπιτομὴ Ἱστορίας τῶν Ἀθηνῶν.
12. Ρ. Κίπλιγκ: Ὁ Μόγλης.
13. Σαίξπηρ: Ἡ Τρικυμία.
14-15. Γκόρκυ: Στὰ ξένα χέρια.
18. Βουλγαρικὰ διηγήματα.

Ἐξαντληθείσης τῆς σειρᾶς τῶν 3 Μεγάλων Ἔργων καὶ 50 Τόμων, δὲν γίνονται πλέον δεκταὶ ἐγγραφαί.

Οἱ μὴ ἐγκαίρως παραλαμβανόμενοι τόμοι διατίθενται, ἀκυρουμένης τῆς ἐγγραφῆς κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς συμφωνίας.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ„ Α.Ε.

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν Κορινθίας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς δημόσιον διαγωνισμὸν μειοδοτικῆς δημοπρασίας ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐσωτερικῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων τῶν, ἀρωγῇ καὶ διὰ τῶν ἀναδόχων τοῦ Ο. Σ. Κ., ἀνεγειρομένων οἰκοδομῶν ἐν οἰκοδομικῶν τμημάτων ἐντὸς τῶν ἐγκεκριμένων σχεδίων τῶν πόλεων Κορίνθου καὶ Λουτρακίου.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Α. Ο. Σ. Κ. (ὁδὸς Ντέκα ἀρ. 8) τὴν 3 προσεχοῦς μηνὸς Αὐγούστου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν μέχρι τῆς 10 π. μ. δι' ἐγγράφων καὶ ἐσφραγισμένων προσφορῶν, ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας καὶ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Α. Ο. Σ. Κ. ἐγκεκριμένων συγγραφῆς ὑποχρεώσεων καὶ τιμολογίου, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Δημοσιευθήτω μόνον διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἀ. α.
ΜΙΧ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Πρὸς πλήρωσιν μιᾶς θέσεως διαχειριστοῦ Κεντρικῆς Ἀποθήκης Πετρελαίου δι' ἀπευθείας διορισμοῦ, προσκαλοῦνται οἱ προϋπηρετήσαντες εἰς τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπαναδιορισθῶσιν ἵνα μέχρι καὶ τῆς δεκάτης ἐνάτης (19) Ἰουλίου ἐ. ἔ. ὑποβάλωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Γραφεῖον Διοικητικοῦ τῆς 3ης Διευθύνσεως) σχετικὴν αἴτησιν συνοδευομένην ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου ὅτι δὲν κατεδικάσθησαν ἐπὶ πράξει ἀποκλειούσῃ αὐτοὺς τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ὑφ' ὅλων τῶν σχετικῶν τῆς προϋπηρεσίας των.

Δημοσιευθήτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν)

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΔΙ' ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ, δέχεται προτάσεις πολυετοῦς μισθώσεως μεταλλεύσεως τοῦ δώματος Κτιρίου Σταδίου 4, ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν 240 μετὰ κεκλεισμένου χώρου διὰ κέντρον ἀναψυχῆς καὶ σχετικῶν δωματίων.

Ἡ ἄνοδος ἐν τῷ δώματι θέλει ἐκτελεῖται καὶ διὰ τεσσάρων ἀναβατήρων καὶ ἑνὸς Πάτερ-Νόστερ.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην Γραφεῖον Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ, Σταδίου 18.

Ὁ Συφιλιδολόγος-Δερματολόγος Ἰατρὸς
ΑΝΔΡ. ΚΟΛΟΚΥΘΑΣ
ἐπανελθὼν ἐκ Παρισίων, δέχεται 8-1 π.μ. καὶ 4-9 μ.μ. ἐντὸς ἰατρείου τοῦ ὁδὸς Ἑρμοῦ 81. πλησίον Μοναστηρακίου

GRAND RABAIS

Δ. Μ. ΘΕΟΛΟΓΙΤΗΣ & Σ^{ΙΑ} Α. Ε.

7 ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 7

Ἀπὸ αὔριον Δευτέρας μέχρι τέλους Ἰουλίου, εἰς ὅλα τὰ καλοκαιρινά μας εἴδη,

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

ΦΥΣΙΚΟΝ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΝ ΥΔΩΡ ΤΟΥ

VICHY

Πηγαὶ ἀνήκουσαι εἰς τὸ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

VICHY CÉLESTINS

Εἰς ὁλοκλήρους φιάλας. Εἰς μισὰς φιάλας. — Ἐπιβάλλεται εἰς τὰς παθήσεις τῶν νεφρῶν τῆς κύστεως, νεφρίτιδος, ψαμμιάσεως, καὶ ἀρθριτισμοῦ

VICHY GRAND-GRILLE — Ἄριστον κατὰ τῶν παθήσεων τοῦ ὕπατος καὶ τῶν χολολίθων.

VICHY HOPITAL — Κατὰ τῶν παθήσεων τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις. Ἐπιβάλλεται νὰ πίνετε νερὸ τῆς πηγῆς ποὺ θεραπεύει τὴν πάθησίν σας. Ἑκάστη φιάλη προερχομένη ἐκ τῶν πραγματικῶν πηγῶν φέρει τὸ ἔναντι σῆμα.

VICHY-ETAT

Ἄλλα προϊόντα τῆς Ἑταιρίας VICHY

SEL VICHY-ETAT — Ἅλας ἐξαγόμενον ἐκ τῶν ὑδάτων τοῦ VICHY εἰς πακέτα καὶ εἰς φιαλίδια.

PASTILLES VICHY-ETAT — 2 ἢ 3 μετὰ τὸ φαγητὸν διευκολύνουσιν αἰσθητῶς τὴν πέψιν

COMPRIMÉS VICHY-ETAT — Μεταχειριζόμενοι τὰ comprimés Vichy μετατρέπετε οἱονδήποτε νερὸ εἰς ἀφρῶδες καὶ χωνευτικόν.

Ἐπιμένετε ὅπως ἕκαστον κυτίον ἢ φιάλη φέρῃ τὸ ἄνω σῆμα «VICHY-ETAT» εὑρίσκονται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα.

Μεταβῆτε εἰς τὰς θερμὰς πηγὰς τοῦ Βισὺ διὰ τὴν θεραπείαν σας εἶναι ἡ ἰδεώδης πόλις ὑδροθεραπείας.

ΔΙΑΜΟΝΗ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΑΤ' ΑΠΟΚΟΠΗΝ

Διαμονὴ εἰς τὰ καλλίτερα Ξενοδοχεῖα πλήρη ἀνέσεων καὶ ψυχαγωγικῶν διασκεδάσεων εἰς τιμὰς ἐξαιρετικῶς συμφερούσας. Συνδυάσατε τὸ ταξείδιόν σας μὲ τὰς ἀναχωρήσεις τῶν Ἀτμοπλοίων τῆς Μεσαζερὶ Μαριτὶμ καὶ τῆς Ἀτμοπλοΐας Πακέ. Πώλησις εἰσιτηρίων καὶ παροχὴ λεπτομερῶν πληροφοριῶν παρὰ τοῖς ἐν Πειραιεῖ Πρακτορείοις τῆς Μεσαζερὶ Μαριτὶμ καὶ Ἀτμοπλοΐας Πακέ.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΖΩΓΡΑΦΟΣ-ΒΑΚΗΣ & Σ^{ΙΑ}

ΑΘΗΝΑΙ ΑΘΗΝΑΣ 27

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ τὰ Μπουζὶ

ΣΙΛΑΡΤΟΝΙ ἀνώτερα εἰς ποιότητα καὶ ἀντοχὴν ὅλων.

ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ BRUNNER κατάλληλα διὰ φούσκωμα ἐλαστικῶν καὶ χρωματισμὸν αὐτοκινήτων.

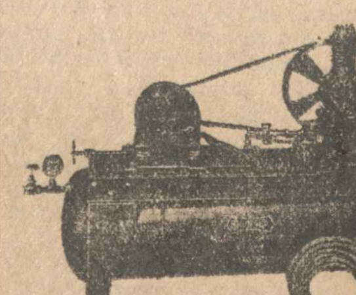

ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ BRUNNER κατάλληλα διὰ πλύσιμον αὐτοκινήτων. Κατάστημα εἰδῶν Αὐτοκινήτων

ΧΡ. Η ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Δώρου καὶ Βερανζέρου 19 Ἀθῆναι

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὰ Γραμμόφωνα, Ραδιόφωνα καὶ Δίσκοι VICTOR μετεφέρθησαν ἀπὸ τὸ Old England Σταδίου 5. εἰς τὸ νέον κατάστημα:

THE AMERICAN STORE

τῶν ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ, ὁδὸς Ἀκαδημίας 45, πλησίον τοῦ Θεάτρου «Ὀλύμπια».

PUBLIBURO

20 ΛΕΜΟΝΙΑ ΜΕ 5 ΔΡΑΧΜΑΣ

Μεταχειρίζεσθε τὴν CITRONINA εἰς ὅλας τὰς χρήσεις τοῦ λεμονιοῦ.

Εἶνε οὐσία βγαλμένη ἀπὸ τὸν ὀπὸ τοῦ λεμονιοῦ, ἐντελῶς φυσική.

Φαρμακεῖον Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ, Ὁμόνοια.

Φαρμακεῖον ΜΙΝΕΡΒΑ Σταδίου 15, παρὰ τὸ «Ἀττικόν».

Σύγχρονος καὶ ἀρχαία ζωή

Ἡ φασιστικὴ καὶ ἡ ἀρχαία Ρώμη στενοχωροῦν τὴν σύγχρονον πρωτεύουσαν

Πῶς ρυθμίζεται ἡ κυκλοφορία εἰς τοὺς δρόμους τῆς Ἰταλικῆς πρωτευούσης ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Καισάρων μέχρι τοῦ Μουσσολίνι.—Πειθαρχία καὶ ἥλιος.—Τὰ σχέδια διευρύνσεως τῆς Ρώμης ποὺ δὲν ἐφαρμόζονται λόγῳ τῆς ἀρχαιολογίας.—Αἱ συνεχεῖς ἀνασκαφαὶ καὶ τὰ ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα.—Πῶς θὰ συντηροῦνται τὰ κειμήλια καὶ πῶς θὰ ἐλέγχεται ἡ αὐθεντικότης τῶν ζωγραφικῶν ἔργων.

Οἱ μεγάλοι ζωγράφοι εἰς τὴν δακτυλοσκόπησιν

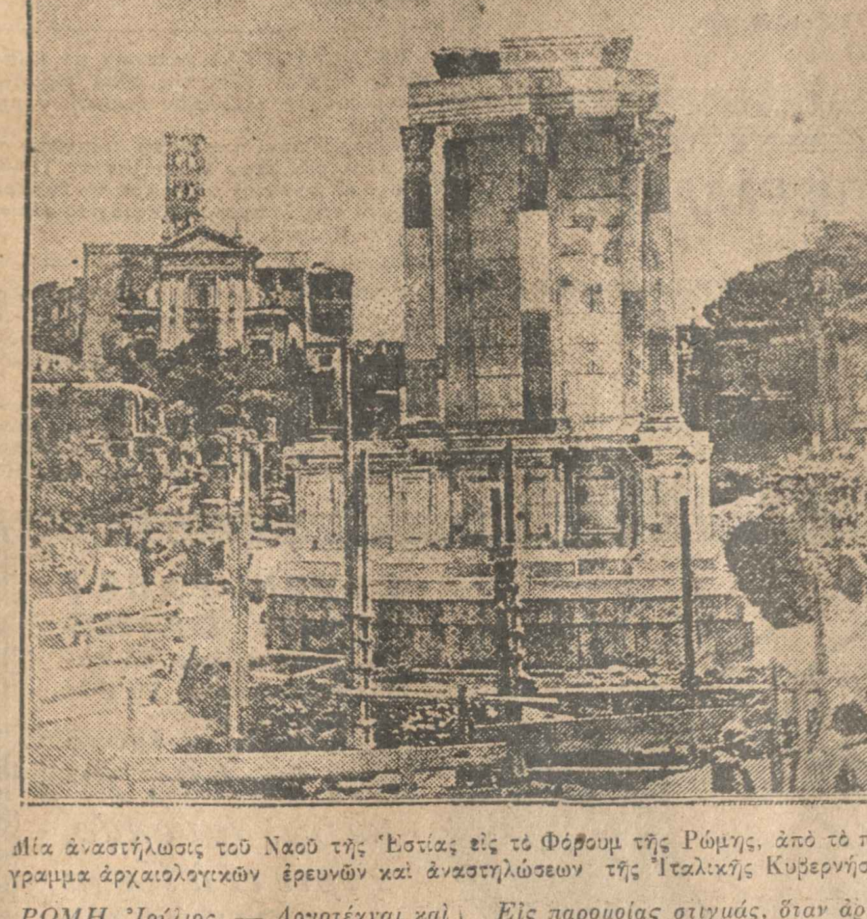

Μία ἀναστήλωσις τοῦ Ναοῦ τῆς Ἑστίας εἰς τὸ Φόρουμ τῆς Ρώμης, ἀπὸ τὸ πρόγραμμα ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν καὶ ἀναστηλώσεων τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως

ΡΩΜΗ, Ἰούλιος. — Λογοτέχναι καὶ περιηγηταί, δημοσιογράφοι καὶ ἱστορικοί, ὅλοι ἀνέκαθεν περιέγραψαν τὸ «Κόρσο», τὴν κεντρικὴν ἀρτηρίαν τῆς Ρώμης, ὡς ἕνα δρόμον ἐξαιρετικὰ στενόχωρον ἐν ἀναλογίᾳ μὲ τὸ μῆκός του. Καὶ εἰς τὸν στενόχωρον αὐτὸν δρόμον ἐγίνετο ὅλη ἡ κίνησις τῆς Ρώμης. Σήμερον ὅμως ὁ ἀπειθάρχητος ἀτομικισμός, ὁ ὁποῖος ἐθεωρεῖτο μέχρι τῆς κυριαρχίας τοῦ Φασισμοῦ ὡς φυσικὸν τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ, ἀντικατεστάθη μὲ μίαν πειθαρχίαν καθαρῶς πρωσσικήν. Τὸ Κόρσο ἔχει στρατοκρατηθῆ. Καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ δρόμου οἱ διαβάται ἠμποροῦν νὰ κυκλοφοροῦν μόνον τηροῦντες τὴν ἀριστερὰν (ἀντὶ δεξιᾶς ποὺ τηρεῖται εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν Γαλλίαν καὶ ἀλλαχοῦ). Τοιουτοτρόπως βλέπει κανεὶς εἰς κάθε πεζοδρόμιον μίαν μόνον σειρὰν ἀνθρώπων βαδιζόντων πρὸς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν. Ἡ μία σειρὰ ἀπὸ τὴν Πιάτσα ντὲλ Πόπολο πρὸς τὴν πλατεῖαν τῆς Βενετίας καὶ ἡ

Εἰς «οὐρανοξύστης» τῆς ἀρχαίας Ρώμης ἀνακαλυφθεὶς ἐσχάτως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἀπομονώσεως τοῦ Καπιτωλίου ἐκ τῶν πέριξ κτιρίων ὡς ἔγινε καὶ δι' ἄλλα ἀρχαῖα ἱδρύματα τῆς Ρώμης.

ἄλλη ἀπὸ τὴν Πιάτσα Βενέτσια πρὸς τὴν πλατεῖαν τοῦ Λαοῦ.

—Σινιόρι α σινίστρα. Ἀριστερά, κύριοι!

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀδιάκοπος πρόσκλησις τῶν ἀστυφυλάκων. Καὶ ἡ διαταγὴ των πρέπει νὰ ἐκτελῆται αὐτοστιγμεί. Ὁ πεζοπόρος ποὺ ἐμφανίζεται ἀπὸ μίαν πάροδον τοῦ Κόρσο καὶ πρόκειται νὰ μεταβῇ εἰς τὸ κατάστημα εὑρισκόμενον δέκα μέτρα παρακάτω ἀλλὰ εἰς τὴν δεξιὰν πλευράν, δὲν δύναται νὰ βαδίσῃ εἰς τὰ δέκα αὐτὰ μέτρα. Πρέπει νὰ διαβῇ μέχρι τοῦ ἀντικρυνοῦ πεζοδρομίου καὶ νὰ προχωρήσῃ «ἀριστερά» μέχρι τοῦ σημείου τοῦ καταστήματος, ὅπου πρόκειται νὰ μεταβῇ καὶ ἐκεῖ θὰ διαβῇ πάλιν τὸν ὠκεανὸν τῶν αὐτοκινήτων διὰ δευτέραν φοράν, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν προορισμόν του.

Τὸ μέτρον λοιπὸν αὐτὸ ποὺ ἔγινε διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν κίνησιν, τὴν παρακωλύει τρομερὰ καὶ τὴν περιπλέκει. Καὶ τείνει κανεὶς νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὸ μέτρον ἐφαρμόζεται ἐπὶ σκοπῷ πειθαρχικῆς μορφώσεως τοῦ κοινοῦ. Ὁπωσδήποτε, ὁ περίπατος εἰς τὸ Κόρσο σήμερα μοιάζει ὡσὰν νὰ ἐπρόκειτο περὶ στρατιωτικῶν ταγμάτων. Καὶ ὁ καθεὶς ὑπακούει πειθήνιος εἰς ὅλους τοὺς ἐπιβαλλομένους ἐλιγμούς. Ἡ φυλάκισις, ἄμεσος καὶ αὐστηρά, τῶν ἀντιδρώντων εἰς τὸ μέτρον κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιβολῆς του καθήσυχασε πᾶσαν τάσιν πρὸς ἀντίστασιν.

Τοιουτοτρόπως ὁ Ρωμαῖος ἐσυνήθισε νὰ περιπατῇ μὲ τάξιν καὶ ρυθμὸν πάντοτε πρὸς τὰ ἀριστερά. Ἀλλὰ ἦλθε ἡ ἐποχὴ αὐτὴ ὁ ρωμαϊκὸς ἥλιος νὰ προσθέσῃ τὸ βασανιστήριον εἰς τὴν σκληρὰν αὐτὴν πειθαρχίαν. Πότε ἡ μία καὶ πότε ἡ ἄλλη πλευρὰ τοῦ Κόρσο καίεται καὶ φλογίζεται ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ οἱ διαβάται ἐνστικτῶς κατεβαίνουν εἰς τὸ πεζοδρόμιον διὰ νὰ περάσουν εἰς τὰ ἀντίπεραν κράσπεδα. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει καμμία ἐλπίς. Ἡ φωνὴ τοῦ ἀστυφύλακος τοὺς ἀνακαλεῖ εἰς τὴν τάξιν.

—Ἀριστερά, κύριοι!

Εἰς παρομοίας στιγμάς, ὅταν ἀριστερὰ βράζει ἡ γῆ καὶ δεξιὰ χάνεται ἄδικα ἡ δροσερὴ σκιά, εἶναι δύσκολη ἡ ὑπακοή. Καὶ ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ μαντεύσῃ ὅτι πολλοὶ γνήσιοι Ρωμαῖοι κάτι μουρμουρίζουν μέσα τους. Ἀλλὰ ἡ ἐποχὴ ἀνήκει εἰς τὴν σιδηρᾶν πειθαρχίαν. Ὁ τύπος καταβάλλει σοβαρὰς προσπαθείας διὰ νὰ πείσῃ τοὺς Ρωμαίους νὰ παραδεχθοῦν ὁριστικῶς τὴν νέαν των πειθαρχίαν. Μία μάλιστα ἐφημερὶς τῆς Ρώμης ἀνεζήτησε καὶ τοὺς νόμους, οἱ ὁποῖοι ἐκανόνιζον τὰ τῆς κινήσεως εἰς τὴν Ρώμην τὴν ἐποχὴν τῶν Καισάρων. Καὶ εἶχε τὴν τύχην νὰ ἀνεύρῃ κάποιον νόμον (Λὲξ Γιούλια) τοῦ 46 ἔτους πρὸ Χριστοῦ, τοῦ ὁποίου αἱ διατάξεις παρέμειναν ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ τρεῖς αἰῶνας. Καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀρχαίαν περίοδον καὶ εἰς κάθε ἐποχὴν τοῦ ἔτους, οἱ διαβάται ἔπρεπε νὰ περιπατοῦν ἀριστερά. Ἔτσι τίποτε δὲν ὑπάρχει καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον....

Καὶ ἀφοῦ γίνεται τόση ἀναζήτησις τῶν παλαιῶν καισαρικῶν νόμων, ἴσως θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνευρεθῇ καὶ κανεὶς σχετικὸς μὲ τοὺς θορύβους τῆς πόλεως. Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας» διεξάγει ἕνα πόλεμον κατὰ τῆς «θορυβώδους πόλεως», ἡ ὁποία οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι, δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ θέσιν εἰς τὴν ἐθνικὴν ζωὴν τῆς χώρας, ὡς ἀντιφασιστικὴν δηλαδὴ «μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν ἐγκεφαλικὴν ἀνάπαυσιν, ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται εἰς τὸν καθεστώς, τὸ ὁποῖον ἔχει θέσει ὡς βάσιν του τὴν ἐργασίαν.»

Ἐπέρασε, βέβαια, ὁ καιρὸς τοῦ Σταντὰλ καὶ τοῦ Σατωβριάνδου, ὅπου ἡ Ρώμη, σιωπηλὴ καὶ ἔρημος, ἡσύχαζεν εἰς τὸν κονιορτὸν τῶν αἰώνων. Ἴδιος εἰς τὸ κέντρον τὰ κλάξον τῶν σωφὲρ εἶναι ἀνυπόφορα. Διότι ὅλη ἡ Παπικὴ Ρώμη παρέμεινεν ὡς ἦτο, ἕνας λαβύρινθος δρομίσκων, καὶ οἱ σωφέρ, πρὸ τῶν συνεχῶν κινδύνων συγκρούσεως, εὑρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ θέτουν εἰς κίνησιν τὰ κλάξον καὶ τὰς σάλπιγγας, τῶν ὁποίων οἱ ἦχοι πολλαπλασιάζονται ἐκ τῶν παμπαλαίων στοῶν τῶν παξιμαδιῶν. Καὶ διὰ τὴν Ρώμην τὸ παλαιὸν πρόβλημα ἐμφανίζεται σήμερον ἐντονώτερα ἐπιτακτικόν, νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ ἀσφυκτικοῦ της κέντρου διὰ τῆς ἱδρύσεως μεγάλων βουλεβάρτων. Δὲν λείπουν τὰ σχέδια. Ἀλλὰ καὶ τὰ πλέον σοφὰ καὶ τὰ περισσότερον μελετημένα συζητοῦνται καὶ ἀναλύωνται μὲ πᾶσαν προσοχήν, χωρὶς νὰ λαμβάνεται καμμία ἀπόφασις. Δὲν εἶναι εὔκολον νὰ θίξῃ κανεὶς τὴν Ρώμην. Τὸ σημερινὸν καθεστὼς ἀπεφάσισεν, ἄλλωστε, τὴν διατήρησιν ὅλων τῶν κειμηλίων τῆς παλαιᾶς Ρώμης τῶν αὐτοκρατόρων καὶ τῶν Παπῶν. Καὶ κανεὶς δὲν ἀγνοεῖ ὅτι ἡ φασιστικὴ Ρώμη διατρέχει μίαν περίοδον ἀρχαιολογικοῦ ζήλου ἀπὸ τοὺς πλέον ζωηρούς. Τὰ τελευταῖα ἀρχαιολογικὰ ἔργα, εἰς τὴν καρδίαν μάλιστα τῆς Ρώμης, θὰ παραμείνουν ἱστορικὰ διὰ τὴν ἀρχαιολογίαν. Τὸ μεγαλύτερον πρόβλημα διὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ τοῦ εἴδους εἶναι ἡ διατήρησις τῶν εὑρημάτων εἰς τὴν θέσιν των. Εἰς τὸ τελευταῖον συνέδριον τῶν Ρωμαϊκῶν Σπουδῶν, ὁ καθηγητὴς κ. Τζιλιόλι προέβη εἰς σημαντικὰς ἀνακοινώσεις ἐπὶ τοῦ θέματος. Ὁ σοφὸς ἀρχαιολόγος ἀνέπτυξεν ἐν πρώτοις ὅτι μόλις ἕνα ἀρχαῖον εὕρημα ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν περίπτυξιν τῆς γῆς, ἀρχίζει δι' αὐτὸ νέα περίοδος καταστροφῆς.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

Ὁμιλοῦν οἱ Γάλλοι διανοούμενοι

Ποῦ βαδίζει ἡ κριτική

Ἕνα ρεπορτὰζ τοῦ κ. Rouzaud

Τὰ διάφορα φιλολογικὰ εἴδη συζητοῦνται ὄχι πλέον ἀπὸ τοὺς στενοὺς κύκλους τῶν εἰδικῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ κοινόν. Ἕως τώρα τὸ κοινὸν αὐτὸ συνεζήτει διὰ τὴν μορφὴν καὶ τὸ μέλλον τοῦ ρομάντσου, τῆς ποιήσεως, τοῦ δράματος καὶ τὰ συναισθήματα τῆς συζητήσεως ἔδιδεν ἡ κριτική. Αὐτὴ μᾶλλον ἀπεκλείετο ἀπὸ τὴν συζήτησιν. Τὰ προβλήματά της ἦσαν γνωστὰ εἰς ἐλαχίστους μύστας, τὸ μέλλον της μᾶλλον ἄγνωστον καὶ τὸ παρόν της τὰς περισσοτέρας φορὰς φοβερόν. Τὴν ἠσθάνοντο ὅλοι, ἔπαιρναν ἀπὸ αὐτὴν ὅ,τι τοὺς ἐχρειάζετο καὶ ἀπέρριπταν ὅ,τι ἐθεώρουν περιττὸν καὶ ποτὲ δὲν ἐτόλμησαν νὰ τὴν συζητήσουν. Κάθε κρίσις ἐπ' αὐτῆς ἐθεωρεῖτο πολὺ παρακεκινδυνευμένη καὶ ἀπεκλείετο. Σήμερον μᾶς λέγει ὁ κ. Maurice Rouzaud εἰς ἕνα βιβλίον του περὶ τῆς Κριτικῆς, ὅτι τὰ πράγματα ἤλλαξαν. Ἡ ἀντίληψις ποὺ ἔχομεν διὰ τὴν κριτικὴν συνδέεται μὲ τὴν ἀντίληψιν ποὺ ἔχομεν γενικώτερα διὰ τὸν ἄνθρωπον. Αἰσθανόμεθα νὰ μᾶς λείπῃ μία φιλοσοφία τῆς κριτικῆς.

Τὸ θέμα, ἂν καὶ νέον, συγκινεῖ τὸ κοινόν. Καὶ αὐτὸ ἐπίσης μᾶς τὸ βεβαιώνει ὁ κ. Rouzaud ἔχοντας κάποιαν πεῖραν ἀπὸ σχετικὰς ὁμιλίας του εἰς τὴν Σορβώνην.

Ὁ Ἐμμανουὴλ Μπὲρς εἰς τὸν «Θάνατον τῆς ἀστικῆς σκέψεως» μιλᾶ μὲ πολὺ σεβασμὸν διὰ τὴν κριτικὴν καὶ πλεῖστοι, ὅπως καὶ αὐτός, τὴν ἐθεώρησαν ζῶον μὲ πολλὰς εὐθύνας καὶ εἶδος μὲ ἀπόλυτον αὐθυπαρξίαν.

Ἀλλὰ ὁ κ. Rouzaud δὲν γράφει μονογραφίαν περὶ κριτικῆς. Κάμνει ἁπλῶς ρεπορτάζ. Περιέρχεται τὰ σπουδαστήρια τῶν κριτικῶν, τῶν καθηγητῶν, τῶν συγγραφέων, λησμονεῖ τὰς ἀτομικάς του πεποιθήσεις, τὰς ἰδίας του προτιμήσεις καὶ θέτει εἰς ὅλους ἁπλᾶ καὶ ὠμὰ τὸ ἐρώτημα:

—Ποῦ βαδίζει ἡ κριτική;

Καὶ δὲν ἀπαντοῦν ἄνθρωποι τυχαῖοι, ἀλλὰ ἀληθινὲς δόξες τῶν γαλλικῶν γραμμάτων. Μᾶς προσφέρει τὴν γνώμην τοῦ Βαλερῦ, τοῦ Ἀββᾶ Μπρεμόν, τοῦ μακαρίτη Παύλου Συνταῖ, τοῦ Βαντερέμ, τοῦ γνωστοῦ ἱστορικοῦ τῆς γαλλικῆς Λογοτεχνίας Λανσόν, τὴν μεταπολεμικὴν ἀντίληψιν τοῦ Ζὰν Κοκτώ, τοῦ Ἀντρὲ Μωρουά, τοῦ Ἐδμὸντ Ζαλού, τοῦ Τιμπωτέ, τοῦ Μασσὶς καὶ ἄλλων.

Θὰ ἐπιχειρήσωμεν νὰ δώσωμεν μίαν σύντομον περίληψιν τῶν πλέον χαρακτηριστικῶν ἀπαντήσεων.

⁂

Ὁ πολὺς Πὼλ Βαλερὺ δὲν χαρίζει κάστανα. Εἰς τὸ ἐρώτημα «Ποῦ βαδίζει ἡ κριτική», ἀπαντᾷ ἐπιγραμματικώτατα:

—Πρὸς τὴν καταστροφήν της, ἐλπίζω.

Ὁ κ. Rouzaud προσθέτει ὅτι ὁ τόνος τῆς φωνῆς του ἦτο πολὺ χαμηλὸς ὡς νὰ ἐντρέπετο δι' αὐτὸ ποὺ ἐπρόφερε καὶ δι' αὐτὸ προσέθεσε:

—Ποῦ βαδίζει ἡ κριτική; Αὐτὸ εἶναι πολὺ ἀόριστον ἐρώτημα... Ἂν τὸ ἐρώτημα δὲν μποροῦσε νὰ διατυπωθῇ διαφορετικά, ἔρχεται πάρα πολὺ ἀργά. Τὸ ἔχει ἐξαντλήσει ὁ Κάντιος.

Ὁ Ἀββᾶς Μπρεμὸν εἶναι χείμαρρος. Ὁμιλεῖ διὰ τὴν μεταφυσικήν, διὰ τὸ μυστήριον τῆς Τριάδος καὶ εἰς τὸ τέλος ἐνθυμεῖται καὶ τὴν κριτικὴν καὶ ἀποφαίνεται ὅτι ἡ κριτικὴ εἶναι καθαρὸ ζήτημα γούστου. Καὶ διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἄποψίν του, ἐπιστρατεύει τὸν Σαὶν Μπὲβ καὶ παρατάσσει μίαν μικρὰν περικοπὴν ἀπὸ τὰ περίφημα «Κωζερὶ ντὲ Λεντί».

«Γνωρίζω πνεύματα —γράφει ὁ Σαὶν Μπὲβ— ποὺ ἔχουν κρίσιν καὶ δὲν ἔχουν καθόλου γοῦστο. Τὸ γοῦστο μόνον εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἐκφράζει ὅ,τι ὑπάρχει λεπτότερον, πλέον ἐνστικτῶδες, τὰς λεπτοτέρας ἀποφάσεις τῆς ζωῆς μας.»

Καὶ ὁ Ἀββᾶς Μπρεμὸν δὲν ἠθέλησε νὰ προσθέσῃ τίποτε ἄλλο. Καὶ ὅσο γυρίζει κανεὶς τὶς σελίδες, ὅλο καὶ περιμένει μίαν ἔκπληξιν. Ὁ Παῦλος Σουνταὶ λ. χ. Ἡ ἐξ ἐπαγγέλματος δηλαδὴ κριτική, ἡ κριτικὴ στήλη τῆς ὡρισμένης ἡμέρας. Τί ἄλλο μποροῦσε νὰ πῇ παρὰ ὅτι ἡ κριτικὴ δὲν πηγαίνει διόλου ἄσχημα.

—Ποῖος ἰσχυρίζεται —εἶπεν ὁ Σουνταὶ— ὅτι ἡ κριτικὴ πηγαίνει ἄσχημα; Μήπως οἱ θιγόμενοι συγγραφεῖς; Ἀλλὰ ἀλλοίμονον, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ σωρεία μεγαλοφυῶν.

Καὶ περισσότερον σοβαρὸς προσθέτει σὲ λίγο:

—Ἡ κριτικὴ δὲν μπορεῖ νὰ νοηθῇ παρὰ διανοητικὴ καὶ συνθετική. Εἶναι ἡ φιλοσοφία τῆς τέχνης καὶ τῆς φιλολογίας.

Καὶ δίχως νὰ προσθέσῃ περισσότερα ἐτελείωσε τὴν συνομιλία μὲ μίαν καταδίκην τοῦ κινηματογράφου:

—Ἕνας σοβαρὸς κριτικὸς —εἶπε— δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὸν κινηματογράφον.

⁂

Ἀκούραστος ὁ κ. Rouzaud ἐγκαταλείπει γιὰ λίγο τοὺς λογίους καὶ ἔρχεται στὰς καθηγητικὰς ἕδρας. Ἀλλὰ ἀπογοητεύεται μόλις ὁ κ. Γουσταῦος Λανσὸν τοῦ λέγει τί φρονεῖ περὶ κριτικῆς:

—Ἡ κριτικὴ εἶναι κάτι πολὺ ἐλαστικὸ καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Δὲν γνωρίζω ὅμως ποῦ βαδίζει. Εἶμαι ἱστορικὸς μόνον τῆς φιλολογίας καὶ νομίζω ἁπλῶς ὅτι ἡ ἱστορία κάτι προσφέρει εἰς τὴν κριτικήν.

Μετὰ τοῦ κ. Λανσὸν ἀκολουθεῖ ἡ μεγαλυτέρα συνομιλία. Ὁ κ. Ζὰν Κοκτὼ ἐκθέτει ἕνα ὁλόκληρον φιλοσοφικὸν σύστημα:

—Ὁ πόλεμος —εἶπε— συνετέλεσεν ὥστε νὰ χαθοῦν σχεδὸν δύο θεσμοί: ἡ κερδοσκοπικὴ διπλωματία καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ κριτική. Οἱ οἰκονομολόγοι, οἱ οἰκονομικοὶ καρχαρίαι ἀντικατέστησαν αὐτὴν τὴν διπλωματίαν καὶ ἡ διαφήμισις τὴν κριτικήν. Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κριτικοῦ εἶναι ἀβάστακτον λόγῳ τῆς ὑπεραπαραγωγῆς. Ἡ ἐπαγγελματικὴ κριτική, ὑποχρεωμένη νὰ μιλᾷ γιὰ ὅλα, θυσιάζει τὴν κλίσι, τὴν προτίμησι, τὴν παρατήρησι στὴν ταχύτητα. Ὑπάρχει μία ἄλλη κριτική, αὐτὴ ποὺ δὲν φωτίζει μόνο ἕνα ἔργο, ἀλλὰ παίρνει ἀφορμὴ ἀπὸ αὐτὸ διὰ νὰ φέρῃ εἰς τὸ φῶς ὡρισμένον κόσμον ποὺ κλείνει μέσα του ὁ κριτικός. Ἡ κριτικὴ αὐτὴ δὲν παρουσιάζει μόνον ἕναν κρινόμενον, ἀλλὰ καὶ τὸν κριτικόν.

Αὐτὴ εἶναι, μὲ ὀλίγας λέξεις, ἡ ἄποψις τοῦ Κοκτώ. Κατόπιν, εἰς ὑπερπεντήκοντα σελίδας, ἐκθέτει καὶ ἀναπτύσσει τὴν προχειρότητα τῆς ἐπαγγελματικῆς κριτικῆς, τὰς πλάνας της, τὰς ἀδικίας ποὺ διαπράττει δίχως νὰ τὸ θέλῃ κάποτε, καὶ ἀναφέρει μίαν σειρὰν ἰδικῶν του περιστατικῶν, ἀδικιῶν ποὺ ἔγιναν εἰς ἔργα του, ποὺ ἐκρίθησαν πολὺ καλύτερα ἀπὸ προσεκτικοὺς καὶ φωτισμένους ἀναγνώστας.

Ἀπὸ ὅλην τὴν ἔρευναν τοῦ κ. Rouzaud ἐκεῖνο ποὺ προκύπτει εἶναι ὅτι ἡ μὲν ἐπαγγελματικὴ κριτικὴ δὲν εἶναι δυνατὸν πλέον νὰ σταθῇ μὲ τὴν ὑπάρχουσαν ὑπεραπαραγωγήν, ἡ δὲ ἄλλη θὰ ζήσῃ καὶ θὰ ἀναπτυχθῇ ὡς αὐτοτελὲς εἶδος, ποὺ θὰ ἔχῃ τόσον ἰδικήν του ζωήν, ὅσον καὶ τὰ ἔργα ποὺ κρίνει ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ.

Κ. Μ.

ΜΕ ΤΟΣ ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΗΔΕΣ ΤΟΣ ΚΥΚΛΑΔΙΤΕΣ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

Στὴ Σύρα καὶ τώρα καὶ σὲ παλαιότερα χρόνια ἄραξαν πολλὰ καράβια. Ἀλλὰ δὲν ἄραξαν μόνο. Τὸ νησὶ ἔχει μεγάλον τερσανᾶ κι' ἀπὸ τὰ ξημερώματα ὡς τὸ σούρουπο ἀκούγονται τὰ σφυροκοπήματα καὶ τὸ βούϊσμα ἑνὸς κόσμου ποὺ δουλεύει στὰ καΐκια. Οἱ μαραγκοί, οἱ μπογιατζῆδες, οἱ στοκαδῶροι καὶ τόσοι ἄλλοι σιδεράδες, λογιῶν-λογιῶν ἄνθρωποι μὲ λερωμένα ντρίλινα πανταλόνια ἀπὸ ὑφαντὸ τοῦ τόπου καὶ τὰ πουκάμισα ἀπὸ σκοῦρο ἀλατζᾶ ἀνασκουμπωμένα ὡς ψηλὰ στοὺς ἀγκῶνας. Δίπλα στὸν τερσανᾶ μικρὰ καφενεῖα ποὺ δίνουνε λουκοῦμι καὶ καφὲ, ἀλλὰ καὶ ρετσινοῦλα ἢ μπροῦσκο σαντορινιὸ καὶ μαρίδα τηγανητὴ ποὺ ποτὲ δὲ σώνεται, νύχτα καὶ πρωΐ, χειμῶνα-καλοκαίρι.

Τὰ μεσημέρια καὶ τὰ βραδυνὰ μαζεύεται ἡ μαστοράντζα καὶ κουτσοπίνει καὶ τὰ λέει, κι' ἁπλώνει πάνω στὰ ξύλινα τραπέζια τὰ σεκλέτια τῆς δουλειᾶς, τοὺς καϋμούς, τὶς φτώχειες, τὰ βάσανα τοῦ σπιτιοῦ, τὴν ἀδικία τοῦ κόσμου, τὸ ἀχ καὶ τὸ βάχ κι' ὅσοι μποροῦνε—ἀχ κατακαϋμένα νειάτα—ἁπλώνουν καὶ τὰ μεράκια τους καὶ σιγοτραγουδᾶνε τὰ μάτια καὶ τὰ φρύδια καὶ τὴν κορμοστασιὰ τῆς νησιωτοπούλας. Κόσμος καὶ κόσμος μὲ τὰ νιτερέσα του, μὲ τὶς καλωσύνες του, μὲ τὶς κακίες του, μὲ τὰ ὄνειρα καὶ τὶς ἐλπίδες του.

Σ' ἕνα λευκὸ τετράγωνο καφενεδάκι, ἕναν ἄσπρο κύβο μ' ἕνα πράσινο γεῖσο ποὺ σχημάτιζε ἡ φουντωμένη κρεββατίνα, μαζεύονταν οἱ γέροι καπετάνιοι. Συριανοί, μὰ καὶ Ψαριανοὶ καὶ Σαντορινιοὶ καὶ Σιφνιοί! Κάθε καρυδιᾶς καρύδι, σοῦ λέει ὁ ἄλλος. Καὶ πῶς νὰ μὴ συγκινηθῇς ἅμα βλέπῃς καπετάνιο Μηλιὸ νὰ γεροκομιέται στὰ σπιτάλια τῆς Σύρας! Κι' αὐτὸ νὰ τὸ χρωστᾷ σὲ μιὰ ψῆφο, σφαιρίδιο ὄχι ἀστεῖα, ποὺ ἔδωσε ἕνα ἀπόγευμα Κυριακῆς, ἔτσι σὰν τὸν κατάφεραν μὲ τὸ σῶσμα καὶ τὴν λατέρνα τὰ Συριανὰ παιδιὰ στὰ σοκάκια καὶ τὶς ἀνηφοριές. Ἂς πάῃ στὸ διάολο μιὰ καὶ βγῆκε σὲ καλό. Ἀσφάλισε τὸ ἔρημα γεράτειά. Καὶ τί νάναι στὸ φτωχικό του στὴ Μῆλο, τί στὰ σπιτάλια καὶ ν' ἀκούῃ τὴ καμπάνα τοῦ Ἁγίου Παντελήμονα καὶ στὴν ψάλτη χάρι του ν' ἀκούῃ τὶς λατέρνες καὶ πάφ-πάφ τὶς γκαζόζες ν' ἀνοίγουν καὶ νὰ βλέπῃ τὸ λαό, τὰ Συριανάκια—θρησκουσάνθρωπους ἀπὸ κούνια—νὰ προσκυνᾶνε καὶ νὰ κάνουν ἔρωτα. Γιασι-

ΟΙΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ ΜΑΪΣΤΡΑΛΙ

μάκι καὶ ματιὰ ἀπὸ τὸ Πισκοπειὸ ὡς τὴν Κοίμησι. Πανηγύρι, σοῦ λέει ὁ ἄλλος.

Λοιπὸν καὶ τὸν καπετὰν Μανώλη, τὸ Μηλιὸ καὶ τ' ἄλλα θαλασσοπούλια μὲ χιονισμένες τὶς κορφές, ψημένα τὰ πρόσωπα στὶς θάλασσες καὶ τοὺς ἥλιους, μὲ βαρειὰ τὰ πόδια, λὲς κι' ὅλη ἡ ἀρμὴ τῆς θάλασσας μαζώχτηκε στὶς κλειδώσεις τους, στὰ γόνατα καὶ στ' ἀστραγάλια, νὰ σέρνονται σιγὰ ὡς τὶς καρέκλες τοῦ ἄσπρου μαγαζιοῦ. Ραχοῦλες ποὺ σηκώνουν ἑβδομήντα καὶ ὀγδόντα χρονάκια καὶ ξεκινοῦν πουρνὸ πουρνὸ καὶ κατεβαίνουν στὸ περιγιάλι. Μ' ἕναν σταυρὸ χαιρετοῦν ἀντίκρυ μακρυὰ τὴ Μεγαλόχαρι τῆς Τήνος καὶ μ' ἕναν τὸν Ἅγιο Λευτέρη στὰ Λαζαρέτα κι' ὕστερα ἡ μιὰ στερεότυπη καλημέρα στὴν παρέα. Μὰ ἡ βρεχὴ ἢ ὁ ἥλιος ἀχάει τὴν πέτρα τὰ γερασμένα θαλασσοπούλια δὲν βγαίνουν ἀπ' τὸ πρόγραμμα. Ἐκεῖ δίνουν τὰ ξημερώματα τὸ παρὸν στὸ καφετζῆ, στὴ θάλασσα, στὰ κατακάθαρα πετράδια, στὰ φύκια ποὺ ἁπλώνει μπροστά τους τὸ κῦμα καὶ στὸν τερσανᾶ.

Αὐτὸν τὸν καμαρώνουν καὶ τὸν ζηλεύουν. Κάθε τόσο τὸν σεργιανᾶνε καὶ περιδιαβάζουν τὰ καράβια, τὶς σκάρες, τὰ μπογιατίσματα καὶ τὶς μέγκλες τῆς πλώρας. Τίνος εἶνε τὸ καράβι; Ποῦ θὰ δουλέψῃ; Ἂν εἶνε γερό, καὶ μὲ κάποια ἐλαφρὴ κακία ρωτοῦνται καὶ τοῦ τώκαμε. Ποῦ βρέθηκαν τόσα λεφτὰ στῆς φτώχειας τὸν καιρό; «Πόθεν ἔσχες» δηλαδή, κι' ὁ καθένας ἥσυχα καὶ ὅμορφα λέει καὶ τὸ δικό του. Νησὶ εἶνε ὁ τόπος καὶ ὁ ἕνας ξέρει ποῦθε κρατᾷ ἡ σκούφια τοῦ ἄλλου. Κι' ἔτσι δὲν ἀκούγεται ἕνας λόγος ἀλλὰ μιὰ ἱστορία, τί λέω μιὰ, πολλὲς μὲ ἀρχὴ καὶ κάποτες δίχως τέλος.

Ἱστορίες γιὰ πρόσωπα καὶ γιὰ πράματα, γιὰ ναῦτες καὶ γιὰ πλεούμενα, γιὰ θάλασσες καὶ στεριές, γιὰ πολιτεῖες ξακουστὲς καὶ πλούσιες καὶ γιὰ τὰ φτωχά, τ' ἅγια χώματα τὰ δικά μας, τὶς φαλακρὲς κορφὲς τῶν νησιῶν μας ποὺ ἔχουν σκορπίσει δῶ καὶ κεῖ μέσα στὸ καταγάλανο πέλαγος. Καὶ οἱ διηγήσεις, καὶ τὰ θέματα, καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ περιστατικὰ δὲν στειρεύουν ποτές. Ὅσο μπορεῖ νὰ στερέψῃ ἡ θάλασσα, ἄλλο τόσο μπορεῖ καὶ μιὰ στιγμὴ νὰ μείνῃ σιωπηλὴ ἡ παρέα. Κάποτες ὅμως τοὺς εἶδα σιωπηλοὺς τοὺς γέρω καπετανέους.

Ἕνα Δεκέμβρη ποὺ ἔφερνε ἄγρια τὰ κύματα ἡ νοτιὰ τοὺς εἶδα ὅλους σιωπηλοὺς ν' ἀγναντεύουν τὸ πέλαγο.

— Σοροκάδα καπετάνιο—εἶπε ἕνας παληὸς ναύτης στὸν καπτὰ Μανώλη τὸ Μηλιό.

— Μαγγιῶρος καιρός, ἀπάντησε ὁ καπετάνιος καὶ δὲν πρόσθεσε ἄλλη κουβέντα. Σὲ λίγο μόνο σὰν νὰ πείσθηκε γιὰ ὅ,τι ἔβλεπε ἐπρόσθεσε:

— Κοπάδι τὰ φέρνει, ἄσπρα σὰν λαμπριάτικα ἀρνιά. Καὶ δὲν φαίνεται νὰ τὸν γυρίσῃ.

Ἄτιμος καιρὸς ἡ νοτιὰ γιὰ τὸ ἀρχιπέλαγος. Φέρνει τὴ θάλασσα ἀπὸ μεγάλο μπουγάζι καὶ ἔχει τράτος μπρὸς της καὶ ξανοίγεται, φουσκώνει, γιγαντώνει, θεριεύει καὶ ξεσπᾷ μανιασμένη σ' ἀφροὺς καὶ κῦμα, ἀκράτητη λάμια, νὰ καταπιῇ τὰ πλεούμενα. Μὰ τί νὰ πῇς γιὰ καιρούς. Ἡ σοροκάδα τάχα εἶνε ὁ χειρότερος; Ἅμα πιάνει ὁ Γραιγολεβάντες βλαστήματα.

— Σὰν ἄνθρωπος κι' ἡ θάλασσα, εἶπε ὁ πιὸ γέρος ἀπὸ τοὺς καπετανέους. Ἐκεῖ ποὺ θεριεύει ἐκεῖ τὴ βλέπεις ἥμερη, καμωματοῦ, ὅλο νάζι καὶ παιγνίδι. Ὅλα τἄφτιαξε ὁ παντοδύναμος ὅμοια. Ὁ ἄνθρωπος νὰ μοιάζῃ μὲ τὰ πράματα κι' αὐτὰ νὰ ξεσηκώνουνε τὸν ἄνθρωπο.

Ἔτσι ὅλοι μαζεμένοι πότε βλέπουν τὴ θάλασσα, πότε τὰ καράβια, ποὺ κάνανε βόλτες γιὰ νὰ μποῦνε στὸ λιμάνι, πότε τὰ βαπόρια τῆς γραμμῆς καὶ πότε τὰ μαστοράκια ἢ τοὺς τρατάριδες ποὺ εἴχανε πιάσει ὅλες τὶς γωνίες τοῦ τερσανᾶ κι' ἀπόξω κι' ὡς τὸν κάβο τῶν Λαζαρέτων κι' ἔχουν ἀποθέσει τὶς ψαροπούλες τους, καὶ τὶς νοικοκυρεύουν.

Ἄλλος πάλι κόσμος οἱ ψαράδες, οἱ τρατάριδες ποὺ ξέρουνε τοὺς δρόμους τῶν ψαριῶν ὅπως οἱ ἀγωγιάτες κατέχουν τὰ ἀπόμερα μονοπάτια τῶν βουνῶν. Ποῦ βόσκει ὁ ροφός, ποῦ κατεβαίνει ἡ σαρδέλλα, ποιὸ μπουγάζι φέρνει τοὺς τόννους ἢ τὴν παλαμίδα, ποῦ ἀνταμώνεται τὸ σαλάχι καὶ ποῦ τὸ νίτικο ποὺ θρέφει τὴ φτωχολογιὰ τὸ χειμῶνα. Τέχνη κι' αὐτὴ ὅπως ὅλες, μὲ τὰ μυστικά της καὶ τὶς ὀμορφάδες της. Χαρᾶς τονε ποὺ τὴν κατέχει καὶ ποὺ ψαρεύει ἡμέρα κατὰ πῶς ψάρευαν μὲ τὰ δίχτυα ἢ τὶς πιτουνιὲς οἱ παππούδες μας.

Ἀμ' ἡ ψαροποῦλα τί σοῦ λέει; Καμαρωτή, γυρμένη πάνω στὰ φύκια ἀπὸ τὴ μιὰ τὴν πάντα ἔχει ἔκθετα γιὰ πλύσιμο, γιὰ στοκάρισμα, γιὰ καθάρισμα τὴν καρίνα καὶ τὰ πλευρά. Κόκκινη κι' ἄσπρη, φρεσκοβαμμένη, μὲ καλομπαλωμένη τὴ τέντα, μὲ τὸ φανάρι στὴν πλώρα πάει νὰ δεθῇ μὲ τὶς ἄλλες, μὲ τὴ βενζίνα, νὰ ξανοιχτῇ τὸ βράδυ κι' αὐτὴ στὸ πέλαγο καὶ νὰ λάμπῃ γραμμὴ ἀνάμεσα στὶς ἄλλες. Καὶ τὸ πρωΐ νὰ γυρίσῃ στὸ περιγιάλι φορτωμένη θησαυρό, φορτωμένη ψάρι καὶ ψάρι καὶ κάτι κπλαμαράκια μεζὲς ἕνα κι' ἕνα γιὰ τοὺς μπεκρῆδες.

Οἱ γέροι καραβοκύρηδες τὴν ἔβλεπαν κι' αὐτὴν νὰ στέκεται σὰν κοπέλα γιὰ νὰ τὴ χαϊδέψῃ ὁ ψαρᾶς. Κούκλα σοῦ τὴν ἔκανε. Φρεσκάρισμα στὴν τρίχα. Τί οἱ μπογιές, τί τὰ δίχτυα, τί ὁ μέγας Ἀλέξαντρος στὴν πλώρη, τί τὸ τιμόνι, ὅλο καὶ ὅλο θέλανε, ὅλα λὲς κι' ἀποζητοῦσαν κάποιο χέρι νὰ περάσῃ, σὰν χέρι ἀγαπητικοῦ.

Αὐτὸ τὸ τετράγωνο καφενεῖο λὲς καὶ εἶνε ἡ κιβωτὸς τῆς κριτικῆς. Δὲν ὑπάρχει τίποτε ἄλλο ἐκεῖ μέσα. Ἀπολογισμὸς καὶ κριτική. Δὲν μιλᾶνε ἄνθρωποι. Μιλάει ἡ πεῖρα, μιλάει ἡ ζωή, μιλάει ἡ περιπέτεια ποὺ ἀποθέτει τόση φρονιμάδα στὸ νοῦ ὅσην δὲν ἀποθέτουν τὰ βιβλία. Οἱ γέροι καπετανέοι ἔχουνε ἰδῇ καὶ ἔχουνε ζήσει τὴ θάλασσα. Δὲν τὴ βλέπουνε μὲ τὰ μάτια τὰ δικά μας τὰ στεριανά, ἀλλὰ μὲ τὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων ποὺ γνώρισαν τὶς γλύκες της καὶ τοὺς καϋμούς της, ποὺ ὀνειρεύτηκαν στὴν ἀγκαλιά της, ποὺ τὴν εἶδαν στὰ χάδια της καὶ στοὺς θυμούς της. Κάτι ξέρουν πιότερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους κι' αὐτὸ τὸ κάτι εἶνε σοβαρό, εἶνε βαθύ, εἶνε ἡ οὐσία τοῦ πράγματος.

Ὅταν τοὺς γνώρισα δὲν μπόρεσα νὰ καταλάβω καὶ πολλά. Ὅταν ὅμως κάθησα σειρὰ βράδυα μαζί τους κι' ὅταν μὲ τὸν Καπετὰν Μανώλη τὸ Μηλιὸ ξεξιδέψαμε στὴν Τῆνο καὶ τὴν Ἄντρο καὶ μείναμε πάνω στὸ κατάστρωμα τοῦ βαποριοῦ καὶ τὸν ἄκουσα νὰ μιλᾷ γιὰ τὰ γνώριμα μέρη του, τοὺς κάβους καὶ τὰ ξερονήσια καὶ τοὺς δομίσκους καὶ τὰ στενὰ εἶδα κάπως διαφορετικὰ τὸ ἀρχιπέλαγος ἀπ' ὅ,τι τὸ εἶχα ἰδῇ ἄλλοτε κι' αὐτὴ τὴν ὄψι θὰ ἐπιχειρήσω νὰ δώσω στοὺς ἀναγνῶστες μου.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

ΑΥΡΙΟ: Τὰ Κυκλαδικὰ νησιά.

Ὁ γυναικεῖος κόσμος

Ἡ πιὸ καλοντυμένες γυναῖκες τοῦ κόσμου

Τὸ ρεκὸρ τῆς κομψότητος μετετοπίσθη εἰς Ἀμερικήν.—Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας καὶ αἱ Ἀγγλίδες ἀριστοκράτιδες.—Τὰ πανευρωπαϊκὰ πρωτεῖα τῆς Ρώμης.

Ἄρθρον τῆς Ρωσσίδος Πριγκηπίσσης Αἰκατερίνης Ρατζιβὶλ

Τὸ ντύσιμο σήμερα δὲν εἶνε πλέον ὅ,τι ἦτο ἄλλοτε. Δὲν εἶνε πλέον εἰδικὸν προνόμιον τοῦ πλουσίου ἡ κομψὴ περιβολή. Αἱ γυναῖκες ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων ἔμαθαν πῶς νὰ καλοντύνωνται καὶ ἀ-

Ἡ κυρία Χέρμπερτ Χοῦβερ

φοσιώνουν μέγα μέρος τῆς προσοχῆς των εἰς τὸ πρόβλημα αὐτό. Ἴσως τοῦτο ἐξωστράκισεν ἔν τινι μέτρῳ τὴν ἀτομικότητα εἰς τὸ ντύσιμο ἡ ὁποία, πρὸ τοῦ παγκοσμίου πολέμου, ἐθεωρεῖτο ὡς πρωτεύων παράγων· ἀφ' ἑτέρου, ὅμως, ἐπηύξησε τὴν γενικὴν κομψότητα, τόσον ὥστε σήμερα βλέπομεν πολὺ περισσοτέρας ὡμορφοντυμένας γυναῖκας παρὰ πρότερον, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ περισσότεραι ἐξ αὐτῶν φοροῦν εὐθηνὰ ἀντίγραφα δαπανηρῶν παρισινῶν μοντέλων.

Πιστεύω ὅτι οὐδεὶς θὰ ἀντιλέξῃ ὅταν εἴπω ὅτι ἡ Ἀμερικανὶς εἶνε ἡ πιὸ καλοντυμένη γυναῖκα ὅλου τοῦ κόσμου. Ἡ μόδες δημιουργοῦνται εἰς τὸ Παρίσι, ἀλλὰ φτειάχνονται εἰς τὴν Ἀμερικήν· διότι ἡ μόδες ποὺ αἱ κομψαὶ Ἀμερικανίδες ἀρνοῦνται νὰ δεχθοῦν ἢ ἀπορρί-

Ἡ βασίλισσα Μαρία τῆς Ἀγγλίας

πτουν ἀφοῦ τὰς δοκιμάσουν, ἐξαφανίζονται εἰς τὸ Παρίσι μὲ ἐκπληκτικὴν ταχύτητα. Ἐπίσης εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὸ απογευματινὸν φόρεμα, τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ φορεθῇ καὶ τὸ πρωΐ, ἀνήκει εἰς τὴν περιωπήν, ἑνὸς ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἐφόδια τοῦ ἱματιοφυλακίου μιᾶς κομψῆς γυναικός. Εἰς τὴν Εὐρώπην ἡ ἀμφίεσις αὐτὴ δὲν ἀπαντᾶται συχνά. Εἰς ταῦτα δέον νὰ προστεθῇ ὅτι ἡ Ἀμερικανὶς εἶνε ἡ μόνη εἰς τὸν κόσμον ποὺ ξεύρει πῶς νὰ φορέσῃ αὐτὸ τὸ φόρεμα ἐν πάσῃ εὐμαρείᾳ. Αἱ Γαλλίδες φαίνονται ἀλλόκοτοι ὅταν τὸ φοροῦν, ἐνῷ αἱ Ἀγγλίδες εἶνε θλιβεραὶ μορφαὶ μόλις βγάλουν τὸ ταγιέρ.

Εἶνε τόσαι αἱ Ἀμερικανίδες ποὺ ντύνονται καλά, ὥστε εἶνε δύσκολον νὰ εἴπωμεν ποιὰ εἶνε ἡ κομψοτέρα. Ἡ κυρία Κορνηλίου Βάντερμπελτ, μολονότι πάντοτε συντηρητικὴ εἰς τὰ γοῦστά της, κατέχει πρωτεύουσαν θέσιν. Τὸ βράδυ τῆς ἀρέσει νὰ φορῇ βελούδινα φορέματα καὶ λαμπερὰ κεντήματα, τὰ ὁποῖα ταιριάζουν πολὺ μὲ τὰ μεγαλειώδη κοσμήματά της. Διὰ τὸν περίπατον τῆς ἀρέσουν ἁπλᾶ φορέματα θαυμασίως καλοκομμένα καὶ ραμμένα, πλούσια γουναρικὰ καὶ μικρὰ καπέλλα· εἰς δὲ τὸ Νιούπορτ ἐμφανίζεται μὲ φορέματα σπόρ, τὴν κομψότητα τῶν ὁποίων καμμία δὲν κατώρθωσε νὰ φθάσῃ.

Ἡ κυρία Βίνσεντ Ἄστορ εἶνε πιὸ θετικὴ εἰς τὰ γοῦστά της καὶ πολὺ πρακτικὴ εἰς τὴν περιβολήν της. Τῆς ἀρέσουν μᾶλλον τὰ ἀνδροπρεπῆ φορέματα σπὸρ τὸ πρωΐ, ὅταν δέ, ὡς οἰκοδέσποινα τοῦ δημάρχου τῆς Νέας Ὑόρκης, ἐπῆγεν εἰς προϋπάντησιν τῆς βασιλίσσης Μαρίας τῆς Ρουμανίας κατὰ τὴν ἄφιξιν ταύτης εἰς Νέαν Ὑόρκην, ἐφοροῦσεν ἕνα μάλλινο φορεματάκι ἐντελῶς ἀγγλικοῦ συρμοῦ, ἀλλὰ πάντως φόρεμα σπόρ. Ἔβρεχε χειμαρρωδῶς καὶ συνεπῶς δὲν ὑπῆρχε καταλληλοτέρα ἀμφίεσις ἀπὸ αὐτήν, μολονότι πολλαὶ γυναῖκες ὀλιγώτερον βέβαιαι περὶ ἑαυτῶν καὶ τῆς θέσεώς των θὰ ἐδίσταζαν νὰ τὸ φορέσουν εἰς μίαν τέτοιαν περίστασιν. Ἡ κυρία Ἄστορ εἶνε ἀναμφισβητήτως μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ καλοντυμένες γυναῖκες τοῦ κόσμου, μολονότι ἀρέσκεται εἰς τὴν πρωτοτυπίαν νὰ ἔχῃ πολὺ λίγα ἐνδύματα ἐν συγκρίσει μὲ ἄλλας γυναῖκας τῆς θέσεώς της. Κυρίως ἐπιμένει εἰς τὸ κομμὸ καὶ τὰ κοστούμια της διὰ τὴν ἱππασίαν, τὸ τέννις ἢ τὸν περίπατον φέρουν ὅλα τὴν ἀλάνθαστον σφραγῖδα τοῦ Ἄγγλου ράπτου. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἑσπερινὰς ἀμφιέσεις της, εἶνε πάντοτε χαριτωμέναι ἀλλὰ εἰς τὸ ἔπακρον ἁπλαῖ.

Ἡ κυρία Χοῦβερ, εἶνε, θὰ ἔλεγε κανείς, μία καλοντυμένη γυναῖκα κατὰ τρόπον ἤρεμον. Εἶνε ἀπολύτως συντηρητικὴ εἰς τὸ κάθε τι ποὺ φορεῖ. Ἡ πρώτη δέσποινα τῆς Ἀμερικῆς ἀγοράζει νόστιμα γαλλικὰ μοντέλα τόσον διὰ τὰ φορέματα της, ὅσον καὶ διὰ τὰ καπέλλα της, τὰ διαλέγει προσεκτικὰ καὶ εἶνε ἰδιαιτέρως προσεκτικὴ εἰς ὅλας τὰς μικρολεπτομερείας, αἱ ὁποῖαι προσθέτουν τόσα πολλὰ εἰς τὴν γενικὴν ἐντύπωσιν ποὺ κάμνει μιὰ γυναῖκα. Ἔχει λύσει πλήρως τὸ πρόβλημα τοῦ νὰ φορῇ πάντοτε τὸ φόρεμα ποὺ χρειάζεται εἰς τὴν κάθε περίστασιν. Ἡ κυρία Κούλιτζ, νεωτέρα τῆς κυρίας Χοῦβερ, ἦτο πολὺ κομψοτέρα ὅταν ἔζουσεν εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον. Τὰ ἁπαλὰ μαλλιά της ἦσαν πάντοτε καλοχτενισμένα κάτω ἀπὸ τὰ καπέλλα της, τὰ ὁποῖα ἦσαν πάντοτε ὡραῖα καὶ ταιριαστά, ὁπουδήποτε δὲ παρουσιάζετο, ἐφαίνετο πάντοτε ὡς ἡ πιὸ καλοντυμένη γυναῖκα τῆς αἰθούσης. Εἰς τὸν τρόπον τῆς περιβολῆς της, ὅπως καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα, ἦτο ἰδεώδης σύζυγος Προέδρου.

Ἀνακεφαλαιώνοντες ὅλα αὐτά, ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν ἕνα πρᾶγμα: ὅτι ἡ Εὐρώπη δὲν κατέχει πλέον τὰ σκῆπτρα τῆς κομψότητος. Ὑπάρχουν, φυσικά, πολλαὶ καλοντυμέναι Εὐρωπαῖαι, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει καμμία τῆς ὁποίας ἡ τουαλέττες ἀναφέρονται εἰς τὰς καθημερινὰς συνομιλίας ὡς κάτι τὸ ἐξαιρετικὸν —ὅπως ἀνεφέροντο, πρὸ τοῦ πολέμου, ἡ τουαλέττες τῆς μακαρίτιδος πριγκηπίσσης Ὀρλὼφ ἢ τῆς Αὐτοκρατείρας Μαρίας τῆς Ρωσσίας ἢ τῆς μακαρίτιδος πριγκηπίσσης Παυλίνας Μέττερνιχ. Ἡ κομψότης διέπλευσε τὸν Ἀτλαντικὸν εἰς ἀναζήτησιν νέων πεδίων δράσεως, πρᾶγμα ποὺ μὲ κάμνει νὰ ἐπαναλάβω ὅ,τι εἶπα ἤδη· ὅτι ἐνῷ ἡ μόδες δημιουργοῦνται εἰς τὸ Παρίσι, πραγματικῶς φτειάχνονται εἰς τὴν Ἀμερικήν.

Ἐὰν ἀνασκοπήσωμεν τὰς κομψὰς κυ-

Ἡ κυρία Κάλβιν Κούλιτζ

ρίας τῆς σημερινῆς Εὐρώπης, θὰ ἐκπλήξω ἀναμφιβόλως πολλοὺς ὅταν εἴπω ὅτι ἡ βασίλισσα Μαρία εἶνε μία ἀπὸ τὶς πιὸ καλοντυμένες γυναῖκες τῆς Ἀγγλίας, διότι γνωρίζω ὅτι ὑπάρχει ἕνας θρῦλος ὁ ὁποῖος τὴν περιγράφει ὡς ἀτημέλητον. Τοῦτο εἶνε ἀπολύτως ἀνακριβές. Ἡ βασίλισσα ἔχει ὡρισμένας ἰδιοτροπίας εἰς τὸ ντύσιμο —οὐδέποτε υἱοθέτησε τὴν κοντὴν φούσταν, οὔτε ἔκοψε τὰ μαλλιά της, τὰ δὲ καπέλλα της εἶνε ἐπίσης φτειαγμένα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον σύμφωνα μὲ τὸ ἴδιο μοντέλο. Ἀφ' ἑτέρου, ὅμως, εἶνε τῆς γνώμης ὅτι μία βασίλισσα πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε ντυμένη καλὰ καὶ μάλιστα πλούσια. Ἔχει ὑπέροχα κοσμήματα καὶ ξεύρει πῶς νὰ τὰ φορῇ. Αἱ βραδυναὶ ἀμφιέσεις της εἶνε γενικῶς μεγαλειώδεις, ὅταν δὲ ἐμφανί-

Ἡ κυρία Βάντερμπιλτ

ζεται εἰς τὴν Αὐλὴν ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ φαίνεται πραγματικῶς ὑπέροχος καὶ βασιλικωτάτη. Πιστὴ εἰς τὰ ἀγγλικῆς κατασκευῆς προϊόντα, προστατεύει τὰ ἰνδικὰ ὑφάσματα καὶ κεντήματα, αἱ δὲ αὐλικαὶ ἀμφιέσεις της εἶνε σχεδὸν πάντοτε φτειαγμέναι ἀπὸ τέτοια ὑλικά. Ἀγαπᾷ τὰ πλεκτὰ εἴδη, τῶν ὁποίων κατέχει μίαν ἀπὸ τὰς πολυτιμοτέρας συλλογὰς ποὺ ὑπάρχουν.

Τὸ πρωΐ ἢ εἰς τὴν ἐξοχὴν ἡ βασίλισσα Μαρία φορεῖ πάντοτε ταγιέρ, ἀλλὰ συνήθως ἀλλάζει γιὰ τὸ πρόγευμα καὶ φορεῖ ἀπογευματινὴν ἀμφίεσιν· καὶ ἐδῶ πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ βασίλισσα εἶνε μία ἀπὸ τὰς ὀλίγας γυναῖκας ποὺ ἀρέσκονται νὰ φοροῦν τέτοιες ἀμφιέσεις.

Ἡ κόρη της, ἡ πριγκήπισσα Μαίρη, εἶνε ὡς πρὸς τὸ ντύσιμο πλήρης ἀντίθεσις πρὸς τὴν μητέρα της. Ἀγαπᾷ τὰ «σὶκ» καὶ ἀπροκαλύπτως μοντέρνα φορέματα, εἶνε πρόθυμος νὰ δεχθῇ κάθε νέαν μόδαν εἴτε τῆς ταιριάζει, εἴτε ὄχι, καί, μολονότι δαπανᾷ πολὺ περισσότερα χρήματα διὰ τὸ ντύσιμό της ἀπὸ τὴν γυναικαδέλφην της, τὴν δούκισσαν τῆς Ὑόρκης, δὲν φαίνεται ποτὲ κομψὴ ὅσον αὐτή, ἡ ὁποία φαίνεται πάντοτε τοῦ κουτιοῦ.

Εἰς τὴν ἀριστοκρατίαν τοῦ Λονδίνου αἱ πιὸ καλοντυμέναι γυναῖκες εἶνε ἀναμφισβητήτως ἡ δούκισσα τοῦ Πόρτλαντ —ἡ ὁποία, μολονότι εἶνε γιαγιά, διατηρεῖ τὴν ὡραίαν σιλουέτταν καὶ τὰ ὡραῖα χαρακτηριστικὰ πού, ὅταν ἦτο μὶς Ντάλλας Ὑόρκ, κατέκτησε τὴν καρδίαν τοῦ νεαροῦ Δουκὸς τοῦ Πόρτλαντ, θεωρουμένου τότε ὡς τοῦ μᾶλλον περιζητήτου γαμβροῦ τῆς Ἀγγλίας— ἡ νεαρὰ δούκισσα τοῦ Σουδερλαντ, ἡ μαρκησία τοῦ Λοντοντέρρυ καὶ ἡ κυρία Τζώρτζ Κέππελ, ἡ ὁποία μολονότι ἀραιότατα ἐμφανίζεται τώρα εἰς τοὺς κοσμικοὺς κύκλους, δὲν ἀπέβαλε τὴν παλαιάν της φήμην ὡς μιᾶς τῶν κομψοτέρων γυναικῶν τοῦ κόσμου καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ πηγαίνῃ δύο φορὲς τὸ χρόνο εἰς τὸ Παρίσι γιὰ τὶς τουαλέττες της. Ἡ λαίδη Ἄστορ ἀγαπᾷ τὶς κομψὲς τουαλέττες, τὶς διαλέγει καλὰ καὶ τὶς φορεῖ ἀκόμη καλύτερα, μολονότι οὐδέποτε υἱοθετεῖ πρώτη μίαν νέαν μόδαν, οὖσα μᾶλλον συντηρητικὴ εἰς τὰ γοῦστά της. Κάμνει πάντοτε τὴν ἐντύπωσιν γυναικὸς καλοντυμένης, κυρίας μὲ γοῦστο, ἀλλὰ ντύνεται μᾶλλον ἁπλᾶ παρὰ ἐκκεντρικά.

Εἰς τὸ Παρίσι ὅλαι αἱ γυναῖκες εἶνε ὁμοιομόρφως καλοντυμέναι, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει φανταχτερὴ πολυτέλεια εἰς τὴν ἀμφίεσιν ὅπως συνέβαινε πρότερον, ἐκτὸς ἴσως μεταξὺ τῶν νεοπλούτων, ἐκ τῶν ὁποίων τόσοι καὶ τόσοι ἐπροχώρησαν εἰς τὸ πρῶτον ἐπίπεδον μετὰ τὸν πόλεμον. Κομψότης ὑπάρχει, φυσικά, καὶ μάλιστα ἀρκετή, ἀλλὰ εἶνε διαφορετικὴ κομψότης ἀπὸ τὴν ἀναγνωριζομένην ἐν Ἀμερικῇ. Ἡ νεαρὰ σύζυγος τοῦ κόμητος Πιὲρ ντὲ Κὸς-Μπρισσὰκ εἶνε ἡ μεγαλυτέρα ἴσως «ἐλεγκάντ» τῆς νεωτέρας γενεᾶς τοῦ τελευταίου καταφυγίου τῆς παλαιᾶς Γαλλικῆς τάξεως τῶν εὐγενῶν, τοῦ προαστείου τοῦ Σαὶν-Ζερμαίν· ἀλλὰ ἡ δούκισσα ντὲ Ντουντωβὶλ μὲ τὰς δύο θυγατέρας της, τὴν πριγκήπισσαν Σίξτου τῶν Βουρβώνων καὶ τὴν δούκισσαν ντὲ Μουσύ, θεωροῦνται ἐκ τῶν πιὸ καλοντυμένων γυναικῶν τοῦ Παρισιοῦ· ἐνῷ ἡ πριγκήπισσα Μυρὰ εἶνε ἡγέτις τῆς μόδας μεταξὺ τῶν οἰκοδεσποινῶν, αἱ ὁποῖαι παρακολουθοῦν πάντοτε τί φορεῖ εἰς τὰς ἱπποδρομίας ἢ εἰς ἄλλας ἐμφανίσεις, διὰ νὰ τὴν μιμηθοῦν. Αἱ γυναῖκες τῆς οἰκογενείας τῶν Ρότσιλδ, ἰδίως ἡ ὡραία καὶ πνευματώδης βαρώνη Ἐδουάρδου ντὲ Ρότσιλδ, διατηροῦν τὴν παλαιάν των συνήθειαν νὰ ἀγοράζουν πάντοτε τὰ καλύτερα προϊόντα τοῦ κάθε εἴδους καὶ νὰ μὴν ἀλλάζουν ποτὲ τοὺς οἴκους ὅπου ντύνονται.

Ἡ βασίλισσα τῆς Ἱσπανίας εἶνε πάντοτε πολὺ κομψή, ἐνίοτε μάλιστα ὑπὲρ τὸ δέον κομψή· εἶνε ἡ πρώτη ποὺ ἀκολουθεῖ μίαν νέαν μόδαν ὅταν ἐμφανίζεται εἰς τὸν ὁρίζοντα. Ἡ τουαλέττες της εἶνε πάντοτε μεγαλειώδεις, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἀμφιέσεις τῶν θυγατέρων της, αἱ ὁποῖαι φαίνονται μᾶλλον ἢ ἧττον ἀτημέλητοι καὶ ἐφ' ὅσον ἠμποροῦν, δὲν ἀποχωρίζονται τῶν φορεμάτων σπόρ, πιθανῶς δὲ χύνουν δάκρυα πικρὰ κάθε φορὰν ποὺ ἀναγκάζονται νὰ φορέσουν ἑσπερινὰς ἐσθῆτας ἢ αὐλικὰς ἀμφιέσεις.

Ἡ βασίλισσα τῆς Ἰταλίας οὐδέποτε ἠσχολήθη ἰδιαιτέρως μὲ τὸ ντύσιμο, εἶνε ὅμως πάντοτε καλοντυμένη. Αἱ θυγατέρες της, ἀπεναντίας, λατρεύουν τὰ φορέματα καὶ ἐπιμένουν εἰς τὸ νὰ φοροῦν κάθε τι ποὺ παρουσιάζεται ὡς μοντέρνο καὶ σίκ. Καὶ ἡ κοσμικὴ κοινωνία τῆς Ρώμης σήμερον εἶνε ἴσως ἡ κομψοτέρα τῆς Εὐρώπης.

CATHERINE RATZWILL

Η ΠΑΠΙΚΗ ΚΑΙ Η ΑΡΧΑΙΑ ΡΩΜΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

Εἰς τὴν Ρώμην, λ. χ., κατὰ τὴν Ναπολεόντειον ἐποχὴν ἐγένοντο ἀνασκαφαὶ καὶ τὰ εὑρεθέντα κειμήλια καὶ χρωματιστὰ μάρμαρα ἐξηφανίσθησαν λόγῳ ἐλλείψεως πάσης ἐπιβλέψεως. Εἰς τὴν Πομπηΐαν τὸ κακὸν εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερον. Αἱ τοιχογραφίαι τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ἔχουν τόσον πολὺ καταστραφῇ, ὥστε διὰ νὰ τὰς μελετήσῃ κανεὶς πρέπει νὰ ἀρκεσθῇ εἰς ἕνα μέτριον σχεδίασμα τῆς ἐποχῆς τῆς ἀνακαλύψεώς των. Καὶ ὑπάρχουν πολλὰ παραδείγματα εὑρημάτων ποὺ κατεστράφησαν μετὰ τὴν ἀνακάλυψίν των. Βεβαίως, εἰς πολλὰς περιπτώσεις καὶ ὅπου εἶναι δυνατὸν νὰ ληφθῇ μέτρον προστασίας ἐπὶ τόπου, ὑπάρχει μέσον σωτηρίας τῶν ἀρχαιολογικῶν εὑρημάτων, ὅπου ὅμως τὸ μέτρον τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ληφθῇ, ἓν μόνον μέσον προστασίας ὑπάρχει. Νὰ σταλῇ τὸ κάθε κειμήλιον εἰς τὸ μουσεῖον καὶ νὰ ἀντικατασταθῇ μὲ γνήσιον ἀντίγραφον. Μήπως εἰς τὴν Πλατεῖαν τῆς Φλωρεντίας δὲν ἐτοποθετήθη ἀντίγραφον τοῦ Δαυὶδ τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου καὶ ἡ ἐντύπωσις τοῦ συνόλου μήπως δὲν εἶναι ἡ αὐτή;

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ζωγραφικήν, χάρις εἰς τὰ σημερινὰ μηχανικὰ μέσα ἡ ἀντιγραφὴ εἶναι κάτι τι πολὺ εὔκολον. Καὶ ἐπειδὴ εἶναι δυνατὸν νὰ κατασκευάζωνται εἰς οἱανδήποτε στιγμήν, ἡ δαπάνη τῆς συντηρήσεώς των ἐξαφανίζεται.

Ἡ πρότασις τοῦ καθηγητοῦ κ. Τζιλιάζι εὗρε πολλοὺς ὑποστηρικτάς. Κάθε τι ἀρχαῖον εἶναι πραγματικῶς ἕνας μεγάλος ἀσθενής, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ θεραπεύσῃ κανεὶς μὲ ἡρωϊκὰ μέσα, ἂν θέλῃ νὰ μὴ τὸν ἀφήσῃ νὰ ἀποθάνῃ. Ἡ μεταφορὰ εἰς τὸ μουσεῖον εἶναι τὸ ἀσφαλέστερον καὶ τὸ καλύτερον μέτρον. Ὁ αἰὼν ὁ ἰδικός μας δὲν δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι πρέπει αὐτὸς μόνον νὰ ἀπολαμβάνῃ τῶν εὑρημάτων ἅτινα τώρα ἀνακαλύπτονται. Πρέπει νὰ φροντίσῃ καὶ διὰ τὰς μελλούσας γενεάς.

Ἡ ἰδία αὐτὴ μέριμνα ἀπησχόλησε τὸν ἐνταῦθα πρεσβευτὴν τῆς Ἀργεντινῆς κ. Φερνάρδον Περέζ. Ὅπως κάθε ξένος ποὺ ἔρχεται μέχρι τῶν ὀχθῶν τοῦ Τιβέρεως, ὁ κ. Περὲζ ἔμεινεν αἰχμάλωτος τῆς τέχνης καὶ ἡ τακτικὴ ἐπίσκεψις τῶν μουσείων, ὅπου φυλάσσονται τὰ ἀριστουργήματα τῶν μεγάλων Διδασκάλων, τοῦ ἐνέπνευσε τὴν σκέψιν νὰ τὰ ἐξετάσῃ ἀπὸ κοντὰ καὶ νὰ ἐξακριβώσῃ κατὰ πόσον ἀντεῖχον εἰς τὰς κακοκαιρίας καὶ ἀκόμη ἐὰν κάτω ἀπὸ τοὺς θριαμβευτικοὺς χρωματισμούς των δὲν ἀπέκρυπτον κάποτε κάποιον μειονέκτημα ἢ κάποιαν παγίδα μυστικήν. Ὁ κ. Περέζ, ἐκτὸς τῆς διπλωματικῆς του ἀξίας, εἶναι καὶ ἰατρὸς ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων καὶ μέλος πλείστων ξένων ἰνστιτούτων. Ἀπὸ τὴν ἐπαφήν του μὲ τὰ ἀριστουργήματα, ἡ παλαιά του ἐπιστήμη τοῦ ἐνέπνευσε μίαν νέαν. Ἀπεφάσισε νὰ ἐξετάσῃ μὲ ὅλα τὰ νεώτερα μέσα τῆς ἐπιστήμης, μηδὲ τῆς ραδιογραφίας ἐξαιρουμένης, τὴν ἐσωτερικὴν ποιότητα τῶν ζωγραφικῶν πινάκων καὶ νὰ κάμῃ τρόπον τινὰ μίαν ἀληθινὴν διάγνωσιν. Ἡ «πινακολογία» εἶναι ἡ νέα ἐπιστήμη, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ νὰ ἱδρύσῃ ὁ διπλωμάτης-σοφός, καὶ εἰς τὸν νεολογισμὸν περιλαμβάνεται βεβαίως καὶ ἡ αὐστηρὰ καὶ ἐνδελεχὴς μελέτη τῶν διαφόρων τεχνικῶν συστημάτων τῶν μεγάλων ζωγράφων, πρᾶγμα ποὺ θὰ θέσῃ τέρμα εἰς ὅλας τὰς ἀπατηλὰς πραγματογνωμοσύνας.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαριθμηθοῦν ἀπὸ αὐτῶν τῶν στηλῶν ὅλα τὰ μέσα ἅτινα ἐχρησιμοποίησεν ὁ κ. Περὲζ διὰ τὰς ἐρεύνας του. Ὁ κ. Περὲζ εἶναι, φαίνεται, εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσῃ ὁπόταν ὅτι δύο πίνακες, οἱ ὁποῖοι θεωροῦνται εἰς τὸ μουσεῖον τῆς Νεαπόλεως ὡς ἀνήκοντες εἰς τὸν Τιτιανὸν εἶναι ἄλλου ζωγράφου. Ἐπίσης μία «Πιετὰ» τῆς Πινακοθήκης τοῦ Βατικανοῦ δὲν εἶναι, φαίνεται, τοῦ Μαντένια, ἀλλὰ τοῦ Μπελλίνι. Μία Ἁγία Μαρία ἡ Αἰγυπτία τῆς Γαλερίας Μποργκέζε δὲν εἶναι τοῦ Ριμπέρε, ἀλλὰ ἀντίγραφον τοῦ γνησίου, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὸ Μονπελλιὲ τῆς Γαλλίας.

Αἱ συνεχιζόμεναι ἔρευναι εἰς τὰς πινακοθήκας φαίνεται θὰ μετατρέψουν τὰς μέχρι τοῦδε βεβαιώσεις περὶ τῆς δημιουργίας ὡρισμένων ἔργων ὑπὸ διασήμων ζωγράφων, ὅπως τὸν «Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν τοῦ Ραφαήλου», εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Νεαπόλεως, ἕνα Τιτιανὸν τῆς πινακοθήκης τῆς Βολωνίας καὶ τὴν Παναγίαν τοῦ Μουρίλο εἰς τὴν γαλερίαν Πίττι. Καὶ κανεὶς μέχρι σήμερον δὲν ἐσκέφθη νὰ ἐξετάσῃ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ποὺ ἄφησαν οἱ μεγάλοι καλλιτέχναι ἐπὶ τῶν πινάκων των.

Ὁ κ. Περὲζ ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐπιστημονικῆς ἀστυνομίας τῆς Ρώμης πολλοὺς περιφήμους πίνακας, τέσσαρας τοῦ Μπελλίνι, δύο τοῦ Τζιοργζιόνε, ἕναν τοῦ Βίντσι κλπ., εἰκοσιτέσσαρας ἐν ὅλῳ, οἱ ὁποῖοι φέρουν ἀκόμη τὰ ἀποτυπώματα τῶν χειρῶν αἱ ὁποῖαι τοὺς κατεσκεύασαν. Δι' αὐτὸ ὁ διπλωμάτης καὶ ἀρχαιολόγος προτείνει τὴν ἵδρυσιν «διεθνοῦς γραφείου καλλιτεχνικῆς δακτυλοσκοπήσεως», τὸ ὁποῖον θὰ περισυλλέξῃ καὶ θὰ κατατάξῃ τὴν ἀναπαράστασιν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ὅλων τῶν γνωστῶν ζωγράφων. Τὸ γραφεῖον αὐτὸ θὰ καταστήσῃ δυσχερὲς τὸ ἔργον τῶν πλαστογράφων καὶ θὰ ἐνισχύσῃ τὸ ἐμπόριον τῶν ἀρχαίων πινάκων, τὸ ὁποῖον τόσα ὑπέστη πλήγματα ἐκ τῶν ἀνευρισκομένων καθημερινῶς «νέων γνησίων» πινάκων. Ὁ θεσμὸς αὐτὸς θὰ βοηθήσῃ σημαντικῶς τὸ ἔργον τῶν καλλιτεχνικῶν κριτικῶν τοῦ μέλλοντος. Θὰ καταστῇ ὅμως εὐχερὴς ἡ χρησιμοποίησις νέων καὶ τελειοποιημένων μηχανημάτων δι' αὐτὸν τὸν σκοπόν;

Βεβαίως εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μόνον ἡ ἀνάπτυξις αὐτῆς τῆς θεωρίας κατακιᾷ κάθε φίλον τῆς τέχνης. Ἀλλὰ μήπως εἰς τὴν κριτικὴν τῆς Τέχνης δὲν ὑπάρχει κάποια μυστηριώδης πλευρὰ προερχομένη ἀπὸ τὴν εὐαισθησίαν, τὴν διαίσθησιν, τὴν ὁραματικὴν λεπτότητα τοῦ κριτικοῦ; Καὶ ὁ Ροῦσκιν, μὲ ὅλα του τὰ σφάλματα θὰ παραμείνῃ ἐν τούτοις περισσότερον ἀληθινὸς ἀπὸ οἱονδήποτε «πινακολόγον», ὁ ὁποῖος θὰ βασίζῃ τὰς γνώσεις του ἔναντι ἑνὸς ἀριστουργήματος εἰς τὴν ψυχρὰν παράταξιν ἀριθμῶν, ἐγγράφων καὶ δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.

Μία ἐνδιαφέρουσα περιπλοκή

Τὰ παρασκήνια τῆς νέας ἐξεγέρσεως τῶν Κούρδων

Τὸ κίνημα παρεσκευάζετο ἀπὸ μακροῦ χρόνου ὑπὸ πρακτόρων τῆς «Ἰντέλλιτζενς Σέρβις»

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Περίεργον μῖγμα ρωμαντισμοῦ καὶ τυχοδιωκτισμοῦ, ὁ «ἄνευ στέμματος βασιλεὺς τῆς Ἀραβίας», ὅπως ἐπωνομάσθη τότε, εὑρέθη μετὰ πάροδον ἐτῶν εἰς ἓν ἀεροδρόμιον τῶν Ἰνδιῶν, ὅπου ὑπηρέτει ὡς ἁπλοῦς πιλότος ὑπὸ ψευδώνυμον. Μίαν ἡμέραν ἔγινεν ἄφαντος. Ὅταν παρῆλθον μῆνες, μία ἀγγλικὴ ἐφημερὶς ἀπεκάλυψεν ὅτι ὁ Λῶρενς, σὰν παλαιὸς ἀνατολιστής, ἐμελέτα τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμα τῶν ὀρεινῶν φυλῶν τοῦ Ἀφγανιστάν. Ἀποτέλεσμα τῶν μελετῶν του αὐτῶν ὑπῆρξεν ἡ ἐξέγερσις τῶν ὀρεσιβίων Ἀφγανῶν ἐναντίον τοῦ βασιλέως Ἀμανουλλάχ, ὁ ὁποῖος ζῇ τώρα ἐξόριστος εἰς τὴν Ρώμην, διότι δὲν ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν Ἄγγλων ἀσφαλὴς γείτων τῶν Ἰνδιῶν. Ἔτσι ὁ Λῶρενς ἔλυσεν ἕνα σπουδαιότατον πρόβλημα, πρὸ τοῦ ὁποίου ἡ ἐπίσημος ἀγγλικὴ πολιτικὴ εἶχε περιέλθει εἰς ἀδυναμίαν. Καὶ ἕνας Γάλλος συγγραφεύς, ἐπισκεφθεὶς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὰς Ἰνδίας, ἐχαρακτήρισε τὸν Λῶρενς ὡς «στυλοβάτην τῆς Αὐτοκρατορίας», ὡς «τὴν ἰσχυροτέραν δύναμιν ποὺ διαθέτει ἡ Ἀγγλία εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολήν».

Ἡ ἐγερθεῖσα τότε κατακραυγὴ ἠνάγκασε τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν «ἀεροπόρον Σῶ» —ἔτσι ὠνομάζετο— εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Καὶ μίαν ἡμέραν ὁ Λῶρενς, μὲ στολὴν φαντάρου, ἀπεβιβάζετο εἰς τὴν πατρίδα του καὶ περιῆλθε πάλιν εἰς πλήρη ἀφάνειαν.

Πρὸ μηνῶν ἐξεπέμφθη ἐξ Ἀγκύρας μία περίεργος εἴδησις. Διεψεύδετο ὅτι ὁ συνταγματάρχης Λῶρενς εὑρίσκετο εἰς τὰ τουρκοπερσικὰ σύνορα καὶ προσεπάθει νὰ ἐξεγείρῃ τὰς Κουρδικὰς φυλάς. Ἡ διάψευσις αὐτὴ ἀπεδείχθη, ἐκ τῶν ὑστέρων τόσον ἀκριβὴς ὅσον καὶ ἡ εἴδησις περὶ τῆς ἀπασχολήσεώς του μὲ τὴν μελέτην τῶν ἐθίμων τῶν ὀρεινῶν Ἀφγανῶν. Εἶνε ἄγνωστον ἐάν, αὐτὴν τὴν στιγμήν, ὁ Λῶρενς εὑρίσκεται εἰς τὴν Τουρκοπερσικὴν μεθόριον, μεταξὺ τῶν ἐπαναστατῶν. Τὸ βέβαιον εἶνε, κατὰ τὴν ἀνάκρισιν, ὅτι ὁ νεαρὸς Σελαχεδδίν, συστάσει τοῦ Λῶρενς, παρελήφθη μετὰ τὸ 1925 ὑπὸ τῶν ἀγγλικῶν ἀρχῶν καὶ εἰσήχθη ὑπ' αὐτῶν δωρεὰν εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον τῆς Μοσσούλης. Ἔτσι τὰ πράγματα παίρνουν διαφορετικὴν μορφήν. Ἀποκαλύπτεται ὅτι, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ κινήματος τοῦ 1925, ἡ περίφημος «Ἰντέλιτζενς Σέρβις», ἡ ὁποία ἀκολουθεῖ τὴν ἰδικήν της πολιτικήν, εἴτε Συντηρητικοί, εἴτε Ἐργατικοὶ κυβερνοῦν ἐπισήμως εἰς τὸ Λονδῖνον, δὲν παρητήθη τῶν σχεδίων της. Καί, εὐθὺς μετὰ τὸ 1925, παρεσκεύαζε τὸν «στρατιωτικὸν ἀρχηγόν», ὅστις μίαν ἡμέραν θὰ ἀνελάμβανε τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐθνικοῦ κινήματος τῶν Κούρδων, κινήματος στρατιωτικοῦ χαρακτῆρος. Ὅπερ σημαίνει ὅτι τὸ σημερινὸν κίνημα εἶνε καρπὸς μακρᾶς προπαρασκευῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν στρατιωτικόν του χαρακτῆρα, οἱ ἐν ἀρχῇ ἀναφερθέντες ἀριθμοὶ τῶν ἐπαναστατῶν, καὶ ἡ φύσις τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων δὲν ἀφίνουν καμμίαν ἀμφιβολίαν. Σμήνη τουρκικῶν ἀεροπλάνων ἐκτελοῦν βομβαρδισμούς. Μονάδες πυροβολικοῦ ὑποστηρίζουν τὰς μεγάλας δυνάμεις πεζικοῦ, αἵτινες μάχονται κατὰ τῶν Κούρδων. Ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἀνακοινωθέντων προδίδει τὴν σύναψιν λυσσωδῶν μαχῶν καὶ ὄχι ἁπλᾶς συγκρούσεις μετὰ συμμοριῶν. Εἶνε, ἄλλως τε, γεγονὸς ὅτι οἱ Κοῦρδοι ἐνήργησαν ἐπιτυχεῖς εἰσβολάς, συλλαβόντες καὶ αἰχμαλώτους τοὺς ὁποίους κατέσφαξαν.

ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΚΕΜΑΛΙΣΜΟΣ;

Εἶνε ἐπίσης βέβαιον ὅτι ὁ Λῶρενς ἐπέρασε τελευταίως ἀπὸ τὴν ἐπαναστατημένην περιφέρειαν καὶ ἀπὸ τὴν Περσίαν.

Ὅλα αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικὰ γεγονότα, συνδυαζόμενα πρὸς τὴν ὅλην προσπάθειαν τῆς ἀγγλικῆς διπλωματίας ὅπως δημιουργήσῃ ἀντίρροπον εἰς τὰς στενὰς σχέσεις Ἀγκύρας καὶ Μόσχας, δημιουργοῦν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τὸ καταπολεμούμενον κίνημα ὄχι μόνον ὀφείλεται εἰς ἀγγλικὴν ὑποκίνησιν —περὶ τούτου οἱ Τοῦρκοι ἰθύνοντες οὐδεμίαν ἔχουν ἀμφιβολίαν— ἀλλὰ ἀποτελεῖ νέαν ἐκδήλωσιν τῆς πολεμικῆς, τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ ἡ ἀγγλικὴ πολιτική, ὑπὸ μορφὴν ἀνεπίσημον, κατὰ τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος τῆς Ἀγκύρας. Ὁ στενὸς σύνδεσμος —ἡ συμμαχία— Τουρκίας καὶ Ρωσσίας δὲν εἶνε καθησυχαστικὸν στοιχεῖον διὰ τὴν Βρεττανικὴν πολιτικὴν ἐν Ἀνατολῇ. Ὁ Κεμαλισμός, ὡς προσπάθεια πλήρους ἀπαλλαγῆς τῆς Τουρκίας ἀπὸ τὰς ἐπιρροὰς τῶν Δυτικοευρωπαϊκῶν Δυνάμεων, δὲν τυγχάνει τῶν βρεττανικῶν συμπαθειῶν εἰς ἐποχὴν μάλιστα καθ' ἣν ὁ ἀγγλορωσσικὸς ἀνταγωνισμὸς ἀνὰ τὴν Ἀσίαν ἔχει προσλάβει διαστάσεις καὶ ἔντασιν πολὺ μεγαλυτέρας παρὰ ἐπὶ τσαρικοῦ καθεστῶτος.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς τὸ Κουρδικὸν κίνημα παρουσιάζει μίαν ἄλλην πλευράν, ἡ ὁποία εἶνε ἴσως ἡ σπουδαιοτέρα του: τὴν στάσιν τῆς Περσίας.

Εἶνε γεγονὸς ὅτι μεγάλαι δυνάμεις Κούρδων ἐκ τοῦ παρὰ τὰ σύνορα περσικοῦ ἐδάφους ἐξεπορεύθησαν. Διατί, ἆρά γε, ἐπροτιμήθη ἡ τουρκοπερσικὴ μεθόριος καὶ δὲν ἐχρησιμοποιήθη ὡς βάσις τοῦ κινήματος τὸ Ἰράκ; Ἴσως διότι ἡ κυβέρνησις τοῦ Ἰράκ, ἡ ὁποία ἔχει ἀποκτήσει μεγαλυτέραν ἀνεξαρτησίαν ἔναντι τῶν ἀγγλικῶν ἀρχῶν τῆς κατοχῆς, δὲν ἠθέλησε νὰ ἐκτεθῇ εἰς προστριβὰς μὲ τὴν Τουρκίαν. Ἴσως, ἐπίσης, διότι ἡ «Ἰντέλλιτζενς Σέρβις» ἔκρινε τὴν Περσίαν ὡς ἀσφαλεστέραν βάσιν.

Ἀλλ' ἂν τοῦτο ἀληθεύῃ, εὑρισκόμεθα πρὸ ἑνὸς σπουδαιοτάτου γεγονότος. Μετὰ τὸ Ἀφγανιστὰν ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξερριζώθη μαζὶ μὲ τὸν Ἀμανουλὰχ καὶ ἡ ρωσσικὴ ἐπιρροή, ἰδοὺ ὅτι ἡ Περσία, ὅπου ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία ἤσκει ἰσχυροτάτην ἐπιρροήν, ἐπανέρχεται ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν τοιαύτην.

Ἐντεῦθεν ἡ βαθυτέρα σπουδαιότης τοῦ τουρκικοῦ διαβήματος πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς Τεχεράνης. Ὁ ἐκεῖ Τοῦρκος πρεσβευτής, ἐπέδωκε διακοίνωσιν δι' ἧς ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῆς περσικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν εὐθυνῶν της. «Ἡ Περσία —γράφει ἡ «Ἀκσάμ»— ἡ ὁποία συνδέεται μεθ' ἡμῶν διὰ συμφώνου φιλίας, ὀρθοῦται προστάτις τῶν Κουρδικῶν συμμοριῶν!» Ἐγράφη ὅτι συνδυάζοντα τὰ ἔργα πρὸς τοὺς λόγους, τουρκικὰ κατασταλτικὰ ἀποσπάσματα κατεδίωξαν ὁμάδας φευγόντων ἐπαναστατῶν ἐντὸς τοῦ περσικοῦ ἐδάφους. Ἡ εἴδησις αὕτη διεψεύσθη ἐξ Ἀγκύρας. Εἶνε οὐχ ἧττον ἀληθὲς ὅτι ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ τουρκικοῦ Τύπου διαγράφεται ἐκστρατεία ὑπὲρ τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς τουρκοπερσικῆς μεθορίου ἵνα περιληφθῇ ὁλόκληρον τὸ ὄρος Ἀραρὰτ εἰς τὴν Τουρκίαν, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς διὰ παντὸς ἐξαλείψεως κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τῶν συνοριακῶν ἐπεισοδίων. Ἀφ' ἑτέρου ἡ γλῶσσα τοῦ τουρκικοῦ Τύπου ἔναντι τῆς Περσίας εἶνε αὐστηρὰ μέχρι βιαιότητος. «Ἠμπορεῖ —γράφει ἐφημερὶς τῆς Ἀγκύρας— εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν νὰ μὴν ἐνδιαφέρεται ἀμέσως ἡ περσικὴ κυβέρνησις. Προτιμῶμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι τὸ κίνημα διευθύνεται ὑπὸ τινων ἀρχηγῶν Κούρδων καὶ Ἀρμενίων, οἵτινες εἶνε θύματα τῶν μηχανορραφιῶν ξένων στοιχείων. Ὁπωσδήποτε ἡ περσικὴ κυβέρνησις εἶνε ὑπόλογος διὰ τὰ γεγονότα τὰ ἐκτυλισσόμενα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους της. Εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ παροῦσα κατάστασις εἶνε ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς τουρκοπερσικῆς φιλίας». Πρέπει ν' ἀναμείνωμεν τὴν ἀπάντησιν τῆς περσικῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν τουρκικὴν διακοίνωσιν διὰ νὰ προκρίνωμεν τὴν μεταγενεστέραν ἐξέλιξιν μιᾶς καταστάσεως ἰδιαιτέρως λεπτῆς. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ εἰδικοὶ τῆς Ἀγκύρας ἀποφαίνονται ὅτι τὸ Κουρδικὸν κίνημα θὰ ἔχῃ ἀπολύτως κατασταλῇ μέχρι τῆς 18ης Ἰουλίου.

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΓΑΛΛΙΣ ΚΑΙ ΑΙ ΗΘΙΚΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἡ μεγαλυτέρα ἔκλυσις ἠθῶν εἰς τὰς τάξεις αὐτὰς ἐπῆλθε μετὰ τὴν μεγάλην Ἐπανάστασιν τοῦ ἔτους 1789, καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ναπολέοντος. Ἡ γυναικεία ἀρετὴ καὶ ἁγνότης ἦσαν λέξεις, αἵτινες ἦσαν γνωσταὶ μόνον ἀπὸ τὰ λεξικά, καὶ δὲν εἶχον οὐδεμίαν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Μὲ τὴν ἐπάνοδον τῶν Βουρβώνων ἦλθεν ἐπίσης καὶ ἡ ἠθικὴ παλινόρθωσις. Ἡ οἰκογένεια καὶ τὸ σπίτι ἐπανεῦρον τὴν προτέραν σημασίαν των. Ἀρκεῖ νὰ διαβάσῃ κανεὶς τὸν Μπαλζὰκ καὶ τὸν Μιολὲ διὰ ν' ἀντιληφθῇ πόσον αὐστηρὰς ἠθικὰς ἀντιλήψεις εἶχον αἱ γυναῖκες καὶ τὰ κορίτσια τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Καθὼς ἤδη παρετήρησα, πρὸ εἴκοσι περίπου ἐτῶν, αἱ Ἀγγλίδες ἦσαν αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι τῆς Εὐρώπης, τὰς ὁποίας ὅλαι αἱ ἄλλαι ἐφθόνουν λόγῳ τῆς ἀνεξαρτησίας των. Τώρα ἡ κατάστασις μετεβλήθη ἄρδην. Εἰς ὅλα πλέον τὰ Εὐρωπαϊκὰ κράτη τὰ κορίτσια ἔχουν σήμερον τὰς αὐτὰς ὅπως καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐλευθερίας. Ἐταξείδευσα πολὺ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐμελέτησα τὸν ἠθικὸν κώδικα, ὁ ὁποῖος ἰσχύει εἰς ἄλλα κράτη. Ἡ νεαρὰ Γερμανίς, ἐπὶ παραδείγματι, κάμνει γενικῶς ἐξαίρετον χρῆσιν τῆς ἀφθόνου ἀνεξαρτησίας, ἥτις τῆς παρέχεται ὑπὸ τῆς κοινωνίας της. Τὸ περίφημον βιβλίον τοῦ Μπέμπελ περὶ τῆς «Γυναικός», τονίζει, ὅτι τὰ κορίτσια τῶν βορείων χωρῶν, εἰδικώτερον δὲ τῆς Νορβηγίας, ἔχουν ἰδιαιτέρως προοδευτικὰς ἀντιλήψεις περὶ ἐλευθερίας. Ὁ Γάλλος ὅμως ἔχει ἰσχυρῶς ἀνεπτυγμένον τὸ αἴσθημα τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον ἐκφράζεται διὰ τῶν λόγων, ποὺ θέτει ὁ Ραμπελαὶ εἰς τὸ στόμα τοῦ Πανούργου: «Τίποτε δὲν ἔχω νὰ ἀντιτείνω ἐναντίον ἑνὸς ἀπατωμένου συζύγου, θὰ ἐπεθύμουν ὅμως νὰ μὴν εἶμαι ὁμοιός του».

Χωρὶς νὰ θέλω νὰ μειώσω τὰ δικαιώματα τοῦ ἄλλου φύλου, ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὁ ἐλεύθερος ἔρως δὲν εἶνε δυνατὸν εἰς οὐδεμίαν χώραν, κατ' ἐξοχὴν δὲ εἰς τὴν Γαλλίαν, νὰ εἶναι ταυτόσημος μὲ πραγματικὴν ἐλευθερίαν. Δέχομαι εὐχαρίστως, ὅτι μία γυναῖκα, ἡ ὁποία εἶναι οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητος καὶ γνωρίζει νὰ κατανικᾷ τὰς προλήψεις, εἶναι σήμερον προησπισμένη ἀπὸ τὴν δυσμένειαν τῆς τύχης παρὰ εἰς παλαιοτέρας ἐποχάς. Πορεύεται τὸν δρόμον της μὲ ὀρθάνοικτα μάτια, γνωρίζει τί τὴν ἀναμένει καὶ ἀκριβῶς διὰ τοῦτο παίρνει ἐπάνω της τοὺς κινδύνους τῆς ἐλευθερίας. Τοῦτο εἶναι ἀπόλυτον δικαίωμά της καὶ δὲν ἐνδιαφέρει οὐδένα ἄλλον, ἀλλ' ἡ κοινωνία δὲν ἐπεκύρωσεν ἀκόμη τὴν ἐλευθερίαν αὐτήν, καὶ καθιστᾷ δύσκολον ὁπωσδήποτε τὴν ζωήν, εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θέλουν ν' ἀγνοοῦν τοὺς κοινωνικοὺς αὐτοὺς κανόνας. Τὸ ἀπόφθεγμα τοῦ Βίκτωρος Μαργκρὶτ: «Τὸ κορμί σου σοῦ ἀνήκει», δὲν εἶναι ἀκόμη συχνὰ ἀποδεκτὸν ὑπὸ τῆς κοινωνίας. Θὰ παρέλθῃ πολὺς ἀκόμη χρόνος, ἕως ὅτου μεταβάλῃ ἡ κοινωνία τὰς ἀντιλήψεις της ἀναφορικῶς πρὸς τὰ προβλήματα αὐτά, — ὅπως ἐπὶ παραδείγματι ἀναφορικῶς πρὸς τὸν γάμον, ὁ ὁποῖος ἐπὶ αἰῶνας αἰώνων ἔχει ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ ἀπείρους φυλὰς καὶ ἔθνη, ὡς ἡ μοναδικὴ ὑγιὴς βάσις τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας, καὶ ὁ ὁποῖος ἔχει ἐξαγιασθῇ ἀπὸ ὅλας τὰς θρησκείας. Ἀπέχομεν ἀκόμη ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν τῆς γυναικός, καὶ ἕως ὅτου φθάσωμεν ἐκεῖ, θὰ περνοῦν δυστυχισμένα χρόνια πολλὰ ἐν ἐλευθερίᾳ ζῶντα κορίτσια, καὶ πολλὰ ἐξ ἄλλου παιδιά, στερούμενα νομίμου πατρός, θὰ ἔχουν νὰ ἀγωνισθοῦν πικροὺς ἀγῶνας.

ΜΑΡΣΕΛ ΠΡΕΒΩ

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 13)7)30.

Ἀεροπορικῶς δι' Αἴγυπτον-Ἰνδίας 10 1)2 π. μ.— Μὲ τὴν ταχεῖαν διὰ Παρισίους καὶ Λονδῖνον καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Παρασκευῆς. — Ἄφιξις εἰς Παρισίους ἐντὸς 50 1)2 ὡρῶν. — Ἄφιξις εἰς Λονδῖνον ἐντὸς 56 1)2 ὡρῶν.

«Ὕδρα» 6 π. μ. Αἴγινα, Μέθανα, Πόρον, Ὕδραν, Ἑρμιόνην.

«Κεραυνὸς» 6 π. μ. Μέθανα, Πόρον, Ἑρμιόνην, Σπέτσας, Λεωνίδιον, Ἄστρους, Ναύπλιον.

«Ἰωάννα» 11 π. μ. Αἴγινα, Μέθανα, Πόρον.

«Ρουμανικὸν» 10 π. μ. Κ)πολιν, Κωνστάντζαν.

«Πολικὸς» 11 π. μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

WHITE STAR LINE - RED STAR LINE

Ταχεῖα γραμμὴ Χερβούργου—Ν. Ὑόρκης—Καναδᾶ. Διάπλους Ὠκεανοῦ ἡμέραι 5 1)2.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΧΕΡΒΟΥΡΓΟΥ

17 Ἰουλίου	«HOMERIC»	34.351	τόννων
18 Ἰουλίου	«PENNLAND»	16.322	»
23 Ἰουλίου	«OLYMPIC»	46.439	»
24 Ἰουλίου	«MEGANTIC»	14.878	»
26 Ἰουλίου	LAPLAND»	18.694	»
30 Ἰουλίου	«MAJESTIC»	56.621	»

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς διὰ Χερβοῦργον τρὶς τῆς ἑβδομάδος.

Διὰ πληροφορίας ἀπευθυντέον: Κύριον ΚΩΝΣΤ. ΤΣΙΜΠΗΝ Πλατεῖα Καραϊσκάκη ΠΕΙΡΑΙΑ. Κους Β. Παπαμωϋσῆν καὶ Α. Κομνίδην ὁδὸς Μ. Ἀλεξάνδρου 9 Θεσσαλονίκην καὶ εἰς τοὺς κατὰ τόπους Ἀντιπροσώπους.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑΝ πραγματικὰ Εὐρωπαϊκὴν θὰ βρῆτε μόνον στοῦ Γ. ΣΑΡΔΗ. Μπενάκη 11.

ΚΕΡΚΥΡΑ
ΙΔΕΩΔΗΣ ΘΕΡΙΝΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
Ἐκδρομαὶ—Θάλασσα Λουτρὰ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΩΡΑΙΑΣ ΕΝΕΤΙΑΣ
ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΚΗΠΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ Α. Ε.
ΣΤΑΔΙΟΥ 52Ζ
ΕΚΤΕΛΕΙ Πάσης φύσεως Τραπεζιτικὰς ἐργασίας ὑπὸ λίαν συμφέροντας ὅρους
ΔΕΧΕΤΑΙ Καταθέσεις εἰς Δραχμὰς καὶ Ξένον Συνάλλαγμα πληρώνουσα τόκον;
ΕΝ ΟΨΕΙ 5 1)2 ο)ο ἐτησίως
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 6 1)2 ο)ο »

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.
ΟΔΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 12
ΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΝ ΝΟΜΙΣΜΑ
ΔΙ' ΕΝ ΕΩΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΕΤΗ 6 1)2 ο)ο ΕΤΗΣΙΩΣ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ............ 5 1)2 ο)ο »
ΕΙΣ ΠΡΩΤΗΝ ΖΗΤΗΣΙΝ.... 4 1)2 ο)ο »
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ Χρεωγράφων καὶ λοιπῶν ἐγγυήσεων ὑπὸ τοὺς καλυτέρους ὅρους.

ST. L. FAUST & Co.
NEW-YORK

SAVON FAUST
POUR BAINS
Τὸ καλύτερον, τὸ εὐθηνότερον καὶ τὸ μεγαλύτερον ὅλων.
180 Gramm, μὲ ἄρωμα rose, violette, jasmin, lavende, chypre et à l' eau de COLOGNE.
Πωλεῖται εἰς τὰ μεγάλα Καταστήματα, Φαρμακεῖα, Μυροπωλεῖα καὶ εἰς τὰ μεγαλύτερα Παντοπωλεῖα.
ΜΟΝΟΝ ΔΡ. 16 ΕΚΑΣΤΟΝ ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ
Χονδρικὴ Πώλησις παρὰ τῷ ἀντιπροσώπῳ ΣΤΥΛ. ΜΠΑΧΑΡΙΑ, Σταδίου 23

COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST L^TD
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: ΛΟΝΔΙΝΟΝ (LONDON WALL BUILDINGS E. C. 2)
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΑΓΓΛΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1922
ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ
ΤΗΣ COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST L^TD Λίραι Ἀγγλ. 215.000 (δρχ. 80.625.000)
ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ........................ Δραχμαὶ 423.147.267.—
Ἀρίστη ἐξυπηρέτησις ἰδίᾳ διὰ τοὺς ἔχοντας συναλλαγὰς μὲ τὸ Λονδῖνον, Κωνσταντινούπολιν, Ἀλεξάνδρειαν. Ἄνοιγμα Λ)ΣΜΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ, ΔΑΝΕΙΑ ἐπὶ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ, ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ, ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΑΙ ΕΝΤΟΛΑΙ καὶ πᾶσαι αἱ τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι.
Συνεννοήσεις ἀπ' εὐθείας ἢ καὶ μέσῳ τῆς ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΙ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ

HELLENIC BANK TRUST COMPANY
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΑ. . . . . . ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1.500.000.-
Δέχεται καταθέσεις καὶ ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζιτικὰς ἐργασίας ὑπὸ λίαν εὐνοϊκοὺς ὅρους.
Οἱ ἔχοντες συναλλαγὰς καὶ συμφέροντα ἐν Ἀμερικῇ, δύνανται ν' ἀποτείνωνται εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν HELLENIC BANK TRUST Co, 51 MAIDEN LANE, NEW YORK, U. S. A., εἴτε πρὸς τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα (Τμῆμα Ἐργασιῶν Ἀμερικῆς), ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις δὲ εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα αὐτῆς.
Τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Πρακτορεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης (51 MAIDEN LANE) καὶ τὸ ἐν Σικάγῳ Γραφεῖόν της (33 S. CLARK STREET) ἐξακολουθοῦν λειτουργοῦντα.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
ΟΙΚΙΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ 4
ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μέγα κατάστημα (παρὰ τὸ Κολωνάκι) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, κατάλληλον δι' Ἐδωδιμοπωλεῖον ἢ Γαλακτοπωλεῖον. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην, καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.
ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μεγάλη ἀποθήκη λιθόκτιστος καὶ ἐστρωμένη διὰ πλακῶν, κατάλληλος δι' ἔπιπλα ἢ δι' ἄλλο οἱασδήποτε φύσεως ἐμπόρευμα, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων (2.000). Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ 11—12 καθ' ἑκάστην, Στοὰ Πεσμαζόγλου καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.
ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ κατοικία μὲ ἰδιαιτέραν εἴσοδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου Ἀττικοῦ ἐκ τεσσάρων δωματίων καὶ λουτροῦ. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισσίας οἰκίας τοῦ κ. Πεσμαζόγλου.
ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας καὶ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ εἰς τὸν Α' ὄροφον ἓν διαμέρισμα ἐκ δώδεκα δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν, παραδιδόμενον ἀμέσως. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ 11—12 καθ' ἑκάστην, Στοὰ Πεσμαζόγλου καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

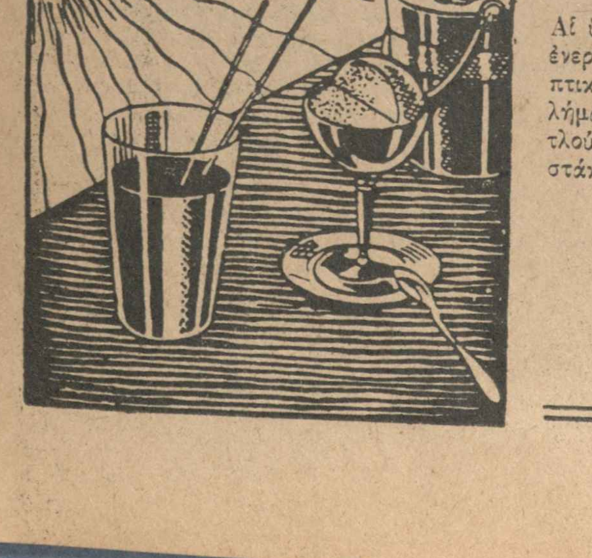

ΟΤΑΝ Η ΖΕΣΤΕΣ ΣΑΣ ΑΠΟΚΑΜΟΥΝ......
Αἱ ὑψηλαὶ θερμοκρασίαι λιγοστεύουν τὴν ὄρεξι καὶ χαλαρώνουν τὴν ἐνεργητικότητα. Ἡ Ὀβομαλτίνη ἐξαιρετικὰ εὔπεπτος καὶ θρεπτικὴ λαμβανομένη ψυχρὰ ἢ παγωμένη, σᾶς ἀποδίδει τὰ ὀφελήματα τὰ ἐκ τῶν ἀπολύτως τονωτικῶν συστατικῶν της ἀντλούμενα καὶ σᾶς συμπληρώνει ἀποτελεσματικῶς τὴν πλειστάκις ἐλλιπῆ διατροφήν, ἀφορμὴν κάθε ἀδιαθεσίας.
Διὰ δείγματα καὶ τρόπον χρήσεως ἀποταθῆτε εἰς τὸν κ. Γ. ΣΙΔΕΡΟΠΟΥΛΟΝ, Ζωοδόχου Πηγῆς 1α. Ἀποστέλλονται ΔΩΡΕΑΝ.
Δ^Ρ Α. ΒΑΝΤΕΡ. Α. Ε. ΒΕΡΝΗ
Ἡ ΟΒΟΜΑΛΤΙΝΗ δὲν εἶνε μία ἁπλῆ σύνθεσις ἀλεύρων ἀχρήστων πολλάκις, ἀλλὰ ἡ εἰς διαλυτὰ πέταλλα ἕνωσις τῶν κυριωτέρων συστατικῶν τῆς βύνης, τοῦ Γάλακτος καὶ τῶν αὐγῶν, διατηρουμένων εἰς νωπὴν κατάστασιν καὶ προσφερομένων εἰς τὸν ὀργανισμὸν ὑπὸ σκευασίαν συμπεπυκνωμένου ἐκχυλίσματος κατ' εὐθεῖαν καὶ ὁλοκληρωτικῶς ἀφομοιωσίμου.
OVOMALTINE
ΨΥΧΡΑ Ή ΠΑΓΩΜΕΝΗ, ΔΡΟΣΙΖΕΙ ΚΑΙ ΤΟΝΩΝΕΙ

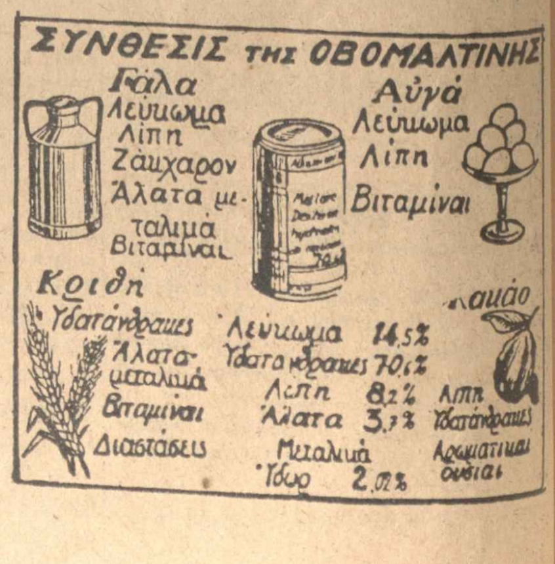

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΑΠΟΛΥΣΙΝ

Ἀγαπητὴ «Πρωΐα»

Ἐξατμιζομένης τῆς ἠχοῦς τοῦ ἐπαρχιακοῦ Τύπου κατὰ τὴν μακρὰν ταύτης διαδρομὴν καὶ σβυνομένης τελείως πρὸ τῶν πυκνῶν παραπετασμάτων τῶν πρωθυπουργικῶν καὶ ὑπουργικῶν θαλάμων, θὰ σᾶς εἶμαι ἰδιαιτέρως ὑποχρεωμένος ἐὰν θελήσητε νὰ φιλοξενήσητε τὰς κατωτέρω γραμμάς μου, τὰς ὁποίας ὑπαγορεύει ἡ δυσφορία, διὰ νὰ μὴ εἴπω ἡ ἀγανάκτησις, τοῦ κοινοῦ τῆς Ζακύνθου, ἐκ τῆς διαβιβασθείσης ἐνταῦθα εἰδήσεως περὶ ἀπολύσεως τοῦ ἀρχειοφύλακός μας κ. Λ. Χ. Ζώη καὶ ἀντικαταστάσεώς του παρ' ἄλλου διακεκριμένου Ζακυνθίου δημοσιογράφου καὶ ἱστορικοῦ συγγραφέως.

Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι λόγῳ ὁρίου ἡλικίας ἡ ἀπόλυσις τοῦ κ. Ζώη θὰ φέρῃ τὸν τύπον τῆς νομιμότητος, οἱ γνωρίζοντες ὅμως τὴν θαλερότητα τοῦ ἐπιφανοῦς Ζακυνθίου ἱστοριογράφου, ἀρχειοφύλακος καὶ ἐπιμελητοῦ τοῦ Βυζαντινοῦ μας Μουσείου, τοῦ ἀκουράστου τούτου τῶν γραμμάτων σκαπανέως, ὅστις θ' ἀφήσῃ ἐποχὴν εἰς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα, δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ αἰσθανθῶσι βαθυτάτην πικρίαν διὰ τὰς καταβαλλομένας παρασκηνιακὰς ἐνεργείας περὶ ἀπολύσεως τοῦ κ. Ζώη, ὅστις θὰ ἠδύνατο κάλλιστα ἐπὶ μίαν ἀκόμη δεκαετίαν νὰ διατηρήσῃ τὴν θέσιν τοῦ διοικητοῦ τοῦ ἀρχειοφυλακείου Ζακύνθου —ὅπως ἄλλως τε γίνεται καὶ διὰ τὸν ἄλλον διαπρεπῆ συμπολίτην μας, τὸν αὐτόθι διευθυντὴν τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς κ. Δ. Καλογερόπουλον, ὁ ὁποῖος παρὰ τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας του διατηρεῖ τὴν θέσιν του.

Ὁ κ. Ζώης ὑπηρετεῖ εἰς τὸ Ἀρχειοφυλακεῖον 32 ὁλόκληρα χρόνια καὶ κατέχει σήμερον τὸν βαθμὸν τοῦ γραμματέως 6' τάξεως!! Λαμβάνει δηλαδὴ τὸν μισθὸν ποῦ λαμβάνουν καὶ οἱ κλητῆρες! τῶν Τραπεζῶν. Ἀπολυομένου δὲ τῆς ὑπηρεσίας, ἡ σύνταξίς του θὰ εἶνε τοιαύτη, οὕτως ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ζήσῃ ἀξιοπρεπῶς ἕνας σεμνὸς διανοούμενος. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἀκόμη ὁ κ. Ζώης ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ ὡς σύνταξιν ὁλόκληρον τὸν σημερινὸν μισθόν του, πάλιν ἡ διὰ τῆς ἀπολύσεως του ἀντικατάστασις θὰ εἶνε μία ἀδικία διὰ τὸν τόπον μας. Οὐδεὶς ἔχει ν' ἀντείπῃ διὰ τὴν ἐγνωσμένην ἀξίαν τοῦ φερομένου ὡς ὑποψηφίου νέου ἀρχειοφύλακος τῆς νήσου μας. Ἀπὸ τοῦ σημείου ὅμως αὐτοῦ μέχρι τοῦ νὰ ἀναλογισθῇ κανεὶς τί ἀκόμη ὁ κ. Ζώης ἔχει νὰ προσφέρῃ διὰ τῆς μελέτης τῶν δυσαναγνώστων χειρογράφων τοῦ Ἀρχειοφυλακείου—τὰ ὁποῖα εἶνε ἀδύνατον οἱοσδήποτε ἄλλος εἰδικὸς νὰ μελετήσῃ—ἡ ἀπόστασις εἶνε μεγάλη καὶ ἡ ζημία ἀνυπολόγιστος. Ὁ λαὸς ἄλλως τε τῆς Ζακύνθου, τὸν ὁποῖον τόσον ἐκ τῆς θέσεώς του ἔχει ἐξυπηρετήσει θὰ θεωρήσῃ ὕβριν δεινὴν τὴν ἀπόλυσιν τοῦ συγγραφέως 502 ἔργων καὶ μελετῶν—χωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν τὴν πολύτιμον τούτου συνεργασίαν εἰς τὰ δύο σύγχρονα μεγάλα ἐγκυκλοπαιδικὰ λεξικὰ—μὲ τὴν εὔσχημον δικαιολογίαν τοῦ ὁρίου τῆς ἡλικίας, καθόσον, ἐπαναλαμβάνω, ὁ κ. Ζώης δύναται κάλλιστα νὰ διατηρήσῃ τὴν θέσιν του τοὐλάχιστον διὰ μίαν δεκαετίαν ἀκόμη. Τὴν διατήρησιν ἄλλως τε τοῦ κ. Ζώη εἰς τὴν θέσιν του, λόγῳ τῆς εἰδικότητός του καὶ ἱκανότητός του, εἶχεν ὑποσχεθῇ αὐτόθι πρό τινος καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ προϊσταμένου του ὑπουργείου κ. Βελιανίτης εἰς τὸν ὑποφαινόμενον.

Τελευτῶν, παρακαλῶ τὴν φίλην «Πρωΐαν» νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἀσθενῆ περὶ διατηρήσεως τοῦ κ. Ζώη εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀρχειοφύλακος Ζακύνθου φωνήν μου, διότι ἡ ἀπόλυσις τούτου θὰ ζημιώσῃ ἐξαιρετικῶς τὸν τόπον μας καὶ θὰ στερήσῃ ἀκόμη τῶν πόρων τῆς ζωῆς ἕνα πραγματικὸν τῶν γραμμάτων σκαπανέα.

Μετ' ἰδιαιτέρας ἐκτιμήσεως καὶ τιμῆς

Α. Ι. ΖΩΝΤΟΣ

(τῆς «Ἐπτανησιακῆς Ἠχοῦς»)

Ζάκυνθος 10—7—30.

ΟΜΙΛΩΝ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
Πλήρεις ἐγκαταστάσεις ἑτοιμοπαράδοτοι ἐργοστασίων NITZSCHE τῆς Λειψίας.
ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ.
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι:
Κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ & Α. ΚΑΒΑΦΑΚΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ: 38 Πατησίων
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: 102 Φίλωνος.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 15 Λέοντος Σοφοῦ,

ΤΟΟΦΛΑΪΟ
σκοτώνει ὅλα τὰ ΕΝΤΟΜΑ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου οἰκία ἐπὶ τῆς πλατείας τῶν Ἀγάμων. Τενέδου 4 ἄνω πάτωμα, δωμάτια 6 μὲ ὅλα τὰ χρειώδη. Πληροφορίαι ὁδὸς Πεσμαζόγλου 9 ὡρολογοπωλεῖον «Ζενίθ».

ΠΑΡΕΧΟΜΕΝ ἐνυπόθηκα δάνεια μικρὰ καὶ μεγάλα. Μπενάκη 24 β.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΝΕΑΙ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΠΕΖΙΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ Β' ΚΑΙ Γ' ΣΩΜΑΤΑ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ὑπεγράφη διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου τοποθετοῦνται οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ τοῦ πεζικοῦ εἰς τὰς μονάδας τοῦ Β' καὶ Γ' Σωμάτων Στρατοῦ ὡς ἑξῆς:

Διοίκησις Πεζικοῦ 1 Μεραρχίας: Συνταγματάρχης Γουλανὸς Γρηγ., ταγματάρχης Νικολόπουλος Νικ., λοχαγὸς Ρῆγος Γεώρ., ὑπολοχαγὸς Γραμματικάκης Νικ.

4ον Σύνταγμα Πεζικοῦ: Συνταγματάρχης Στεφανουδάκης Στυλ., ταγματάρχαι Καραμπάτσος Γεώρ., Κουδούνας Ἰωάννης, Φίλιος Χαράλαμπος, λοχαγοὶ Λάσκαρης Ἀπ., Βάσος Σταῦρος, Παπαβασιλείου Θεμ., Μακαρίτης Ἀχιλ., Βουγιουκλῆς Κωνστ., Παιδῆς Θεόδ., Παπαδημητρίου Νικ., Γιαταγάνας Ἰωάννης, Ζούκης Γεώργ., Κρυστάλλης Κων., Κολλιὸς Βασίλειος, Σφακιανάκης Ἠλίας, ὑπολοχαγοὶ Γκριτζαλιώτης Παν., Κλιτσινιάρης Κωνστ., Γκούμας Σταῦρος, Βαβανέλος Ἀπόστ., Μαλάκος Ἀπόστ., Σχοινᾶς Μιχαήλ, Κουρκούτσης Ἐμμ., Ἀναστασόπουλος Δ., Στολιόπουλος Ἠλ., Σαμπαλιτόπουλος Κ., Καπετανάκης Κ., Καλαφάτης Εὐθ., Μακρῆς Ἰωάν., Τζολοτζίδης Παντ., Ἰωάννου Παῦλος, Πράτος Νικ., ἀνθυπολοχαγοὶ Γκούλιος Ἀθ., Μαλιαρὸς Κωνστ., Παπαγεωργίου Ι., Τσέλιος Χρῆστος, Τιμογιαννάκης Ι., Ἰγγλέσης Δημ., Μαυρογιώργος Χρ., Χουρμουζιάδης Ἀλ., Μαυρογιώργος Α., Σαρῆς Ἰωάννης, Οἰκονόμου Γεώργιος, Κοντοδημόπουλος Ἀνδρ., ἀνθυπασπισταὶ Φαρμάκης Κωνστ., Καπετανάκης Κωνστ., Πάγκαλος Ἐλευθ.

5ον Σύνταγμα Πεζικοῦ: Ἀντισυνταγματάρχης Καβράκος Χρ., ταγματάρχαι Τριανταφύλλου Ι., Παπαθανασίου Ἀχιλ., Χατζηγάκης Μιχαήλ, λοχαγοὶ Συνιώρης Ἀγησ., Πρίτζος Μιχαήλ, Σύρπας Χρ., Δημοκωστούλας Ἰωάν., Σχοινᾶς Δημήτριος, Παπαπολύζος Βασίλ., Παπαβασιλείου Σπυρ., Μπούχλης Ἰωάν., Γιακουμάκης Ἐμμ., Θεολόγης Κων., Παυλῖνος Σωκρ., Ὑψηλάντης Ἰω., ὑπολοχαγοὶ Παπαγεωργίου Λαμπρ., Ζιώζιας Νικόλ., Σκαναβῆς Νικ., Κατσικογιάννης Δημήτρ., Μοναστηριώτης Γεώργ., Σταύρου Κων., Κεντριτσάκης Ι., Γίδας Ἀθανάσιος, Περῆς Κωνστ., Καρατζούλης Γεώργ., Ξηραδάκης Κων., Καρανικολὸς Γεώργ., Τριανταφύλλου Γεώργ., Καφετζόπουλος Παν., Ταλούμης Γεώργ., Χαρδαλάκης Νικ., Βαρκατζῆς Ν., ἀνθυπολοχαγοὶ Σακελλαρόπουλος Γ., Γαβριὴλ Ἰωάν., Παπαϊωάννου Στυλ., Μέλλιος Εὐάγ., Βασαρδάνης Γεώργ., Κοντογιάννης Ἀστέρ., Παυλοβασίλης Ἀπ., Ἀνδρεάδης Σταμ., Ἀναγνωστόπουλος Εὐάγγ., Μαντζουράνης Ἰωάν., Μανάρας Νικ., Κονταξάκης Ἰωάννης, Καΐλης Γεώρ., Κίφσας Κ., Μπέκας Λάμπ., ἀνθυπασπισταὶ Καταρὸς Ἀριστ., Χρήστου Κωνστ., Ἀποστολάκης Μιχαήλ.

42ον Σύνταγμα Εὐζώνων: Συνταγματάρχης Πλατῆς Κωνστ., ταγματάρχαι Κρητικὸς Γεώργ., Τσῶμος Νικ., Παπαγεωργίου Π., Ζαλαχώρης Παν., λοχαγοὶ Ροῦσσος Μιχ., Δραγάτσης Νικ., Σπαθῆς Θεοχάρης, Ἀργυρίου Ἄγγ., Μπῶν Θωμᾶς, Ζαμπετάκης Ε., Παπαβασιλείου Κ., Καρκάνης Γεώργ., Νέλας Ἀλ., Παπαδόπουλος Ι., Παπαπαναγιώτου Εὐθ., Κνιθάκης Παντ., ὑπολοχαγοὶ Βλαχάκης Ἰω., Ἀναγνωστὸς Ἀλ., Καραστάθης Ἠλίας, Ἀθανασίου Κ., Σκούρας Ἐμ., Κόττης Νικ., Κολώνιας Γεώρ., Καρακώστας Ἠλίας, Σιραδάκης Ι., Χαρατσάρης Τρ., Κολοκούρης Χαρ., Φλῶκος Ἰωάν., ἀνθυπολοχαγοὶ Δημητριάδης Ἀντ., Ὑφαντῆς Κωνσ., Κολώνιας Χρ., Λέρτας Χρ., Κρανάκης Κ., Παναγιωτόπουλος Ζαχ., Σαπέρας Ἀθ., Κατσόγιαννος Κωνστ., Δαφλίδης Θωμ., Μητρόπουλος Πέτρος, Ζάχος Νικ., Δημουλᾶς Κων., Δαλακώστας Δ., Κολώνιας Μιχ., Κασλᾶς Δημ., ἀνθυπασπισταὶ Χαραλάμπους Ι., Παναγιώτου Νικ.

Διοίκησις Πεζικοῦ IX Ταξιαρχίας: Συνταγματάρχης Τσαλάκογλου Γεώργ., ταγματάρχης Λεμπέσης Α., λοχαγὸς Θεοδωρίδης Γεώργ.

27ον Σύνταγμα Πεζικοῦ: Συνταγματάρχαι Κουμπῆς Ἀλ., Κατσαρέλης Σπ., ταγματάρχαι Παπαπέτρου Ι., Χατζηγεωργίου Καρτμάτσος Γεώργ., λοχαγοὶ Λουμάκης Ἀνδ., Παπούτσης Κωνστ., Φανάρας Δημ., Λεγκάλ Κ., Παπαπολύζος Ἀθ., Κουρμπούζος Γ., Παπανδρέου Νικ., Παπαδημητρίου Πασχ., Ξεζονάκης Γ., Βαρούχας Γεώργ., Νοταράκης Ε., Ρουμπέας Σωτ., Βαλάσης Βελ., Ἀλεξίου Π., ὑπολοχαγοὶ Παπαδόπουλος Μιχ., Σακαβάρας Δημ., Καραθάνος Δημ., Καραμέρης Ἀνδρ., Παπαδάκης Στ., Θωμάκος Ἰω., Κιούσης Δ., Πόγκας Μελ., Παπακωνσταντίνου Α., Μάνος Ι., Σεμερέτης, Ἀγουριδάκης Ἐμ., Λιβάνιος Ἀλ., Χανιώτης Νικ., Γιουρούσης Δημ., Καψῆς Γ., ἀνθυπολοχαγοὶ Μαργιέλης Ἀγγ., Τσακμάκης Νικ., Κανακᾶς Ἠλ., Οἰκονομίδης Δ., Δοῦβος Λεων., Τσανέλος Σπ., Οἰκονόμου Νικ., Νάκος Ἠλίας, Λάμπου Α., Βαβαρούτας Ἀθ., Κρανιᾶς Ἀρ., Πέτρου Ἰωάν., Λιάτος Θωμ., ἀνθυπασπισταὶ Καζαντζῆς Ἀλ., Ἀρετάκης Γεώργ., Μποζίκης Ν.

IX Συνοριακὸς Τομεύς: Συνταγματάρχαι Παπαδόπουλος Τηλ., ταγματάρχαι Λουκαρῆς Νικ., Πανταζῆς Σπ., λοχαγοὶ Κωτσαρέλος Γεώργ., Τσιτούρης Κων., Λιμπέρης Δ., Ἀρχοντουλάκης Β., Τσατάλης Ἰω., Στουμπιάδης Κων., ὑπολοχαγοὶ Κιλιμάντζος Ἐμ., Ἠλιακόπουλος Βασ., Πετρίδης Μιχ., Χατζῆς Δημ., Πετράκης Κων., Κοντοτόλιος Σ. Ἀνδρουλιδάκης Μαρ., Σιῶρος Βασ., ἀνθυπολοχαγοὶ Γούλας Ἀντ., Χρυσαφάκης Δημ. Παπαῆς Γεώργ., Φραγκάκης Νικ., Τσάμπουρας Δημ., Νάτσης Φώτ., Παυλῆς Παν., Ιοματάκης ΠανΓ., Σαριδάκης Γεώργ., Σάββας Ἰωάν., ἀνθυπασπιστὴς Προκοπίδης Ἀλ.

28ον Τάγμα Φλωρίνης: ταγματάρχαι Ζήσης Α., Περιβολιώτης Ἀπ., λοχαγοὶ Νικολαΐδης Ἀντ., Γραμματικὸς Ἰωάν., Χασώτης Γ., Σακελλαρίου Σπ., ὑπολοχαγοὶ Τζουλάκης Μιχ., Μπαϊρακτάρης Ἀπ., Γιαννούλης Παν., Σταμπουλῆς Στ., Θηβαῖος Σπυρ., Κασιμάτης Ἰωάν., ἀνθυπολοχαγοὶ Κουρκουλῆς Στ., Μπάρμπας Θωμ., Γεωργιάδης Χρ., Καραβίτης Κων., Ψαρρουδάκης Ἀντ., Ζαχαρῆς Βασ., Δρακουλαράκος Στ., ἀνθυπασπιστὴς Τσάκαλος Κων.

Β' Μοῖρα Νοσοκόμων: Ταγματάρχης Ἀρχιμανδρίτης Γεώργ., λοχαγοὶ Κοκκίνης Σ., Σκεπαταρίδης Δημ., ὑπολοχαγοὶ Μπακογιάννης Δημ., Δρακοτὸς Ἀντ., Γαβαλᾶς Ἐμμ., ἀνθυπολοχαγὸς Σινόπουλος Βασ.

Ιον Κέντρον Ἐπιστρατ. Λαρίσης: Ταγματάρχης Διαμαντόπουλος Νικ., λοχαγὸς Ζαρμπάνης Κων., ἀνθυπολοχαγοὶ Χατζάρας Κων., Χατζηδάκης Δημ.,

2ον Κέντρον Ἐπιστρ. Λαρίσης: Λοχαγὸς Μπαλντούμης Ἰωάν.

9ον Κέντρον Ἐπιστρ. Κοζάνης: Ταγματάρχης Ραπτοδῆμος Παν., λοχαγὸς Πανάγου Εὐάγ., ἀνθυπολοχαγὸς Βούζας Ἀθ.

Στρατιωτικαὶ Φυλακαὶ Λαρίσης: Λοχαγὸς Πατέας Βασ., ἀνθυπολοχαγὸς Βασιλείου Α.

Στρατιωτικὴ Λέσχη Λαρίσης: Λοχαγὸς Καράντζος Διον., ἀνθυπολοχαγὸς Λιάμπος Σωτ.

Γ' ΣΩΜΑ ΣΤΡΑΤΟΥ

Διοίκησις Πεζικοῦ XI Μεραρχίας: Συνταγματάρχης Σπανόπουλος Ἀνδρέας, ταγματάρχης Παπαδημητρόπουλος Ἀπ., λοχαγὸς Κυβέλος Γεώρ., ἀνθυπολοχαγὸς Γλυκὸς Νικόλαος.

13ον Σύνταγμα Πεζικοῦ: Συνταγματάρχης Μητσόπουλος Δημ., ταγματάρχαι Κίτσος Δ. Σωτηριάδης Σωτ., Φιωτάκης Χρ., λοχαγοὶ Χριστοδουλίδης Στ., Κολιόπουλος Ἀν., Βολουδάκης Γεώργ., Σφέτσος Θωμᾶς, Ἀποστολίδης Θεόδ., Κυρμιζάκης Δημοσθ., Ἀναγνωστούδης Δημ., Καλούδης Εὐστρ., Σῶκος Ι., Γαρυφαλάκης Εὐστρ., Τζεραβίνης Ἰωάννης, Καντιάνης Βασ., ὑπολοχαγοὶ Λαγὸς Νικ., Μπουσμουρέλης Ι., Κουμεντάκος Γεώργ., Καζαμίας Παντελής, Λιανὰς Ἀνδρέας, Χονδρόπουλος Κωνστ., Κοτσῆς Ἀν., Λαζάρου Εὐστρ., Ποδάρας Δημ., Πενταγιώτης Ἀθ., Ἀγριτέλης Γεώργ., Ἐξηντάρης Δημ., Λιδάκης Γεώργ., Τσιγκέλογλου Χρ., Λεβέντης Δημ., ἀνθυπολοχαγοὶ Δημητρόπουλος Στυλ., Πλυταργιᾶς Κωνστ., Φιλιππίδης Θρασ., Μυξιάρης Γεώργ., Ἀναστασόπουλος Σπυρ., Διγώνης Σπυρ., Κοντώσης Χρῆστος, Κακαρούκας Παναγ., Μοσχανδρέου Κωνστ., Γεροντικὸς Ἕκτωρ, Πανάρετος Γεώρ., Καραγιάννης Γεώργ., Μποῦρος Κ., ἀνθυπασπισταὶ Μυκωνιάτης Μιχαήλ, Γκούμας Ἀθαν., Βρεττὸς Βασ.

50ὸν Σύνταγμα Πεζικοῦ: Συνταγματάρχης Βλάχος Σῖμος, ταγματάρχαι Κατσίνας Γεώργ., Τσιγάντες Σβορ., Μπέης Δημ., Γεωργούλας Νικόλ., λοχαγοὶ Γιαννάκου Γεώργ., Ταρνατώρος Κωνστ., Μεταξᾶς Ἀριστ., Κατσαρὸς Ἀθαν., Βεζωνιαράκης Γεώργ., Μυλωνόπουλος Γεώργ., Κιτσικόπουλος Γρηγ., Παπαευαγγέλου Λάζ., Γαννηματᾶς Πέτρος, Παπαπαναγιώτου Χρ., Καραγιάννης Βασίλ., Κορακιανίτης Σπυρ., Θεοδωρακόπουλος Γεώργ., λοχαγοὶ Ἰωαννίδης Θρασ., Ρουσσάκης Νικ., Σαντᾶς Ρήγας, Πασσᾶς Ἰωάννης, Μπατσιάκος Σωτ., Ἐλευθεριάδης Περικλῆς, Στρωματιᾶς Πέτρος, ὑπολοχαγοὶ Κοντεκάρης Δημ., Λασκαρίδης Κωνστ., Κοϊσιάνης Χ., Γαβρίλης Ἰωάννης, Κώστας Ἰω., Καφετζῆς Ἰωάννης, Παναγάκος Γεώρ., Βαβαγγέλης Μιχ., Προβιᾶς Κωνστ., Κυριάκης Χριστόδ., Δελῆς Λουκᾶς, Χατζηγογούσης Γρηγ., Ζαχαρόπουλος, Παπαοικονόμου Κων. Γλύκας Δημ., Μπάνης Γεώργ., Φωτάκης Ἐμμ., Εὐφραιμίδης Σάββας, Παλαιοδημόπουλος Ἀθ., Κασίμης Γεώρ., Ντάγκας Δημήτρ., Τσίγκας ἢ Κοκκώνης Νικ., ἀνθυπολοχαγοὶ Κορφῆς Γεώργ., Πετρόπουλος Γεώργ., Μάρκελλος Ἰωάννης, Παπαντωνίου Ἀντώνιος, Χριστοδούλου Γεώργιος, Τσιτσεκλῆς Βασ., Μπουκογιάννης Χρ., Ἰσαακίδης Ἀλέξ., Ἀνδριανόπουλος Ἰωάν., Δικαιάκος Κυριάκος, Θεοτηκὸς Λάζαρος, Καραχάλιος Γεώργ., Εὐστρατίου Ἰωάν., Κριεζῆς Θεόδωρος, Καραχάλιος Γεώργ., Κουντουρέλης Εὐστράτιος, Σακελλαρίδης Ἀναστάσιος, Καρλῆς Γεώρ., Φωτόπουλος Ἀρ., Ἀλεξανδράκης Μελ., Καστρίδης Γεώρ., Ἀντωναρόπουλος Δημ., ἀνθυπασπισταὶ Ἰωαννίδης Μάϊος, Ἀργύρης Γεώρ., Κόχρης Βασ.,

XI Συνοριακὸς Τομεύς: Συνταγματάρχης Μαυρομμάτης Κωνστ., ταγματάρχαι Στεφανάκος Ἰωάν. Μπουρδάρας Ἀλκιβ., λοχαγὸς Κοτσάνης Ἀλέξ., Κόντος Ἀνδρέας, Σκυλοδῆμος Χρ., Ψαθόπουλος Κωνστ., Πολυχρονιάδης Κ., Στεφανῆς Ἀναστ., ὑπολοχαγοὶ Κουτσάγιας Στέφανος, Βασιλείου Παν., Γιοβανόπουλος Κ., Βασιλείου Κωνστ., Πανσεληνᾶς Εὐστρ., Παπαθανασίου Ἰω., Σπυρίδης Σπῦρος, Πατιστῆς Γεώργ., Περιφεράκης Ἰω., ἀνθυπολοχαγοὶ Καρυοφύλλης Τριαντ., Μεντὲν Ἀλέξ., Μπαλλῆς Ἰω., Πηλιχὸς Κωνστ., Ἀρέθας Εὐστάθ., Μπριλλάκης Εὐθύμ., Πολίτης Δημ., Χαλκιᾶς Βασ., Θώδης Λάμπρος, Μῖχος Νικ., Τριανταφύλλου Δημ., Κομποτιάτης Γεώργ., ἀνθυπασπιστὴς Τσακμαράντης Γεώρ.

Διοίκησις Πεζικοῦ IX Μεραρχίας: Συνταγματάρχης Βαρδακουλᾶς Βασ., ταγματάρχης Μπιζάνης Νικ., λοχαγὸς Βέϊμος Παν., ὑπολοχαγὸς Βελτσίδης Λεων.

16ον Σύνταγμα Πεζικοῦ: Συνταγματάρχης Κίτσος Χρ., ταγματάρχαι Ἀνδριανόπουλος Δημ., Καρατζένης Θεόδ., Θεοδωράκης Δημ., λοχαγοὶ Ἀλεξάκης Ἀχιλ., Νευροπολίτης Κ. Ἀθανάσαινας Κων., Μποζίκης Χρ., Δημοτάκης Νικ., Μουρελάτος Νικ., Καστάνης Δ. Μωραΐτης Ι., Πέττας Ἀχιλλεύς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΘΕΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΔΙΟΝ. Μ. ΓΙΑΤΡΑ
ΟΔΟΣ ΑΧΑΡΝΩΝ ΑΡΙΘ. 19
Τὴν 14 τρέχοντος ἄρχονται νέα τμήματα προπαρασκευαστικὰ διὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις ὅλων τῶν σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, Πολυτεχνείου, Τ.Τ.Τ., Συνεταιριστῶν, Γεωπονικῆς, Λιμενικῶν Δοκίμων κλπ. Ἀνωτάτων Σχολῶν.
Ἰδιαίτερα τμήματα διὰ τοὺς μετεξεταστέους οἱασδήποτε σχολῆς καὶ τάξεως. Ἄλλα τμήματα διὰ τὰς τμηματικὰς καὶ πτυχιακὰς ἐξετάσεις τῆς Φυσικο - Μαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
Διδακτικὸν προσωπικὸν ἄριστον. Δίδακτρα λίαν οἰκονομικὰ ἐφ' ἅπαξ.
Ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην 7—1 π. μ. καὶ 3—9 μ.μ.
ΕΠΙΤΥΧΙΑ ἠγγυημένη καὶ ἐξησφαλισμένη.

ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΔΑΜΒΕΡΓΗ
Αἰδηψοῦ—Λουτρακίου—Ὑπάτης—Μεθάνων—Κύθνου—Κυλλήνης
Ἀνθρακικοῦ ὀξέως—Ἀρωματικὰ—Λασπόλουτρα.
Εἰς φιάλας χρησιμοποιούμενα κατ' οἶκον καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους, συνιστώμενα παρὰ τῶν ἐξοχωτέρων ἰατρῶν.
Οἱ πάσχοντες ἐκ ρευματισμῶν, ἀρθριτισμῶν, ψαμμιάσεων, ζαχαροδιαβήτου, νευραλγιῶν, νευρασθενειῶν, ἰσχυαλγιῶν, χολολιθιάσεων μητρικῶν, δερματικῶν καὶ καρδιακῶν νοσημάτων, συγκαταδείνωμεν προμηθευθῆτε τὰ ὡς ἄνω Λουτρὰ διὰ νὰ ἀπαλλαγῆτε τῶν ἐνοχλήσεων ἀποφεύγοντες συγχρόνως τὰ ἔξοδα καὶ τοὺς κόπους τῶν ταξειδίων.
Ζητήσατε ὁδηγίας, αἱ ὁποῖαι στέλλονται δωρεὰν τῷ αἰτοῦντι, παρὰ τῶν Ἐπιστημονικῶν Ἐργαστηρίων
ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ
Πανεπιστημίου 51, (ἔναντι Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης)
ΣΗΜ.—Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀπομιμήσεων, ὁσάκις εἰς δημοσίους λουτῆρας ἐπιζητοῦσιν οἱ πελάται πρὸς χρῆσιν τὰ Ἰαματικὰ Λουτρὰ καθηγητοῦ ΔΑΜΒΕΡΓΗ, πρέπει νὰ ἀπαιτῶσιν, ἵνα ἡ φιάλη τῶν συστατικῶν τοῦ Λουτροῦ, φέρουσα τὸ σῆμα τοῦ Φαρμακείου ἐπὶ τοῦ πώματος, ἐνώπιόν των ἀνοίγεται καὶ χύνεται ἐντὸς τοῦ Λουτροῦ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΥΠΟΝΟΜΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΡΚΟΥΡΗ

Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῶν ὑπονόμων καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ συζήτησιν κατὰ τὴν προχθεσινὴν σύσκεψιν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας ὁ Δήμαρχος κ. Μερκούρης προέβη εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις:

«Κατὰ τὴν συγκροτηθεῖσαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας σύσκεψιν ὁ κ. Ὑπουργὸς πρῶτος διετύπωσεν ἐρωτήματά τινα, περιέχοντα τὰς ἀμφιβολίας τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐπὶ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Δήμου, ἰδίᾳ δὲ διὰ τὰ οἰκονομικὰ δεδομένα, ἐφ' ὧν ὁ Δῆμος στηρίζει τὰς ἀπόψεις του, ὅπως τὸ ἔργον ἐκτελεσθῇ οὐχὶ διὰ φορολογίας, ἀλλὰ δι' ἁπλῆς πληρωμῆς δικαιώματος χρήσεως μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου. Οἱ τεχνικοὶ τοῦ Δήμου ἀνέπτυξαν τὰ δεδομένα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὑπ' ὄψιν.

Ἡ ἀμφισβήτησις περιωρίσθη τότε εἰς τὸ μῆκος τῶν ὁδῶν, τὰς ὁποίας θὰ ἐξυπηρετήσουν αἱ ὑπόνομοι, δεδομένου ὅτι τὸ μῆκος τῶν εἶνε ἓν τῶν οἰκονομικῶν στοιχείων ἐφ' ὅσον ἡ ἐπὶ τῶν ὁδῶν πρόσοψις θ' ἀποτελέσῃ ἕνα τῶν συντελεστῶν διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ δικαιώματος χρήσεως.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Δήμου κατέθεσαν πάντας τοὺς πίνακας σχεδίου πόλεως, τοπογραφικὰ διαγράμματα, στατιστικοὺς πίνακας, καταλόγους ὁδῶν, συνοικισμῶν καὶ συνεταιρισμῶν, τοὺς ὑπολογισμοὺς ἐπὶ τῶν στοιχείων τούτων ὡς καὶ πᾶν δεδομένον, ἐφ' οὗ ἐστηρίχθησαν αἱ μελέται των.

Διεπιστώθη τότε ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῶν Δημοσίων Ἔργων ἔχει ἐξαγάγει τὰ πορίσματά της ἔχουσα ὑπ' ὄψιν μόνον τὸ ἐγκεκριμένον σχέδιον τῆς πόλεως, ἐνῷ ἡμεῖς θεωροῦμεν ὅτι αἱ ὑπόνομοι, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν ἔργον ἐξυγιαντικόν, δὲν πρόκειται νὰ περιορισθοῦν μόνον εἰς τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ νὰ ἐπεκταθοῦν εἰς ὅλας τὰς συνοικίας καὶ τοὺς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἀνεξαιρέτως συνοικισμοὺς γηγενῶν καὶ προσφύγων καὶ νὰ ἐξυγιάνουν, κυριώτατα δέ, τὸν ἀνθυγιεινὸν κλοιόν, ὁ ὁποῖος περιβάλλει τὴν κεντρικὴν πόλιν.

Διότι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πιστευθῇ οὐδὲ καὶ πιστεύει τις νομίζω σοβαρῶς, ὅτι θὰ εὑρεθῇ οἱαδήποτε ἀρχὴ νὰ περιορίσῃ εἰς μόνα τὰ κέντρα τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ἐξυγιαντικὸν ἔργον, ἢ καὶ ὅτι, ἂν εὑρίσκετο ἀρχὴ οὕτω σκεπτομένη, ὅτι θὰ ἦτο ἀνεκτὸν ὑπ' αὐτῶν τῶν κατοίκων νὰ μείνουν ἔξω τοῦ δικτύου τῶν ὑπονόμων.

Ἐκ τῆς βασικῆς ταύτης διαφορᾶς ἀντιλήψεως διεπιστώθη ὅτι προέκυψε καὶ ἡ διαφορὰ τῶν ἀριθμητικῶν πορισμάτων, ἡ ὁποία ὅμως ἐν τῇ προόδῳ τῆς συζητήσεως περιωρίσθη, διότι, ἐνῷ οἱ τεχνικοὶ τοῦ Δήμου ἐνέμειναν εἰς τοὺς ὑπολογισμούς των τῶν 3000 χιλιομέτρων, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν δημοσίων ἔργων, ἐκδηλώσαντες ἐν ἀρχῇ τὴν ἀντίληψιν ὅτι τὸ μέγιστον τῆς ἐκτάσεως τῶν ὑπολογιστέων ὁδῶν εἶνε 700 χιλιόμετρα, ἀνεβίβασαν εἶτα τὸν ἀριθμὸν εἰς 1200—1500 χιλιόμετρα.

Ἡ συζήτησις ἐσταμάτησεν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, συνεζητήθη δὲ μετὰ τοῦτο ἐὰν εἶνε ἢ δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου οὐχὶ διὰ φορολογίας, ἀλλὰ διὰ μόνου ἐλαφροῦ δικαιώματος χρήσεως, καταβαλλομένου ὑπὸ τῶν δημοτῶν ὅταν θὰ ἀρχίσωσι χρησιμοποιοῦντες τὰς ὑπονόμους.

Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Δήμου ἐνέμειναν καὶ ἐν προκειμένῳ ἀπολύτως ἐπὶ τῶν ἀπόψεων ἡμῶν καὶ ἡ συνεδρίασις ἐλύθη.

Ἐν συνόψει ἐπιμένω ἀπολύτως εἰς τὰ ἑξῆς:

Πρῶτον, ὅτι τὰ δεδομένα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίξαμεν τοὺς ὑπολογισμούς μας, εἶνε ἀκλόνητα καὶ οὐ μόνον ἄτρωτα ἔμειναν ἐκ τῆς χθεσινῆς συζητήσεως, ἀλλὰ καὶ ἐνισχύθησαν, ἀποδειχθέντος ὅτι αἱ ἰδικαί μας ἀπόψεις ἐστηρίζοντο ἐπὶ θετικωτέρων βάσεων.

Δεύτερον, ὅτι τὸ ἔργον τῆς διὰ τῶν ὑπονόμων ἐξυγιάνσεως δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ ὡς ἔργον πολυτελείας μεταξὺ τῶν πλατειῶν Συντάγματος καὶ Ὁμονοίας, ἀλλά, συμφώνως πρὸς πᾶσαν ὀρθὴν ἀντίληψιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς γνώμας τόσον τοῦ κ. Φαντόλι, ὅσον καὶ τοῦ κ. Ράϊτ, ὑπερθεματίζοντος εἰς τοὺς ὑπολογισμούς μας, ὀφείλει νὰ ἐκταθῇ ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ὁπωσδήποτε κατοικουμένου χώρου τῆς πόλεως.

Τέλος ὅτι τὸ ἔργον δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἄνευ φορολογίας καὶ μὲ μόνην τὴν πληρωμὴν λογικοῦ δικαιώματος διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ὑπονόμων, καταβαλλομένου μόνον ὅταν αὗται παραδοθοῦν εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ, ἀπαλλασσομένων ἀντιστοίχως τῶν πολιτῶν ἀπὸ τὰς σημερινὰς δαπάνας διὰ τοὺς βόθρους τῶν οἰκιῶν των».

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ

Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη χθὲς ἐν Πρεβέζῃ μετὰ βραχεῖαν καὶ ἐπώδυνον ἀσθένειαν ὁ ἀπ. συν)χης τῆς Χωροφυλακῆς Βελισσάριος Πετίνης. Πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος στρατιώτης τοῦ καθήκοντος, προσέφερε, κατὰ τὴν μακρὰν καὶ τιμίαν στραδιοδρομίαν του, πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας. Ἡ εἴδησις τοῦ θανάτου του προξενεῖ εἰλικρινῆ καὶ βαθεῖαν λύπην εἰς τοὺς πολυαρίθμους φίλους καὶ συναδέλφους του.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΔΗΜ. Α. ΤΣΙΚΑ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 17 (Τηλ. 66-40)
Ἔναρξις νέων τμημάτων διὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις τοῦ Πανεπιστημίου, Πολυτεχνείου, Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς, Σχολῆς Εὐελπίδων, Στρατιωτικῆς Ἰατρικῆς, Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς, Τ.Τ.Τ. κλπ.
Τμήματα ἰδιαίτερα δι' ἑκάστην σχολήν. Διδακτικὸν προσωπικὸν ἄριστον. Διδασκαλία πολύωρος καθημερινὴ τῇ συμμετοχῇ τοῦ ἰδίου Διευθυντοῦ.
Τμήματα ἰδιαίτερα δι' ἐπανεξεταστέους
ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΕΞΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΗ

ΙΟΝΙΟΣ ΣΧΟΛΗ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΡΕΝΩΝ
ΜΕΓΑ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 60 — Τηλέφωνον 72 75
ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ: Δημοτικὸν Σχολεῖον
Γυμνάσιον πλῆρες μετὰ ΣΤ' Τάξεως
ΤΜΗΜΑ ΘΗΛΕΩΝ
ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 118 — Τηλέφωνον 3-58
Τὸ κτίριον, ἐν ᾧ λειτουργεῖ τὸ Τμῆμα Θηλέων τῆς Ἰονίου Σχολῆς συμπληροῦται διὰ τῆς προσθήκης αἰθουσῶν διδασκαλίας καὶ ἑνὸς εἰσέτι ὀρόφου, προωρισμένου διὰ κοιτῶνας τῶν μαθητριῶν ἐπὶ τούτῳ ᾠκοδομημένους καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς καὶ παιδαγωγικῆς, δυναμένους νὰ περιλάβωσι μέχρι τριάκοντα μαθητρίας.

Η ΥΠΟΒΛΗΘΕΙΣΑ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΑΠΝΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

ΑΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΕΛΤΙΩΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδέχθη χθὲς τὴν πρωΐαν πρὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, παρόντων καὶ τῶν κ.κ. Μιχαλακοπούλου καὶ Παπαδάτου, τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ καπνικοῦ κ. Μπακάλμπαση, ὅστις ὑπέβαλε τὰς εἰδικὰς εἰσηγήσεις τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ καπνικοῦ ζητήματος ὡς καὶ τὴν γενικὴν τοιαύτην, τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος κατήρτισε καὶ ἐνέκρινεν ἡ ἐπιτροπή.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν συνομιλίαν, ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεκοίνωσε τὴν ἀπόφασίν του ὅπως ἐντὸς τοῦ θέρους δώσῃ ὁριστικὴν λύσιν εἰς τὸ καπνικὸν ζήτημα καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο ὡρίσθη διὰ τὴν 22αν τρέχ. ἡ σύγκλησις τῆς μεγάλης εἰδικῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν του συσκέψεως. Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ ἐκτυπωθοῦν καὶ θὰ διανεμηθοῦν πρὸς μελέτην εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ μετάσχουν τῆς συσκέψεως τόσον αἱ εἰδικαὶ εἰσηγήσεις ὅσον καὶ ἡ γενικὴ τοιαύτη τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, προκειμένου τὰ ἐν αὐταῖς πορίσματα ν' ἀποτελέσουν τὴν βάσιν τῶν διεξαχθησομένων ἐν τῇ συσκέψει συζητήσεων.

Ἡ γενικὴ εἰσήγησις τοῦ κ. Μπακάλμπαση στηριζομένη εἰς τὰς εἰδικὰς τοιαύτας, εἰς τὴν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ διεξαχθεῖσαν συζήτησιν καὶ εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μεταβάσης ἐπιτροπῆς εἶναι μακρὰ ἐξ 70 σελίδων — δύναται δὲ κατὰ κεφάλαια νὰ συνοψισθοῦν τὰ ἐν αὐτῇ πορίσματα καὶ προτάσεις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὡς ἑξῆς:

1) ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΗ

Ὁ Γενικὸς εἰσηγητὴς ἀπασχολούμενος μὲ τὴν ρύθμισιν τῆς ἑλληνικῆς καπνοπαραγωγῆς, ἀναφέρει τὰ πλεονεκτήματα τοῦ Νόμου «περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς καλλιεργείας εἰς βαλτώδη καὶ ἀκατάλληλα ἐδάφη», ὑποδεικνύει δὲ τὸν τρόπον, καθ' ὃν εἶναι δυνατὴ ἡ πιστὴ ἐκτέλεσις τοῦ Νόμου τούτου, τοῦ ὁποίου ἐμπειρικὴ ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τὴν τρέχουσαν καπνικὴν περίοδον ἐφαρμογή, προβαίνει εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς θέσεως τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν ἔναντι τῶν ἀνατολικῶν τοιούτων, καὶ ἐκθέτει τὰ μέσα τῆς ποιοτικῆς βελτιώσεως τοῦ εἴδους καὶ τῆς μειώσεως τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς. Μετὰ τὴν πλήρη ἀνάλυσιν τῆς ἑλληνικῆς καπνοπαραγωγῆς, προβαίνει εἰς ἱστορικὴν ἀνάπτυξιν τῶν καταβληθεισῶν προσπαθειῶν πρὸς συνεννόησιν τῶν τριῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν Βουλγαρίας, Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος, ὑποδεικνύει τὰς βάσεις ἐφ' ὧν δύναται νὰ στηριχθῇ ἡ ἐναρμόνισις τῶν συμφερόντων τῶν ἀνωτέρω χωρῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ καπνοῦ, διαπιστοῖ ὅτι ἡ συνεννόησις αὕτη ἐξασφαλίζει κυρίως τὴν Βουλγαρίαν καὶ Τουρκίαν, τὴν δὲ Ἑλλάδα θέτει εἰς μειονεκτικὴν θέσιν, ἐὰν ὁ χειρισμὸς τοῦ ζητήματος ἀφεθῇ εἰς ἀνευθύνους παράγοντας, χωρὶς σαφῆ καὶ ἐκ τῶν προτέρων προδιαγεγραμμένην κατεύθυνσιν, ἀναφέρει τὰς ἐνεργείας, εἰς ἃς ἀπὸ τοῦ 1927 προέβη ἐξ ἀτομικῆς πρωτοβουλίας ὁ κ. Μπακάλμπασης καὶ ἀνακεφαλαιώνων ἐν τέλει τὰ ὑπὲρ τῆς καπνοπαραγωγῆς ἐνδεικνύμενα μέτρα, συνοψίζει ταῦτα εἰς τὰ ἑξῆς:

Α) Ρύθμισις παραγωγῆς διὰ πιστῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου «περὶ ἀπαγορεύσεως εἰς βαλτώδη καὶ ἀκατάλληλα ἐδάφη», μὲ ἔναρξιν προσπαθείας γεωργικῆς ἐρεύνης ἐκ μέρους τοῦ Ἰνστιτούτου καπνοῦ, τοῦ ὁποίου ὀφείλει νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία.

Β) Καταπολέμησις ἀναρχίας διὰ σπορᾶς γενῶν εἰς περιφερείας, ὅπου ὁ ἱστορικὸς ἐμπειρισμὸς ἀπέκλειε μέχρις ἐσχάτων ὡρισμένα εἴδη. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη θὰ ἰσχύσῃ βάσει γεωργικῆς παραδόσεως μέχρι τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ καπνικοῦ τῆς Ἑλλάδος χάρτου.

Γ) Ποιοτικὴ βελτίωσις καὶ μείωσις κόστους παραγωγῆς τῶν γενῶν καπνοῦ, ἰδίᾳ ἐκείνων ὧν ὁ συναγωνισμὸς εἶναι ἔκδηλον ἀπὸ καπνικὴν μελέτην τῶν ὁμόρων Κρατῶν καὶ εἰδικῶς Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας.

Δ) Οὐδεὶς νόμῳ περιορισμὸς καλλιεργείας εἰς μὴ βαλτώδη καὶ ἀκατάλληλα ἐδάφη τῶν κατωτέρων γενῶν καπνοῦ, τῶν εὐδοκιμούντων εἰς Βουλγαρίαν καὶ Τουρκίαν, ἐφόσον ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν Κρατῶν τούτων ρύθμισις τῆς καπνοπαραγωγῆς ἐν τῷ συνόλῳ.

Ε) Ἐπίσπευσις διανομῆς τῆς γῆς καὶ ἀποζημιώσεως διὰ συμψηφισμοῦ χρεῶν ἀγροτῶν προσφύγων. Προώθησις πρὸς ἀποφυγὴν μονοκαλλιεργείας διὰ τονώσεως δενδροκομίας, σηροτροφίας, ροδοκαλλιεργείας, ἀμπελουργίας καὶ μελισσοκομίας.

ΣΤ) Ἐξασφάλισις καταλλήλου στέγης εἰς τοὺς καπνοπαραγωγούς, ἰδίᾳ πρόσφυγας τοιούτους, τῶν ὁποίων αἱ συνθῆκαι κατοικίας ἀποτελοῦν τὸν πλέον ἀντιοικονομικὸν παράγοντα (ὅρα οἰκήματα Δεχάτιγκε) καὶ δημιουργίαν ἐπὶ τοῦ παρόντος κοινοτικῶν ἀποξηραντηρίων.

Ζ) Τόνωσις συνεταιριστικῆς ἰδέας, διανομὴ ἐγκαίρως καλλιεργητικῶν δανείων καί, εἰ δυνατόν, παροχὴ αὐτῶν ἐπὶ τόπου, χαρακτηρισμὸς ἀπὸ ἀπόψεως ὅρων δανεισμοῦ πλασματικῶν δανείων ὡς συνεχείας καὶ συμπληρώματος καλλιεργητικῶν τοιούτων.

Η) Ὑποχρεωτικὴ χωρικὴ συσκευασία μὴ παρατεινομένης προθεσμίας σχετικοῦ νόμου.

Θ) Ἀπαγόρευσις καπνοκαλλιεργείας εἰς ἐπιχειρηματίας καὶ λῆψις μέτρων πρὸς μὴ καταστρατήγησιν φορολογικῶν νόμων παρ' αὐτῶν τούτων τῶν ἀγροτῶν.

Ι) Σκέψις τονώσεως ἐπαρχιακῶν ταμείων διὰ τὴν ἐξασφάλισιν συγκοινωνίας καπνοπαραγωγικῶν περιφερειῶν, ἀνεξαρτήτως ἐπιτελουμένου ἔργου ἐθνικῆς ὁδοποιίας, μείωσις κομίστρων καὶ

ΙΑ) Διαπαιδαγώγησις καπνοπαραγωγῶν.

2) ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΙΟΝ

Ἀναπτύσσων τὰ τοῦ ἑλληνικοῦ καπνεμπορίου παρέχει σαφῆ ἰδέαν τῆς ἐξελίξεως τῆς διεθνοῦς καπνοβιομηχανίας, ἡ ὁποία εἴτε ὑπὸ τύπον Μονοπωλίων, εἴτε ὑπὸ τύπον ἐλευθέρας ἐπιχειρήσεως, προωθεῖται εἰς ἄμεσον πρὸς τὴν καπνοπαραγωγὴν ἐπαφὴν καὶ διὰ τῆς ὀργανώσεως τοῦ τμήματος Ἀγορῶν, προσπαθεῖ νὰ ἐξοβελίσῃ τὴν μεσολάβησιν τοῦ μεσάζοντος. Ὁ κ. Γενικὸς Εἰσηγητὴς ἐκθέτων τὴν μέχρι τοῦδε δρᾶσιν τοῦ ἑλληνικοῦ καπνεμπορίου καὶ ὑπογραμμίζων τὰ μειονεκτήματα τὰ ὁποῖα παρουσίασεν ὁ κλάδος οὗτος τῆς ἑλληνικῆς δράσεως κατὰ τὴν προπολεμικὴν καὶ μεταπολεμικὴν περίοδον, φρονεῖ ὅτι ὁ ρόλος τοῦ καπνεμπορίου, μέχρι πλήρους ὀργανώσεως τῆς καπνοπαραγωγῆς, θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ συγκρατηθῇ καὶ εὐεργετικὴν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας ὄψιν ἐφ' ὅσον κατορθώσῃ νὰ ἐνσωματωθῇ εἰς τὴν καπνοβιομηχανίαν ἢ καὶ νὰ καταστῇ πιστὸς σύμμαχος διὰ συνεργασίας τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς μετὰ τῆς ὑπὸ ὀργανισμὸν ὀργανώσεως εὑρισκομένης ἑλληνικῆς καπνοπαραγωγῆς. Ἰδιαιτέρως ἀπασχολεῖται ἡ γενικὴ εἰσήγησις μὲ τὴν εἰδικὴν συνεταιριστικὴν ὀργάνωσιν, τῆς ὁποίας ἐμφανίζει ἐν ἀναγλύφῳ πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα.

Εἰς τὰ περὶ Καπνεμπορίου πορίσματα θίγεται τὸ ζήτημα τῶν ὅρων ἐμπορικοῦ δανεισμοῦ, ὡς τοῦτο ἐμφανίζεται ἐν Ἑλλάδι, γίνεται σύγκρισις αὐτοῦ πρὸς τὸ συναφὲς καθεστὼς τῆς Εὐρώπης καὶ ὑποδεικνύεται ὁ τρόπος ρυθμίσεως αὐτοῦ.

Τὸ ζήτημα τῶν ὑπαρχόντων ἀποθεμάτων, ἀποτελούντων παθητικὸν τῆς τρεχούσης ἐσοδείας, ἀναλύεται ἐπαρκῶς καὶ ἐπιζητεῖται ἡ εὐνοϊκὴ αὐτοῦ ἀντιμετώπισις διὰ συνεχοῦς ἐμπορικῆς τοῦ Κράτους πολιτικῆς.

3) ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

Ἡ ἐπεξεργασία καταλαμβάνει σοβαρὰν θέσιν εἰς τὴν γενικὴν εἰσήγησιν. Ἐν αὐτῇ, κατόπιν ἀναλύσεως τῶν ροπῶν τὰς ὁποίας παρουσιάζει ἡ διεθνὴς καπνοβιομηχανία, ροπῶν ἁπλουστεύσεως ἢ ἀντιθέτως ἐπιμελημένης ἐπεξεργασίας, ὑποδεικνύεται ἡ ἀνάγκη δημιουργίας εὐνοϊκῶν συνθηκῶν καπνεργασίας ἐν Ἑλλάδι, οὕτως ὥστε ἡ διεθνὴς καπνοβιομηχανία νὰ προτιμήσῃ ἐκ συμφέροντος τὴν ἐπιμελημένην τοῦ προϊόντος περιποίησιν. Κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κεφαλαίου τούτου θίγεται τὸ ζήτημα τῆς τογκοποιήσεως τῶν εὐγενῶν καπνῶν καὶ παρακαλεῖται ἡ Κυβέρνησις ὅπως τοῦτο ἐπιλύσῃ κατόπιν γνωμοδοτήσεως ἐπιτροπῆς ἐξ εἰδικῶν, ἡ ὁποία δέον νὰ ἀποφανθῇ κατὰ πόσον ἡ τογκοποίησις τῶν μπασμάδων Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης ἐπιδρᾷ δυσμενῶς ἐπὶ τῆς ποιότητος τῶν εὐγενῶν τούτων καπνῶν, τῶν ὁποίων ἡ συγκράτησις τῆς ποιότητος ἀποτελεῖ ζήτημα ὑπάρξεως διὰ τὰ καπνὰ γενικῶς τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ γενικὴ εἰσήγησις, ἀπασχολουμένη κατωτέρω μὲ τὴν ριζικὴν ἐπίλυσιν τοῦ καπνεργατικοῦ ζητήματος, ὑποδεικνύει διαφόρους λύσεις καὶ συνιστᾷ:

Α) Ὅπως καπνεμπόριον καὶ καπνοβιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις τύχουν τῆς προσηκούσης ἐνθαρρύνσεως διὰ τὴν σύναψιν μετὰ τῶν καπνεργατῶν συμβάσεων μονίμου ἐργασίας, καθ' ἃς οἱ καπνεργάται θὰ διέπωνται ὑπὸ τῶν σχετικῶν περὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων Νόμων, ἡ δὲ μισθοδοσία αὐτῶν θὰ ὁρίζηται μηνιαίως.

Β) Ὅπως μέρος τῶν καπνεργατῶν καὶ ἰδίᾳ οἱ ἰσχυροὶ ὀργανισμοὶ προωθηθοῦν πρὸς τὴν Γῆν, διὰ παροχῆς εἰς αὐτοὺς τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς τοῦτο ἐφοδίων, ἐξασφαλιζομένων διὰ συνάψεως δανείου.

Γ) Ὅπως οἱ ἡμιαγροτικῶς ἐγκατεστημένοι καπνεργάται τύχουν πλήρους κρατικῆς μερίμνης καὶ παύσουν ἀπολαμβάνοντες τῶν ἐκ τοῦ καπνεργατικοῦ ἐπαγγέλματος εὐνοιῶν.

Αἱ λύσεις αὗται δὲν εἶνε ἀόριστοι ἐν τῇ εἰσηγήσει, ἀλλ' ἀποτυποῦνται εἰς ἀριθμοὺς ἐξ ὧν καταφαίνεται ὅτι μία τοιαύτη τακτικὴ τοῦ Κράτους, ἱκανὴ νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὸ καπνεργατικὸν ἐπάγγελμα ἀπὸ τοὺς ὑπεραρίθμους καὶ νὰ σταθεροποιήσῃ ἐν Ἑλλάδι τὸ καπνεργατικὸν καθεστώς, δὲν θὰ ἐπιβαρύνῃ μετὰ τὴν μεταβατικὴν περίοδον μιᾶς τριετίας, τριετίας σκληρᾶς ἀπὸ ἀπόψεως θυσιῶν ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ συνόλου, εἰμὴ ἐλάχιστα τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν, ὁ ὁποῖος ἀχρηστεύει σήμερον ἑκατομμύρια δι' ἐπιδόματα καὶ διαφθείρει ἀκουσίως τοὺς οὕτω ἐπιδοτουμένους ἀνέργους.

4) ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κεφαλαίου περὶ φορολογίας, ἡ γενικὴ εἰσήγησις, στηριζομένη ἐπὶ τῆς εἰδικῆς τοιαύτης ὑποδεικνύει τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου καθαρᾶς προσόδου, καὶ ἂν τοῦτο καθίσταται ἀπολύτως δυσχερές, τὴν μείωσιν τῆς ἐγγείου φορολογίας τοὐλάχιστον κατὰ τὸ ἥμισυ, διὰ βαθμιαίας δὲ ἐλαττώσεως τὴν ἐξίσωσιν αὐτῆς πρὸς τὴν ἔγγειον φορολογίαν τῶν συναγωνιστῶν ἡμῶν κρατῶν, ἤτοι Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας.

5) ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Ἐπ' αὐτῆς δὲν ἀποφαίνεται ἡ γενικὴ εἰσήγησις ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεδέχθη τὰ πορίσματα τοῦ εἰδικοῦ εἰσηγητοῦ.

6) ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΠΝΟΥ καὶ 7) ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Ὁ κ. Γενικὸς Εἰσηγητής, ἀφοῦ ἀναλύει τοὺς μέχρι τοῦδε λειτουργήσαντας καὶ λειτουργοῦντας ὑπὲρ τοῦ καπνοῦ θεσμοὺς Κεντρικοῦ Συμβουλίου, Γραφείων Προστασίας Καπνοῦ καὶ τοῦ Συνδέσμου τούτων, ἐμφανίζει εἰς ἁδρὰς γραμμὰς μειονεκτήματα καὶ πλεονεκτήματα αὐτῶν καὶ καταλήγει εἰς τὴν ἀνάγκην δημιουργίας Κεντρικῆς τοῦ Καπνοῦ Ὀργανώσεως, μὲ χαρακτῆρα Νομικοῦ Προσώπου, Δημοσίου Δικαίου, τοῦ ὁποίου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατὰ τὰ 6)10 θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ καπνοπαραγωγοὺς καὶ τὰ ὑπόλοιπα 4)10 ἀπὸ ἐκπροσώπους καπνεμπορίου, καπνοβιομηχανίας καὶ καπνεργασίας. Εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὸ ὁποῖον θὰ συνέρχηται τετράκις τοῦ ἔτους θὰ συμμετέχουν δι' ἴσου ἀριθμοῦ τὸ Κράτος, αἱ Τράπεζαι Ἐθνική, Ἀγροτικὴ καὶ Ἐκδοτικὴ καὶ οἱ περὶ τὰ οἰκονομικὰ εἰδικοὶ καθηγηταὶ Πανεπιστημίου καὶ Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου θὰ ἐπαφίεται εἰς ἑπταμελῆ Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν, ἀποτελουμένην ἀπὸ δύο ἀντιπροσώπους καπνοπαραγωγῶν, ἕνα ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἕνα καπνέμπορον, ἕνα ἐκπρόσωπον τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἕνα τῆς Γεωργίας.

Ἡ γνωμοδότησις τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου ἐπὶ παντὸς ζητήματος, ἐνδιαφέροντος τὸν καπνόν, θὰ καθίσταται ὑποχρεωτικὴ διὰ τὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ ἵδρυσις ὅμως καὶ τοῦ ἀνωτέρω Ὀργανισμοῦ δὲν θὰ ἦτο ἐπαρκὴς πρὸς περιφρούρησιν τοῦ καπνοῦ, ἐὰν παραλλήλως δὲν ἐπιδιωχθῇ ἡ ὀργάνωσις τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου, ἡ ἐπὶ τοῦ ὁποίου μοιρολατρικὴ μέχρι τοῦδε στάσις τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας ἐπέδρασε δυσμενέστατα κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διάθεσιν τῶν ἑλληνικῶν ἐν γένει προϊόντων.

Ἡ γενικὴ εἰσήγησις, ἀναλύουσα τὰ εἰς τὰ ξένα κράτη κρατοῦντα ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὑποδεικνύει τὴν ἀνάγκην ἱδρύσεως Ἡμικρατικοῦ Ὀργανισμοῦ, ὅστις συστηματοποιῶν τὰς ἐνεργείας τοῦ τε Κράτους καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων Ὀργανισμῶν, παρακολουθῶν τὴν δρᾶσιν τῶν τελευταίων τούτων, συγκεντρώνων πληροφορίας περὶ τῆς ἐν γένει ἐμπορικῆς, δασμολογικῆς καὶ τελωνειακῆς πολιτικῆς τῶν Ἀγορῶν καταναλώσεως, θὰ δυνηθῇ νὰ χαράξῃ τὴν γενικὴν κατεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλληνικὴ Ἐθνικὴ Οἰκονομία ὀφείλει νὰ ἀκολουθήσῃ καὶ κατὰ τὴν παραγωγὴν καὶ κατὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων.

ΤΟΟΦΛΑΪΟ
ἔχει εὐχάριστον ὀσμὴν καὶ εἶνε ἀπὸ ὅλους ὑποφερτόν.

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤ. ΚΛΑΔΑΚΗ
Ἱπποκράτους 6α
Νέα τμήματα τμηματικῶν καὶ ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεων

ΖΗΤΕΙΤΑΙ κομμωτὴς ἵνα ἐκμεταλλευθῇ δι' ἴδιον του λογαριασμὸν Κομμωτήριον παρὰ τὴν πλατεῖαν Κάνιγγος. Πληροφορίαι: Κ. Κορμακόπουλον, Κάνιγγος 19.

ΖΗΤΟΥΜΕΝ μικρᾶς ΟΙΚΙΑΣ καὶ μεγάλας μὲ θετικοὺς ἀγοραστάς. Προτιμῶνται Κολωνάκι, Νεάπολις, Πατήσια καὶ Κυψέλη. Προαστείου ἢ Μπενάκη 24 β.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς τιμὴν εὐκαιρίας αὐτοκίνητον πολυτελείας ἑπτὰ θέσεων ἀμεταχείριστον. Γράψατε: Κ. Χλοΐδην, ὁδὸς Πατησίων 12.

ΟΙ ΚΑΛΟΙ τῶν ποδῶν θεραπεύονται ἀσφαλῶς τάχιστα καὶ ἀνωδύνως μόνον μὲ τὰ Γερμανικὰ ἔμπλαστρα
PROBAT
Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα.
Ἀντιπρόσωπος: ΠΑΥΛΟΣ Ι. ΜΑΡΚΕΤΤΟΣ, Στοὰ Φέξη 30—Ἀθῆναι.

ΣΑΣ ΣΥΝΙΣΤΩ
Νὰ παίρνετε κάθε πρωΐ σὲ μισὸ ποτῆρι κρύο νερὸ ἕνα κουταλάκι
ΜΑΓΝΗΣΙΑ
Σ. ΠΕΛΛΕΓΡΙΝΟ
Τότε θὰ εἶσθε ἀπρόσβλητοι ἀπὸ τὰς μολυσματικὰς νόσους τῶν ἐντέρων καὶ θὰ διατηρῆσθε πάντα ἐν ἀκμῇ καὶ ὑγείᾳ
ΘΑ ΠΑΥΣΟΥΝ αἱ κεφαλαλγίαι, αἱ ὀξυρεγμίαι, ἡ δυσπεψία καὶ τὸ συνεχὲς φούσκωμα, αἱ κακοδιαθεσίαι καὶ αἱ ζαλάδες, αἱ νευρικαὶ τάραχαι καὶ ἡ καθ' ἕξιν δυσκοιλιότης, κυριωτέρα αἰτία ὅλων τῶν ἀσθενειῶν
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Σ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 5 ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ ΕΡΡΙΨΕΝ ΑΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΜΙΛΑΝΟΥ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΑΣ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ο ΑΕΡΟΠΟΡΟΣ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ ΕΝ ΕΛΒΕΤΙΑ ΠΙΘΑΝΩΣ ΑΠΕΣΤΑΛΗ ΕΚ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 12. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἀγγέλλεται ὅτι ἀεροπλάνον ἀγνώστου ἐθνικότητος διελθὸν εἰς μέγα ὕψος ἄνωθεν τῆς Ἰταλίας, ἔρριψεν εἰς τὸ Μιλᾶνον πλῆθος ἀντιφασιστικῶν προκηρύξεων. Βραδύτερον ἠναγκάσθη νὰ προσγειωθῇ εἰς τὴν Ἑλβετίαν.

Ἐγνώσθη ὅτι τὸ ἀεροπλάνον ἐκυβερνᾶτο ὑπὸ Ἰταλοῦ ἀεροπόρου.

ΡΩΜΗ, 12. (Ἀσύρματος).—Τηλεγραφοῦν ἐκ Μιλάνου ὅτι χθὲς ἀεροπλάνον τοῦ ὁποίου ἡ ἐθνικότης δὲν ἐξηκριβώθη εἰσέτι ἐπέταξεν ἐπὶ 15 λεπτὰ ἀπὸ μεγάλου ὕψους εἰς συνοικίας τῆς πόλεως ρῖψαν εἰς τοὺς στρατῶνας δέματα μὲ ἀντιφασιστικὰς καὶ ἀντιμιλιταριστικὰς προκηρύξεις. Ἓν ἐκ τῶν δεμάτων τούτων βάρους 6 χιλιογράμμων διέρρηξε τὴν στέγην περιπτέρου τοῦ στρατῶνος. Διάφορα ἐπίσης ἔντυπα παρεδόθησαν εἰς τὰς ἀρχὰς ὑπὸ τῶν πολιτῶν.

Η ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΛΠΕΩΝ

ΒΕΡΝΗ, 12. (Ἀσύρματος).—Ἡ Ἑλβετικὴ κοινὴ γνώμη ἔχει θορυβηθῆ μεγάλως ἐκ τῆς μυστηριώδους καταστροφῆς ἀεροπλάνου παρὰ τὸ ὀροπέδιον τοῦ Ἁγίου Γοτθάρδου ὅπου γαλλικὸν ἀεροπλάνον συνετρίβη ἀφοῦ ὁ μοναδικὸς αὐτοῦ ἐπιβάτης ἐπήδησεν ἀπὸ ὕψος 150 ποδῶν εἰς τὸ ἔδαφος καὶ διεσώθη μέ τινα τραύματα καὶ μετεφέρθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Ἄντερματ. Ἅμα ὡς ἀνέκτησε τὰς αἰσθήσεις του ὁ πιλότος ἐδήλωσεν ἀορίστως ὅτι ἐξεκίνησεν ἐκ τοῦ ἀεροδρομίου Μπουρζὲ τῶν Παρισίων διὰ τὴν Μπελιτζόνα καὶ ἀφοῦ ἔχασε τὴν κατεύθυνσίν του ἐντὸς πυκνῆς ὁμίχλης ἠναγκάσθη νὰ προσγειωθῇ εἰς τὸν Ἅγιον Γοτθάρδον. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ σημεῖον τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν κλεῖδα τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης ἡ δὲ ἄνωθεν αὐτοῦ πτῆσις ἀπαγορεύεται ἐπιστεύθη κατ' ἀρχὰς ὅτι ὁ ἀεροπόρος ἦτο εἷς Ἰταλὸς ὀνόματι Τζιοβάνι Γκοσινιόζι ὅστις ἐχρησιμοποιεῖτο ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν κατασκοπείαν τοῦ ἑλβετικοῦ συστήματος τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης. Ὁπωσδήποτε αἱ ὑπόνοιαι αὐται ἐγκατελείφθησαν ὅταν ἐγνώσθη ὅτι ἀεροπλάνον τοῦ ὁποίου ἡ ταὐτότης δὲν ἐξηκριβώθη ἔρριψεν ἀντιφασιστικὰς προκηρύξεις ἄνωθεν τοῦ Μιλάνου. Ἤδη πιστεύεται ὅτι ὁ ρίψας τὰς προκηρύξεις εἶνε ὁ παραπλανηθεὶς ἀεροπόρος τὸ δὲ ἀεροπλάνον του εἶνε ἰδιοκτησία τοῦ διευθυντοῦ τῆς γαλλικῆς ἐφημερίδος «Ἀξιόν» ὅστις ὡς γνωστὸν εἶνε ἀντιφασιστής.

ΒΕΡΝΗ, 12. (Ἀσύρματος).—Κατὰ τὰς τελευταίας πληροφορίας ὁ τραυματισθεὶς ἀεροπόρος ὀνομάζεται Μπασανέζι ὅστις φέρει διαβατήρια εἰς τρία διάφορα ὀνόματα τὰ ὁποῖα συσκοτίζουν ἔτι μᾶλλον τὸ μυστήριον.

Η ΑΠΡΟΟΠΤΟΣ ΔΙΑΚΟΠΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΤΑΡΝΤΙΕ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 12. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Ταρντιὲ ἀφοῦ ἐπέτυχε τὴν ψήφισιν ἐπειγόντων νομοσχεδίων παρὰ τῆς Βουλῆς, ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα καὶ ἀνήγγειλεν αἰφνιδίως, χωρὶς νὰ ἔχῃ πρὸς τοῦτο εἰδοποιήσῃ τὸ Σῶμα, κατὰ τὰ κοινοβουλευτικὰ ἔθιμα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν ἄμεσον λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς παρούσης συνόδου τῆς Βουλῆς. Πράγματι δὲ ἀνέγνωσε καὶ τὸ σχετικὸν διάταγμα. Οἱ βουλευταί, καὶ ἰδίως τοῦ ριζοσπαστικοῦ καὶ τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος, διεμαρτυρήθησαν ἐντονώτατα διὰ τὴν παράδοξον αὐτὴν στάσιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ αἱ διαμαρτυρίαι των ἐπνίγησαν εἰς τὸν γενικὸν θόρυβον τὸν ὁποῖον ἐπροκάλεσεν ἡ αἰφνιδία κήρυξις τῆς λήξεως τῆς Συνόδου.

Τὸ μέτρον τῆς Κυβερνήσεως ἐλήφθη ἵνα δυνηθῇ αὐτη ἀπερίσπαστος νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὰ πολλαπλᾶ ἐξωτερικὰ ζητήματα, ὡς αἱ Γαλλοϊταλικαὶ διαπραγματεύσεις, ἡ πρότασις περὶ Πανευρωπαϊκῆς Συνομοσπονδίας καὶ αἱ Γαλλογερμανικαὶ σχέσεις μετὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Ρηνανίας.

Ἡ αἰφνιδία αὐτη διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἔσχεν ἄμεσον ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῆς παγιώσεως τῆς θέσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τῆς ἀριστερᾶς, ἥτις διὰ κοινοῦ μανιφέστου ἐπικρίνει τὴν στάσιν τοῦ κ. Ταρντιέ, διότι αἱ μέθοδοι αὐται δυσφημοῦν τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα.

Τὸ «Ἔργον» γράφει ὅτι τὸ ἀπότομον μέτρον τοῦ πρωθυπουργοῦ συνήντησε διηρημένην τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ νεωστὶ συμπηχθεῖσα ἀντιπολίτευσις θὰ διατηρηθῇ ἵνα ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὰς δικτατορικὰς τάσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ.

ΑΙ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΟΥ

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ψηφισθέντος νέου δασμολογίου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐγένετο διαπίστωσις ὅτι τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα θίγονται ὡς ἀκολούθως:

Ἐλαιόλαδον: Εἰς δοχεῖα κάτω τῶν 40 πάουντ καθαροῦ βάρους. Παλαιὸς δασμὸς ἐπὶ τοῦ μικτοῦ βάρους, τὸ πάουντ 7 ½ σέντς. Νέος δασμὸς τὸ πάουντ 9 ½ σέντς. Εἰς δοχεῖα 40 καὶ ἄνω πάουντ: Παλαιὸς δασμὸς ἐπὶ καθαροῦ βάρους, τὸ πάουντ 6 ½ σέντς. Νέος δασμὸς ἐπίσης 6 ½ σέντς. Βιομηχανικὰ ἐλαιόλαδα ἐλεύθερα ὡς καὶ πρότερον.

Ἐλαῖαι: Πράσιναι. (Ἀκέραιαι ἢ τσακισταί): Παλαιὸς καὶ νέος δασμός, τὸ γαλόνι 20 σέντς. Ὥριμοι (ὁλόκληροι ἢ ἄνευ πυρῆνος) ἐντὸς ἅλμης: Παλαιὸς δασμός, τὸ πάουντ 4 σέντς. Νέος δασμός, τὸ γαλλόνι 30 σέντς. Ξηραὶ ὥριμοι: Παλαιὸς δασμός, τὸ πάουντ 4 σέντς. Νέος δασμὸς ἐπίσης τὸ πάουντ 5 σέντς. Ἐντὸς ἐλαίου ἢ ὄξδυς: Παλαιὸς καὶ νέος δασμός, ἐπὶ τῆς ἀξίας 35 %.

Σάπων ἐξ ἐλαιολάδου: Παλαιὸς καὶ νέος δασμὸς ἐπὶ τῆς ἀξίας 15 %.

Μοσχοσάπουνα ἐξ ἐλαιολάδου: Παλαιὸς καὶ νέος δασμὸς ἐπὶ τῆς ἀξίας 30 %.

Βούτυρον: Παλαιὸς δασμός, τὸ πάουντ 8 σέντς. Νέος δασμὸς τὸ πάουντ 14 σέντς.

Μέλι: Παλαιὸς καὶ νέος δασμὸς τὸ πάουντ 3 σέντς.

Τομάτες τοῦ κουτιοῦ: Παλαιὸς δασμός, ἐπὶ τῆς ἀξίας 15 %. Νέος δασμὸς ἐπὶ τῆς ἀξίας 50 %.

Λαχανικὰ τοῦ κουτιοῦ: Ὅσα δὲν ὑπόκεινται εἰς εἰδικὸν δασμόν: Παλαιὸς καὶ νέος δασμός, ἐπὶ τῆς ἀξίας 35 %.

Βολβοί: Φαγώσιμοι, ἐντὸς ἅλμης ἢ ὄξους. Παλαιὸς καὶ νέος δασμὸς ἐπὶ τῆς ἀξίας 35 %. Ξηροί: Παλαιὸς καὶ νέος δασμὸς τὸ πάουντ 1 σέντς.

Κουκιὰ τοῦ κουτιοῦ: Παλαιὸς δασμὸς τὸ πάουντ 2 σέντς. Νέος δασμός, τὸ πάουντ 3 σέντς.

Σῦκα ξηρά: Παλαιὸς δασμὸς τὸ πάουντ 2 σέντς. Νέος δασμὸς τὸ πάουντ 5 σέντς.

Σταφὶς κορινθιακὴ καὶ σουλτανίνα: Παλαιὸς καὶ νέος δασμὸς τὸ πάουντ 2 σέντς.

Τυρός: Φέτα, κασσέρι, κεφαλοτῦρι, βίζα, μυζίθρα: Παλαιὸς δασμὸς 25 % ἐπὶ τῆς ἀξίας, ἀλλ' ὄχι κάτω τῶν 5 σέντς τὸ πάουντ. Νέος δασμὸς 7 σέντς τὸ πάουντ ἀλλ' ὄχι κάτω τῶν 35 % ἐπὶ τῆς ἀξίας.

Καρύδια: Ἀκέραια ἐντὸς τοῦ κελύφους: Παλαιὸς δασμός, τὸ πάουντ 4 σέντς. Νέος δασμός, ἐπίσης τὸ πάουντ, 5 σέντς. Χωρὶς κέλυφος: Παλαιὸς δασμὸς τὸ πάουντ 12 σέντς. Νέος δασμὸς ἐπίσης τὸ πάουντ. 15 σέντς.

Ἀμύγδαλα: Ἐντὸς τοῦ κελύφους: Παλαιὸς δασμὸς τὸ πάουντ 4 % σέντς. Νέος δασμὸς τὸ πάουντ 5 ½ σέντς. Χωρὶς κέλυφος: Παλαιὸς δασμὸς τὸ πάουντ 14 σέντς. Νέος δασμὸς τὸ πάουντ 16 ½ σέντς.

Φουντούκια: Ἐντὸς τοῦ κελύφους: Παλαιὸς δασμὸς τὸ πάουντ 2 ½ σέντς. Νέος δασμός, τὸ πάουντ 5 σέντς. Χωρὶς κέλυφος: Παλαιὸς δασμὸς τὸ πάουντ 5 σέντς. Νέος δασμὸς τὸ πάουντ 10 σέντς.

Κάστανα: Ἐλεύθερα δασμοῦ, ὡς καὶ πρότερον.

Μέταξα: Εἰς ἀκατέργαστον νῆμα: Ἐλεύθερα δασμοῦ ὡς καὶ πρότερον.

ΑΛΛΑ ΕΙΔΗ

Τάπητες ἀνατολικοί: Παλαιὸς δασμὸς ἐπὶ τῆς ἀξίας 55 ο)ο. Νέος δασμὸς 45 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας, ἀλλ' ὄχι κάτω τῶν 50 σέντς κατὰ τετραγωνικὸν πόδα.

Γουναρικὰ ἀκατέργαστα: Ἐκτὸς τῶν Σίλβερ φόξ. Ἐλεύθερα δασμοῦ, ὡς καὶ πρότερον.

Δέρματα ἀκατέργαστα: Ἐλεύθερα ὡς καὶ πρότερον.

Καπνὰ διὰ σιγαρέττα: Δασμὸς ἀμετάβλητος, ἤτοι τὸ πάουντ 35 σέντς.

Σιγαρέττα: Δασμὸς ἀμετάβλητος, ἤτοι 25 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας καὶ 4.50 τὸ πάουντ ἐπὶ πλέον.

Διὰ τὰ ἑλληνικὰ τυριὰ ὁ δασμὸς ἔγινε σχεδὸν ἀπαγορευτικός. Διὰ τὴν φέταν ἡ αὔξησις τοῦ κατωτάτου ὁρίου τῆς δασμολογήσεως ἀπὸ 25 ο)ο εἰς 35 ο)ο σημαίνει αὔξησιν δασμοῦ ἀπὸ 5 εἰς 7 σέντς, διὰ δὲ τὰ ἄλλα εἴδη ἑλληνικῶν τυριῶν ἡ νέα δασμολογικὴ βάσις σημαίνει δασμὸν 10 1)2 ἕως 12 σέντς.

Διὰ τοὺς χειροποιήτους ἀνατολικοὺς τάπητας, εἰς τοὺς ὁποίους περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι κατασκευαζόμενοι, ἠλαττώθη κατ' ἐξαίρεσιν ὁ δασμὸς κατὰ 10 ο)ο. Ὁ νέος δασμὸς εἶναι 45 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας, ἀλλ' ὄχι κάτω τῶν 50 σέντς κατὰ τετραγ. πόδα, ἐνῷ πρότερον ὁ δασμὸς ἦτο 55 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας. Δεδομένου ὅτι οἱ ἐξ Ἑλλάδος εἰσαγόμενοι τάπητες, ἐξαιρέσει ἀνωτέρων τινῶν ποιοτήτων ἐλάχιστα εἰσαγομένων, δασμολογοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει ἀξίας 1.10 δολλαρίων κατὰ τετραγωνικὸν πόδα, ἡ νέα δασμολογικὴ βάσις σημαίνει ἐλάττωσιν τοῦ δασμοῦ κατὰ 5 σέντς εἰς τὸν τετραγωνικὸν πόδα.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, Γεωργίας, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς διοικήσεως δημοσίων κτημάτων, ἥτις μετὰ τὴν συγκέντρωσιν καὶ μελέτην ὅλων τῶν ἀφορώντων τὴν κρατικὴν περιουσίαν στοιχείων, θὰ προβῇ εἰς προτάσεις σχετικὰς μὲ τὴν περισυλλογὴν καὶ ἑνιαίαν διαχείρισιν αὐτῆς. Τὰ ἐκ τῆς νέας διαχειρίσεως ὀφέλη εἶνε πολλά, σχετιζόμενα ὄχι μόνον μὲ τὰς ἐκ τῆς συμπτύξεως ἐπιτευχθησομένας οἰκονομίας, τὸ ὁμοιόμορφον τῆς διοικήσεως κτλ., ἀλλὰ πρὸ παντὸς μὲ τὸ γεγονὸς ὅτι τοιουτοτρόπως θὰ δυνηθῇ τὸ Κράτος νὰ ἐναρμονίσῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ ἐκποίησιν τῆς περιουσίας του μὲ τὸ γενικώτερον κοινωνικόν του πρόγραμμα.

Ἡ κρατικὴ αὐτη περιουσία διαιρεῖται εἰς δύο μεγάλας κατηγορίας: Εἰς τὴν καθαρῶς κρατικὴν περιουσίαν, ὅ,τι δηλαδὴ ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος, εἰς τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα, καὶ ὅ,τι περιῆλθεν εἰς αὐτό, εἰς τὰς Νέας Χώρας, κατὰ διαδοχὴν ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ κράτους. Καὶ εἰς τὴν προκύψασαν ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ πολέμου περιουσίαν, ὅπως εἶναι ἡ ἀνταλλάξιμος τουρκικὴ καὶ βουλγαρικὴ περιουσία καὶ τὰ κτήματα τῶν τέως ἐχθρικῶν κρατῶν, πλὴν τῆς Τουρκίας.

Ἐκ τῆς καθαρῶς κρατικῆς περιουσίας τῆς πρώτης κατηγορίας, ποὺ διαχειρίζεται ἡ διοίκησις δημοσίων κτημάτων, ἐξαιροῦνται ἐκτὸς τῶν ἀκινήτων κλπ. τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων καὶ τὰ ἑξῆς, τὰ ὁποῖα ὑπάγονται εἰς εἰδικοὺς ὀργανισμούς: Οἱ κρατικοὶ σιδηρόδρομοι καὶ τὰ κτίρια τῶν ὑπουργείων Παιδείας καὶ Δικαιοσύνης (σχολεῖα, δικαστήρια).

Ἐκτὸς τῶν ἐνοικίων, τὰ ὁποῖα συμποσοῦνται εἰς 30 ἑκατομμύρια περίπου, εἰσπράττει ἡ διοίκησις δημοσίων κτημάτων καὶ 20 ἑκατομμύρια περίπου κατ' ἔτος ἀπὸ ἐκποιήσεις. Αἱ ἐκποιήσεις ἀποτελοῦν πάγιον εἰσόδημα, ἐπειδὴ ἡ καταβολὴ τῆς ἀξίας τῶν ἐκποιουμένων κτημάτων γίνεται εἰς ἐτησίας δόσεις.

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟΝ

ΗΘΩΩΣΕ ΤΟΥΣ ΑΛΕΥΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΟΥΣ

Συνεχισθείσης τὴν πρωΐαν χθὲς τῆς ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου δίκης τῶν ἀλευροβιομηχάνων, ὡμίλησαν οἱ ὑπόλοιποι τῶν συνηγόρων των. Ἠγόρευσεν εἶτα ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Ἀναγνωστόπουλος, ὅστις ἐζήτησεν ὅπως οἱ κατηγορούμενοι μὴ κηρυχθοῦν ἔνοχοι νοθείας, ἐφόσον ἡ χρησιμοποίησις τῆς κόνεως «Σίμοξ» εἰς τὰ ἄλευρα ἐγένετο κατόπιν ἀδείας τοῦ Χημείου.

Ἀκολούθως τὸ δικαστήριον ἀπεσύρθη εἰς σύσκεψιν καὶ περὶ τὴν 2αν μεταμεσημβρινὴν ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του, διὰ τῆς ὁποίας ἀπαλλάσσει τοὺς κατηγορουμένους τῆς ὑπὸ τοῦ Αἰσχροδικείου ἐπιβληθείσης εἰς αὐτοὺς ποινῆς.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ο ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΙΣΟΠΛΙΑΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ, ΤΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ, ΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου συνῆλθον χθὲς τὸ πρωῒ εἰς τρίωρον συνεδρίασιν ἐν Κηφισιᾷ.

Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἑλληνικῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸ σχέδιον τοῦ κ. Μπριὰν περὶ Πανευρώπης —διὰ τὴν ὁποίαν γράφομεν εἰς ἄλλην σελίδα— τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, εἰσηγουμένου τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀπεφάσισεν ὅπως ἀρθοῦν ἀπὸ τοῦδε καὶ πρὶν ἢ γίνῃ ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν κυρώσεων τῆς ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας πάντα τὰ ἐναντίον Τούρκων ὑπηκόων ὑφιστάμενα μέτρα κατασχέσεως κτημάτων των κλπ. διὰ τὴν ἄρσιν τῶν ὁποίων ἡ συμφωνία ὥριζε δίμηνον προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐφαρμογῆς της.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἀνάλογος ἀπόφασις ἐλήφθη ἤδη καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς Ἀγκύρας, κατὰ σχετικὴν διαβεβαίωσιν τοῦ ἐνταῦθα Τούρκου πρεσβευτοῦ πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν. Κατόπιν τῆς ἀναφερομένης ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, διεβιβάσθησαν τηλεγραφικαὶ διαταγαὶ πρὸς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς ἵνα συμμορφωθοῦν ἀμέσως καὶ ἀπαρεγκλίτως.

Η ΙΣΟΠΛΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Προβλεπομένης, περαιτέρω, τῆς ἐπισπεύσεως τῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὴν συνομολόγησιν τῶν ἄλλων μετὰ τῆς Τουρκίας συμφωνιῶν, ἀνετέθη εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν ὅπως ἀσχοληθῇ μὲ τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τοῦ καταρτισμοῦ τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας συμβάσεως περὶ ἰσοπλίας, ὡρίσθη δὲ συγχρόνως δύο ἀνωτάτους ἀξιωματικοὺς τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, οἱ ὁποῖοι ὡς ἐμπειρογνώμονες-ἐκπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως θὰ διεξαγάγουν τὰς ἐπὶ τοῦ τεχνικοῦ μέρους διαπραγματεύσεις περὶ περιορισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ καθορισμοῦ τῆς ἰσοπλίας μετὰ τῶν Τούρκων ἐμπειρογνωμόνων.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ

Γενομένης συζητήσεως διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἑλληνογαλλικῶν ἐμπορικῶν σχέσεων ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐξουσιοδότησε τὸν κ. Μιχαλακόπουλον ὅπως καλέσῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Ἀμπελοκτημόνων καὶ συζητήσῃ τὰς διατυπωθείσας ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου ἀπόψεις περὶ ἀμέσου καταγγελίας τῆς ἑλληνογαλλικῆς συμβάσεως, καθόσον θεωρεῖ ὡς ἀσύμφορον διὰ τὸν οἰνοπαραγωγὸν κόσμον τὴν παράτασιν τῆς ἐκκρεμότητος τοῦ ζητήματος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν οἴνων εἰς Γαλλίαν.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος θ' ἀπευθύνῃ ἐντὸς τῆς αὔριον πρόσκλησιν πρὸς τὸν Σύνδεσμον. Δέον νὰ σημειωθῇ καὶ πάλιν ὅτι ἡ ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῶν ἀμπελοκτημόνων ἄποψις, ὅτι ἡ ἀποδοχὴ ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τῆς γαλλικῆς παρακλήσεως ὅπως ἀναμείνῃ μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου τὴν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος θὰ προκαλέσῃ ζημίας εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐξαγωγήν, ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰς ἀπόψεις τῶν βιομηχάνων, τὰς ὁποίας συμμερίζεται καὶ ἡ Κυβέρνησις, οἵτινες θεωροῦν ὅτι ἡ τρίμηνος ἐπὶ πλέον αὐτὴ ἀναμονὴ δὲν πρόκειται νὰ εἶνε ἐπιβλαβής.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΑΛΛΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἐν συνεχείᾳ, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐνέκρινε τὴν ἀποφασισθεῖσαν προχθές, ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου συμβουλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, κατάργησιν διαφόρων ἐμμίσθων προξενειῶν καὶ τὴν ἀντικατάστασίν των δι' ἀμίσθων.

Ἐπίσης ἐνέκρινε τὴν παραχώρησιν, ἐπ' ἀμοιβαιότητι, εἰς τὴν Ἰρλανδίαν τῆς ρήτρας τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους.

Ἐνέκρινεν ὡσαύτως τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἀπογραφῆς διὰ τὴν 4ην Σεπτεμβρίου, κριθείσης ἀναγκαίας ταύτης διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

ΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἐνεκρίθη κατόπιν, εἰσηγήσει τοῦ κ. Σοφούλη, ἡ πρόσκλησις τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τῆς κλάσεως τοῦ 1924, οἵτινες θὰ συμμετάσχουν τῶν γενικῶν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου. Οἱ ἔφεδροι οὗτοι θὰ ἀνακληθοῦν εἰς δύο σειράς, θὰ λάβουν δὲ τὸν τακτικὸν των μισθὸν καὶ ἐπὶ πλέον ὡς ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν οἱ μὲν κατώτεροι 40 δραχμάς, οἱ ἀνώτεροι 50 καὶ οἱ ἀνώτατοι 60. Τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην θὰ λάβουν καὶ οἱ μόνιμοι ἀξιωματικοί.

Ἐπίσης ἐνεκρίθη ὅπως κληθοῦν, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κενῶν τοῦ ὑγειονομικοῦ κλάδου, περὶ τοὺς 60 κατώτεροι ἔφεδροι ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοί. Ἡ ἀνάκλησις αὐτὴ θὰ ἔχῃ χαρακτῆρα ἑκουσίας προσελεύσεως, ὅσοι δὲ καταταγοῦν θὰ ὑπηρετήσουν εἰς τὰς περιφερείας εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκονται.

Ἐνεκρίθησαν ὡσαύτως αἱ ἐνεργηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου στρατιωτικοῦ συμβουλίου προαγωγαὶ καὶ τοποθετήσεις τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, αἵτινες θὰ δημοσιευθοῦν ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

Συναφῶς, διεξήχθη ἰδιαιτέρα συζήτησις διὰ τὴν κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν προαγωγὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ συνταγματάρχου τῆς χωροφυλακῆς τοῦ ἀντισυνταγματάρχου κ. Δροσοπούλου, εἰς ἀμοιβὴν τῶν ὑπηρεσιῶν του διὰ τὴν δίωξιν τῆς λῃστείας. Ἐπιμονῇ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Σιδέρη, ἡ προαγωγὴ αὐτὴ ἐνεκρίθη.

ΤΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ

Ἐνεκρίθη ἀκολούθως ἡ χορήγησις 2 1)2 ἑκατομμυρίων δραχμῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τεχνικῶν ἔργων τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ὡς προκαταβολὴ τὴν ὁποίαν θὰ δώσῃ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἔναντι τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον ἔχουν συνεισφέρει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοί.

Εἰς τὸν ὑφυπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας κ. Ἀβρὰμ ἀνετέθη ὅπως συνεννοηθῇ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τρόπου διαθέσεως τῶν ἠλεκτρικῶν εἰδῶν τὰ ὁποῖα ἔχουν εἰς χεῖράς των οἱ καταστηματάρχαι τῶν εἰδῶν τούτων καὶ τὰ ὁποῖα ἀχρηστεύονται ἤδη ἐφόσον ἡ Πάουερ πρόκειται ν' ἀναλάβῃ τὰς ἠλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις ἰδίᾳ δαπάνῃ.

Ἐνεκρίθη, κατόπιν, εἰσηγήσει τοῦ κ. Ἐμμανουηλίδη, ἡ ἀνέγερσις προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ εἰς τὶς Τζιτζιφιές, ἐξουσιοδοτήθησαν δὲ ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας καὶ ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως μεριμνήσουν διὰ τὰ προκύπτοντα ζητήματα ἀπαλλοτριώσεων.

Ἐνεκρίθη, ἀκολούθως, ὁ διορισμὸς τοῦ ἐφέτου κ. Κυβέλου ὡς νομικοῦ συμβούλου τῶν ὑπουργείων Ὑγιεινῆς καὶ Ἀεροπορίας.

Διεξήχθη, ἐν τέλει, συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς συλλήψεως τοῦ δημάρχου Μεσολογγίου κ. Εὐαγγελάτου, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Σιδέρης προέβη εἰς εἰσήγησιν, ἀναπτύξας σχετικὸν τηλεγράφημα τοῦ νομάρχου Αἰτωλοακαρνανίας.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Διὰ διαταγμάτων τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἐκδοθέντων μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ ἀνωτάτου δικαστικοῦ συμβουλίου, ἐνεργοῦνται αἱ κάτωθι δικαστικαὶ μεταβολαί:

Διορίζονται πρὸς πλήρωσιν χηρευουσῶν θέσεων:

Ἀντεισαγγελεῖς Πρωτοδικῶν: Μυτιλήνης Ξ. Κωνσταντόπουλος μέχρι τοῦδε εἰρηνοδίκης Ἀγρινίου, Γρεβενῶν Χ. Τσιαμπάσης, Πατρῶν Σ. Νικολόπουλος καὶ Κομοτινῆς Ν. Δημόπουλος.

Πρωτοδίκαι: Κοζάνης Ε. Τόλιας, Ἄρτης Ε. Γιαννόπουλος, Τρικκάλων Γ. Ζαγλᾶς, Βερροίας Δ. Καμπίρης, Ροδόπης Δ. Παντέλος, Μεσολογγίου Φρ. Πιτσιώνης καὶ Χ. Δαμπρόπουλος, Κερκύρας Μ. Ἀγγελόπουλος, Τριπόλεως Β. Δαβάλας, Ἰωαννίνων Ι. Σταύρου, Ἡρακλείου Ν. Ἀποσκίτης καὶ Κερκύρας Ν. Μαντζούκας.

Ἔμμισθοι πάρεδροι: Ἀθηνῶν Ἀνδρ. Τούσης καὶ Ξ. Ἰγγλέσης, Πειραιῶς Δ. Σιδέρης, Σερρῶν Δ. Μπαλάσκας, Μυτιλήνης Κ. Ματσούνης, Καλαμῶν Ἀθ. Κουκῆς, Λαρίσης Χ. Ἀποστολόπουλος, Θεσσαλονίκης Δ. Μπαρμπάτσης, Δράμας Ι. Γιανναράκος, Ναυπλίου Δ. Γιαννακόπουλος καὶ Ρεθύμνης Πλ. Κατσαρός.

Εἰρηνοδίκαι: Γαυρίου Α. Καπίσης, Εὔας Χ. Ζέρβας, Καρδαμύλλης Δ. Τζίμας, Καλτεζοῦντος Φ. Κουράκος, Μπαλτσῆς Γ. Ράπτης, Μηλεῶν Ν. Δραγάτσης, Ναλείας Π. Παπακωνσταντίνου, Σελίνου Ι. Ρετσούλης, Τεύθιδος Χρ. Ἀρχιμανδρίτης.

Δι' ἑτέρου διατάγματος μετατίθενται οἱ πταισματοδίκαι Κοζάνης Ἀπ. Γκοβόστης καὶ Σιδηροκάστρου Κ. Σταματόπουλος ἐναλλὰξ καὶ Τριπόλεως Κ. Σταματέλης καὶ Ι. Τσίντζας Δράμας ἐναλλάξ.

Οἱ εἰρηνοδίκαι Ζίτσης Σ. Πανᾶς καὶ Πρασινῆς Π. Νέζης ἐναλλάξ, Μακρυνείας Τ. Μπουραντάκης καὶ Αἰγίνης Α. Μαραγκόπουλος ἐναλλάξ, Νιγρίτης Ν. Ἀδαμόπουλος καὶ Ξηροκάμπου Ν. Ἀρσένης ἐναλλάξ, Σελασίας Ν. Δρούτσας εἰς Πάρνωνα, ἀντὶ Γ. Σταρογιάννη εἰς Σητείαν, ἀντὶ Κ. Τημενίδου εἰς Σελασίαν.

Γραμματεῖς εἰρηνοδικείων: Ἄστρους Ἀντ. Γεωργακόπουλος καὶ Βάλτου Κελεπούρης ἐναλλάξ, Α. Ζώγας εἰς Βασιλικὸν ἀντὶ τοῦ Δ. Παπαποστόλου εἰς Ἀπολλώνειον, ἀντὶ τοῦ Α. Κουράτου εἰς Μονεμβασίαν, ἀντὶ τοῦ Κ. Τσαρᾶ εἰς Μιστρᾶν.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἡ ἐξαγγελθεῖσα ἀναχώρησις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς Σπέτσας ἀνεβλήθη διὰ τὴν Τετάρτην.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΑΙΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΠΟΙΑ ΜΕΤΡΑ ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΘΟΥΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας συνῆλθε χθὲς εἰς συνεδρίασιν ἡ συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ διὰ τὴν μελέτην τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλεται νὰ ληφθοῦν πρὸς προστασίαν τοῦ ἐλαίου.

Τῆς συσκέψεως μετέσχον ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἐμπορίου κ. Θεοδωρόπουλος, ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κ. Καραμᾶνος, ὁ τμηματάρχης κ. Φιλιππόπουλος, ὁ βιομήχανος καὶ γερουσιαστὴς κ. Χατζηκυριάκος, οἱ γερουσιασταὶ κ. κ. Κυπριανὸς καὶ Δεκάζος καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Μακράκης.

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν διεπιστώθη ὅτι τὸ μόνον μέτρον τὸ ὁποῖον ἐνδείκνυται νὰ ληφθῇ εἶνε ὁ καθορισμὸς μιᾶς κατωτάτης τιμῆς ἐλαίου, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις θ' ἀναλάβῃ νὰ ἀγοράζῃ ὅλον τὸ προσφερόμενον ποσὸν τοῦ ἐλαίου τὸ ὁποῖον θὰ βιομηχανοποιῇ ἢ θὰ ἐξάγῃ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου τούτου, ἡ ἐπιτροπὴ διεπίστωσε ὅτι εἶνε ἀδύνατον εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ προβαίνῃ ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐξαγορὰν τοῦ ἐλαίου. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ φροντὶς ἀνατεθῇ εἰς ὀργάνωσιν, τὸν πυρῆνα τῆς ὁποίας νὰ ἀποτελέσῃ μία τῶν ἐνταῦθα Τραπεζῶν, ἥτις καὶ νὰ διαθέσῃ καὶ τὰ σχετικὰ κεφάλαια. Ἡ διοίκησις τῆς ὀργανώσεως θὰ ἀποτελεσθῇ ἀπὸ ἀντιπροσώπους τοῦ Κράτους, τῆς Τραπέζης, τῶν βιομηχάνων καὶ τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ ἐπιτροπὴ ἠσχολήθη καὶ μὲ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθοῦν ὥστε νὰ ἀντιμετωπισθοῦν ἐνδεχόμεναι ζημίαι τῆς ὀργανώσεως ἐκ τυχὸν ὑποτιμήσεως τοῦ ἐλαίου εἰς τὰς ξένας ἀγοράς. Μετὰ σχετικὴν συζήτησιν ἀπεφασίσθη ὅπως ἐπιβληθῇ μικρὰ φορολογία ἐπὶ τοῦ καταναλισκομένου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐλαίου, ἀπαλλαγῇ δὲ τὸ ἐξαχθησόμενον ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ ποσὸν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν παντὸς δασμοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τέλει ἀνέθεσεν εἰς τοὺς κ. κ. Θεοδωρόπουλον, Καραμᾶνον καὶ Φιλιππόπουλον ὅπως καταρτίσουν νομοσχέδιον μὲ τὰς ἀνωτέρω βάσεις, τὸ ὁποῖον καὶ νὰ εἰσηγηθοῦν εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΥΠΕΚΜΙΣΘΩΣΕΙΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης δι' ἐγκυκλίου πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους ἑρμηνεύει τὸ ἄρθρον 17 τοῦ νέου ἐνοικιοστασίου ἀφορῶν τὰς προστατευομένας ὑπὸ τοῦ ἐνοικιοστασίου ὑπεκμισθώσεις. Ἡ ἐγκύκλιος ἀναφέρει ἐν ἀρχῇ ὅτι τὸ ἄνω ἄρθρον καθορίζει ὅτι ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. παύει ἡ προστασία τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐπὶ καταστημάτων ἢ γραφείων διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ὑπεκμισθωθὲν ὅλον ἢ μέρος τοῦ μισθίου, ὁ δὲ ἀρχικὸς μισθωτὴς δικαιοῦται νὰ παραμένῃ ἐν μόνῳ τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένῳ καὶ χρησιμοποιουμένῳ χώρῳ τοῦ μισθίου. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν πρέπει οἱ ἐνοικιασταὶ νὰ συνάψουν νέας συμβάσεις μὲ τὸν ἰδιοκτήτην, διότι δὲν εἶνε ὀρθὸν νὰ ὑφίσταται προστασία τοῦ νόμου ἐπὶ μισθίου μὴ κατεχομένου ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ τὸν μισθωτήν.

Τοῦ κανόνος τούτου ἐξαιροῦνται τὰ ξενοδοχεῖα ὕπνου, οἰκοτροφεῖα, ἢ ἐκπαιδευτήρια καὶ αἱ μισθώσεις αἱ γενόμεναι πρὸς κατ' ἐπάγγελμα ὑπομίσθωσιν δωματίων ἀποκλειστικῶς διὰ κατοικίαν. Ἐὰν ὅμως τὸ ὑπεκμισθωθὲν τμῆμα δὲν χρησιμοποιῆται διὰ γραφεῖον τότε δὲν προστατεύεται ἀπὸ τὸ ἐνοικιοστάσιον.

Ἐπίσης ἂν ὁ ὑπομισθωτὴς χρησιμοποιῇ τὸ μίσθιον διὰ κατοικίαν μαζὶ δὲ ὡς κατάστημα καὶ γραφεῖον, τότε διατηρεῖται μὲν ἡ προστασία διὰ τὰ πρὸς κατοικίαν δωμάτια, παύει δὲ διὰ τὰ δι' ἄλλην χρῆσιν τοιαῦτα. Ἐὰν τῶν αὐτῶν δωματίων γίνεται μικτὴ χρῆσις (διὰ κατοικίαν καὶ γραφεῖον) τότε ἐπικρατεστέρα δέον νὰ θεωρηθῇ ἡ διὰ κατοικίαν χρῆσις καὶ ἐπομένως ἐξακολουθεῖ ἡ προστασία τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Η ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΟΙ ΑΡΜΟΔΙΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἔλαβε χθὲς μακροσκελῆ τηλεγραφικὴν ἔκθεσιν τοῦ νομάρχου Αἰτωλοακαρνανίας κ. Κουράτου ἀναφέροντος τὰ τῆς συλλήψεως τοῦ δημάρχου Μεσολογγίου κ. Εὐαγγελάτου. Ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. νομάρχου συμφωνεῖ ἀπολύτως μὲ τὰ ἐκτεθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Εὐαγγελάτου καὶ δημοσιευθέντα χθές. Ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως ὁ κ. Κουρᾶτος προσθέτει: «Τὰ γεγονότα ταῦτα ἐγέννησαν ἐρεθισμὸν εἰς τὴν ἐνταῦθα κοινὴν γνώμην, ἡ ὁποία θεωρεῖ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀνακριτικῆς ἀρχῆς μὴ συμβιβαζομένην μὲ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν δικαστικῶν καθηκόντων».

Ὁ κ. Σίδερης δὲν ἠθέλησε νὰ εἴπῃ τίποτε ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως, ἀρκεσθεὶς μόνον νὰ τονίσῃ ὅτι ἁρμόδιον ἐν προκειμένῳ εἶνε τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης. Ὁ κ. Δίγκας ἀφ' ἑτέρου εἶπεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον διατελεῖ ἐν ἀναμονῇ τοῦ πορίσματος τῶν ἀνακρίσεων τὰς ὁποίας διεξάγει ὁ κ. Ρηγανᾶκος, ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ὅμως δεδομένων συνάγεται ὅτι ἡ ἐνέργεια τοῦ ἀνακριτοῦ ἦτο «τοὐλάχιστον ἄτοπος». Ἐπίσης ἡ ὑπηρεσία δὲν ἐδίστασε νὰ χαρακτηρίσῃ τὸν ἀνακριτὴν ὡς «ἀφελῆ».

Κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας μας πληροφορίας ὁ ἀνακριτής, ἐφόσον τελικῶς ἀποδειχθῇ ὅτι οὕτω ἐνήργησεν, θὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον μὲ τὸ ἐρώτημα τῆς ἀπολύσεως.

ΕΙΣΒΟΛΗ

ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΔΑΦΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 12 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἑξαμελὴς συμμορία κομιτατζήδων εἰσβαλοῦσα εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος συνέλαβε πλησίον τῆς Φελιᾶς ἐν Θράκῃ δύο Ἕλληνας, παρὰ τῶν ὁποίων ἀφήρεσεν ἀρκετὰ χρήματα.

Τὸ Δ' Σῶμα Στρατοῦ ἀνακοινοῖ σχετικῶς ὅτι οἱ κομιτατζῆδες, φέροντες ὁμοιομόρφους στολάς, ἦσαν ὡπλισμένοι. Τὸ Σῶμα ἔλαβε μέτρα πρὸς σύλληψιν αὐτῶν.

ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΙΓΙΣ ΕΙΣ ΓΡΕΒΕΝΑ

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 12 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Νέα καταιγὶς καὶ χάλαζα καταπεσοῦσα εἰς τὴν περιφέρειαν Γρεβενῶν καὶ διαρκέσασα ἐπὶ τρίωρον κατέστρεψεν ὁλόκληρον τὴν παραγωγὴν ἑπτὰ χωρίων. Οἱ καταπεσόντες κεραυνοὶ ἐφόνευσαν 145 ζῶα.

Οἱ χωρικοὶ τῆς περιφερείας Γρεβενῶν, συγκεντρωθέντες εἰς τὸ χωρίον Ζιάκα, συνεκρότησαν συλλαλητήριον. Ὡμίλησεν ὁ πρόεδρος Γρεβενῶν καὶ ἐνεκρίθη ψήφισμα, εἰς τὸ ὁποῖον τονίζεται ὅτι οἱ ἀγρόται καταστραφέντες ἐκ τῶν θεομηνιῶν, εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν γῆν καὶ νὰ κατέλθουν εἰς τὰς πόλεις, ἀφοῦ παραδώσουν τὰ ἐναπομείναντα ζῶα εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ἔναντι τῶν πρὸς αὐτὴν χρεῶν των, καὶ παρακαλοῦν τὴν Κυβέρνησιν νὰ διατάξῃ νὰ παύσῃ ἡ εἴσπραξις τῶν φόρων, διότι ἡ ἐμφάνισις τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων θὰ διαταράξῃ τὴν τάξιν. Ζητοῦν δὲ ἐν τέλει τὴν λῆψιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀνακουφιστικῶν μέτρων.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΑΡΑΧΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 12. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεφωνοῦν ἐκ Καβάλλας ὅτι γενομένης αἰφνιδιαστικῆς ἐρεύνης εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Κομμουνιστικοῦ συλλόγου «Ἀστήρ» ἀπεκαλύφθησαν σχέδια δημιουργίας ταραχῶν. Συνελήφθησαν 4 μέλη τῆς κομμουνιστικῆς νεολαίας καὶ 3 καπνεργάτριαι.

ΣΕΙΣΜΙΚΗ ΔΟΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

Τὴν 3.40' ἀπογευματινὴν τῆς προχθὲς ἐγένετο αἰσθητὴ εἰς Χαλκίδα ἀσθενεστάτη σεισμικὴ δόνησις διαρκείας 3 δευτερολέπτων.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 12)7	11)7
Τρ. Ἑλλάδος	7400	7310	7400	7270
Ἐθνικῆς	68000	67400	67700	67650
Ἀθηνῶν	610	606	606	607
Ἀνατολῆς	1020	1020	1020	1015
Ἐμπορικῆς	800	796	800	796
Βιομηχανίας	180	180	180	184
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	278	270	274	277
Οἰνοπνευμ.	368	363	363	357
Οἴνων	590	580	583	570
Ἠλεκτρ. Σιδ.	[illegible]	645	645	649
Ἡσαΐα	8	8	8	8.—
Πυριτιδοπ.	1895	1895	1895	1870
Λιπασμάτων	1130	1125	1125	1125
Ἔργον	230	230	230	230
Μακρῆ	900	890	890	890
Σ.Π.Α.Π.	712	706	707	705
Ἐριουργίας	240	238	240	240
Πειραϊκῶν	130	130	130	130
Χρώματα	395	395	395	392
Διαμαντοπ.	86	86	86	83
Καπνοῦ	255	255	255.—	255.—
Τέκτων	115	113	115	112
Ἠλεκτρικῆς	340	340	340	340
Ἀνταλλάξιμ.	943.—	940.—	941.—	940.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 12ης ΙΟΥΛΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου	374.25	375.—
Παρισίων	3.022	3.03
Νέας Ὑόρκης	76.94	77.215
Ἑλβετίας	14.92	14.96
Ἰταλίας	4.031	4.05
Ὁλλανδίας	30.987	31.08
Βρυξελλῶν	2.141	2.157
Βερολίνου	18.367	18.431
Βιέννης	10.857	10.887
Σόφιας	0.550	0.56
Βουκουρεστίου	0.471	0.479
Πράγας	2.280	2.295
Δηνάριον	1.347	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ εἰς λίρας	Κλείσιμον 11)7		
5 % 1910	61.50	5 % 1881	72.50
5 % 1914	78.75	5 % 1884	72.50
7 % 1924	102.—	4 % 1887	58.50
6 % 1928	92.75	4 % 1889	59.—
Κτηματικ.	99.—	5 % 1890	72.—
Παραγωγ.	87.25	4 % 1902	59.—
Ἀνταλλάξιμ.	96.50	4 % 1907	86.50

ΠΑΡΙΣΙΩΝ εἰς φρ. γαλλ.	Κλείσιμον 11)7		
5 % 1914		Λαυρίου	8
Τρ. Ἀθηνῶν		Ἠλεκτρικῆς	111
Τρ. Ἀνατολ.	331	Σ.Π.Α.Π.	
Οἴνων	190	Σιδ. Θεσσαλ.	265

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ φρ. χρ.	Κλείσ. 11)7 γρόσ.		
Τρ. Ἀθηνῶν.	41.25	Ἀνταλλάξιμα.	243.50
Τρ. Ἀνατολῆς	69.—		

ΙΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ χρηματαγορὰ ἐξηκολούθησε καὶ χθὲς τὴν ἀγοραστικὴν αὐτῆς τάσιν συνεπείᾳ τῆς ὁποίας τὸ κλείσιμον ἐδόθη βελτιωμένον.

Τίτλοι ἐκτὸς Χρηματιστηρίου: Χαρτοποιΐας Αἰγίου 245, Κάδμος 130, Φὶξ 470, Φῶς 60, Ἱπποδρομιῶν 350, Πουλοπούλου 190, Πὰκ 130.

Συνάλλαγμα: ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12 Ἰουλίου. Παρισίων 123.85, Νέας Ὑόρκης 4.8621, Ἑλβετίας 25.08, Ἰταλίας 92.69, Ἰσπανίας 39.675, Ἄμστερνταμ 12.074, Στοκχόλμης 18.102, Βρυξελλῶν 34.831, Βουκουρεστίου 817.50, Βερολίνου 20.361, Βιέννης 34.47, Πράγας 164.10, Βελιγραδίου 273, Σόφιας 670, Βουδαπέστης 27.80.

Προσφυγικαὶ ὁμολογίαι: Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο. — Μετρητοῖς 938.50—941.25 καὶ 941 (κλείσιμον). Προθεσμία 940—943 καὶ 942 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο. — Προθεσμία 809.50—811.50 καὶ 810 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων ὑπηκόων. — Μετρητοῖς 468. Προθεσμία 469—470 καὶ 469.50 (κλείσιμον).

Παρασκευὴ 12 Ἰουλίου ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ Κλείσ. μεσημβρ.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 % 1881	5455	5 ½ % 1898	70.—
5 % 1884	5465	5 % 1900	65.—
4 % 1887	4460	1 % 1906	54.—
4 % 1889	4350	6 % 1917	85.50
5 % 1890	5400	6 % 1918	87.—
5 % 1893	5370	8 % Α.Β. 1919	93.—
2 ½ % 1898	37000	8 % Γ.Σ. 1925	92.25
4 % 1902	4350	5 % 1920 π.	200.—
5 % 1907	1315	5 % 1920 μ.	207.—
4 % 1910	4580	6 ½ % 1922	96.—
5 % 1914	5875	6 % 1926	90.25
7 % 1924	7670	8 % 1926	96.25
7 % 1924	36500	8 % 1927	469.50
8 % 1925	80400	Ἀνταλλ. 8 %	941.—
6 % 1928	6980	Ἀνταλλ. 6 %	810.—
6 % 1928	32850	Βουλγαρ. 6 %	409.—
		Πολεμοπαθ. 6 %	77.75

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

2.50 % 1904	72.—	7.— % 1925	275.—
2.50 % 1912	71.50	7.— % 1926	275.—
2 % 1925	6200		

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Οἰνοποιητικ.	
Ἑλλάδος	7400	Οἰνοποιΐας	363
Ἐθνικῆς	67700	Οἴνων	583
Κτηματικῆς	3295	Καμπᾶ	160
Ἀθηνῶν	606	Ἡσαΐα	7
Ἀνατολῆς	1020	Ἕνωσις	85
Λαϊκῆς	5150	Γεωργ. Βιομ.	183
Ἐμπορικῆς	800		
Πειραιῶς	355	**Ἀτμοπλοΐων**	
Βιομηχανίας	180		
Οἰκονομίας	30	Κάππαρη	6.—
Κεντρικῆς	280	Ἀχαϊκῆς	110
Κοσμαδοπούλ.	800	Ἐθνικῆς	274
Χίου	700	Μιχαληνοῦ	500
Ἑλ. Ἐμπ. Πίστ.	221	Χιακῆς	340
Καραβασίλη	8200	Γιαννουλάτου	135
Λακωνίας	110	Κροκοδείλου	200

Βιομηχανικ.		Οἰκοδομικαί	
Ἑρμῆς	170	Ἡρακλῆς	775
Καπνοῦ	255	Τιτὰν	2470
Ἀπόλλων	80	Ξυλείας	115
Βασιλειάδη	400	Τέκτων	115
Πυριτιδοπ.	1895	Ἔρθα	510
Λιπασμάτων	1125	Ἄτλας	50
Χρωμάτων	395	Ἔργον	235
Ἄγκυρα	20	Κέκρωψ	204
Βιὸ	132	Κύκλωψ	120
Παλλὰς	200	Ἐργοληπτική	86
Κυλινδρόμυλ.	118	Ὄλυμπος	195
Ἥλιος	40	ΑΚΤΕ	38.—
Ψυγεῖα Θεσ.	220	Πρώτη Οἰκοδ.	200
Ἀθηνᾶ	60	Καψαμπέλη	100
Παγ. Πατησ.	75	Ἑλλοὺλ	64
Ἀλεξόπουλοι	17		
Σάνιτας	6.50	**Ὑφαντουργ.**	
Κονσέρβαι	270		
Ψυγ. Πειρ.	290	Πειρ. Ἐπιχ.	130
Ἀνατολὴ	160	Ἐριουργίας	240
Χημ. Βιομηχ.	88	Βερμίου	398
Μακρῆ	890	Ἔρια	90
Ἅλατος	85	Ἑλλην. Ταπητ.	25
		Χρυσαλλὶς	95
		Βάμβαξ	100
		Ὑφαντουργικ.	29
Ἀνθρακευτ.		Ἀθηναῒς	135
		Ἐμπειρῖκος	160
Ἀλιβερίου	34	Ναθαναὴλ	400
Ἀνθρακωρυχ.	8.—	Φανελλοποιΐας	50
Ἐπιχ. (κοιναί)	42.—		
Ἐπιχ. (προν.)	110	**Διάφοροι**	
Λαυρίου	7.—		
Ὠρωποῦ	28	Ἠλεκτρικῆς	340
		Ἑνιαίας	755
Σιδ)μικαί		Τίτλ. Ἱδρυτ.	40
		Ὑπεγγύων	4475
Θεσσαλίας	815	Κορίνθου	350
Σ.Π.Α.Π.	707	Γεν. Ἀποθηκ.	370
Ἠλεκτρ. Σιδ.	645	Ἐξαγ. Καπνῶν	4925

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

2Α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΥΝΗΓΟΡΙΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩ

ΜΙΑ ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΡΩΣΣΙΔ ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὸ ἀνεξάρτητ κοινοβουλευτικὸν Ἐργατικὸν κόμμα μετεκάλεσε τὸν γραμματέα τῆς Κυπριακῆς ἀποστολῆς κ. Ρωσσίδην, ὅστις ἀνέπτυξεν ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ Κυπριακὸν ζήτημα, εἰς εἰδικὴν συνεδρίασιν.

Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Ρωσσίδη διήρκεσεν ἐπὶ δίωρον. Ἀκολούθως ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ψήφισμα τοῦ κόμματος, διὰ τοῦ ὁποίου συνιστᾷ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ στρέψῃ τὴν προσοχήν της καὶ ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος.

Τὸ κόμμα τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν ἄκραν ἀριστερὰν τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος καὶ ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῇ Βουλῇ διὰ ὑπερτριάκοντα μελῶν αὐτοῦ.

ΚΑΤΕΠΝΙΓΗ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΚΟΥΡΔΩΝ

ΥΠΟΚΙΝΗΣΙΣ ΕΚ ΜΟΣΧΑΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 12. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατόπιν τῆς ἐνεργηθείσης ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ εὐρείας κυκλωτικῆς κινήσεως πρὸς τὰ περσικὰ σύνορα διὰ τὴν ἀποκοπὴν τῶν στασιαστῶν Κούρδων, οἱ ἐξ αὐτῶν διαφυγόντες τῆς κυκλώσεως κατεσκήνωσαν ἀπέναντι τῶν τουρκικῶν φυλακίων.

Ἡ «Ἀκσάμ» θεωρεῖ λῆξαν περίπου τὸ στασιαστικὸν «ἐπεισόδιον». Ἀναμένει δὲ ἤδη, λέγει, τὴν δρᾶσιν τῶν στρατοδικείων εἰς τὰ ὁποῖα παρεπέμφθησαν οἱ αἰχμαλωτισθέντες ἀρχηγοὶ καὶ λοιποὶ στασιασταί.

Αἱ μικροσυγκρούσεις μεταξὺ τοῦ τακτικοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν στασιαστῶν ἐξηκολούθησαν καὶ σήμερον. Οἱ στασιασταὶ ἀπολύουν τοὺς αἰχμαλώτους των χωροφύλακας καὶ στρατιώτας.

Ἐγνώσθη ὅτι οἱ Κοῦρδοι ἐξέσχιζαν τὰ καπέλλα τῶν Τούρκων, εἰς τὰς περιφερείας ὅπου ἐξερράγη ἡ στάσις.

ΑΓΓΛΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12. (Τοῦ ἀνταποκριτ μας).—Νεώτεραι πληροφορίαι σχετικ μὲ τὸ Κουρδικὸν ζήτημα, παριστάνει τοῦτο ὡς ὑποκινούμενον ὑπὸ τῶν μπολσεβίκων.

Ὁλόκληρος ὁ ἀγγλικὸς Τύπος θεωρ ὡς οὐχὶ σοβαρὰς τὰς τουρκικὰς αἰτι σεις περὶ δῆθεν ἀγγλικῆς ὑποκινήσε

Οἱ «Τάϊμς» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τονίζει ὅτι ἡ διάστασις Τουρκίας καὶ Περσί εὐνοεῖ τὰ σοβιετικὰ σχέδια διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ρωσσικῆς ἐπιρροῆς εἰς τὴν Μεσανατολὴν καὶ συσχετίζουν τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ σοβιετικοῦ στόλου εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον, ἡ ὁποία ἄλλως τε ἔχει χαρακτηρισθῆ ὅτι εἶνε ἀντίθετος πρὸς τὰς διατάξεις τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης. Συνιστοῦν δ' ἐν τέλει νὰ καταβάλουν πᾶσαν προσπάθειαν ἀμφότεραι αἱ Δυνάμεις αὗται —Τουρκία καὶ Περσία— ἵνα ἐξομαλύνουν τὰς διαφορ των.

Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΛΩΡΕΝΣ

ΑΓΚΥΡΑ, 12. (Ἀσύρματος).—Γεν κὸν ἐνδιαφέρον προκαλεῖται ἐκ τῆς φήμης ὅτι τὴν διεύθυνσιν τῶν Κούρδων ἐπαναστατῶν ἔχει ἀναλάβει Ἄγγλος συνταγματάρχης Λῶρενς. Βεβαιοῦται ὅτι ὁ Λῶρενς εὑρίσκεται εἰς τὴν περσικὴν μεθόριον εἰς τὴν πόλ Μακοῦ ὁπόθεν διευθύνει τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν ἐπαναστατῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΥΠΕΡ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΓΛΙ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12. (Ἀσύρμ.). — Οἱ «Τάϊμς» δημοσιεύουν ἐπιστολὴν τοῦ λοχαγοῦ Ἀλεξάντερ Χέροκεστλ ἥτις κυρίως ἀναφέρ «Ἂν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐργοστάσιον κείμεν εἰς ἀπόστασιν 3 μιλίων ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλ βλάπτει τὰ ἀθάνατα μάρμαρα, ὁ κ. Βενιζέλος καλεῖται νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρ Ὁ Χέροκεστλ ὑποστηρίζει τὴν ἀρχικὴν πρότασιν περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἑλλά τῶν Καρυατίδων τοῦ Ἀγγλικοῦ μουσείου ὀνόματι τῆς τέχνης, τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ρήνης.

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ

ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ Η ΔΙΑΦΩΝΙ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Συνῆλθε χθὲς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ἠσχολήθη ἐπὶ τοῦ ζητήματ τοῦ νόμου περὶ ρευστοποιήσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας.

Ἡ Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ ἀποσταλῇ ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς Μητροπολίτας διὰ τῆς ὁποίας θὰ γνωρίζηται εἰς αὐτούς, ἡ ἀπόφασ τῆς Ἱεραρχίας, ὅπως οὐδεὶς ἐκ τῶν Μητροπολιτῶν μετάσχῃ τοῦ κεντρικοῦ καὶ τῶν τοπικῶν Συμβουλίων ρευστοποιήσεως.

Ὡσαύτως ἀπεφασίσθη νὰ ἀποσταλῇ ἔγγραφον εἰς τοὺς Μητροπολίτας Σπάρτης καὶ Μαρωνείας διὰ τοῦ ὁποίου θὰ καλοῦνται αὐτοί, ὅπως ἐντὸς τριημέρου παραιτηθοῦν ὡς μέλη τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου. Εἰς περίπτωσιν δέ, καθ' ἣν οὗτοι δὲν συμμορφωθοῦν θὰ παραπεμφθοῦν εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς Συνόδου, κατηγορούμενοι ἐπὶ ἀπειθείᾳ καὶ «ὡς ἀποσχίζοντες τὴν ἐκκλησίαν».

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας χθὲς πληροφορίας ὁ Μητροπολίτης Μαρωνείας διὰ νὰ δοθῇ μία συμβιβαστικὴ λύσις εἰς τὸ ζήτημα, ἐπρότεινεν ὅπως παραιτηθῇ ἀπὸ μέλος τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅμως ὅτι ἡ παραίτησίς του θὰ θεωρηθῇ ὡς ὀλιγωρία, ὅτι τὸν διορισμόν του ἀπεδέχθη πρὸς τὸ καλὸν τῆς ἐκκλησίας.

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἐξ ἄλλου, παρείχετο καὶ χθὲς ἡ πληροφορία, ὅτι οὐδὲν οὐσιῶδες γεγονὸς ἐμεσολάβησεν, ὥστε νὰ μεταβληθῇ ἡ στάσις αὐτοῦ εἰς τὸ ζήτημ

Τὸ ὑπουργεῖον εἶνε ἀποφασισμένον νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν νόμον καὶ παρὰ τὰς τυχὸν ἀντιδράσεις ὡρισμένων ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων.

Πρὸς τοῦτο, τὸ Κεντρικὸν Συμβούλ Ρευστοποιήσεως, θὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον το

Η ΔΙΚΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΚΥΡΚΙΝ

Χθές, συνεχισθείσης τῆς δίκης διὰ τὴν σύμβασιν Κιρκίνη, ἐσυνέχισε τὴν κατάθεσίν του ὁ μάρτυς κ. Νινιός. Ἡ δίκη διεκόπη δι' αὔριον 9 π. μ.